Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΔΑΚΡΥΩΝ

ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΑΡΥ

Αἰσθηματικὸ καὶ δραματικὸ κοινωνικὸ μυθιστόρημα

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ὁ Βαλεριανὸς ἀρχίζει νὰ βλέπῃ μὲ καλὸ μάτι τὸ γάμο ποὺ τοῦ προτείνει ἡ μητέρα του μὲ τὴν ὡραία χήρα Κολομπέλ. Ὁ Ἀνδρέας Ντὲ Βιλλαντὸν εἶχε βυθισμένος σὲ θλῖψι, γιατὶ ἡ Ζιλέττα ἀρνεῖται νὰ γίνῃ γυναῖκα του. Ἐκφράζει ὅλες του τὶς σκέψεις καὶ τὰ σχέδιά του στὸν ἀδελφό του, τὸν ἀδὲ Χριστόφορο, ἐξαφνικὰ ὅμως σωριάζεται λιπόθυμος καὶ πέφτει βαρειὰ ἄρρωστος. Ἡ Γερτρούδη, ποὺ δὲν εἶν' ἄλλη ἀπ' τὴ μητέρα του, τὴ Φερνάνδη, πάει νὰ τρελλαθῆ. Καλοῦν τὸν γιατρὸ Ρενωντιέρ. Αὐτὸς ἐξετάζει τὸν ἄρρωστο καὶ τοῦ δίνει ἕνα φάρμακο, ποὺ δὲν εἶνε τίποτ' ἄλλο παρὰ δηλητήριο. Μὰ ἡ Γερτρούδη ἀντιλαμβάνεται τοὺς σατανικοὺς σκοποὺς τοῦ Ρενωντιὲρ καὶ ἀντικαθιστᾶ τὸ δηλητήριο μὲ καθαρὸ νερό. Ὁ Ἀνδρέας, χάρις στὴ γερὴ του κράσι καὶ τὶς περιποιήσεις τῆς Γερτρούδης, σώζεται καὶ γίνεται καλά. Ὁ Ρενωντιὲρ ὅταν τὸ μαθαίνῃ λυσσάει ἀπ' τὸ κακό του. Στὸ μεταξύ, ὁ ἀστυνόμος Μαρεσκὸτ παρακολουθεῖ τὸ μυλωνᾶ Ζυλμπέρ, ποὺ ἔχει καταφύγει στὸ Παρίσι, καὶ ποὺ τὸν θεωρεῖ ὡς δολοφόνο τῆς Βιργινίας Λατούς.

15ον Τί σήμαινε αὐτό; Μήπως ὁ Ζυλμπὲρ ἦταν ἔνοχος καὶ κρυβόταν; Ἀλλ' ὁ Ρισὼ δὲν ἤταν ὁ μόνος ποὺ εἶχε ἀνησυχήσει γιὰ τὸν Ζυλμπέρ.

Τὸ πρωῖ τῆς τρίτης ἡμέρας, μετὰ τὴ δημοσίευσι αὐτῆς τῆς ἀνακοινώσεως στὶς ἐφημερίδες, ἕνας καλοντυμένος νέος, μὲ πολὺ κομψὴ ἐμφάνισι, ζήτησε νὰ ἰδῆ τὸ συνταγματάρχη.

Ὁ ἐπισκέπτης δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν πρίγκηπα Βαλεριανὸ Ἀρμότκιν.

Ὁ Ρισὼ δοκίμασε ζωηρὴ ἔκπληξι βλέποντάς τον.

— Δὲν φύγατε, λοιπόν; τὸν ρώτησε, ἐνῶ τοῦ ἔσφιγγε τὸ χέρι. Κι' ἐγὼ νόμιζα πὼς εἴχατε γυρίσει στὴ Ρωσσία... Διάβασα τὸ μυθιστόρημά σας.., Εἶνε ὑπέροχο!... Ἀλήθεια, ποῦ μένετε τώρα;

— Στὴν Ἀρκανσόν, ἀπάντησε ὁ πρίγκηπας. Ἡ μητέρα μου εἶχε ἀνάγκη ἀπ' τὸν καθαρὸ ἀέρα τῆς ἐξοχῆς καὶ γι' αὐτὸ ἀποφασίσαμε νὰ φύγωμε ἀπ' τὸ Παρίσι.

Ὁ συνταγματάρχης ἔμπασε τὸν ἐπισκέπτη στὸ γραφεῖο του καὶ τὸν ἔβαλε νὰ καθίσῃ ἀπέναντί του.

— Θὰ ἤρθατε, χωρὶς ἀμφιβολία, στὸ Παρίσι, γιὰ νὰ δῆτε πῶς πηγαίνει ἡ πώλησις τῶν βιβλίων σας, δὲν εἶν' ἔτσι; τὸν ρώτησε.

—Ἄ, ὄχι, ἀπάντησε ὁ Βαλεριανός. Αὐτὸ εἶνε δουλειὰ τοῦ ἐκδότου μου. Ἤρθα μόνο γιὰ νὰ σᾶς δῶ...

— Αὐτὸ μ' εὐχαριστεῖ πολύ, εἶπε ὁ Ρισώ. Θὰ καθίσετε νὰ φάμε μαζὶ τὸ μεσημέρι;

— Εὐχαρίστως, ἀπάντησε ὁ Βαλεριανός. Ἀλλ' ἂν μοῦ ἐπιτρέπετε, θὰ ἤθελα νὰ σᾶς ρωτήσω κάτι... Διάβασα στὶς ἐφημερίδες μιὰ ἀνακοίνωσι σχετικὰ μὲ τὸν πατέρα τῆς θετῆς κόρης σας καὶ ἀνησύχησα πολύ.

Ὁ συνταγματάρχης ταράχθηκε.

— Καὶ πῶς ξέρετε ὅτι ἡ Ρόζα εἶνε κόρη τοῦ μυλωνᾶ τῆς Σαντεγκριλλέ; ρώτησε. Ποιὸς σᾶς τὸ εἶπε;

— Τὸ ἔμαθα τυχαῖα στὴ λέσχη, μιὰ μέρα ποὺ συζητοῦσαν ἐκεῖ γιὰ τὸ φόνο τῆς Βιργινίας Λατούς, ἀπάντησε ὁ νέος. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει σημασία... Τί νεώτερα ξέρετε γι' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι; Ὁ Ζυλμπὲρ κατώρθωσε ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητά του;

— Δὲν παρουσιάσθηκε ἀκόμη καὶ δὲν σᾶς κρύβω πὼς αὐτὸ μὲ στενοχωρεῖ, ἀπάντησε ὁ Ρισώ.

— Φαντάζομαι τὴν ἀνησυχία τῆς κόρης του...

—Ἡ Ρόζα δὲν ξέρει τίποτε ἀκόμη, ὅπως καὶ ἡ γυναῖκα μου. Ἐλπίζω ὅτι θὰ τρόκειται γιὰ κάποιο λάθος καὶ ὅτι ἡ ὑπόθεσις θὰ τελειώσῃ χωρὶς δίκη... Αὐτὸ ἀκριβῶς εἶνε ποὺ μὲ ἐξοργίζει. Μὲ αὐτὴ τὴ δημοσίευσι, ὅλος ὁ κόσμος ἔμαθε τώρα ὅτι ὁ Ζυλμπὲρ καταζητεῖται γιὰ ἕνα ἔγκλημα. Εἶνε, πιθανόν, βέβαια, ν' ἀθωωθῆ.

'Αλλά, στὸ μεταξύ, ἡ ὑπόληψίς του ἐκτίθεται ἀνεπανόρθωτα...

— Αὐτὴ εἶνε καὶ ἡ δική μου γνώμη, εἶπε ὁ Βαλεριανός. Δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε πόσο μὲ λύπησε αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις...

Ἤρθα, λοιπόν, γιὰ νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μὲ χρησιμοποιήσετε σὲ ὅ,τι νομίζετε. Εἶμαι πρόθυμος νὰ κάμω κάθε τι ποὺ θὰ μοῦ ὑποδείξετε...

— Σᾶς εὐχαριστῶ, ἀπάντησε ὁ συνταγματάρχης. Ἤμουν βέβαιος ὅτι μποροῦσα νὰ βασίζωμαι πάντοτε στὴ φιλία σας.

Τὸ κουδούνι τῆς πόρτας χτύπησε ἐκείνη τὴ στιγμὴ κι' ἀμέσως ἔπειτα ἀκούσθηκαν οἱ χαρούμενες φωνὲς τῆς Ρόζας:

— Νὰ ὁ πατέρας... Καλῶς ἦρθες, πατερούλη...

Ὁ Ρισὼ ἀκτινοβολοῦσε ἀπὸ χαρά.

—Ἤξερα ὅτι ὁ Ζυλμπὲρ δὲν κρυβόταν πουθενά, εἶπε στὸν παλιὸ γραμματέα του. Αὐτοὶ οἱ βλάκες ποὺ βρίσκονται στὴ διεύθυνσι τῆς ἀστυνομίας ἐξέθεσαν τὸ δυστυχισμένο χωρὶς κανένα λόγο.

Ὁ Ρισὼ ζήτησε κατόπιν συγγνώμην ἀπὸ τὸ Βαλεριανὸ καὶ βγῆκε γιὰ νὰ ὑποδεχθῆ τὸν πατέρα τῆς Ρόζας.

Ἡ νέα ἔσφιγγε τὸν Ζυλμπὲρ στὴν ἀγκαλιά της καὶ τὸν φιλοῦσε μὲ συγκίνησι.

— Βλέπω ὅτι σοῦ ἀρέσουν τὰ ταξίδια, μπάρμπα Ζυλμπέρ, τοῦ εἶπε ὁ συνταγματάρχης, σφίγγοντάς του τὸ χέρι.

—Τὰ ταξίδια δὲν μ' ἀρέσουν καθόλου ἀπάντησε ὁ μυλωνάς τῆς Σαντεγκριλλέ, ἀλλὰ τώφερε ἡ ἀνάγκη...

— Καλά, εἶπε ὁ Ρισώ, πέρασε στὸ γραφεῖο μου καὶ θὰ μοῦ τὰ πῆς ὅλα μὲ ἡρεμία... Σύ, Ρόζα, στεῖλε μας βερμοὺτ καὶ τρία ποτήρια... Γιατὶ ἔχω ἕναν ἐπισκέπτη, τὸν πρίγκηπα Ἀρμότκιν, ποὺ θὰ φάῃ τὸ μεσημέρι μαζί μας...

Ἡ νέα δὲν εἶχε μάθει τὴν ἐπίσκεψι τοῦ Βαλεριανοῦ καὶ, ἀκούγοντας τὸ ὄνομά του, ἔγινε κατακόκκινη.

Ὁ συνταγματάρχης ὡδήγησε τὸν Ζυλμπὲρ στὸ γραφεῖο του καὶ τὸν παρουσίασε στὸν πρίγκηπα.

— Μπορεῖς νὰ μιλήσῃς ἐλεύθερα, τοῦ εἶπε. Ὁ κύριος εἶνε φίλος μου καὶ δὲν ἔχω μυστικὰ ἀπ' αὐτόν...

Ὁ μυλωνὰς δυσκολευόταν, μὴν ξέροντας ἀπὸ ποῦ ἔπρεπε ν' ἀρχίσῃ. Καί, στὸ τέλος, ἡ συγκίνησις καὶ ἡ ἀγωνία του τὸν ἔκαμαν νὰ ξεσπάσῃ σὲ λυγμούς. Ἔκλαιγε σὰν μικρὸ παιδί.

— Εἶμαι χαμένος, ἔλεγε ἀνάμεσα στοὺς λυγμούς του. Ἐγὼ φταίω!... Δὲν ἔπρεπε νὰ κρατήσω αὐτὰ τὰ χρήματα... Πρέπει τώρα νὰ πληρώσω τὸ χρέος μου στὴ δικαιοσύνη...

—Ἄφησε τὰ κλάμματα, μπάρμπα Ζυλμπέρ, τοῦ φώναξε ὁ συνταγματάρχης καὶ πές μου καθαρά: εἶσαι ἔνοχος ἢ ὄχι;

Ὁ μυλωνὰς κατέβασε τὸ κεφάλι.

—Ὁμολογεῖς, λοιπόν, ὅτι ἐγκλημάτησες γιὰ νὰ κλέψῃς αὐτὴ τὴ δυστυχισμένη γυναῖκα; ρώτησε μὲ ἀγανάκτησι ὁ Ρισώ.

Ὁ Ζυλμπὲρ ἀκούγοντας αὐτὰ τὰ λόγια ἀναπήδησε ἀπὸ τὸ κάθισμά του.

—Ἐγὼ ἐγκληματήσα; εἶπε. Ὄχι, δὲν ἔκαμα κανένα ἔγκλημα!

—Ἀγνοεῖς, λοιπόν, ὅτι σὲ ζητάει ἡ ἀστυνομία;

— Ἐὰν φαντάσθηκα ὅτι ἔτσι θὰ γινόταν καὶ γι' αὐτὸ ἦρθα ἐδῶ, ἀπάντησε ὁ μυλωνάς.

—Ἂν εἶνε ἔτσι, τότε ἔκαμες ἄσχημα, εἶπε ὁ συνταγματάρχης. Ἀφοῦ, ὅπως λές, ἤσουν ἀθῶος, δὲν ἔπρεπε νὰ φύγῃς ἀπ' τὸ σπίτι σου.

Ἡ Ρόζα μπῆκε ἐκείνη τὴ στιγμὴ στὸ δωμάτιο, φέροντας τὸ βερμοὺτ καὶ τὰ ποτήρια.

Εἶδε τότε τὰ δακρυσμένα μάτια τοῦ πατέρα της καὶ κατάλαβε ὅτι κάτι τὸ σοβαρὸ ἔπρεπε νὰ συμβαίνῃ. Τὸ βλέμμα της ἔπεσε κατόπιν πάνω στὸ Βαλεριανό. Ὁ νέος τὴν χαιρέτησε κάνοντας μιὰ ἐλαφρὴ κλίσι μὲ τὸ κεφάλι του. Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο τοῦ ἀνταπέδωσε τὸ χαιρετισμό του καὶ ἡ Ρόζα. Ἀλλὰ δὲν εἶπαν τίποτε οὔτε ὁ ἕνας οὔτε ὁ ἄλλος.

Ἡ Ρόζα κύτταξε κατόπιν τὸ Ρισὼ μὲ ἀγωνία, περιμένοντας νὰ μάθῃ ἀπ' αὐτὸν τὴν ἀφορμὴ τῆς λύπης τοῦ πατέρα της. Ἀλλ' ὁ συνταγματάρχης τὴν παρακάλεσε νὰ τοὺς ἀφήσῃ μόνους.

—Ἔχομε νὰ συζητήσωμε μιὰ σοβαρὴ ὑπόθεσι, τῆς εἶπε. Ὅταν τελειώσωμε, θὰ σὲ φωνάξω.

Ἡ νέα δὲν θέλησε νὰ δυσαρεστήσῃ τὸ θετὸ πατέρα της. Καὶ βγῆκε ἀπὸ τὸ δωμάτιο, ἀφοῦ ἔρριξε ἕνα τελευταῖο βλέμμα πρὸς τὸ μέρος τοῦ Βαλεριανοῦ.

— Καὶ τώρα, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης ἀπὸ Ζυλμπέρ, πές μου τὰ ὅλα. Εἶνε ἀνάγκη νὰ ξέρω πῶς ἔγιναν τὰ πράγματα, γιὰ νὰ ἰδῶ πῶς θὰ μπορέσω νὰ σὲ βοηθήσω.

Ὁ μυλωνὰς δὲν εἶχε τίποτε νὰ κρύψῃ. Καὶ ἐξιστόρησε στὸ Ρισὼ πὼς εἶχε βρῆ τὰ πέντε χαρτονομίσματα τῶν χιλίων φράγκων καὶ πὼς κατόπιν χρησιμοποίησε ἕνα μέρος ἀπ' αὐτὰ γιὰ ν' ἀγοράσῃ ἕνα χτῆμα.

—Ἡ γυναῖκα μου μὲ πῆρε στὸ λαιμό της, εἶπε. Γιατὶ ἐγὼ ἤθελα νὰ τὰ πάω στὸ δήμαρχο τῆς Σερντὸν καὶ νὰ τοῦ τὰ παραδώσω.

Μίλησε ἔπειτα γιὰ τὸ Μαρεσκὸτ καὶ ἀφηγήθηκε πῶς εἶχε μάθει ἀπὸ μιὰ τυχαία ἐπίσκεψι τοῦ Ρενωντιὲρ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποὺ φιλοξενοῦσε στὸ σπίτι του καὶ 'πού τὸν θεωροῦσε γιὰ φίλο του, ἦταν ἀστυνομικός.

— Κατάλαβα τότε ὅτι μὲ ὑποπτεύονταν καὶ γι' αὐτὸ ἦρθα ἐδῶ. Ἤθελα νὰ ἰδῶ τὴν κόρη μου καὶ νὰ τὴν ἀποχαιρετήσω. Γιατὶ ἔχω πάρει τὴν ἀπόφασί μου. Θὰ πέσω στὸ Σηκουάνα καὶ θὰ πνιγῶ...

Μιλοῦσε μὲ τρόπο ποὺ δὲν ἄφηνε τὴν παραμικρὴ ἀμφιβολία γιὰ τὴν εἰλικρίνειά του.

— Δὲν θὰ πέσης στὸ Σηκουάνα, ἀπάντησε σὲ ἔντονο ὕφος ὁ συνταγματάρχης, γιατὶ αὐτὸ θὰ ἰσοδυναμοῦσε μὲ ὁμολογία ὅτι σὺ εἶσαι ὁ δράστης. Μετὰ τὸ θάνατό σου, κανεὶς δὲν θὰ εἶνε σὲ θέσι ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητά σου καὶ ἡ κοινὴ γνώμη θὰ σὲ καταδικάσῃ σὰν ἔνοχο... Δὲν μπορεῖς νὰ τὸ κάμης αὐτό, γιατὶ; ἂν ἀδιαφορῆς γιὰ τὸν ἑαυτό σου, ἔχεις ὑποχρέωσι νὰ ἐνδιαφερθῆς γιὰ τὴν κόρη σου... Θὰ κάμης κάτι ἄλλο, ποὺ εἶνε καλύτερο καὶ πιὸ σωστό. Μόλις φάμε, θὰ πᾶμε μαζὶ στὴ διεύθυνσι τῆς ἀστυνομίας κι' ἐκεῖ θὰ παραδοθῆς, γιατὶ πρέπει νὰ ξέρης ὅτι ἔχει ἐκδοθῆ ἔνταλμα ἐναντίον σου... Στὴν κατάθεσί σου, θ' ἀναφέρης τὰ πράγματα ὅπως μοῦ τὰ εἶπες καὶ θὰ προσθέσης ὅτι εἶσαι ἕτοιμος νὰ ἐπιστρέψῃς τὶς πέντε χιλιάδες φράγκα...

—Ἀλλ' ἔχω μόνον δύο...

— Τὶς ὑπόλοιπες τρεῖς θὰ σοῦ τὶς δώσω ἐγώ, πρὸς χάριν τῆς Ρόζας. Καὶ κάτι ἄλλο... Ἡ κόρη σου δὲν ξέρει τίποτε. Δὲν θὰ τῆς πῆς λέξι, στὸ τραπέζι.

»Καὶ τώρα θέλω νὰ σὲ ρωτήσω κάτι ἄλλο. Δὲν σοῦ φαίνεται παράξενο τὸ ὅτι κανεὶς δὲν χτήτησεν ὡς τώρα αὐτὰ τὰ χρήματα;... Πέντε χιλιάδες φράγκα εἶνε ποσὸν ἀρκετὰ σημαντικό.

— Καὶ μένα μοῦ φαίνεται παράξενο, συμφώνησε ὁ μυλωνάς. Ἂν ἡ Μαρία δὲν μ' ἐμπέδιζε νὰ παραδώσω τὰ χρήματα στὸ δήμαρχο, δὲν θᾶχα σήμερα φασαρίες...

Πέρασαν ἔπειτα καὶ οἱ τρεῖς στὴν τραπεζαρία.

Ὁ συνταγματάρχης προσπάθησε νὰ δώσῃ κάποιον τόνο ἐγκαρδιότητος καὶ εὐθυμίας στὸ γεύμα, χωρίς ὅμως, νὰ τὸ κατορθώσῃ.

Στὸ τέλος, παρακάλεσε τὸ Ζυλμπὲρ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ στὸ γραφεῖο του.

Ἡ κυρία Ρισὼ καὶ ἡ Ρόζα ἄρχισαν τότε νὰ πολιορκοῦν μὲ ἐρωτήσεις τὸ Βαλεριανό.

—Ὁ πατέρας τῆς δεσποινίδος Ρόζας, ἀπάντησεν ὁ νέος, ἔχει μπλεχθῆ σὲ μιὰ πολὺ κακὴ ὑπόθεσι. Δὲν παρακολούθησα τὴ συνομιλία του μὲ τὸ συνταγματάρχη Ρισώ καὶ δὲν ξέρω γιὰ τί ἀκριβῶς πρόκειται. Κάποια παρεξηγὴ περιπέτεια ἴσως...

Γύρισε ἔπειτα πρὸς τὸ μέρος τῆς νέας.

— Δὲν πρέπει νὰ λυπώσαστε, δεσποινίς, εἶπε. Ὅλα θὰ διορθωθοῦν...

— Θὰ τὸν ἔχουν καταγγείλει καὶ πάλι ὡς λαοθήρα, εἶπε ἡ κυρία Ρισώ.

— Δὲν τὸ νομίζω, ἀπάντησε ὁ Βαλεριανός, ἀλλὰ δὲν θέλησε νὰ δώσῃ ἄλλη ἐξήγησι.

Ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ λεπτά, ὁ Ρισὼ καὶ ὁ Ζυλμπὲρ ξαναγύρισαν στὴν τραπεζαρία.

—Ἐμεῖς φεύγομε, εἶπε ὁ συνταγματάρχης.

Καί, γυρίζοντας πρὸς τὸ μέρος τῆς Ρόζας, πρόσθεσε:

—Ὁ πατέρας σου ἔκαμε κάποια ἀπερισκεψία. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε σοβαρό... Πηγαίνομαι τώρα ἀμέσως νὰ κανονίσωμε αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι. Εἶνε πιθανόν, ὅμως, νὰ χρειασθῆ νὰ φύγῃ ἀμέσως γιὰ τὴ Σερντόν. Γι' αὐτό, τὸ καλύτερο εἶνε νὰ τὸν ἀποχαιρετήσης ἀπὸ τώρα...

Ἡ Ρόζα ὑποπτευόταν ὅτι τὰ πράγματα ἦταν πολὺ σοβαρώτερα παρ' ὅσον ὁ συνταγματάρχης καὶ ὁ Βαλεριανὸς προσπαθοῦσαν νὰ τῆς παραστήσουν. Δὲν εἶπε, θούσαν νὰ τῆς περιορίσθηκε νὰ φιλήσῃ τὸν πατέρα της καὶ νὰ τοῦ εὐχηθῆ καλὸ ταξίδι.

Ὁ Ἀρμότκιν προχώρησε πρὸς τὸ μέρος τοῦ συνταγματάρχου.

— Μπορῶ νὰ σᾶς συνοδεύσω; ρώτησε.

— Καί, βέβαια, ἀπάντησε ὁ Ρισώ. Πηγαίνομε...

Διευθύνθηκαν ἀμέσως καὶ οἱ τρεῖς πρὸς τὸ μέρος τῆς πόρτας.

Ἀλλά, μόλις τὴν ἄνοιξαν, εἶδαν τρεῖς ἀνθρώπους ποὺ στέκονταν στὸ κεφαλόσκαλο. Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἦταν ὁ γνώριμός μας, ὁ Μαρεσκότ.

Ὁ ἀστυνομικὸς προχώρησε πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ρισὼ καί, ἀφοῦ τοῦ ἔκαμε γνωστὴ τὴν ταυτότητά του, τοῦ δήλωσε ὅτι εἶχε ἔρθει μαζὶ μὲ τοὺς συναδέλφους του γιὰ νὰ συλλάβῃ τὸν Ζυλμπέρ.

— Ξέραμε ὅτι ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ἔρχοταν νὰ σᾶς ἐπισκεφθῆ, εἶπε. Καὶ τὰ πράγματα ἀπέδειξαν ὅτι δὲν εἴχαμε ἄδικο.

Ὁ μυλωνὰς κύτταξε μὲ περιφρόνησι τὸν ἀστυνομικό.

— Νομίζεις ὅτι εἶσαι ἔξυπνος, Μαρεσκότ, τοῦ εἶπε. Ἀλλά, στὸ τέλος, θ' ἀποδειχθῆ ὅτι εἶσαι βλάκας. Ἐγὼ δὲν ἔκαμα κανένα ἔγκλημα!

Τὰ ἴδια ἐπανέλαβε καὶ στὸν ἀστυνομικὸ ἐπιθεωρητὴ Ντελλάκ, ποὺ τὸν ἀνέκρινε, ὅταν τὸν μετέφεραν στὴν ἀστυνομία.

Τὴν ἄλλη μέρα, δυὸ χωροφύλακες τὸν μετέφεραν στὴν Ὀρλεάνη.

Ὁ Βαλεριανὸς καὶ ὁ συνταγματάρχης Ρισὼ δὲν μποροῦσαν νὰ κάμουν τίποτε πιά. Ὁ μυλωνὰς τῆς Σαντεγκριλλὲ ἦταν στὴ διάθεσι τῆς δικαιοσύνης...

Τὰ χιλιάρικα τοῦ θύματος

Τὴν ἐπομένη τῆς μεταφορᾶς τοῦ Ζυλμπὲρ στὴν Ὀρλεάνη ὁ ἀνακριτὴς Περοσὲλ τὸν ὑπέβαλε σὲ ἐξονυχιστικὴ ἀνάκρισι.

Ὁ μυλωνὰς ἀπάντησε σ' ὅλες τὶς ἐρωτήσεις του καὶ ἀφηγήθηκε τὰ γεγονότα, ὅπως τὰ γνωρίζουν οἱ ἀναγνῶσται μας. Τί εἶχε νὰ κρύψῃ; Μήπως δὲν ἔλεγε τὴν ἀλήθεια;

Ὁ ἀνακριτὴς τοῦ ἔδειξε τότε τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ χαρτονομίσματα τῶν χιλίων φράγκων, ποὺ εἶχε καταβάλει στὸ συμβολαιογράφο Σουλλὺ γιὰ τὴν πληρωμὴ τῶν κτημάτων ποὺ εἶχε ἀγοράσει, καθὼς καὶ τὴν ἐπιστολὴ τοῦ ξυλεμπόρου ἀπὸ τὸ Μπορντὼ πρὸς τὸν Κρουαζέ.

— Οἱ ἀριθμοὶ εἶνε οἱ ἴδιοι, τοῦ εἶπε. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι αὐτὸ τὸ χιλιόφραγκο προέρχεται ἀπὸ τὰ χρήματα τοῦ Κρουαζέ.

— Κι' ἐγὼ τὸ καταλαβαίνω, ἀπάντησε μὲ θάρρος ὁ μυλωνᾶς. Αὐτὸ δὲν σημαίνει, ὅμως, ὅτι ἐγὼ σκότωσα τὸν Κρουαζέ!

— Τότε πῶς ἐξηγεῖς ὅτι αὐτὸ τὸ χαρτονόμισμα βρέθηκε στὰ χέρια σου;

— Τὸ πρᾶγμα εἶνε ἁπλούστατο, ἀπάντησε ὁ μυλωνάς. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔχασε τὰ χρήματα εἶνε ὁ ἴδιος ποὺ σκότωσε τὸν Κρουαζέ. Θέλετε, μάλιστα, νὰ σᾶς πῶ κάτι; Αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος ποὺ δὲν τὰ ἀναζήτησε κατόπιν, ὅπως ἦταν φυσικὸ νὰ κάμῃ. Γιατὶ φοβόταν μήπως τὸν ρωτήσουν ποῦ τὰ βρῆκε καὶ ἔτσι φανερωθῆ ἡ ἀλήθεια. Τὸ μόνο κακὸ ποὺ ἔκαμα εἶνε πὼς κράτησα αὐτὰ τὰ χρήματα καὶ δὲν ἔτρεξα νὰ τὰ παραδώσω. Ἀλλὰ δὲν μπορεῖτε νὰ μοῦ κόψετε γι' αὐτὸ τὸ κεφάλι. Θὰ σᾶς τὰ ἐπιστρέψω, ἄλλωστε. Ἡ γυναῖκα μου ἔχει ἀκόμη τὰ δύο χιλιάρικα. Ὑπολείπονται τρία χιλιάρικα, ὅσα περίπου ἔδωσα γιὰ τὴν ἀγορὰ τῶν κτημάτων. Αὐτὰ τὰ τρία χιλιάρικα εἶμαι σὲ θέσι νὰ σᾶς τὰ ἐπιστρέψω ἀμέσως, χάρις στὴ γενναιοδωρία τοῦ συντεγματάρχου Ρισώ, ποὺ μοῦ ἔδωσε αὐτὸ τὸ ποσόν.

Ὁ ἀνακριτὴς πῆρε τὰ χρήματα καὶ διέταξε τὴν κατάσχεσι τῶν δύο χιλιοφράγκων ποὺ εἶχε ἡ γυναῖκα τοῦ Ζυλμπέρ. Τὸ ἕνα ἀπ' αὐτὰ εἶχε ἕναν ἀπὸ τοὺς ἀριθμοὺς ποὺ ἀναφέρονταν στὴν ἐπιστολὴ τοῦ ἐμπόρου ἀπὸ τὸ Μπορντώ.

Ἡ Μαρία, κατέθεσε ὅταν τὴν κάλεσαν στὴν ἀνάκρισι ὅσα περίπου καὶ ὁ ἄντρας της. Καὶ φώναξε μὲ πείσμα ὅτι ὁ μυλωνᾶς ἦταν ἀθῶος καὶ ὅτι ἄδικα τὸν κρατοῦσαν στὴ φυλακή.

Στ' ἀλήθεια, ἡ Μαρία δὲν μποροῦσε νὰ μὴν ἀπορῆ γιὰ τὴν περίεργη τροπὴ ποὺ εἶχε πάρει αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις. Γιατὶ τὸ ἔγκλημα εἶχε διαπραχθῆ ἀπὸ τὸ Ρενωντιέρ, μὲ βοηθὸ τὴν ἴδια. Κι' ὅμως ἐκεῖνος ποὺ θεωροῦσαν τώρα γιὰ ἔνοχο ἦταν ὁ ἀθῶος Ζυλμπέρ.

Ἀλλ' ἡ γυναῖκα τοῦ μυλωνᾶ δὲν ἦταν βέβαιη πὼς δὲν θὰ ἔπιαναν καὶ τὴν ἴδια. Αὐτὸς ὁ φόβος τὴν ἀναστάτωνε καὶ σιγὰ - σιγὰ τῆς ἔγινε ἕνα εἶδος μανίας. Νόμιζε τώρα ὅτι οἱ χωρικοὶ τὴν ἔδειχναν μὲ τὸ δάχτυλο κι' ἔλεπε παντοῦ ἐχθρούς.

Ὁ φόβος της γινόταν μεγαλύτερος τὴ νύχτα. Κάθε θόρυβος ποὺ ἄκουγε, τὴν ἔκανε νὰ τινάζεται ἀπὸ τὸ κρεββάτι της σὰν τρελλή. Γιατὶ φοβόταν πὼς σὲ κάθε στιγ-

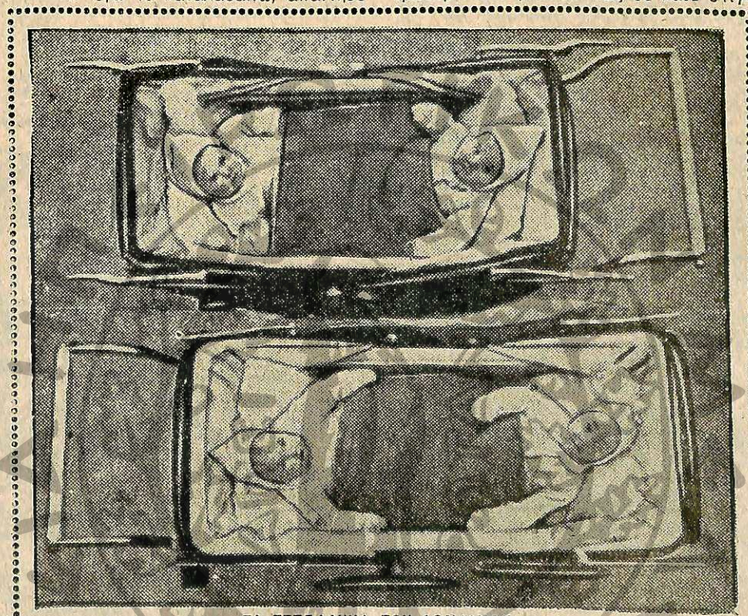

ΤΑ ΤΕΤΡΑΔΥΜΑ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Ὁ Ρόμπερ, ὁ Κέβιν, ὁ Πὼλ καὶ ἡ Ἀννέτα Ταίηλορ, γνωστοί ὡς τετράδυμα τοῦ Λονδίνου, δέχτηκαν τὴν ἐπίσκεψι τῆς πριγκηπίσσης Μαργαρίτας ποὺ λατρεύει τὰ παιδιά. Τὰ τετράδυμα αὐτὰ δὲν εἶνε μοναδικὰ στὴν Ἀγγλία. Ὑπάρχουν καὶ τὰ τέσσερα κοριτσάκια τοῦ Μπρίστολ, ποὺ κι' αὐτὰ δέχτηκαν πρὸ καιροῦ τὴν ἐπίσκεψι τῆς πριγκηπίσσης. Ἔτσι οἱ μέλλουσες μητέρες τῆς Ἀγγλίας θὰ ἤθελαν νὰ φέρουν στὸν κόσμο τετράδυμα, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ δοῦν τὴν πριγκηπισσά τους στὸ σπίτι τους.

ΤΟ ΛΑΚΡΙΝΤΙ ΤΟΥ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΑ

Περὶ ψήφου...

Μαζέψου, Φρόσω, μιὰ σταλιά,
στοῦ σπιτικοῦ σου τὴ δουλειά
— μὲ δυὸ λογάκια σκέτα —
καὶ μὴ σὲ νοιάζῃ ἂν θὰ γινῆ
καὶ τῆς Ἑλλάδος ἡ γυνή,
στὸ μέλλον, σουφραζέττα!

★

Ἄσε τὴν ψῆφο μ' ἄλλα λό —
καὶ μὴν ἀφήνῃς τὸ μυαλὸ
ἡ τρέλλα νὰ τὸ δέρνῃ,
γιατὶ ὁ κόσμος γενικῶς,
τὰ περὶ «ψήφου γυναικὸς»
..., ἀψήφιστα τὰ παίρνει!

★

Δημαρχηλίκι δηλαδὴ
καμμιὰ γυναῖκα δὲν θὰ δῆ,
γιατ' εἶν' ὁ ἄνηρ «ἀπίκο»,
νὰ μὴν ἀφῆ — κάθε Σουσοῦ
νὰ βγάζῃ πάντα, σὰν γλωσσοῦ,
«ἐν... Δήμῳ τὰ ἐν (οἴκῳ!

★

Ἀφῆστε, ὅλες σας, (λοιπὸν
τὸ... «μονοκοῦκι» τῶν (καλπῶν
ποὺ βάζετε στὴ γκλά- (βα
καὶ κατὰ τὴ μαγειρι- (κή,
βάλτε στὸ μούσκιο τὸ (... κουκὶ
νὰ γίνῃ ὡραία... φά- (βα!

Ο ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΑΣ

μὴ θ' ἄκουγε τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ χτυποῦν τὴν πόρτα της.

Ἔτσι, ἔφθασε στὸ σημεῖο νὰ περνάη ὁλόκληρες νύχτες ἄγρυπνη καὶ σὲ λίγο κατάντησε σκελετός.

Οἱ χωρικοὶ τῆς Σερντὸν ποὺ τὴν ἔβλεπαν νόμιζαν πὼς τὸ εἶχε ρίξει καὶ πάλι στὸ κρασί, ὅπως ἄλλοτε. Ἀλλ' αὐτὴ τὴ φορὰ ἔκαναν λάθος.

Ὁ Ρενωντιὲρ ἦταν κι' αὐτὸς πολὺ ἀνήσυχος.

Ἡ σύλληψις τοῦ Ζυλμπὲρ ἐπιστοποιοῦσε, βέβαια, τὴν ἀθωότητα τοῦ γιατροῦ στὰ μάτια τοῦ κόσμου.

Ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ μυλωνᾶ, ὁ Ρενωντιὲρ δὲν φοβόταν. Γιατὶ ὁ Ζυλμπὲρ δὲν μποροῦσε νὰ καταθέση τίποτε ἐναντίον του, ἀφοῦ δὲν ἤξερε τίποτε. Τί θὰ γινόταν, ὅμως, ἂν ἔπιαναν καὶ τὴ Μαρία;

Αὐτὸ ἦταν ἐκεῖνο ποὺ φοβόταν ὁ Ρενωντιέρ.

Πολλὲς φορὲς εἶχε σκεφθῆ νὰ πάη στὸ μῦλο, γιὰ νὰ τῆς μιλήση. Ἀλλὰ δίσταζε νὰ τὸ κάμη γιατὶ φοβόταν μήπως τὸν παρακολουθοῦν.

Τέλος τὸ ἀποφάσισε ἕνα βράδυ. Ἀλλὰ μόλις ἄρχισε νὰ μιλάη μὲ τὴ Μαρία, ἄκουσε ἕναν ἐλαφρὸ θόρυβο πρὸς τὸ μέρος τῆς πόρτας.

Ὁ Ρενωντιὲρ ὥρμησε ἀμέσως ἔξω καὶ πρόφθασε νὰ δῆ μιὰ σκιὰ ποὺ ἔτρεχε πίσω ἀπὸ τὰ δέντρα.

Τρελλὸς ἀπὸ τὸν τρόμο του, ὁ γιατρὸς βιάσθηκε τότε νὰ ξαναγυρίση στὸ σπίτι του.

Ἐκεῖνος ποὺ τὸν εἶχε παρακολουθήσει ὡς τὸ μῦλο τῆς Σανταγκριλλὲ δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν Μπωκατέλ.

Ἀλλ' ὁ ὑπηρέτης κατώρθωσε ν' ἀπομακρυνθῆ ἐγκαίρως καί, τρέχοντας μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις του ἔφθασε στὸ σπίτι πρὶν ἀπὸ τὸν κύριό του.

Τὸ πρόσωπο τοῦ Μπωκατὲλ ἦταν, ὡστόσο, κατακόκκινο καὶ τὸ μέτωπό του μουσκεμένο στὸν ἱδρῶτα.

Γιὰ μιὰ στιγμή, ὁ Ρενωντιέρ, ὑποπτεύθηκε τὴν ἀλήθεια, ὅτι δηλαδὴ ἐκεῖνος ποὺ τὸν εἶχε παρακολουθήσει ἦταν ὁ Μπωκατέλ. Δὲν εἶχε ὅμως, καμμιὰ βεβαιότητα γι' αὐτὸ καὶ σκέφθηκε πὼς τὸ καλύτερο ἦταν νὰ μὴν τοῦ πῆ τίποτε, ἀλλὰ νὰ τὸν παρακολουθήση μὲ τρόπο γιὰ νὰ ἰδῆ ἂν οἱ ὑποψίες του ἦταν σωστές.

Δυὸ ἄλλοι ἄνθρωποι ποὺ ἀγωνιοῦσαν ἐξ ἀφορμῆς τῆς συλλήψεως τοῦ Ζυλμπὲρ ἦταν ὁ κόμης Ἀνδρέας ντὲ Βιλαντὸν καὶ ἡ Ζιλέττα.

Ὁ Ἀνδρέας ταλαντευόταν ἂν ἔπρεπε νὰ ὑπερασπισθῆ τὸν Ζυλμπέρ, ὅπως εἶχεν ὑπερασπισθῆ καὶ τὸν Ρενωντιέρ.

Ἀναρωτιόταν, ὡστόσο, τὶ θὰ ἔκανε στὴν περίπτωσι ποὺ τὸ δικαστήριο καταδίκαζε τὸν Ζυλμπέρ. Θὰ φανέρωνε τὴν ἀλήθεια; Ἢ θὰ σιωποῦσε;

Στὴν πρώτη περίπτωσι θὰ ἐξέθετε τὴ Ζιλέττα. Στὴ δεύτερη θὰ διέπραττε ἕνα ἀσυγχώρητο ἔγκλημα.

Στὸ ἴδιο δίλημμα βρισκόταν καὶ ἡ κόρη τοῦ γιατροῦ. Θὰ κατήγγελλε τὸν πατέρα της ἢ θὰ ἄφηνε ἕναν ἀθῶο νὰ καταδικασθῆ; Τῆς ἦταν ἀδύνατον νὰ δώση μιὰν ἀπάντησι σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα.

Ἀλλαγὴ κυρίου

Ἀπὸ τὸ βράδυ τῆς ἐπισκέψεώς του στὸ μῦλο τῆς Σαντεγκριλλέ, ὁ Ρενωντιὲρ δὲν ἔβλεπε μὲ καλὸ μάτι τὸν Μπωκατέλ. Καὶ εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασι νὰ τὸν διώξη. Ζητοῦσε μόνο μιὰ ἀφορμὴ γι' αὐτό.

Δὲν ἄργησε, ἄλλωστε, νὰ τὴν βρῆ. Τοῦ τὴν ἔδωκεν ὁ ἴδιος ὁ Μπωκατέλ.

Τὰ βράδυα, ὁ ἀστυνομικὸς πήγαινε συχνὰ πρὸς τὸ μέρος τοῦ μύλου, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ τοῦ δινόταν ἡ εὐκαιρία ν' ἀνακαλύψη κανένα καινούργιο στοιχεῖο ἐναντίον τοῦ Ρενωντιὲρ ἢ τοῦ Ζυλμπέρ.

Ἕνα βράδυ, τέλος, ὁ γιατρός, περνώντας μὲ τὸ ἁμάξι του κοντὰ ἀπὸ τὸ μῦλο, εἶδε πολὺ καθαρὰ τὴ σιλουέττα τοῦ Μπωκατὲλ πίσω ἀπὸ ἕνα δέντρο.

Γύρισε, λοιπόν, στὸ σπίτι του καὶ περίμενε τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ ὑπηρέτου. Τοῦ ἔκαμε τότε δριμύτατες παρατηρήσεις γιὰ τὴν ἀπουσία του, χάλασε τὸν κόσμο μὲ τὶς φωνές του καὶ κατέληξε λέγοντάς του ὅτι τὸν ἀπέλυε ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία του.

Ὁ ἀστυνομικὸς στενοχωρήθηκε πολὺ γι' αὐτό. Γιατὶ εἶχε ἐντολὴ νὰ ἐξακολουθήση νὰ μένη στὴ Σερντόν. Ἀλλὰ γιὰ νὰ τὸ κατορθώση ἔπρεπε νὰ βρῆ κάποια δουλειά. Διαφορετικά, οἱ χωρικοὶ δὲν θὰ τὸν ἔβλεπαν μὲ καλὸ μάτι καί, στὸ τέλος, θὰ τὸν ὑποπτεύονταν.

Ἀλλὰ ποῦ μποροῦσε νὰ πάη;

Στὴ Σερντὸν οἱ ἄνθρωποι ποὺ εἶχαν ὑπηρέτες μετριόνταν στὰ δάχτυλα τοῦ ἑνὸς χεριοῦ.

Ὁ Μπωκατὲλ εἶχε, ὅμως, μιὰ καλὴ σκέψι. Ἀποφάσισε νὰ πάη νὰ ζητήση τὴ συνδρομὴ τοῦ ἐφημερίου. Ἔτσι θὰ κατώρθωνε νὰ δικαιολογήση τὴν παραμονή του στὴ Σερντόν. Ἦταν πιθανὸν ἐπίσης ὅτι ὁ ἀββᾶς θὰ κατώρθωνε νὰ τοῦ βρῆ κάποια καλὴ θέσι.

Ὅταν ὁ ἀστυνομικὸς πῆγε στὸ πρεσβυτέριο, ὁ ἀββᾶς ἀπουσίαζε. Τὸν δέχθηκε, λοιπόν, ἡ Γερτρούδη.

Ὁ Μπωκατὲλ τῆς εἶπε ἀμέσως τὸ σκοπὸ τῆς ἐπισκέψεώς του.

— Νομίζω πὼς φθάνεις στὴν κατάλληλη στιγμή, τοῦ εἶπε ἡ ὑπηρέτρια τοῦ ἐφημερίου. Ὁ ἁμαξᾶς τοῦ κόμητος ντὲ Βιλαντὸν ἔχει γεράσει καὶ θὰ εἶχε φύγει ἀπὸ καιρὸ ἂν μποροῦσε νὰ βρῆ ἀντικαταστάτη. Ξέρεις ἀπὸ ἁμάξια;

— Αὐτὴ εἶνε ἡ δουλειά μου, ἀπάντησε ὁ Μπωκατέλ. Ἤμουν χρόνια ἁμαξᾶς στὸ Παρίσι προτοῦ ἡ τύχη μὲ φέρη στὴ Σερντόν.

Ὁ Μπωκατὲλ δὲν ἔλεγε ψέμματα. Προτοῦ καταταγῆ στὴν ἀστυνομία, ἔκανε τὸν ἁμαξᾶ στὸ Παρίσι. Εἶχε βαρεθῆ, ὅμως, αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα καί, μὲ τὴν ὑποστήριξι ἑνὸς συγγενοῦς του, κατώρθωσε νὰ γίνη ἀστυνομικός.

— Θὰ μιλήσω στὸν κύριο ἐφημέριο καὶ θὰ τὸν παρακαλέσω νὰ σὲ συστήση στὸν ἀδελφό του. Ἀλλὰ γιατὶ ἔφυγες ἀπ' τὸ σπίτι τοῦ γιατροῦ;

— Δὲν ἔφυγα. Ὁ γιατρὸς μ' ἔδιωξε. Εἶχα ἀργοπορήσει ἕνα βράδυ κι' ἔγινε ἔξω φρενῶν γι' αὐτὴ τὴν ἀργοπορία... Πολὺ παράξενος ἄνθρωπος, στ' ἀλήθεια, αὐτὸς ὁ Ρενωντιέρ. Δὲν ἦταν ποτὲ εὐχαριστημένος κι' εὕρισκε διαρκῶς ἀφορμὴ γιὰ νὰ μοῦ κάνη παρατηρήσεις.

Ἡ Γερτρούδη ἐξεπλήρωσε τὴν ὑπόσχεσί της καὶ ὁ ἐφημέριος, ποὺ γνώριζε τὸ Μπωκατὲλ καὶ τὸν συμπαθοῦσε ἀποφάσισε νὰ μιλήση στὸν ἀδελφό του.

Ἔτσι, ἔπειτα ἀπὸ δυὸ μέρες, ὁ Μπωκατὲλ προσλαμβανόταν στὴν ὑπηρεσία τοῦ κόμητος ντὲ Βιλαντόν.

Ὁ Ζυλμπὲρ εἶχε ἕναν πολύτιμο προστάτη στὸ πρόσωπο τοῦ συνταγματάρχου Ρισώ.

Ὁ ἀγαθὸς συνταξιοῦχος φρόντισε πρῶτα - πρῶτα νὰ καθησυχάση τὴ Ρόζα, λέγοντάς της ὅτι ὁ πατέρας της εἶχε καταδικασθῆ σὲ φυλάκισι γιὰ παράνομη θήρα. Ἔπειτα ἔτρεξε στὴ Σερντόν, γιὰ νὰ συγκεντρώση πληροφορίες καὶ στοιχεῖα, ποὺ θὰ τοῦ ἐπέτρεπαν νὰ ὑπερασπισθῆ μὲ ἀποτελεσματικὸ τρόπο τὸ μυλωνᾶ τῆς Σαντεγκριλλέ.

Ἡ πρώτη του ἐπίσκεψις ἦταν στὸ μῦλο.

Ὁ Ρισὼ δὲν εἶχε λόγους νὰ ὑποπτεύεται τὴ Μαρία. Καὶ νόμισε πὼς θὰ μποροῦσε νὰ ὑποκινήση τὸ ζῆλο της, μὲ τὴν ὑπόσχεσι ὅτι θὰ τῆς ἔδινε ἕνα ποσὸν εἴκοσι χιλιάδων φράγκων, ἂν τὸν βοηθοῦσε στὴν ἀνακάλυψι τοῦ πραγματικοῦ δολοφόνου.

Σὲ ὁποιαδήποτε ἄλλη περίπτωσι, ἡ Μαρία θὰ χαλοῦσε τὸν κόσμο γιὰ νὰ κερδίση αὐτὲς τὶς εἴκοσι χιλιάδες φράγκα. Ἀλλὰ τί θὰ μποροῦσε νὰ πῆ τώρα; Καταγγέλλοντας τὸν Ρενωντιέρ, θὰ ἐνοχοποιοῦσε καὶ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό της.

— Δὲν ξέρω τίποτε, ἀπάντησε. Ἂν ἤξερα θὰ εἶχα μιλήσει ἀπὸ καιρό.

Ὁ συνταγματάρχης δὲν ἔδειξε ἰδιαίτερη ἐπιμονή. Τῆς ὑπενθύμισε μόνο τὴν πρότασί του καὶ ἔφυγε.

Φρόντισε κατόπιν νὰ ἰδῆ τὸ Φαλὸτ καὶ νὰ τοῦ ἐμπνεύση ἐμπιστοσύνη. Ὁ μικρός, ἀφοῦ ἀρνήθηκε στὴν ἀρχὴ ὅτι ἤξερε ὅ,τι δήποτε σχετικὸ μὲ τὸ ἔγκλημα τῆς Μαιζὸν - Φαίν, ἐπεβεβαίωσε στὸ συνταγματάρχη ὅσα εἶχε πῆ ἄλλοτε στὸ Μαρεσκότ.

— Καὶ θὰ τἄλεγες αὐτὰ καὶ στὸ δικαστήριο; ρώτησε ὁ Ρισώ.

Ὁ μικρὸς δίστασε.

— Δὲν ξέρω, ἀπάντησε. Δὲν μ' ἀφήνει ἡ μητέρα μου.

— Κι' ἂν σ' ἀφήση ἡ μητέρα σου;

— Τότε θὰ τὰ πῶ.

Αὐτὴ ἡ ἀπάντησις τοῦ μικροῦ ἔδωκε θάρρος στὸ Ρισώ. Καί, χωρὶς νὰ χάση καιρό, ἔτρεξε στὸν πῦργο τοῦ Μπερζερώ. Γιατὶ ἔκανε τὴ σκέψι πὼς ὁ κόμης ντὲ Βιλαντὸν ἦταν ὁ καταλληλότερος γιὰ νὰ ὑπερασπισθῆ τὸ Ζυλμπέρ.

Ὁ συνταγματάρχης τοῦ ἐξέθεσε τὰ γεγονότα ὅπως τοῦ τὰ εἶχεν ἀφηγηθῆ ὁ Ζυλμπέρ, τοῦ ἀνέφερε καὶ τὴ συνομιλία ποὺ εἶχε μὲ τὸ μικρὸ Φαλὸτ καὶ κατέληξε παρακαλῶντας τον ν' ἀναλάβη τὴν ὑπεράσπισι τοῦ μυλωνᾶ.

—Ἀδύνατον, ἀπάντησε ὁ Βιλαντόν. Εἶμαι ἀπασχολημένος μὲ τὴ συγγραφὴ ἑνὸς ἐπιστημονικοῦ ἔργου καὶ βρίσκομαι σὲ τελεία ἀδυναμία ν' ἀναλάβω αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι.

—Ἀλλ' ἂν ὁ Φαλὸτ καταθέση στὸ δικαστήριο ὅσα σᾶς εἶπα, νομίζω ὅτι τὸ ἔργο σας θὰ εἶνε πολὺ εὔκολο, παρατήρησε ὁ Ρισώ.

— Καθόλου, ἀπάντησε ὁ Βιλαντόν. Ὁ Φαλὸτ δὲν μπορεῖ νὰ ὑπολογισθῆ ὡς μάρτυς. Πρῶτα - πρῶτα, γιατὶ εἶνε πολὺ μικρός. Ἔπειτα, γιατὶ αὐτὸ τὸ παιδάκι ἔχει κάμει ὡς τώρα δύο ἀντιφατικὲς καταθέσεις. Στὸ Μαρεσκὸτ καὶ τὸν ἀνακριτὴ κατέθεσεν ὅτι εἶδε τὸν Ρενωντιὲρ νὰ πνίγη μὲ τὰ χέρια του τὴ Βιργινία Λατούς. Στὸ δικαστήριο, ὅμως, διέψευσε αὐτὴ τὴν κατάθεσι. Σύμφωνα μὲ τὰ λεγόμενά σας, θὰ ἐπαναλάβη τώρα τὴν πρώτη του κατάθεσι. Κανένας ἔνορκος, κανένας δικαστὴς δὲν μπορεῖ νὰ λογαριάση στὰ σοβαρὰ τὴν κατάθεσι αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ.

—Ἔστω, εἶπεν ὁ Ρισώ. Δὲν εἶμαι νομικός, γιὰ νὰ ξέρω ποιὰ ἐπιχειρήματα θὰ βρῆτε. Ἀλλ' εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ δυσκολευθῆτε σ' αὐτό...

Ὁ Ἀνδρέας δίσταζε. Στὸ τέλος, εἶπε:

— Θέλετε καθαρὰ τὴ γνώμη μου; Δυὸ ἄνθρωποι μπορεῖ νὰ διέπραξαν αὐτὸ τὸ ἔγκλημα. Ὁ ἕνας εἶνε ὁ Ρενωντιὲρ καὶ ὁ ἄλλος ὁ Ζυλμπέρ. Γιὰ νὰ ὑπερασπισθῶ τὸν Ζυλμπέρ, πρέπει νὰ ρίξω ὅλο τὸ βάρος στὸ Ρενωντιέρ, πρέπει μ' ἄλλα λόγια ν' ἀνατρέψω τὴν προηγουμένη ἀγόρευσί μου.

—Ἀλλ' ἂν αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια, παρατήρησε ὁ συνταγματάρχης, δὲν βλέπω γιατὶ διστάζετε. Εἶνε προτιμώτερο ν' ἀνατρέψετε τὴν προηγουμένη ἀγόρευσί σας, παρὰ νὰ γίνετε συνεργὸς στὴν καταδίκη ἑνὸς ἀθώου. Ἡ συνείδησίς σας θὰ σᾶς βασανίζη σ' ὅλη σας τὴ ζωή.

— Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι ἔχετε δίκηο, ἀπάντησε ὁ Ἀνδρέας. Μοῦ χρειάζεται, ὅμως, καιρὸς γιὰ νὰ σκεφθῶ.

Ὁ συνταγματάρχης Ρισὼ δὲν ἔδειξε μεγαλύτερη ἐπιμονὴ καὶ ἔφυγε ἀπὸ τὸ Μπερζερώ, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως δὲν θὰ ἐπέτρεπε στὸν Ἀνδρέα ντὲ Βιλαντὸν ν' ἀφήση τὸ Ζυλμπὲρ ἀνυπεράσπιστο.

Ἡ τελευταία ἐλπίς

Μερικὲς μέρες μετὰ τὰ γεγονότα ποὺ ἀφηγηθήκαμε, ὁ Ρενωντιὲρ ἔλαβε μιὰ ἐπιστολὴ ἀπὸ τὴ χήρα Κολομπέλ.

Ἡ Ρενὲ τὸν πληροφοροῦσε μὲ λίγα λόγια γιὰ τὴ μετάβασί της στὴν Ἀρκανσόν, καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἐγκατάστασι ἐκεῖ τοῦ Βαλεριανοῦ καὶ τῆς μητέρας του καὶ τὸν παρακαλοῦσε νὰ τρέξη στὸ προσκέφαλο τῆς πριγκηπίσσης Ἀρμότκιν.

«Φοβοῦμαι, τοῦ ἔγραφε, ὅτι ἡ κατάστασίς της χειροτέρευσε καὶ ὅτι τὸ τέλος της δὲν ἀπέχει πολύ. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ συμβῆ γιατὶ θὰ σήμαινε τὴν καταστροφὴ τῶν σχεδίων μας. Σ' αὐτὴν κυρίως βασίζομαι γιὰ νὰ τελειώσουν ὅλα σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιθυμίες μου».

Αὐτὸ τὸ γράμμα ξανάδωσε θάρρος στὸ Ρενωντιέρ. Γιατὶ δὲν ξεχνοῦσε ὅτι ὁ γάμος τοῦ Βαλεριανοῦ μὲ τὴ χήρα ἐσήμαινε γι' αὐτὸν ἕνα κέρδος ἑκατὸν πενῆντα χιλιάδων φράγκων — τὰ ἑκατὸ θὰ τοῦ τὰ ἔδινε ἡ Ρενὲ καὶ τὰ ὑπόλοιπα πενῆντα ἡ πριγκήπισσα.

Σκέφθηκε, λοιπόν, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιδιώξη ἀπὸ τώρα τὴν εἴσπραξι αὐτῶν τῶν χρημάτων, γιατὶ τὸ γράμμα τῆς Ρενὲ τὴν ἄφησε νὰ μαντέψη ὅτι τὰ πράγματα εἶχαν προχωρήσει ἀρκετὰ καὶ ὅτι μόνον ἕνας ξαφνικὸς θάνατος τῆς πριγκηπίσσης Ἀρμότκιν θὰ μποροῦσε ν' ἀπειλήση τὴν πραγματοποίησι τοῦ γάμου τοῦ Βαλεριανοῦ μὲ τὴν νεαρὴ χήρα.

Ἀλλ' ὁ Ρενωντιὲρ ἦταν βέβαιος ὅτι θὰ κατώρθωνε νὰ συγκρατήση τὴν πριγκήπισσα στὴ ζωή.

Ἡ πρώτη σκέψις του ἦταν, νὰ ἐπιδιώξη τὴν προκαταβολικὴ εἴσπραξι τῶν ποσῶν ποὺ τοῦ εἶχαν ὑποσχεθῆ. Ἡ δεύτερη νὰ φύγη ἀμέσως ἀπὸ τὴ Γαλλία καὶ νὰ πάη νὰ ἐγκατασταθῆ σὲ μιὰ χώρα στὸ ἐξωτερικό, στὴν Ἀμερικὴ πιθανὸν ἢ στὶς ἀποικίες.

Γιατὶ ὁ Ρενωντιὲρ φοβόταν. Καὶ οἱ φόβοι του εἶχαν γίνει μεγαλύτεροι ἔπειτα ἀπὸ τὶς τρεῖς κατὰ σειρὰ προσκλήσεις ποὺ τοῦ ἔκαμε ὁ ἀνακριτὴς Περοσέλ.

Τὴν τελευταία φορά, τὸν ἐξέτασε κατ' ἀντιπαράστασιν μὲ τὸ Ζυλμπὲρ καὶ τὴ Μαρία καὶ προσπάθησε νὰ ἐξακριβώση μὲ χρονομετρικὴ ἀκρίβεια πὼς εἶχε διαθέσει τὶς στιγμές του στὴ Μαιζὸν - Φαὶν κατὰ τὴ μοιραία νύχτα τοῦ ἐγκλήματος.

Ὁ ἀνακριτὴς τοῦ ἔκαμε ἐπίσης μερικοὺς ὑπαινιγμοὺς γιὰ τὶς σχέσεις ποὺ εἶχεν ἄλλοτε μὲ τὴ Μαρία.

Ἀπὸ ποιὸν τὶς εἶχε μάθει; Τοῦ τὶς εἶχε πῆ μήπως ὁ Ζυλμπέρ; Ὁ Ρενωντιὲρ δὲν μποροῦσε νὰ τὰ ξέρη. Ἀλλὰ τὸ ὅτι εἶχε ἀνακινηθῆ τὸ ζήτημα τῶν παληῶν του σχέσεων μὲ τὴ Μαρία τὸν ἀνησυχοῦσε.

Μ' αὐτὲς τὶς σκέψεις καὶ μ' αὐτοὺς τοὺς φόβους ξεκίνησε γιὰ τὴν Ἀρκανσόν.

Ἡ κατάστασις τῆς πριγκηπίσσης Ἀρμότκιν εἶχε χειροτερεύσει, ὅπως τοῦ τὸ εἶχε γράψει ἡ χήρα Κολομπέλ. Μ' ὅλο τὸν καθαρὸν ἀέρα τῆς ἐξοχῆς καὶ τὴν ἤρεμη ζωὴ ποὺ ζοῦσε, πάθαινε συχνὰ κρίσεις, ποὺ τὴν ἔφερναν στὰ πρόθυρα τοῦ θανάτου.

Ἀλλ' ἡ πρώτη ἐξέτασις ἔδωκε θάρρος στὸ Ρενωντιέρ. Ὁ κίνδυνος δὲν ἦταν ἄμεσος. Ἡ πριγκήπισσα θὰ μποροῦσε νὰ ζήση ἀρκετὸ διάστημα ἀκόμη. Ὁ γιατρὸς τῆς Σερντὸν εἶχε φέρει, ἄλλωστε, μαζί του τὰ ἀπαραίτητα φάρμακα, ποὺ θὰ τὴν συντηροῦσαν στὴ ζωή, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ καρδιά της εἶχε πολὺ ἐξασθενήσει.

Ἡ Ρενὲ εἶχε φροντίσει νὰ ἑτοιμάση ἕνα δωμάτιο γιὰ τὸ Ρενωντιὲρ στὸ ἰσόγειο τῆς ἐπαύλεως.

— Προτοῦ πᾶτε νὰ κοιμηθῆτε, τοῦ ψιθύρισε σιγά, σὲ μιὰ στιγμή, ἐλᾶτε νὰ μὲ ἰδῆτε. Ἔχομε πολλὰ νὰ συζητήσωμε.

Ὁ Ρενωντιὲρ δὲν παρέλειψε νὰ πάη σ' αὐτὴ τὴ νυχτερινὴ συνάντησι.

— Πῶς βρίσκεται τὴν πριγκήπισσα; τὸν ρώτησε ἡ Ρενέ.

— Πολὺ ἄσχημα.

— Θὰ πεθάνη σύντομα;

—Ὄχι. Ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ ἐγγυηθῶ ὅτι θὰ ζήση περισσότερο ἀπὸ μερικοὺς μῆνες... ἴσως μερικὲς βδομάδες μόνο...

— Αὐτὸ εἶνε πολὺ κακό, εἶπε ἡ χήρα.

— Γιατί;... Δὲν ἔχετε τίποτε νὰ φοβηθῆτε...

— Πῶς τὸ συμπεραίνετε;

— Σᾶς ἄκουσα νὰ μιλᾶτε στὸν πρίγκηπα μὲ τὸ μικρό του ὄνομα...

Ἡ Ρενὲ τὸν κύτταξε μὲ αὐστηρὸ βλέμμα.

—Ἕνας γιατρός, τοῦ εἶπε, πρέπει νὰ βλέπη καὶ ν' ἀκούη μόνον ὅσα ἀφοροῦν τὴν ἐπιστήμη του.

—Ἀλλ' εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ Βαλεριανὸς σᾶς ἀγαπάει, συνέχισε ὁ Ρενωντιέρ, χωρὶς νὰ δείξη ὅτι πρόσεξε τὴν παρατήρησι ποὺ ὑπῆρχε σ' αὐτὰ τὰ λόγια. Δὲν εἶν' ἀλήθεια;

—Ὁ Βαλεριανὸς μ' ἀγαπάει, συμφώνησεν ἡ Ρενέ. Ἀλλὰ δὲν ἔχω κερδίσει ὁλότελα τὴν καρδιά του. Ἡ εἰκόνα μιᾶς ἄλλης βρίσκεται πάντα μέσα σ' αὐτήν.

—Ἐννοεῖτε τὴ Ρόζα;... Ἀλλὰ τί σᾶς κάνει νὰ τὸ ὑποθέτετε;

—Ἕνα ἁπλούστατο γεγονός. Ὁ Βαλεριανός, μόλις ἔμαθε τὴ σύλληψι τοῦ Ζυλμπέρ, ἔτρεξε ἀμέσως στὸ Παρίσι, μὲ τὴν πρόφασι ὅτι ἤθελε νὰ ἰδῆ τὸν ἐκδότη του... Ἐγώ, ὅμως, εἰδοποίησα ἕνα γραφεῖο πληροφοριῶν, ποὺ μὲ ἐξυπηρετεῖ κάποτε καὶ ἔμαθα ὅτι πῆγε στὸ σπίτι τοῦ συνταγματάρχου Ρισώ... Ἦταν παρών, μάλιστα, ὅταν οἱ ἀστυνομικοὶ ἔπιασαν αὐτὸν τὸ Ζυλμπέρ... Ἀπὸ τότε, ὁ Ζυλμπὲρ καὶ ἡ κόρη του ἀπορροφοῦν ὅλη τὴ σκέψι του. Κάθε πρωΐ, τρέχει στὸ σταθμὸ καὶ διαβάζει ὅλες τὶς ἐφημερίδες, ψάχνοντας νὰ βρῆ πληροφορίες σχετικὰ μὲ τὸ ἔγκλημα τῆς Μαιζὸν - Φαίν.... Ὅπως βλέπετε, ἔχω σοβαροὺς λόγους γιὰ ν' ἀνησυχῶ... Δὲν ξέρετε μὲ πόση ἀνυπομονησία περιμένω τὴν ἀπόφασι τοῦ κακουργοδικείου τῆς Ὀρλεάνης... Ἀλήθεια, γιατρέ, πιστεύετε ὅτι θὰ καταδικασθῆ ὁ Ζυλμπέρ;

Αὐτὴ ἡ ἀπρόοπτη ἐρώτησις ἔκαμε τὸ Ρενωντιὲρ νὰ ταραχθῆ.

— Δὲν μπορῶ νὰ ξέρω, ἀπάντησε μὲ κόπο. Ἐξαρτᾶται...

— Στὴν περίπτωσί του ὑπάρχει ἕνα πολὺ ἐπιβαρυντικὸ στοιχεῖο, συνέχισε ἡ χήρα. Ἐννοῶ αὐτὰ τὰ τραπεζογραμμάτια. Δὲν ἔχω, βέβαια, τίποτε ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ δυστυχισμένου. Ἀλλ' ἂν καταδικασθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ, ὅπως φαίνεται πιθανό, νομίζω πὼς θ' ἀπαλλαγοῦμε ὁριστικὰ ἀπ' αὐτὴ τὴ μικρή... Γιατὶ ὁ πρίγκηπας θὰ εἶνε ἀδύνατο νὰ ἐξακολουθήση νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν κόρη ἑνὸς κακούργου.

Ὁ Ρενωντιὲρ δὲν εἶπε τίποτε.

Ἡ χήρα ξαναγύρισε σὲ λίγο στὸ ζήτημα τῆς πριγκηπίσσας.

— Εἶνε ἀνάγκη, τοῦ εἶπε, νὰ τὴν διατηρήσετε μ' ὁποιοδήποτε τρόπο στὴ ζωή.

— Θὰ τὸ κατορθώσω, ἀπάντησε ὁ Ρενωντιέρ. Ἀλλὰ μὲ μιὰ προϋπόθεσι... Γιὰ μένα, ὁ γάμος σας μὲ τὸν πρίγκηπα ἀποτελεῖ γεγονός... Μπορεῖ νὰ βραδύνη μερικὲς βδομάδες ἀκόμη, ἀλλὰ θὰ πραγματοποιηθῆ... Νομίζω, λοιπόν, ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ μοῦ δώσετε τὶς ἑκατὸ χιλιάδες ποὺ μοῦ ὑποσχεθήκατε...

Ἡ Ρενὲ γέλασε.

—Ὄχι, γιατρέ, ἀπάντησε. Δὲν θὰ σᾶς δώσω τίποτε. Ἡ συμφωνία μας εἶνε νὰ σᾶς πληρώσω τὶς ἑκατὸ χιλιάδες, μόλις γίνη ●

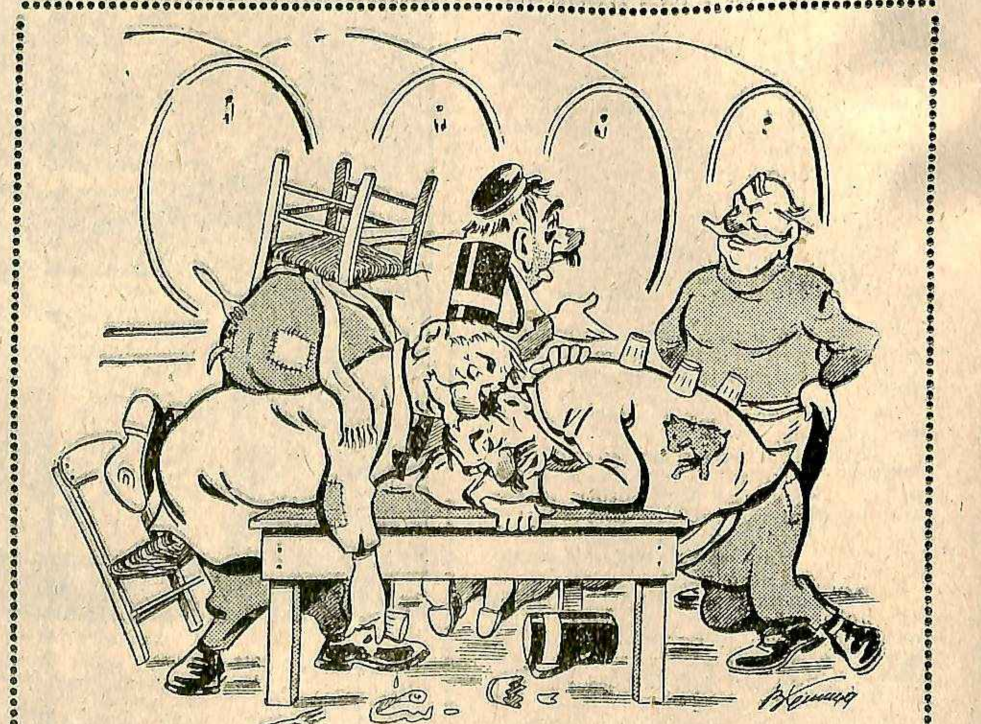

— Σώθηκε, εἶπες, τὸ κρασί; Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ! Πότε κι' ὅλας, κυρ - Ἀντρέα μου; (Τοῦ Β. Χριστοδούλου)

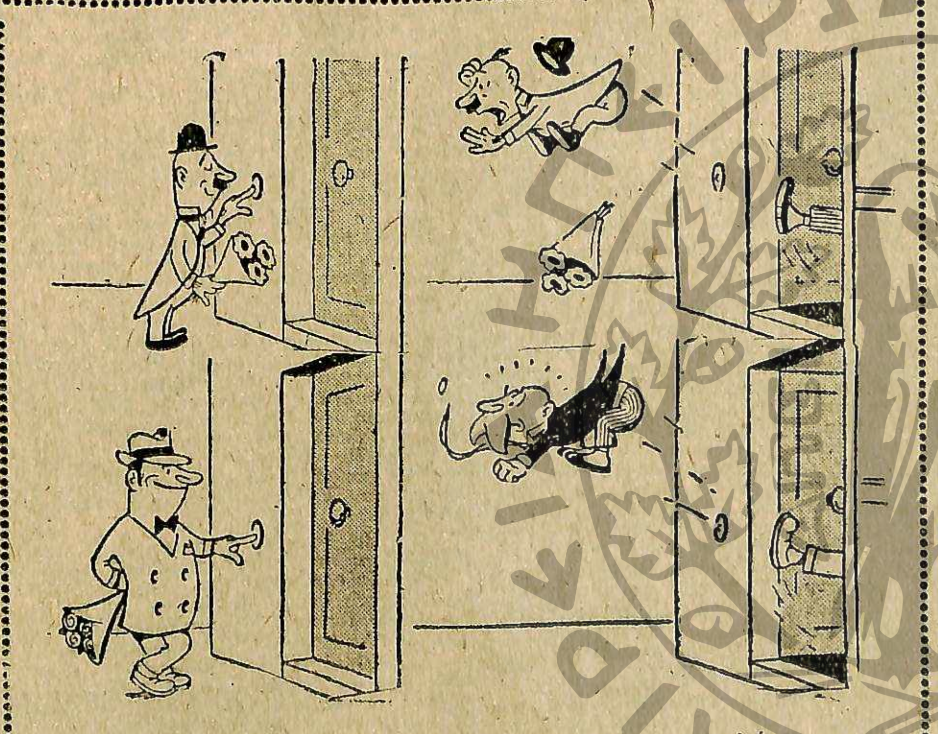

Οἱ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ: Δράμα σὲ δυὸ πράξεις καὶ τέσσερις εἰκόνες.

γάμος μου μὲ τὸ Βαλεριανό. Αὐτὸς ὁ γάμος ἐξαρτᾶται, λοιπόν, ἀπὸ τὴν κατάστασι τῆς ὑγείας τῆς πριγκήπισσας. Ἐξηγοῦμαι: Ἂν ἡ πριγκήπισσα πεθάνη, ὁ Βαλεριανὸς θὰ εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ κρατήση τουλάχιστον ἕνα χρόνο τὸ πένθος της καί, ὅπως καταλαβαίνετε, πολλὰ μπορεῖ νὰ γίνουν μέσα σ' αὐτὸ τὸ διάστημα. Ἔπειτα, ἡ πριγκήπισσα μοῦ χρειάζεται γιὰ νὰ παρακινῆ διαρκῶς τὸ γυιό της... Ἂν πεθάνη, θὰ κινδυνεύσω νὰ χάσω κάθε ἐπαφὴ μαζί του... Νὰ γιατὶ μοῦ εἶνε ἀπαραίτητες οἱ ὑπηρεσίες σας καὶ νὰ γιατὶ δὲν πρέπει νὰ σᾶς πληρώσω τὶς ἑκατὸ χιλιάδες... Τὸ ἔργο σας δὲν τελείωσε. Οὔτε καὶ ἡ δική μου ὑποχρέωσις ἔγινε, λοιπόν, ληξιπρόθεσμη.

Ὁ Ρενωντιὲρ κατάλαβε πὼς εἶχε νὰ κάμη μὲ ἰσχυρὸ ἀντίπαλο καὶ δὲν ἔδειξε μεγαλύτερη ἐπιμονή.

Ἔφυγε σὲ λίγο ἀπὸ τὸ δωμάτιο τῆς Ρενὲ γιὰ νὰ πάη στὸ δικό του. Κι' ἐνῶ ἔκλεινε τὴν πόρτα πίσω του, ἔκανε τὴ σκέψι πὼς θὰ μποροῦσε ἴσως νὰ ἐπιτύχη καλύτερα μὲ τὴν πριγκήπισσα. Κι' αὐτὴ τοῦ εἶχε ὑποσχεθῆ μιὰ ἀμοιβή. Θὰ τὴν ἐξανάγκαζε, λοιπόν, νὰ ζητήση χρήματα ἀπὸ τὴ Ρενὲ μὲ ὁποιαδήποτε προφασι.

Γιατὶ ἡ ἰδέα τῆς φυγῆς εἶχε ριζωθῆ μέσα στὸ μυαλό του. Τοῦ φαίνόταν ὅτι μόνον ὅταν ἔβγαινε ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Γαλλίας θὰ μποροῦσε ν' ἀναπνεύση ἐλεύθερα.

Ὁ Ρενωντιὲρ ἀποφάσισε, λοιπόν, νὰ διανυκτερεύση στὴν Ἀρκανσὸν καὶ νὰ φύγη τὴν ἄλλη μέρα γιὰ νὰ γυρίση στὴ Σερντόν. Γιατὶ ἔπρεπε νὰ περιμένη νὰ καλυτερεύση ἡ κατάστασις τῆς πριγκηπίσσης, γιὰ νὰ τῆς κάμη τὴν αἴτησί του.

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ὁ Βαλεριανὸς καὶ ἡ Ρενὲ εἶχαν βγῆ στὸν κῆπο γιὰ νὰ κάμουν ἕνα μικρὸ περίπατο. Καθὼς περνοῦσαν κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ Ρενωντιὲρ τὸν εἶδαν στὸ φῶς τῆς σελήνης νὰ χειρονομῆ ζωηρὰ καὶ νὰ προφέρη ἀσυνάρτητα λόγια.

Ἀλλ' ὅταν πρόσεξαν περισσότερο αὐτὰ τὰ λόγια, εἶδαν πὼς δὲν ἦταν καθόλου ἀσυνάρτητα. Ὁ γιατρὸς τῆς Σερντὸν βρισκόταν σὲ κατάστασι ὑπνοβασίας καὶ ξαναζοῦσε τὴν ἀνατριχιαστικὴ σκηνὴ τοῦ ἐγκλήματός του. Τὰ ὀνόματα τῆς Μαρίας καὶ τῆς Βιργινίας Λατοὺς ξαναγύριζαν κάθε τόσο στὰ χείλη του. Μιλοῦσε γιὰ τὰ δέκα τραπεζογραμμάτια τῶν χιλίων φράγκων ποὺ εἶχαν βρῆ μέσα στὸ χρηματοκιβώτιο τοῦ Κρουαζὲ καὶ ξανάλεγε στὴ γυναίκα τοῦ μυλωνᾶ τὶς συστάσεις του νὰ μὴν κλέψη κανένα ἀπὸ τὰ κοσμήματα τῆς νεκρῆς... Ἀπεμιμεῖτο τὶς κινήσεις ποὺ εἶχε κάνει κατὰ τὴ μοιραία ἐκείνη νύχτα γιὰ νὰ κρεμάση τὸ πτῶμα τῆς Βιργινίας κι' ἔδινε ὁδηγίες στὴ Μαρία πὼς ἔπρεπε νὰ τὸ κρατάη, γιὰ νὰ μπορέση νὰ περάση τὸ βρόχο στὸ λαιμὸ τῆς δυστυχισμένης ὑπηρετρίας...

Αὐτὴ ἡ ἀπαισία σκηνὴ κράτησε περισσότερο ἀπὸ ὥρα.

Ἡ Ρενὲ δὲν ἄνθεξε καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ λιποθύμησε. Ἀλλ' ὁ Βαλεριάν, τὴν παρακολούθησε ὡς τὸ τέλος.

Βοήθησε κατόπιν τὴ χήρα νὰ συνέλθη καὶ ξαναγύρισαν μαζὶ στὸ σπίτι. Ἡ συγκίνησις καὶ τῶν δύο ἦταν πολὺ μεγάλη.

— Δὲν εἶχα ποτὲ τὴν παραμικρὴ ἀμφιβολία ὅτι ὁ Ρενωντιὲρ ἦταν ὁ δολοφόνος τῆς Βιργινίας Λατούς, εἶπε ὁ πρίγκηπας. Ἀλλὰ τώρα ξέρω κάτι περισσότερο: μὲ ποιὸ τρόπο ἐξετέλεσε τὸ ἀποτρόπαιο ἔγκλημά του.

Ἡ Ρενὲ συμφώνησε μαζί του. Ἀλλὰ δὲν μπόρεσε νὰ μὴν παρατηρήση ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ ἔδειχνε ὁ πρίγκηπας ἦταν ὑπερβολικό.

—Ἐκεῖνο ποὺ εἴδαμε, εἶπε, ἦταν τρομερό. Ἀλλὰ δὲν μπορεῖ ἡ ὑπόθεσις τοῦ μυλωνᾶ τῆς Σαντεγκριλλὲ νὰ μᾶς ἀπασχολῆ διαρκῶς... Ἂς ἀφήσωμε τὴ δικαιοσύνη νὰ κάμη τὸ ἔργο της.

Ὁ Βαλεριανὸς δὲν ἀπάντησε τίποτα.

Τὴν ἄλλη μέρα, ὁ Ρενωντιὲρ ἐπωφελήθηκε ἀπὸ τὴ σχετικὴ καλιτέρευσι ποὺ παρουσίαζε ἡ πριγκήπισσα Ἀρμότκιν, γιὰ νὰ τῆς ζητήση μὲ τὴ γραφὴ δανείου τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸ χιλιάδων φράγκων καὶ τῆς ὑπέδειξε νὰ ἀπευθυνθῆ γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ στὴ Ρενέ.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Ὁ ΔΗΜΙΟΣ τοῦ ΚΟΛΜΑΡ

Μιὰ μυστηριώδης καὶ ἀνεξιγνίαστη τραγωδία

Ποιὸς δὲν θυμᾶται μὲ ποιὸ ἀριστουργηματικὸ τρόπο ὁ Ἀλέξανδρος Δουμᾶς περιγράφει στοὺς «Τρεῖς Σωματοφύλακες» τὴν ἐκτέλεσι τῆς περίφημης Μυλαίδης; Στὴν προκειμένη περίπτωσι, ὁ μεγάλος μυθιστοριογράφος δὲν ἔκαμε τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ πάρη ἕνα αὐθεντικὸ γεγονὸς ἀπὸ τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ τὸ προσαρμόση στὶς ἀνάγκες τοῦ μυθιστορήματός του

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀναφέρεται, ὄχι στὶς ἀρχὲς τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνα, ὅπως θέλει ὁ Ἀλέξανδρος Δουμᾶς, ἀλλ' ἑνάμισυ καὶ πλέον αἰῶνα ἀργότερα, γύρω στὰ 1780 καὶ ἀποτελεῖ ἀκόμη καὶ σήμερα ἕνα ἀπὸ τὰ ἱστορικὰ αἰνίγματα, γιατὶ δὲν ἐξακριβώθηκε ποτὲ ἡ ταυτότης, οὔτε τοῦ θύματος, οὔτε ἐκείνων ποὺ ἔλαβαν μέρος σ' αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιο.

Μόνον ἑνὸς προσώπου ἡ ταυτότης εἶνε γνωστή: ἐκείνου ποὺ ἐξετέλεσε τὴν καταδικαστικὴ ἀπόφασι. Τὸν ἄνθρωπο αὐτὸ τὸν ἔλεγαν Πιὲρ Τορτὸρ κι' ἦταν ὁ ἐπίσημος δήμιος τῆς πόλεως Κολμάρ.

Ἡ κοινὴ γνώμη ἐπέβαλλε ἐκείνη τὴν ἐποχὴ στοὺς δημίους νὰ κάθωνται στὰ ἄκρα τῶν πόλεων. Ἦταν ὑποχρεωμένοι, ἐξ ἄλλου, νὰ βάφουν τὰ σπίτια τους κόκκινα, γιὰ νὰ ξεχωρίζουν ἀπὸ τ' ἄλλα.

Τὸ σπίτι τοῦ Πιὲρ Τορτὸρ βρισκόταν σὲ μιὰ ἐρημικὴ τοποθεσία, σὲ ἀπόστασι μισοῦ χιλιομέτρου ἀπὸ τὸ τελευταῖο σπίτι τῆς πόλεως κι' ἦταν βαμμένο κόκκινο, ὅπως ταίριαζε σ' ἕνα δήμιο. Κανένας ἄνθρωπος δὲν πλησίαζε ποτὲ ἐκεῖ.

Γι' αὐτό, ὁ δήμιος τοῦ Κολμὰρ ἀπόμεινε κατάπληκτος, ἀκούγοντας ἕνα βράδυ τὸ θόρυβο ἑνὸς ἁμαξιοῦ, ποὺ εἶχε σταματήσει ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα του. Σὲ λίγο, χτύπησαν δυνατά. Πῆγε τότε ν' ἀνοίξη καὶ βρέθηκε μπροστὰ σὲ τρεῖς ἀνθρώπους, ποὺ ἦταν τυλιγμένοι μέσα σὲ πλατεῖς μανδύες κι' εἶχαν κατεβασμένα τὰ πλατύγυρα καπέλλα τους ὡς τὰ μάτια.

—Εἶσαι ὁ δήμιος τοῦ Κολμάρ; τὸν ρώτησε ὁ ἕναν ἀπ' αὐτούς.

—Ναί, ἀπάντησε ὁ Πιὲρ Τορτόρ.

Τὴν ἴδια στιγμὴ ἔνοιωσε τὶς κάννες τριῶν ὅπλων στὰ πλευρά του. Οἱ τρεῖς ἄγνωστοι τὸν ὑποχρέωσαν τότε νὰ μπῆ μέσα στ' ἁμάξι καὶ κάθησαν κι' αὐτοί, ὁ ἕνας στὸ ἴδιο κάθισμα κι' οἱ ἄλλοι δύο ἀπέναντί του. Τὸ ὄχημα ξεκίνησε ἀμέσως.

Στὸ δρόμο, οἱ ἀπαγωγεῖς τοῦ ἐξήγησαν ὅτι ἐπρόκειτο νὰ τοὺς προσφέρη μιὰ σπουδαία ὑπηρεσία κι' ὅτι θὰ τὸν πλήρωναν διακόσια χρυσὰ λουδοβίκια γι' αὐτή. Πρόσθεσαν, ὅμως, ὅτι ἂν ἔκανε τὴν παραμικρὴ κίνησι γιὰ νὰ φύγη ἢ ἂν φώναζε ἢ ἂν ἀνασήκωνε τὶς κουρτίνες τῶν παραθύρων, θὰ τὸν σκότωναν στὴ στιγμή

Τὸ ταξίδι κράτησε τρεῖς νύχτες καὶ δυὸ μέρες. Τὸ ἁμάξι σταματοῦσε σὲ ὡρισμένους σταθμούς, ἄλλαζε ἄλογα κι' ἔφευγε ἀμέσως. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀγνώστους προμηθευόταν τρόφιμα καὶ κρασὶ ἀπὸ τὸ πανδοχεῖο ὅπου γινόταν ἡ ἀλλαγὴ τῶν ἀλόγων κι' ἔτρωγαν μέσα στὸ ἁμάξι κατὰ τὴ διάρκεια τῆς διαδρομῆς.

Κάθε φορὰ ποὺ ὁ δήμιος ζητοῦσε νὰ κατεβῆ ἀπὸ τὸ ἁμάξι, γιὰ νὰ ἐκτελέση τὶς φυσικές του ἀνάγκες, τοῦ ἔδεναν τὰ μάτια καὶ τὸν φρουροῦσαν ὁλόγυρα μὲ τὰ πιστόλια στὰ χέρια.

Τὴν τρίτη νύχτα, ὁ Πιὲρ Τορτὸρ κατάλαβε ὅτι εἶχαν μπῆ στὴν αὐλὴ ἑνὸς μεγάλου πύργου. Τοῦ ἔδεσαν τότε τὰ μάτια καὶ τὸν κατέβασαν ἀπὸ τ' ἁμάξι. Ἔπειτα, πέρασαν ἀπὸ μεγάλες αἴθουσες καὶ διαδρόμους κι' ἀνεβοκατέβηκαν διάφορες σκάλες.

Ὅταν, τέλος, τοῦ ἔβγαλαν τὸν ἐπίδεσμο ἀπὸ τὰ μάτια, ὁ δήμιος τοῦ Κολμὰρ εἶδε πὼς βρισκόταν σὲ μιὰ ὑπόγεια αἴθουσα. Ἀπέναντί του ἦταν καθισμένοι στὴ σειρά, πάνω σὲ πέτρινα καθίσματα, καμμιὰ δεκαριὰ ἄνθρωποι. Φοροῦσαν ὅλοι κοκκινους χιτῶνες σὰν ράσα μοναχῶν κι' ἔστεκαν ἀκίνητοι καὶ σιωπηλοί. Στὴ μέση τῆς αἰθούσης στεκόταν ὄρθια μιὰ νεαρὴ γυναίκα, πολὺ ὄμορφη. Φοροῦσε ἕνα μαῦρο φόρεμα καὶ τῆς εἶχαν δεμένα τὰ χέρια στὴ ράχη. Μερικοὶ ἄνθρωποι, ποὺ ἔμοιαζαν σὰν φρουροί, βρίσκονταν στὸ βάθος τῆς αἰθούσης. Σὲ μικρὴ ἀπόστασι ἀπὸ τὴ γυναίκα ὑπῆρχε ἕνα κούτσουρο καὶ πάνω σ' αὐτὸ ἕνα μεγάλο καὶ βαρὺ ξίφος. Ὁ Πιὲρ Τορτὸρ ἀναγνώρισε ἀμέσως πὼς μ' αὐτὸ τὸ ξίφος γίνονταν οἱ θανατικὲς ἐκτελέσεις στὴν Ἐλβετία.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς καθισμένους ἀνθρώπους σηκώθηκε καὶ εἶπε στὸ δήμιο:

—Αὐτὴ ἡ γυναίκα καταδικάστηκε σὲ θάνατο. Βρίσκεσαι ἐδῶ γιὰ νὰ ἐκτελέσης τὴν ἀποστολή ποὺ σοῦ ἔλαχε σ' αὐτὸ τὸν κόσμο. Πάρε αὐτὸ τὸ ξίφος καὶ ἀποκεφάλισέ την.

Ὁ Πιὲρ Τορτὸρ ἀρνήθηκε. Ἡ ἀποστολή του ἦταν, εἶπε, νὰ ἐκτελῆ τὶς ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου τοῦ Κολμὰρ καὶ ὄχι νὰ δολοφονῆ.

Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ κόκκινο ράσο προχώρησε τότε ἕνα βῆμα.

—Δὲν βρίσκεσαι ἐδῶ γιὰ νὰ συζητήσης, εἶπε μὲ αὐστηρὸ τόνο στὸ δήμιο. Ἂν μέσα σ' ἕνα τέταρτο δὲν ἐκτελέσης ἐκεῖνο ποὺ ζητοῦμε ἀπὸ σένα, θὰ πεθάνης καὶ θὰ βρεθῆ κάποιος ἄλλος γιὰ νὰ ἐκτελέση τὴν ἀποφασί μας. Πρέπει νὰ ξέρης ὅτι αὐτὴ ἡ γυναίκα θὰ πεθάνη ἀπὸ τὸ χέρι ἑνὸς δημίου καὶ τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ σταματήση τὴν ἐκδίκησί μας.

Λέγοντας αὐτά, σήκωσε τὸ βαρὺ ξίφος καὶ τοῦ τὸ ἔβαλε στὰ χέρια.

Ἡ γυναίκα, χωρὶς νὰ πῆ λέξι, γονάτισε ἀμέσως καὶ ἀκούμπησε τὸ κεφάλι της στὸ κούτσουρο. Τὰ μάτια της δὲν ἐξέφραζαν οὔτε φόβο, οὔτε ἀγωνία.

Ὁ Πιὲρ Τορτὸρ ἀναγκάσθηκε τότε νὰ ὑποταχθῆ στὴ σκληρὴ μοῖρα του. Ἔπειτα ἀπὸ μιὰ στιγμή, τὸ κεφάλι τῆς νεαρῆς γυναίκας κυλοῦσε πάνω στὶς πλάκες.

Ξαφνικά, ὁ δήμιος λιποθύμησε.

Ὅταν συνῆλθε, εἶδε πὼς βρισκόταν στὸ ἴδιο ἁμάξι ποὺ τὸν εἶχε μεταφέρει ἀπὸ τὸ Κολμάρ. Οἱ τρεῖς ἄγνωστοι ἦταν καθισμένοι ὁλόγυρά του. Τοῦ εἶχαν βάλει στὰ γόλουδοβίκια — 100 παραπάνω ἀπὸ κεῖνα ποὺ τοῦ εἶχαν ὑποσχεθῆ ἀρχικά.

Τὸ ἁμάξι τὸν ἄφησε τὸ βράδυ τῆς τρίτης ἡμέρας σὲ μικρὴ ἀπόστασι ἀπὸ τὸ σπίτι του. Ἔπειτα χάθηκε μέσα στὸ σκοτάδι.

Ὁ Πιὲρ Τορτὸρ παρουσιάστηκε τὴν ἄλλη μέρα στὸν ἀρχιδικαστὴ τοῦ Κολμάρ καὶ τοῦ ἀνέφερε τὰ πάντα. Ἀλλ' ὅλες οἱ ἔρευνες ποὺ ἔγιναν δὲν ὡδήγησαν σὲ κανένα ἀποτέλεσμα. Ἡ ταυτότης τοῦ θύματος, καθὼς ἐπίσης καὶ ἐκείνων ποὺ τὸ εἶχαν καταδικάσει δὲν ἐξακριβώθηκε ποτέ. Ὑποτίθεται, ὡστόσο, ὅτι οἱ ἄνθρωποι μὲ τὰ κόκκινα ράσα ἀποτελοῦσαν τὸ δικαστήριο τῆς «ἁγίας Βέχμης», ποὺ ἦταν μιὰ ἀπ' τὶς τρομερώτερες μυστικὲς ὀργανώσεις τῆς Γερμανίας.

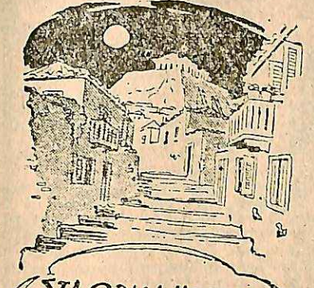

ΣΤΑ ΩΡΑΙΑ ΧΡΟΝΙΑ τῆς παλιᾶς Ἀθήνας

ΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΒΡΑΔΑ τῆς πορέας τῶν... τράγων

Στὴ ζωὴ τῆς Παλιᾶς Ἀθήνας τὰ Σαββατόβραδα, ἦσαν κατὰ καθιερωμένο κανόνα, γιὰ τὸν πολὺ κόσμο οἱ ὧρες ποὺ ἀπεζημίωναν κάθε... πικραμένο καὶ κάσε βαλαντωμένο ἀπ' τοὺς κόπους κι' ἀπ' τὴ ρουτίνα ὅλης τῆς ἑβδομάδος. Τὰ βάσανα γενικὰ τῆς ζωῆς, τότε, δὲν ἦσαν βαρειὰ καὶ καταθλιπτικά.

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἐργαζομένη νεολαία, ἀπὸ κάθε τάξι, καθὼς καὶ οἱ ἀνῶρωποι τῶν γραμμάτων εἶχαν τὸ Σαββατόβραδο ἄνετα καθιερωμένο σὰν μικρὸ βδομαδιάτικο Πάσχα. Καὶ τὰ γκιουβετσάκια ἔδιναν κι' ἔπαιρναν στὶς μικρὲς καὶ μεγάλες «μπύρες» καθὼς καὶ στὰ ταβερνάκια τῶν κεντρικῶν καὶ ἀποκέντρων συνοικιῶν τῆς Παλιᾶς Ἀθήνας, ὅπου καὶ περνοῦσε ἡ νυκτερινὴ ζωὴ ἥρεμα καὶ ξένοιαστα, ἀλλὰ μὲ κέφια πραγματικά, χωρὶς καμμιὰ ἀνησυχία στὸ βάθος τῆς ψυχῆς τοῦ καθενός.

Δύο ἀπ' αὐτὲς τὶς μπυραρίες ἀφῆκαν ἐποχὴ τότε στὰ Πατήσια, πρὶν ἀπ' τὴν Ἀλυσσίδα, ποὺ πῆρε τ' ὄνομά της ἀπ' τὴν ἀλυσσίδα τοῦ Θηρίου (τοῦ τραίνου τῆς Ἀττικῆς) ποὺ δενόταν στὰ σίδερα καὶ σταματοῦσε, κάθε λίγο καὶ λιγάκι, τοὺς διαβάτες, μπροστὰ στὴν ἰσόπεδη διάβασι τοῦ σιδηροδρόμου.

Ἡ παλαιότερη ἀπ' τὶς δύο ἦταν τοῦ Φίσσερ στὴν ὁποία ὁ μακαρίτης Μουρούζης, ἀρκετὲς φορές, εἶχε πληρώσει τά... σπασμένα. Καὶ ἡ νεώτερη ἦταν τοῦ Κλάϊν, ἑνὸς πελωρίου γερμαναρᾶ, ποὺ διέψευδε τὸ ἐπώνυμό του (Κλάϊν σημαίνει μικρὸς) καὶ τὸν ὁποῖον ὁ Γουβέλης ἔλεγε:

— Κλάϊν ὁ ἐλέφας! Τὸ πουλάκι μου!

Αὐτός, λοιπόν, ὁ ἐπιχειρηματίας τῆς Παλιᾶς Ἀθήνας εἶχε φέρει ἀπ' τὴ Γερμανία διπλὰ φοιτητικὰ ποτήρια ποὺ τὸ καθένα εἶχε στὸ πλευρό του χαραγμένο ἕνα ὀρθωμένο τράγο.

Κι' ἔτσι, ἀπ' τὴν μάρκα τῶν ποτηριῶν πῆρε τ' ὄνομά της ἡ μεγάλη παρέα τῶν λογίων ποὺ σύχναζε στὴ μπύρα τοῦ Κλάϊν κάθε Σαββατόβραδο καὶ ξεφέρτωνε ἐκεῖ μεταξὺ φαγητοῦ καὶ ἐπιδορπίων ὅλη τὴν ἀποταμίευσι τοῦ πνεύματος τῆς ἑβδομάδος Καὶ λεγόταν «Παρέα τῶν... Τράγων»!

Κώστας Χατζόπουλος

Πρωτοπαλλήκαρα τῆς παρέας αὐτῆς, στὸ κέφι καὶ στὸ φαγοπότι, ἦσαν ὁ Κώστας Χατζόπουλος, ὁ Δημητράκης Καμπούρογλου, ὁ στρατηγὸς Δούσμανης— νεαρὸς τότε, ὑπολοχαγὸς — ὁ Ἀδώνις Κύρου, ὁ Νῖκος Λάσκαρης, ὁ Μανώλης Γουβέλης, ὁ Ταγκόπουλος (ποὺ ἦταν καὶ ἀρχισυντάκτης τῆς «Ἑστίας»), ὁ Δάσιος, ὁ Νιρβάνας καὶ μερικοὶ ἄλλοι καλοφαγάδες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ποὺ εἶχαν τὴν ἀδυναμία νὰ ἔχουν σχέσεις καὶ νὰ συναναστρέφωνται μὲ ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων τῆς Παλιᾶς Ἀθήνας.

Ἕνα βράδυ λοιπόν, ὁ Κώστας Χατζόπουλος, ποὺ ἦταν ἀπ' τοὺς πιὸ... ἐπικίνδυνους φαρσέρ τοῦ καιροῦ ἐκείνου, εἶχε συνεννοηθῆ μὲ τὸν Κλάϊν νὰ σκαρώσουνε στὴν παρέα τὴν ἀκόλουθη φάρσα: Ἐνῶ τὸ συνηθισμένο γουρνόπουλο μὲ τὶς πατάτες ἦταν φυλαγμένο καὶ σκεπασμένο στὴν ἄκρη τοῦ φούρνου, ὁ Κλάϊν ἀνήγγειλε... ἀτύχημα, ὅτι δηλ. τὸ κατέσχεσε ἡ ἀστυνομία διότι τὸ βρῆκε μὲ... τριχινία, δηλ. ἀκατάλληλο γιὰ νὰ φαγωθῆ!

Μὲ ὕφος ἐπίσημο, τότε, καὶ θλιμένο, ὁ Κώστας Χατζόπουλος, εἶπε:

— Καθὼς βλέπετε, ἀξιότιμοι κύριοι... τράγοι, θὰ περάσωμε ἀπόψε μὲ τυράκι καὶ ἄφθονη μαρουλοσαλάτα καὶ ὁ Θεὸς ἂς ἀναπαύση τοὺς στομάχους ἡμῶν... ἐν κοιλίαις δικαίων!

Ὡστόσο, αὐτὸ τὸ ἁπλούστατο γεῦμα, σιγὰ - σιγά, μὲ τὰ διπλὰ ποτήρια τῆς μπύρας ἐκράτησε, μὲ σπουδαῖο κέφι, δυὸ ὧρες καὶ οἱ συνδαιτημόνες τὴν πετσώσανε τόσο, μὲ σαλάτα καὶ τυρί, ὥστε πολλοί... ξεκούμπωσαν καὶ τά... γιλέκα τους!

Σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι βρισκόταν, κατὰ τὰ μεσάνυχτα, ἡ παρέα ὅταν ἔξαφνα ὁ Κλάϊν, συνεννοημένος μὲ τὸν Χατζόπουλο, μπῆκε στὴν αἴθουσα τοῦ γεύματος καὶ μὲ γερμανικὴ ἀπάθεια, εἶπε:

— Μὲ πολλὴ εὐκαρίστησι, ἀξιότιμο κύριο τράγκοι, σᾶς ντίνω τὸ πληρόφορία ὅτι τὸ γκουρουνόπουλο ἔγκινε καλὰ καὶ ἤρτε ντιὰ νὰ τὸ καταβροκτίσετε!

Ἔφριξαν τότε ὅλοι οἱ... τράγοι μὲ τὴν καταπληκτικὴ ἑλληνογερμανικὴ ἀνακοίνωσι τοῦ Κλάϊν. Ἔξω φρενῶν ὁ ἀρχιτσέλιγκας καὶ ἱδρυτὴς τῆς παρέας Δημητρακης Καμπούρογλου (ὁ ὁποῖος ἦταν καὶ καλοφαγάς) ὑποψιάστηκε τὸν Κώστα Χατζόπουλο καὶ κυττώντας τον μὲ πλάγιο βλέμμα εἶπε μὲ γλυκύπικρο τόνο:

— Αὐτὰ εἶνε τ' ἀστεῖα τοῦ κ. Κωστάκη!

Ἐν τῷ μεταξύ... κατέπλευσε στὴν αἴθουσα, πρὸς κοινὴν ἀγανακτησιν, τὸ τεράστιο ταψὶ μὲ τὸ ροδοψημένο γουρουνόπουλο καὶ τὶς πατάτες καὶ σερβιρίστηκε στὶς πιατέλες, ἐνῶ ὁ Γουβέλης ποὺ εἶχεν ἀρχίσει νὰ γλαρώνη, πίνοντας τὰ συνηθισμένα ποτηράκια μαυροδάφνης, ἔλεγε:

—Ἐγὼ τώρα ἀναπαύομαι εἰς τὰς... μαυροδάφνας μου! Αὐτὸ τὸ γουρούνι ὁ Χατζόπουλος, νὰ δώση λόγον διὰ τὴν περιπέτειαν τοῦ... τέκνου του!

Ἀποφασίστηκε, λοιπόν, ἐν βραδυῇ ψυχῆς νὰ γίνη δίκη. Καὶ... εἰσαγγελεύοντος τοῦ Γουβέλη, ἔγινε δεκτὴ ἡ πρότασις του περὶ καταδίκης τοῦ Χατζοπούλου εἰς τὰ ἔξοδα καὶ τέλη...νέου γεύματος τὸ ἑπόμενο Σαββατοκύριακο.

Ἐπενέβη, ὅμως, ὁ Κλάϊν ὁ ὁποῖος ἔδωκε... χάρι στὸν ποιητὴ τῶν «Βραδυνῶν Θρύλων» λέγοντας:

— Μὲ τὴν εἴσπραξι τοῦ γκουρουνόπουλου ποὺ τὰ τὸ φάνε αὔριο ἄλλοι πελάτες, τὰ ψητὴ ντεύτερο γκουρουνόπουλο, ὑγκιέστερον ἀπὸ τὸ πρῶτον!

Δ. ΓΑΤ.—

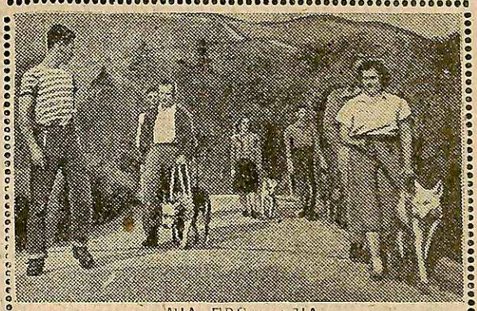

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ

Ἡ τυφλὴ μὶς Χάρστ, διευθύντρια τοῦ Ἱδρύματος τυφλῶν τῆς Καλιφορνίας, προσέφερε ὡς δωρεὰ στοὺς τροφίμους του ἀπὸ ἕνα ἐξασκημένο σκυλί. Ἡ πρωτοτυπία αὐτὴ ἐνθουσίασε ὅλους τοὺς φιλεύσπλαγχνους Ἀμερικανοὺς, ποὺ καθημερινῶς τὴν συγχαίρουν μὲ γράμματά τους.

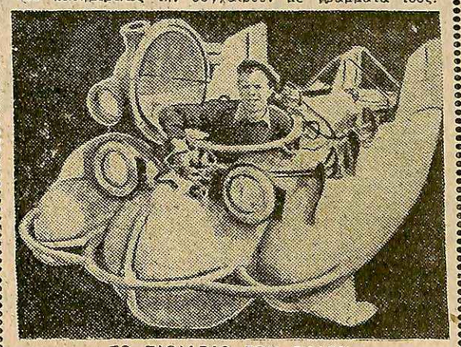

ΤΟ ΠΛΟΙΑΡΙΟ ΤΩΝ ΠΟΛΩΝ

Τὸ πλοιάριο αὐτὸ κατασκευάσθηκε εἰδικῶς γιὰ τοὺς ἐξερευνητὰς τῶν Πόλων. Μπορεῖ νὰ κινῆται στὴ θάλασσα, στὸν πάγο καὶ στὸ χιόνι, χάρις σ' ἕνα μοτὲρ ἀεροπλάνου. Διαθέτει ἔλικα, χιονοπέδιλα κ.τ.λ. Τρέχει πάνω στὸ χιόνι μὲ ταχύτητα 60 χιλιομέτρων τὴν ὥρα καὶ στὸν πάγο μὲ ταχύτητα 120 χιλιομέτρων.

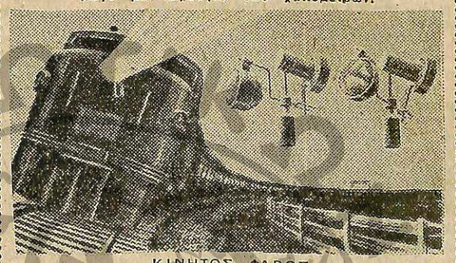

ΚΙΝΗΤΟΣ ΦΑΡΟΣ

Ὁ φάρος τῆς ἀτμομηχανῆς αὐτῆς ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ μπορῆ νὰ κινῆται σύμφωνα μὲ τοὺς ἑλιγμοὺς καὶ τὶς κλίσεις τοῦ τραίνου, οὕτως ὥστε τὸ φῶς του νὰ πέφτη διαρκῶς πάνω στὴ σιδηροδρομικὴ γραμμή, ἀκόμη κι' ὅταν τὸ τραῖνο βρίσκεται σὲ στροφή. Δυὸ βάρη, καταλλήλως τοποθετημένα — ὅπως δείχνει ἡ εἰκόνα μας, δεξιὰ — ἐξασφαλίζουν τὶς αὐτόματες κινήσεις του.

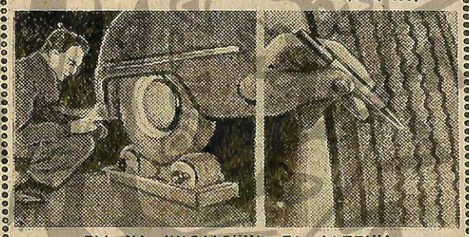

ΓΙΑ ΝΑ "ΚΟΛΛΟΥΝ" ΤΑ ΛΑΣΤΙΧΑ

Τὰ λάστιχα τῶν αὐτοκινήτων μποροῦν νὰ κολλοῦν περισσότερο στὴν ἀσφαλτο ἂν ἀνοίξη κανεὶς στὴν ἐπιφάνειά τους χιλιάδες μικρὲς τρύπες. Αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται χάρις σὲ δυὸ κυλίνδρους ὅπου πατάει ἡ ρόδα τοῦ αὐτοκινήτου χωρὶς νὰ βγῆ ἀπ' τὴ «ζάντα» της. Οἱ κύλινδροι αὐτοὶ ἔχουν σ' ὅλη τους τὴν ἐπιφάνεια χιλιάδες ψιλὰ καρφιά, ποὺ τρυποῦν τὸ λάστιχο καθὼς περιστρέφεται ἐπάνω τους.

Η αυτόχειρ του σανατορίου

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο νυκτοφύλακας τοῦ σανατορίου πῆρε βιαστικὰ τὸ τηλέφωνο τῆς Σκώτλαντ Γυάρδ.

—Δῶστε μου τὸν ἐπιθεωρητὴ Ντόντζ, εἶπε.

Μιὰ μικρὴ ἀναμονή.

— Μιλάω μὲ τὸν ἐπιθεωρητὴ Ντόντζ; ξαναεῖπε σὲ λίγο. Ἐδῶ σανατόριο «Ἡ Ἐλπίς». Ἔνας ἀπὸ τοὺς νοσηλευομένους αὐτοκτόνησε... Πρέπει νὰ στείλετε κάποιον...

—Ἔρχομαι ὁ ἴδιος!

Ἔπειτα ἀπὸ μισὴ ὥρα, ὁ ἐπιθεωρητὴς Ντόντζ ἔφθανε στὸ σανατόριο. Τὴν ἴδια στιγμή, ἕνας καλοντυμένος κύριος κατέβαινε ἀπὸ ἕνα αὐτοκίνητο μπροστὰ στὴν πόρτα.

— Εἶμαι ὁ γιατρός, εἶπε στὸν ἐπιθεωρητή, ποὺ τὸν κύτταξε μὲ κάποια ἔκπληξι.

— Σᾶς κάλεσαν νὰ ἔρθετε;

—Εἶμαι ὁ δόκτωρ Σπέγιερ,

—Ἄ, ὁ διευθυντὴς τοῦ σανατορίου; εἶπε ὁ ἐπιθεωρητής. Χαίρω πολύ... Ἔχω ἀκούσει πολλὰ καλὰ γιὰ σάς...

Προχωροῦσαν μαζὶ στὸ διάδρομο.

— Τὸν γνωρίζατε τὸν ἄρρωστο;

— Ναί, ἀπάντησε ὁ δόκτωρ Σπέγιερ. Δηλαδὴ τὸν γνώριζα, ὅσο καὶ τοὺς ἄλλους ἀρρώστους μου... Ἴσως λιγώτερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους... Μοῦ εἶχε πῆ πὼς λεγόταν Ντοῦλλεν. Ὑποπτεύομαι ὅτι δὲν ἦταν τὸ πραγματικό του ὄνομα...

Εἶχαν φθάσει τώρα στὸ δωμάτιο τοῦ Ντοῦλλεν. Ὁ γιατρὸς Σπέγιερ ἔσκυψε πάνω στὸ πτῶμα.

Ὁ Ντόντζ τὸν περίμενε νὰ τελειώσῃ τὴν ἐξέτασί του.

— Ποιὰ εἶνε ἡ γνώμη σας;

— Δὲν μοῦ μένει ἡ παραμικρὴ ἀμφιβολία ὅτι πρόκειται γιὰ αὐτοκτονία, ἀπάντησε ὁ διευθυντὴς τοῦ σανατορίου. Τὰ χείλη τοῦ τραύματος εἶνε καμένα, πρᾶγμα ποὺ δείχνει ὅτι ἡ κάννη τοῦ ὅπλου εἶχε στηριχθῆ στὸν κρόταφο... Τὸ περίστροφο εἶνε ἐδῶ, κοντὰ στὸ δεξὶ χέρι... Λείπει ἀπ' αὐτὸ μιὰ σφαῖρα. Τὸ διαμέτρημα τῆς σφαίρας ἀνταποκρίνεται στὴν ὀπὴ τοῦ τραύματος...

— Ποῖοι λόγοι σᾶς κάνουν νὰ ὑποπτεύεστε ὅτι τὸ ὄνομα Ντοῦλλεν δὲν εἶνε πραγματικό;

— Δὲν ἔχω εἰδικοὺς λόγους, ἀπάντησε ὁ γιατρός. Ἀλλ' ὁ πελάτης μου δειχνόταν πάντα πολὺ ἐπιφυλακτικός... Φαντάζομαι πὼς ὑπῆρχε κάποιο μυστικὸ στὴ ζωή του.

— Θὰ τὰ ἐξακριβώσουμε ὅλα αὐτά, εἶπε ὁ ἐπιθεωρητής. Μπορεῖτε νὰ μοῦ προσδιορίσετε τὴν ὥρα τοῦ θανάτου;

—Ὁ Ντοῦλλεν πέθανε πρὶν ἀπὸ πέντε ἢ τὸ πολὺ ἕξη ὧρες...

— Θαυμάσια. Κάνετέ μου μιὰ πιστοποίησι...

Τὸ ἴδιο βράδυ, ὅλες οἱ ἐφημερίδες δημοσίευαν τὴ φωτογραφία τοῦ Ντοῦλλεν καὶ διάφορες λεπτομέρειες γιὰ τὶς συνθήκες τῆς αὐτοκτονίες του. Στὸ τέλος τῆς περιγραφῆς δημοσιεύοταν καὶ μιὰ ἀνακοίνωσις τῆς Σκώτλαντ Γυάρδ ποὺ παρακαλοῦσε ὅσους ἤξεραν ὁ,τιδήποτε σχετικὸ μὲ τὴν αὐτοκτονία νὰ τῆς τὸ ἀναφέρουν.

Κατὰ τὶς δέκα τὸ βραδυ, μιὰ νέα παρουσιάστηκε στὰ γραφεία τῆς Σκώτλαντ Γυάρδ καὶ ζήτησε νὰ δῆ τὸν ἐπιθεωρητὴ Ντόντζ.

— Ὀνομάζομαι Πατρίτσια Στέρν, τοῦ εἶπε.

Καὶ πρόσθεσε, ἀναστενάζοντας:

—Ἡ φωτογραφία τοῦ αὐτόχειρος ποὺ δημοσιεύεται στὶς ἐφημερίδες εἶνε τοῦ Τόμας Μπράνσκυ, τοῦ ἀρραβωνιαστικοῦ μου...

Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς ἔρριξε ἕνα ἐρευνητικὸ βλέμμα.

— Νομίζετε ὅτι ἀναγνωρίσατε τὸν Μπράνσκυ;

— Εἶμαι βέβαιη, κύριε ἐπιθεωρητά, ἀπάντησε ἡ νέα σκουπίζοντας ἕνα δάκρυ.

— Θὰ σᾶς παρακαλέσω, εἶπε ὁ Ντόντζ, νὰ ρίξετε μιὰ ματιὰ στὸ πτῶμα... Αὐτὸ ποὺ σᾶς ζητῶ εἶνε ὀδυνηρό. ἀλλὰ μᾶς χρειάζεται αὐτὴ ἡ πιστοποίησις. Ὁ Μπράνσκυ ἦταν περίεργος τύπος... Μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία, νὰ ἐξακριβώσω ἄλλοτε ὅτι κι' αὐτοὶ ἀκόμα οἱ ὑπάλληλοί του στὴν Τράπεζα δὲν τὸν γνώριζαν...

— Αὐτὸ εἶνε ἀλήθεια, συμφώσε ἡ Πατρίτσια. Ἡ ὑγεία του τὸν ἀπασχολοῦσε πολύ...

Ὁ ἐπιθεωρητὴς ἔκρινε πὼς δὲν ἦταν σωστὸ νὰ κάνῃ ἄλλες ἐρωτήσεις.

Κατέθηκαν σὲ λίγο μαζὶ στὸ ὑπόγειο. Πάνω σ' ἕνα τραπέζι βρισκόταν τὸ πτῶμα τοῦ Μπράνσκυ. Ὁ Ντόντζ τράβηξε τὸ σεντόνι ποὺ τὸν σκέπαζε.

— Τόμας! φώναξε ἡ νέα ξεσπώντας σὲ λυγμούς. Ἀγαπημένε μου Τόμας...

—Τὸν ἀναγνωρίζετε;

— Ναί, ναί, ἀπάντησε ἡ νέα. Ὦ, Τόμας, γιατὶ τὸ ἔκανες αὐτό;

Ξαναγύρισαν ὕστερα στὸ γραφεῖο τοῦ ἐπιθεωρητοῦ.

— Ξέρετε γιατὶ αὐτοκτόνησε; ρώτησε ὁ Ντόντζ.

— Εἶχε πολλὲς σκοτοῦρες, ἀπάντησε ἡ νέα ποὺ ἦταν πιὸ ἤρεμη τώρα. Ἐδῶ καὶ τρεῖς μέρες μοῦ εἶχε πῆ πὼς τοῦ εἶχαν κλέψει ἕνα μεγάλο ποσὸ ἀπὸ τὸ χρηματοκιβώτιο τῆς Τραπέζης...

— Κατήγγειλε αὐτὴ τὴν κλοπὴ στὴν ἀστυνομία;

—Ὄχι. Φοβόταν μήπως ἡ καταγγελία γιὰ τὴν κλοπὴ κλονίσῃ τὸ κύρος τῆς Τραπέζης...

—Ἔκανε ἄσχημα, εἶπε ὁ Ντόντζ. Θὰ βρίσκαμε τὸν ἔνοχο, ἴσως καὶ τὰ χρήματα.

— Αὐτὸ τὸν συμβούλεψα κι' ἐγώ, ἀπάντησε ἡ Πατρίτσια.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς στήριξε τὰ μάτια της πάνω της.

—Ξέρετε, ρώτησε, ὅτι ἡ Τράπεζα ἦταν χρεωκοπημένη καὶ ὅτι αὐρριο ἡ μεθαύριο ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἔλεγχος;

—Ὄχι, δὲν τὸ ἤξερα.

—Ὁ Μπράνσκυ τὸ ἤξερε, ὅμως, εἶπε ὁ ἐπιθεωρητής. Καὶ προτίμησε ν' αὐτοκτονήσῃ.

— Μὲ χρειαζόσαστε τίποτε ἄλλο; ρώτησε ἡ Πατρίτσια.

— Ναί. Θὰ ἤθελα νὰ πιστοποιήσετε καὶ μπροστὰ στὸν ἀνακριτὴ τὴν ταυτότητα τοῦ αὐτόχειρος. Εἶνε ἀπαραίτητη. ὅμως ἡ παρουσία ἑνὸς ἄλλου μάρτυρος. Μπορεῖτε νὰ μοῦ ὑποδείξετε κάποιον ποὺ ἤξερε καλὰ τὸ Μπράνσκυ;

— Ναί, τὸν ἀδελφό μου Οὐίλλιαμ. Ἦταν γραμματεὺς τοῦ Τόμας

Ἡ ἐπίσημη πιστοποίησις τῆς ταυτότητος τοῦ αὐτόχειρος ἔγινε τὸ ἄλλο πρωί. Εἶχε κληθῆ καὶ ὁ Σπέγιερ.

Τὰ πράγματα φαίνονταν ὅτι θὰ τελείωναν σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο. Ἀλλά, ξαφνικά, ὁ ἐπιθεωρητὴς Ντόντζ προχώρησε πρὸς τὸ μέρος τοῦ γιατροῦ.

—Ἤθελα ἀκόμη μιὰ διευκρίνισι, εἶπε. Πόσες ὧρες προτήτερα, εἶχε πεθάνει ὁ Μπράνσκυ;

—Πέντε ἕξη ὧρες.

— Τὸν ἐξετάσατε, προσεχτικά; Ὁ γιατρὸς τῆς ἀστυνομίας ποὺ τὸν ἐξέτασε, βεβαίωσε ὅτι εἶχε πεθάνει πρὶν ἀπὸ εἰκοσιτέσσερις ὧρες.

— Πρὶν ἀπὸ εἰκοσιτέσσερις ὧρες;

— Ναί. Ὁ γιατρὸς βεβαίωσε ἀκόμα πὼς δὲν αὐτοκτόνησε με περίστροφο.

Το προσωπο τοῦ γιατροῦ Σπέγιερ πῆρε ξαφνικὰ τραγικὴ ἔκφρασι.

— Ὁ θάνατος ὀφείλεται σὲ βαθμιαία ὀηλητηρίασι μὲ μορφίνη, ἐξακολούθησε ὁ ἐπιθεωρητής. Με τὸ περίστροφο τὸν χτύπησαν μετά.

Ὁ Σπέγιερ ἄρχισε νὰ χειρονομῆ ζωηρά.

— Δὲν εἶμαι δολοφόνος! φώναζε. Δὲν εἶμαι δολοφόνος!

— Δὲν εἶπα αὐτό, ἀπάντησε ὁ Ντόντζ. Θὰ προσέσω, μόλιστα, πὼς ὁ Ντοῦλλεν ἦταν ἕνας ἀθεράπευτος μορφινομανὴς καὶ ὅτι κάνατε τὰ πάντα γιὰ νὰ τὸν σώσετε. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος πέθανε ἀπὸ φυσικὸ θάνατο... Ὕστερα τὸν πυροβολήσατε στὸ κεφάλι, γιὰ νὰ πιστέψουν πὼς αὐτοκτόνησε.

Ὁ ἀνακριτὴς θεώρησε χρέος του νὰ ἐπέμβῃ

— Κύριε Ντόντζ, εἶπε, νομίζω ὅτι ὑπάρχει κάποια παρανόησις... Ὁ Ντοῦλλεν στὴν πραγματικότητα εἶνε ὁ Τόμας Μπράνσκυ καὶ ὁ Τόμας Μπράνσκυ, ὅπως μπορεῖτε νὰ βεβαιωθῆτε μὲ τὰ μάτια σας, βρίσκεται ἐδῶ νεκρός...

—Ὁ Ντοῦλεν δὲν εἶνε ὁ Τόμας Μπράνσκυ, τὸν διέκοψε ὁ Ντόντζ. Ὁ Τόμας Μπράνσκυ δὲν πέθανε, ζῆ...

— Μὰ τί λέτε τώρα;

— Στὴ Σκώτλαντ Γυάρδ, ἀπάντησε ὁ ἐπιθεωρητής, ξέραμε ἀπὸ καιρὸ ὅτι τὰ πράγματα στὴν Τράπεζα Μπράνσκυ δὲν πήγαιναν καλὰ καὶ γι' αὐτὸ εἴχαμε πάντα ἀνοιχτὰ τὰ μάτια μας... Ξέραμε ἀκόμα ὅτι ὁ Μπράνσκυ ἐπισκεπτόταν συχνὰ τὸ Σπέγιερ στὸ σανατόριο... Τὸ σχέδιο ἦταν ἕτοιμο. Χρειαζόταν μόνο ἕνας θάνατος γιὰ νὰ σκηνοθετηθῆ ἡ αὐτοκτονία... Ἔτυχε λοιπόν, ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀσθενεῖς νὰ πεθάνῃ...

—Ἦταν ἕνας δυστυχισμένος, εἶπε ὁ Σπέγιερ. Τὸν κρατοῦσα ἀπὸ εὐσπλαγνία...

—Ὅλ' αὐτὰ εἶνε σωστά, συνέχισε ὁ ἐπιθεωρητής. Ὅταν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος πέθανε, τὸν πυροβολήσατε στὸ κεφάλι γιὰ νὰ πιστευθῆ ὅτι εἶχε αὐτοκτονήσει... Ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος, ἡ Πατρίτσια Στέρν καὶ ὁ ἀδελφός της ἔσπευσαν νὰ βεβαιώσουν πὼς ἐπρόκειτο γιὰ τὸν Τόμας Μπράνσκυ...

— Βρισκόμουν σὲ μεγάλη οἰκονομικὴ στενοχώρια καὶ δέχτηκα τὴν πρότασι τοῦ Μπράνσκυ, ἐξομολογήθηκε ὁ γιατρὸς Σπέγιερ. Ἀλλ' εἶμαι εὐχαριστημένος γιὰ ὅ,τι ἔγινε...

Ὁ ἐπιθεωρητὴς γύρισε πρὸς τὸ μέρος τῆς Πατρίτσια.

— Εἶνε ἀλήθεια ὅτι θγάλατε χθὲς ἕνα εἰσιτήριο γιὰ τὸ ἀεροπλάνο ποὺ φεύγει τὸ μεσημέρι γιὰ τὴ Νότιο Ἀμερική;

—Ἐγώ;

— Μπορεῖτε ν' ἀναβάλετε τὸ ταξεῖδι σας, συνέχισε ὁ ἐπιθεωρητής. Ὁ Τόμας Μπράνσκυ συνελήφθη στὸ Μπουένος Ἀϋρες... Ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς μέρες θὰ εἶνε ἐδῶ... Εἶχε πάρει ὅλα σχεδὸν τὰ μετρητὰ καὶ τοὺς τίτλους τῆς Τραπέζης... Κάπου ἕνα ἑκατομμύριο λίρες...

Ἔδωκε ἔπειτα ἐντολὴ στοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ τὸν συνώδευαν νὰ συλλάβουν τὸ γιατρὸ Σπέγιερ, τὴν Πατρίτσια Στέρν καὶ τὸν ἀδελφό της.

—Ὅταν μοῦ φέρουν τὸν Μπράνσκυ, εἶπε, θὰ ξαναμιλήσωμε γι' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι.

ΧΕΝΡΥ ΡΟΣΛΕΡ

Κίμων

Ο ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΜΙΛΤΙΑΔΗ

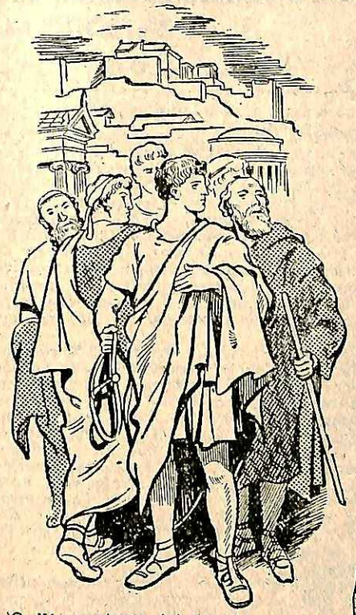

Ὁ Κίμων πέρασε ἀπὸ τὸν Κεραμεικὸ μὲ πολυάριθμους φίλους του, κρατῶντας ἕνα γαλινάρι...

Ο ΚΙΜΩΝ ἦτανε γυιὸς τοῦ Μιλτιάδη, τοῦ ἐνδόξου νικητοῦ τοῦ Μαραθῶνος. Ὁ Μιλτιάδης, λίγα χρόνια μετὰ τὴ νίκη ἐκείνη ποὺ τὸν ἔδοξασε, δικάστηκε, καταδικάστηκε σὲ πρόστιμο 300.000 δραχμῶν, ποὺ ἀντιπροσωπεύουν 1.400.000 δραχμὲς τῆς παλαιᾶς καλῆς ἐποχῆς, ὅταν ἡ χρυσὴ λίρα ἰσοδυναμοῦσε μὲ 20 ἢ 25 ἑλληνικὲς δραχμές, φυλακίστηκε γιατὶ δὲν εἶχε νὰ τὸ πληρώσῃ καὶ πέθανε μέσα στὴ φυλακή. Ὁ Κίμων, παιδὶ ἀκόμα, ἔμενε ὀρφανὸς καὶ ζοῦσε μαζὶ μὲ τὴν ἀδελφή του τὴν Ἐλπινίκη, ποὺ ἦταν κι' αὐτὴ μικρὴ κόρη καὶ ἄγαμη. Ὅταν ἦταν νέος, τὸν κατηγοροῦσαν ὅτι ἦτανε ρέμπελος καὶ ἐπιρρεπὴς στὴν οἰνοποσία. Δὲν ἔμαθε οὔτε μουσική, οὔτε κανένα ἀπὸ τὰ ἄλλα μαθήματα ποὺ διδάσκονταν τὰ παιδιὰ τῶν πλουσίων. Παρ' ὅλα αὐτά, ὁ Κίμων εἶχε μεγάλα καὶ ἀναμφισβήτητα προτερήματα. Οὔτε στὴν τόλμη ἦτανε κατώτερος τοῦ Μιλτιάδη, οὔτε στὴ σύνεσι τοῦ Θεμιστοκλῆ. Ἐνῶ στὶς πολεμικὲς ἀρετὲς δὲν ἦταν καθόλου κατώτερος ἀπ' αὐτοὺς εἶνε ἀπίστευτο πόσο τοὺς ξεπερνοῦσε στὶς πολιτικὲς ἀρετές. Ὅταν ὁ Θεμιστοκλῆς ἀγωνιζόταν νὰ πείσῃ τὸν ἀθηναϊκὸ λαὸ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πόλι καὶ νὰ ἐπιβιβασθῆ στὰ πλοῖα, ὁ Κίμων πέρασε ἀπὸ τὸν Κεραμεικὸ ἀκολουθούμενος ἀπὸ πολυάριθμους φίλους του κι' ἀνέβηκε στὴν Ἀκρόπολι, κρατῶντας ἕνα χαλινάρι ποὺ τὸ ἀφιέρωσε στὴ θεά, γιὰ νὰ δείξῃ ὅτι ἡ πόλις δὲν χρειαζόταν τὴν ὥρα ἐκείνη ἱππικό, ἀλλὰ τριήρεις. Ἀφοῦ προσευχήθηκε στὴν Ἀκρόπολι, κατέβηκε ἀμέσως στὴ θάλασσα, παρασύροντας ἕνα μεγάλο πλῆθος μαζί του. Μὲ τὴ χειρονομία του αὐτὴ συνέβαλε, ὅσο κανένας ἄλλος, στὴ νίκη τῆς Σαλαμῖνος.

Ὁ Κίμων εἶχε πολεμήσει γενναῖα καὶ στὴ μάχη τοῦ Μαραθῶνος. Ἦταν ὡραῖος, ψηλός, μὲ πυκνὰ μαλλιὰ ποὺ ἀνεμίζονταν. Ὅταν ἄρχισε ν' ἀνασκατώνεται στὰ πολιτικά, ὁ δῆμος τὸν δέχτηκε μὲ χαρά, καί ἐπειδὴ εἶχε βαρεθῆ πιὰ τὸ Θεμιστοκλῆ, τὸν ἀνέβασε στὰ ἀνώτατα ἀξιώματα. Ἡ πραότης καὶ ἡ ἀφέλειά του τὸν ἔκαναν εὐχάριστο καὶ ἀγαπητὸ στὸ λαό. Ὅταν οἱ Πέρσες ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, οἱ Ἀθηναῖοι δὲν κυριαρχοῦσαν ἀκόμα στὴ θάλασσα ἀλλὰ ἀκολουθοῦσαν τὸν Παυσανία καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους. Ὁ Παυσανίας, ποὺ περηφανευόταν γιὰ τὴ δύναμί του, φερνόταν στοὺς συμμάχους μὲ τραχύτητα καὶ αὐθάδεια. Ἀπεναντίας ὁ Κίμων συμπεριφερόταν μὲ πραότητα καὶ φιλοφροσύνη καὶ κατώρθωσε σιγὰ - σιγὰ νὰ κερδίσῃ τὴν ἡγεμονία τῆς Ἑλλάδος, ὄχι μὲ τὰ ὅπλα, ἀλλὰ μὲ τὸ λόγο καὶ μὲ τὸ ἦθος του.

Μέσα στὶς ὡραῖες πράξεις του εἶνε καὶ ἡ ἀνεύρεσις τοῦ τάφου τοῦ Θησέως. Ὁ Θησεὺς εἶχε δολοφονηθῆ στὴ Σκύρο ἀπὸ τὸ Βασιλέα Λυκομήδη. Κάποιος χρησμὸς ἔλεγε στοὺς Ἀθηναίους νὰ ἀνακομίσουν τὰ λείψανά του καὶ νὰ τὸν τιμάνε ὡς ἥρωα. Ἀγνοοῦσαν ὅμως ποῦ ἦταν ὁ τάφος του. Οἱ Σκυριανοὶ τὸν κρατοῦσαν κρυφὸ καὶ δὲν τοὺς ἐπιτρέπανε νὰ τὸν ἀναζητήσουν. Ὁ Κίμων κυρίευσε τὴ Σκύρο, βρῆκε τὸν τάφο τοῦ Θησέως, μετεκόμισε τὰ ὀστὰ στὴν τριήρη του, τὴν ἑκόσμησε μεγαλοπρεπῶς καὶ τὰ ἔφερε στὴν πατρίδα του, μετὰ ὀκτακόσια σχεδὸν ἔτη.

Ὁ πρωταθλητὴς τοῦ ἀγῶνος κατὰ τῶν Περσῶν

Ὅταν ὁ Κίμων ἀπέκτησε πλούτη ἀπὸ τὰ λάφυρα τῶν ἐχθρῶν, τὰ δαπανοῦσε γενναιόδωρα γιὰ τοὺς συμπολίτες του. Ἔβγαλε ἀπὸ τοὺς ἀγροὺς του τοὺς φράχτες, ὥστε καὶ οἱ ξένοι, καὶ ὅσοι Ἀθηναῖοι εἶχανε ἀνάγκη, νὰ παίρνουν ἀπ' αὐτοὺς ἄφοβα ὀπωρικά. Κάθε μέρα ἔστρωνε στὸ σπίτι του δεῖπνο, λιτό, ἀλλὰ ἀρκετὸ γιὰ πολλούς. Στὸ τραπέζι καθόταν ὅποιος φτωχὸς ἤθελε, καὶ ἔτρωγε ἄνετα καὶ ξέγνοιαστα. Ὅταν ὁ Κίμων ἀπαντοῦσε κανένα πρεσβύτερο πολίτη ποὺ φοροῦσε φτωχικὰ ροῦχα, τὸν σταματοῦσε καὶ ἔκαναν ἀλλαγιά. Ἤτανε τόση ἡ γενναιοδωρία καὶ ἡ φιλοφροσύνη του ὥστε τὸ σπίτι του εἶχεν ὀνομασθῆ «κοινὸν πρυτανεῖον».

Κανένας δὲν ταπείνωσε τὸ ἀγέρωχο φρόνημα τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν ὅσο ὁ Κίμων. Ὅταν ὁ Ξέρξης ἔφυγε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ὁ Κίμων δὲν τὸν ἄφησε σὲ χλωρὸ κλαρί, ἀλλὰ τὸν κατεδίωκε κατὰ πόδας. Οἱ βάρβαροι δὲν πρόφταναν νὰ σταθοῦν καὶ νὰ ἀναπνεύσουνε πουθενά. Ἄλλες χῶρες τους τὶς κατέστρεφε καὶ τὶς λεηλατοῦσε κι' ἄλλες πάλι τὶς ξεσήκωνε σ' ἐπανάστασι. Σὲ λίγο ὅλη ἡ Ἀσία, ἀπὸ τὴν Ἰωνία ὡς τὴν Παμφυλία, εἶχε ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὸν περσικὸ ζυγό. Ἐπὶ εἴκοσι ὁλόκληρα χρόνια διηύθυνε τὸν πόλεμο ἐναντίον τῶν Περσῶν.

Τὸ 455, στὶς ἐκβολὲς τοῦ Εὐρυμέδοντος, ἐπεσφράγισε τὴ στρατηγικὴ σταδιοδρομία του μὲ μιὰ τελειωτικὴ καὶ περίλαμπρη νίκη. Ἀναδείχτηκε τότε ὁ μεγάλος πρωταθλητὴς τοῦ ἀγῶνος κατὰ τῶν βαρβάρων. Μέσα σὲ μιὰ μέρα νίκησε ταυτοχρόνως δυὸ δοξασμένους ἀγῶνες — στὴν ξηρὰ καὶ στὴ θάλασσα. Ἡ ναυμαχία τοῦ, ὅπου καταστράφηκε ὁλόκληρος ὁ στόλος τοῦ ἐχθροῦ, ξεπέρασε τὸ τρόπαιο τῆς Σαλαμῖνος. Καὶ ἡ πεζομαχία του ξεπέρασε τὸ τρόπαιο τῶν Πλαταιῶν.

Τὸ μεγάλο κατόρθωμα ποὺ ἔθεωήθη, μὲ τὸ δίκηο του, σὰν τὸ λαμπρότερο ἀπὸ τὰ ἡρωϊκὰ ἔργα τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῶν Περσῶν, ταπείνωσε τόσο πολὺ τὸ φρόνημα τοῦ βασιλέως τῶν βαρβάρων, ὥστε συνωμολόγησε τὴν περιδοητὴ ἐκείνη εἰρήνη, νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ θάλασσα τόση ἀπόστασι ὅση τρέχει ἕνα ἄλογο σὲ μιὰ μέρα.

Αὐτὰ προσέφερε ὁ Κίμων στὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ φρόντισε καὶ γιὰ τὴν Ἀθήνα. Ἄρχισε τὴν ἀνοικοδόμησι τοῦ Παρθενῶνος ποὺ τὸν εἶχαν καταστρέψει οἱ Πέρσες, ἀποτελείωσε τὰ Μακρὰ Τείχη ποὺ συνέδεαν τὸν Πειραιὰ μὲ τὴν Ἀθήνα, καλλώπισε τὴν πόλι, ἱδρύοντας τὰ τερπνὰ ἐκεῖνα κέντρα ἀναψυχῆς ποὺ τόσο τ' ἀγαπήσανε οἱ Ἀθηναῖοι, ἐξωραΐσε τὴν Ἀγορὰ καὶ τὴν Ἀκαδημία. Στὴν Ἀγορὰ φύτεψε μεγάλα καὶ πλατύφυλλα πλατάνια, καὶ τὴν Ἀκαδημία ἀπὸ ἄνυδρο καὶ κατάξερο χῶρο, τὴν ἔκανε κατάρρυτο ἄλσος.

Ὁ Κίμων βρισκόταν τότε στὴν ἀκμὴ τῆς αἴγλης του καὶ τῆς δυνάμεώς του. Ἀλλὰ ἦταν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀριστοκρατικοῦ κόμματος καὶ αὐτὸ τοῦ στοίχισε πολλὲς βίαιες καὶ σφοδρὲς ἐπιθέσεις ἐκ μέρους τῶν ἀρχηγῶν τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος, τοῦ Περικλῆ καὶ τοῦ Ἐφιάλτη. Τὸν κατηγόρησαν ἐπανειλημμένως. Κάποτε τὸν δίκασαν.

Ὁ Κίμων ἀθωώθηκε. Ἀλλὰ σὲ λίγο τὸν ἐξορίζανε. Ὅταν οἱ Ἀθηναῖοι ἀντελήφθησαν ὅτι θὰ ξεσποῦσε σὲ λίγο ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος, τὸν ἀνακάλεσαν ἀπὸ τὴν ἐξορία.

Ὁ Κίμων μὲ 200 τριήρεις ἀνέλαβε νὰ ξεκαθαρίσῃ ἀπὸ τοὺς Πέρσες τὴν Ἀνατολικὴ Μεσόγειο. Τοὺς νίκησε κοντὰ στὴν Κύπρο, ἀλλὰ τραυματίστηκε καὶ πέθανε πολυδοξασμένος μπροστὰ στὸ Κίτιον. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ὑπεγράφη ἡ συνθήκη ποὺ ὀνομάστηκε «συνθήκη τοῦ Κίμωνος» καὶ ποὺ ἀξιοποιοῦσε ὁριστικὰ τὶς νίκες τῶν Ἑλλήνων καὶ τερμάτιζε τοὺς μηδικοὺς πολέμους.

Τ. ΜΠΑΡΛΑΣ

Γιὰ τὸ ταξεῖδι στὴ Σελήνη

Οἱ Ἀμερικανοὶ εἰδικοὶ διαθέτουν τώρα μιὰ κατάλληλη καύσιμη ὕλη γιὰ τὴν ἀποστολὴ μιᾶς ρουκέττας ἀπ' τὴ Γῆ στὴ Σελήνη: Εἶνε ἕνα μίγμα ὑγροῦ ὑδρογόνου καὶ ὀξυγόνου, μὲ τὸ ὁποῖο ἔχει πειραματισθῆ ἐπὶ 2 χρόνια ὁ δόκτωρ Τζόνστον, τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ὀχάϊο. Μ' αὐτό, ἐλπίζεται νὰ ἐπιτευχθοῦν ταχύτητες μεγαλεῖτερες ἀπὸ 50.000 χιλιόμετρα τὴν ὥρα. Γιὰ νὰ ξεφύγῃ ἡ ρουκέττα ἀπ' τὴ βαρύτητα τῆς Γῆς, ἀρκεῖ ταχύτης 40.000 χιλιομέτρων.

Ὅταν ὁ Κίμων ἀπαντοῦσε κανένα φτωχὸ πολίτη, ἄλλαζε τὰ ροῦχα του μαζί του...

Τὰ πιὸ παράξενα ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

Συλλογὴ ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο

Εἶνε ἀληθινὰ περίεργα καὶ διασκεδαστικὰ τὰ ἀτυχήματα ποὺ περιγράφονται στὸ τελευταῖο τεῦχος τοῦ ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ «Δημοσία Ἀσφάλεια». Τὸ περιοδικὸ αὐτὸ ἐκδίδεται ἀπὸ μιὰ ὑπηρεσία ποὺ μελετᾶ τὶς αἰτίες τῶν ἀτυχημάτων καὶ φροντίζει γιὰ τὸν περιορισμό τους, μὲ τὶς κατάλληλες συμβουλὲς προς τὸ ἀμερικανικὸ κοινόν.

Κάποιος Λῶρενς Ντούρεῦ, στὸ Μπρισμπαίην τῆς Αὐστραλίας, ἔπεσε θῦμα τῆς τροχαίας κινήσεως... καὶ μιᾶς καταραῖδας! Καθὼς περνοῦσε ἀπὸ ἕνα δρόμο, εἶδε τὴν καταρίδα στὸ πεζοδρόμιο. Θέλησε νὰ τὴ σκοτώσῃ μὲ τὸ παπούτσι του, ἀλλὰ αὐτὴ ξέφυγε καὶ κατέβηκε στὸ δρόμο. Ὁ Ντούρσεῦ πείσμωσε, τὴν κυνήγησε κι' ἔσκυψε πάλι γιὰ νὰ τὴν πατήσῃ. Τὴν ἴδια στιγμή, ἔφτασε ἕνα αὐτοκίνητο, τὸν χτύπησε ἀπὸ πίσω καὶ τὸν σκότωσε... ἐνῶ ἡ κατσαρίδα δὲν ἔπαθε τὸ παραμικρό!

Στὸ Σαὶν Λούϊς, ὁ τραγουδιστὴς Ἔντβιν Στὲτ φόρεσε γρήγορα μιὰ περοῦκα, γιὰ νὰ βγῇ στὴ σκηνὴ τοῦ θεάτρου καὶ νὰ παίξῃ τὸ ρόλο του. Πάνω στὴ βία του ὅμως, δὲν πρόσεξε ὅτι βρισκόταν μέσα ἀπ' αὐτὴν μιὰ μέλισσα... Ὅλοι λοιπὸν οἱ κριτικοὶ συμφώνησαν ὅτι ὁ ρόλος αὐτὸς ἦταν ὁ ζωηρότερος ποὺ εἶχε παίξει σ' ὅλο του τὸ στάδιο!...

Γιὰ νὰ μὴ σπάσῃ κάμποσα αὐγὰ ποὺ εἶχε φορτωμένα στὸ αὐτοκινητό του, κάποιος Στιούαρτ Μπόδι, στὰ περίχωρα τῆς πόλεως Ρότεστερ, πέρασε σιγὰ - σιγὰ πάνω ἀπὸ μιὰ σιδηροδρομικὴ γραμμή. Μιὰ ἀτμομηχανή, ποὺφτανε τὴ στιγμὴ ἐκείνη, χτύπησε τὸ αὐτοκίνητό του καὶ τὸ τίναξε ὡς τὴν ἄλλη γραμμή, ἀπ' ὅπου ἔτυχε νὰ περνάῃ συγχρόνως δεύτερη μηχανή!... Ὅταν συνῆλθε ἀπ' τὴ διπλὴ αὐτὴ σύγκρουσι, ὁ Μπόδι εὐλόγησε τὸ Θεό, γιατὶ δὲν εἶχε πάθει τίποτε οὔτε ὁ ἴδιος οὔτε τὸ αὐτοκίνητο... οὔτε τ' αὐγά!

Ἐνῶ ὁ Μπένζαμιν Κουΐνλαντ, κάτοικος τοῦ Σαὶν Λούϊς, ἀναπαυόταν στὸ κρεββάτι του, ἕνα ἐλατήριο τοῦ σομιὲ ξέφυγε ξαφνικὰ ἀπ' τὴ θέσι του, τρύπησε τὸ λεπτὸ στρῶμα τοῦ κρεββατιοῦ καὶ χώθηκε στὶς σάρκες του. Τὸν πλήγωσε δὲ τόσο σοβαρά, ὥστε χρειάσθηκε νὰ τὸν μεταφέρουν στὸ νοσοκομεῖο.

Στὴ Νέα Ὑόρκη, ἕνα ἀγοράκι 2 ἐτῶν ἔπεσε ἀπὸ ἕνα παράθυρο τοῦ ἕκτου πατώματος, ἀλλὰ δὲν ἔπαθε τίποτε, γιατὶ ἔτυχε νὰ βρεθῇ στὸ δρόμο του μιὰ μαρκίζα, πάνω στὴν ὁποία κύλησε μαλακὰ ὡς τὸ πεζοδρόμιο.

Κάποιος "Εντ Τέϋλορ, εἶχε μόλις σταματήσει τὸ ἀνοιχτὸ αὐτοκίνητό του στὴν ἄκρη ἑνὸς δρόμου τοῦ Μάτεβαν, ὅταν μιὰ «φαγάνα» ποὺ ἐργαζόταν ἐκεῖ δίπλα, χτύπησε τυχαίως ἕνα τηλεφωνικὸ στύλο καὶ τὸν γκρέμισε. Τὰ σύρματα ἔπεσαν πάνω στὸ αὐτοκίνητο. Ὁ Τέϋλορ κύτταξε ψηλά, γιὰ νὰ ἰδῇ τί συνέβαινε. Τὴν ἴδια στιγμή, τὰ «σαγόνια» τῆς μηχανῆς κατέβηκαν καὶ τὸν ἅρπαξαν ἀπ' τοὺς ὤμους! Καταλαβαίνετε τώρα τὸν τρόμο ποὺ δοκίμασε, ὡς ποὺ ν' ἀντιληφθῇ ὁ μηχανικὸς τί συνέβαινε καὶ νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ...

Στὸ Μπηλόϊτ, ἕνα τσιγάρο... πυροβόλησε τὸν Τζέϊμς Ντράγκερ! Ὁ κύριος αὐτὸς τὸ εἶχε ἀφίσει, ἀναμμένο, μέσα στὸ τασάκι κι' εἶχε ἀφοσιωθῆ στὸ διάβασμα τῆς ἐφημερίδας του. Στὸ ἴδιο ὅμως τασάκι συνέπεσε νὰ βρίσκεται καὶ μιὰ σφαῖρα, ποὺ ἔσκασε ἀπ' τὴ φωτιὰ τοῦ τσιγάρου καὶ πλήγωσε στὸ μπράτσο τὸν Ντράγκερ.

Τὰ δυστυχήματα μέσα στὸ λουτρὸ εἶνε ἀρκετὰ συχνά. Κανένα ὅμως ἴσως ἀπ' αὐτὰ δὲν συνέβη... στὴ μέση τοῦ δρόμου! Μόνο κάποιος "Αντριου "Αντερσον, στὸ δημόσιο δρόμο τοῦ Μοντερεΰ, δέχθηκε στὸ κεφάλι μιὰ μπανιέρα, ποὺ ἔπεσε ἀπὸ ἕνα περαστικὸ καμιόνι! Καὶ σωριάσθηκε κάτω, ἀναίσθητος, πληγωμένος στὸ κεφάλι καὶ σκεπασμένος ἀπ' τὴ μπανιέρα...

Ἡ οἰκογένεια Νότ, στὸ Στὰμπς τοῦ Ἀρκάνσας, διεκδικεῖ τὸ ρεκὸρ τῶν ἀλλεπαλλήλων καὶ ὁμαδικῶν δυστυχημάτων. Μιὰ χειμωνιάτικη μέρα, ἡ κ. Πόλυ Νὸτ γλύστρησε στὸν πάγο, ἔπεσε καὶ στραμπούλῃξε τὸ πόδι της. Ἡ ἀδελφή της ἐσπευσε νὰ τὴν βοηθήσῃ, ἔπεσε κι' αὐτὴ κι' ἔσπασε τὸ χέρι της. Τέλος, ὁ γυιός της, ποὺ ἔτρεξε γιὰ νὰ σηκώσῃ τὶς δυὸ γυναίκες, γλύστρησε κι' αὐτὸς κι' ἔσπασε τὸ ἕνα του πόδι.

Νὰ καὶ δυὸ θύματα... τῶν λαχανικῶν: Ὁ Ρὰλφ Τζεϋντ, στὸ Μέϊζον Σίτυ, νευριασμένος γιατὶ ἡ γυναίκα του τὸν εἶχε φορτώσει μ' ἕνα δίχτυ μὲ ψώνια, τὸ πέταξε πάνω στὸ τραπέζι τῆς κουζίνας μὲ τόση ὁρμή, ὥστε μιὰ ρίζα σέλινου τινάχτηκε καὶ τὸν χτύπησε δυνατὰ στὸ μάτι! Ἐξ ἄλλου, στὴ Ραθένα τοῦ Ὀχάϊο, μιὰ γλυκοπατάτα ἔσκασε (ἀπὸ κάποιον ἄγνωστο λόγο) καθὼς τὴν κρατοῦσε στὸ χέρι της ἡ κ. Σβάουγκερ, κι' ἕνα κομμάτι της τὴ χτύπησε στὸ πρόσωπο.

Ἂς δοῦμε ὅμως καὶ μερικὰ παράξενα δυστυχήματα, ποὺ δὲν συνέβησαν στὴν Ἀμερική, ἀλλὰ στὶς εὐρωπαϊκὲς χῶρες. Σ' ἕνα θέατρο τοῦ Λονδίνου παιζόταν ὁ «Κοριολανὸς» τοῦ Σαίξπηρ. Καθὼς λοιπὸν ξιφομαχοῦσαν δυὸ ἠθοποιοί, ξέφυγε τὸ σπαθὶ τοῦ ἑνός, τινάχτηκε μακρυὰ καὶ πλήγωσε στὸ μπράτσο μιὰ κυρία καθισμένη στὴν πρώτη σειρὰ τῆς πλατείας.

Στὸ Μαρσινὲλ τοῦ Βελγίου, κάποια γυναίκα καθάριζε ἕνα ροῦχο μὲ βενζίνη. Ἡ γάτα της κοιμόταν κοντὰ στὴν ἀναμμένη κουζίνα τοῦ γκαζιοῦ. Κάποια στιγμὴ λοιπόν, πῆρε φωτιὰ τὸ τρίχωμα τοῦ ζώου. Καθὼς ἡ γάτα ἔφευγε, περίτρομη, πέταξε τὴ μποτίλια τῆς βενζίνης... Τὴν ἄλλη στιγμή, ἡ κυρία της τινάχτηκε ἀπ' τὴν ἔκρηξι ἔξω ἀπ' τὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο.

Η ΑΥΘΥΠΟΒΟΛΗ κάνει θαύματα

Θεραπεύει πάθη, φόβους, νευρώσεις

Κάποιος τραπεζίτης τοῦ Σικάγου εἶχε τσακίσει τὰ νεῦρα του μὲ τὰ δυὸ πακέτα τσιγάρα καὶ τὰ 5 - 6 πούρα ποὺ κάπνιζε κάθε μέρα. Ὁ γιατρός του τοῦ συνέστησε νὰ κόψῃ τὸ κάπνισμα. Πῶς ὅμως νὰ τὸ κατορθώσῃ;... Αὐτὸ τὸ πρόβλημα τὸν ἀπασχολοῦσε, ὡς ὅτου ἔτυχε νὰ διαβάσῃ γιὰ τὰ πειράματα τοῦ γνωστοῦ Νεοϋορκέζου ψυχολόγου καὶ ὑπνωτιστοῦ "Αντριου Σάλτερ. Σκέφθηκε τότε νὰ ἐφαρμόσῃ κι' αὐτὸς τὴ μέθοδο τῆς αὐθυποβολῆς. Τὰ ἀποτελέσματα ἦσαν ἀξιοθαύμαστα! Ἔπαψε τελείως νὰ καπνίζῃ, κι' ἀπὸ τότε (ἔχουν περάσει 3 χρόνια) δὲν ξαναβαλε πιὰ τσιγάρο στὸ στόμα του, καὶ μάλιστα συχαίνεται τὸν καπνό!

Ὁ Σάλτερ ἔχει τὴ γνώμη ὅτι τὰ 25 % τῶν ἀνθρώπων εἶνε ἐπιδεκτικοὶ στὴν αὐθυποβολὴ — δηλαδὴ σ' ἕνα εἶδος ὑπνωτισμοῦ τοῦ ἑαυτοῦ των. Βεβαιώνει δὲ ὅτι ὅλοι αὐτοὶ θὰ μποροῦσαν ν' ἀγνοοῦν τὸν πόνο καὶ νὰ καλλιτερέψουν πολὺ τὴν ὑγεία τους, μὲ τὴν αὐθυποβολή. «Εἶδα — λέει — ἑκατοντάδες ἀλκοολικοὺς νὰ γιατρεύωνται μόνοι τους ἀπ' τὸ πάθος τους μ' αὐτὸν τὸν τρόπο. Ὑπέδειξα σ' ἑκατοντάδες πελάτες μου πῶς νὰ νικήσουν τὸν φόβο τους πρὸς τὸ τρυπάνι τοῦ ὀδοντοϊατροῦ, λέγοντας ἡσυχα στὸν ἑαυτό τους, τὴν ὥρα ἐκείνη: «Δὲν θὰ πονέσω... Δὲν θὰ πονέσω...». Ἀρκεῖ νὰ τὸ ἐπαναλάβουν 15 - 20 φορές, γιὰ νὰ τοὺς ἐντυπωθῆ αὐτὴ ἡ ἰδέα καὶ νὰ μὴ νοιώσουν πόνο».

Ἡ αὐθυποβολὴ εἶνε ἐπίσης πρώτης τάξεως μέθοδος γιὰ νὰ μάθῃ κανεὶς νὰ συγκρατῇ τὸ θυμό του.

Μιὰ γυναίκα, στὸ Σικάγο, βασανιζόταν ἀπὸ ἀϋπνία ἐπὶ 10 χρόνια. Ὅταν διάβασε γιὰ τὴν τεχνικὴ τοῦ Σάλτερ, ἀποφάσισε νὰ τὴ δοκιμάσῃ. Ἐπὶ ἀρκετὲς βδομάδες, ἔλεγε καὶ ξανάλεγε, ὅταν ἔπεφτε στὸ κρεββάτι: «Ἀπόψε θὰ κοιμηθῶ καλά!...». Σὲ 3 βδομάδες λοιπόν, εἶχε λείψει ἡ ἀϋπνία της, καὶ δὲν ξαναγύρισε ποτὲ πιά.

Στὸν πόλεμο, οἱ στρατιωτικοὶ ψυχίατροι χρησιμοποίησαν μὲ ἄριστα ἀποτελέσματα τὴν αὐθυποβολὴ γιὰ τὴν ἐξαφάνισι τῆς κοπώσεως τῶν στρατιωτῶν ἀπ' τὴ μάχη. Τὰ συμπεράσματα δὲ τῶν μελετῶν ποὺ ἔκαναν τότε, συντελοῦν σήμερα στὴ θεραπεία πολλῶν ντροπαλῶν, βραδύγλωσσων ἢ θυμάτων ἄλλων νευρώσεων.

Μιὰ γυναῖκα μεσόκοπη εἶχε γίνει βραδύγλωσση, ἐξ αἰτίας τοῦ συναισθήματος κατωτερότητος ποὺ τῆς εἶχε προκαλέσει μιὰ ὑπερβολικὰ αὐστηρὴ τιμωρία τοῦ πατέρα της κατὰ τὴν παιδικὴ ἡλικία της. Ἀφοῦ ὑπνωτίσθηκε τρεῖς φορὲς ἀπ' τὸ Σάλτερ κι' ἐφήρμοσε κατόπιν ἐπὶ ἀρκετὲς βδομάδες τὴν αὐθυποβολή, διώρθωσε ἐντελῶς τὴν ὁμιλία της κι' ἔπαψε πιὰ νὰ τραυλίζῃ.

Στὸ Σαὶν - Λουΐς, μιὰ δασκάλα ἄρχισε, ξαφνικὰ καὶ δίχως φανερὸ λόγο, νὰ φοβᾶται τ' αὐτοκίνητα. Ἦταν τόσος ὁ φόβος της, ὥστε δὲν τολμοῦσε πιὰ νὰ ξεμυτίσῃ ἀπ' τὸ σπίτι της.

Ἕνας ψυχίατρος ποὺ τὴν ἐξέτασε, ἀνακάλυψε ὅτι εἶχε σκοτωθῆ ἀπὸ αὐτοκινητικὸ δυστύχημα ὁ ἀγαπημένος της πατέρας, ὅταν αὐτὴ ἦταν μόνο 4 ἐτῶν. Ἡ παλιὰ αὐτὴ τραγωδία, κρυμμένη στὰ βάθη τῆς ψυχῆς της, προκάλεσε σιγὰ - σιγὰ μιὰ νεύρωσι, ποὺ δὲν τὴν ἄφηνε πιὰ νὰ διασχίσῃ μόνη της ἕνα δρόμο.

— Θὰ σταθῆτε στὸ πιὸ πολυσύχναστο σταυροδρόμι, τῆς συνέστησε ὁ γιατρός, καὶ θὰ πῆτε πενῆντα φορὲς στὸν ἑαυτό σας: «Δὲν φοβᾶμαι τ' αὐτοκίνητα... Δὲν φοβᾶμαι τ' αὐτοκίνητα...». Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ αὐθυποβολὴ θὰ σᾶς γιατρέψῃ ἀπ' τὸ νευρικὸ φόβο σας.

Ἡ δασκάλα ἀκολούθησε αὐτὴ τὴ συμβουλή. Σταμάτησε στὸ σταυροδρόμι, σφίγγοντας νευρικὰ μὲ τὸ χέρι της ἕνα στύλο καὶ κυττάζοντας ἐπίμονα τ' αὐτοκίνητα ποὺ πηγαινοέρχονταν. Τὰ χείλη της κουνιόνταν ἐλαφρά, προφέροντας τὶς λέξεις ποὺ τῆς εἶχε ὑπαγορεύσει ὁ γιατρός. Ξαφνικὰ ἑνοιωσε μέσα της ἕνα συναίσθημα ἐλευθερίας κι' αὐτοπεποιθήσεως. Προχώρησε τότε, σίγα - σίγα καὶ διέσχισε τὸ δρόμο. Κι' ἀπὸ τότε, δὲν ξαναγύρισε ποτὲ πιὰ ὁ φόβος της γιὰ τ' αὐτοκίνητα.

✪✪✪

Ἡ θεραπεία τῆς φλεβίτιδος

Ἕνας Γάλλος γιατρὸς ἐπενόησε μιὰ νέα θεραπεία τῆς φλεβίτιδος μὲ τὴ χρησιμοποίησι ἰσταμίνης. Αὐτὴ ἡ οὐσία εἰσάγεται μὲ ἐνέσεις στὴν πάσχουσα περιοχὴ καὶ ἐπιφέρει τὴν ἴασι μέσα σὲ λίγες μέρες. Ἡ θεραπεία προϋποθέτει τρεῖς τὸ πολὺ ἑβδομάδες μετὰ τὴν ἐμφάνισι τῆς φλεβίτιδος).

Γιὰ τοὺς Νεαροὺς

Ὑποκάμισα μὲ Κολάρα REX No 1, No 2, No 3.

Ὑποκάμισα μὲ Κολάρα HARLEM.

Ὑποκάμισα μὲ Κολάρα AMERICAIN.

Ὑποκάμισα μὲ Κολάρα LONDON.

Ὑποκάμισα μὲ Κολάρα ADAMS

Ὑποκάμισα ἐπὶ μέτρῳ γιὰ πολὺ μεγάλα σώματα.

Ὅλα μὲ ὑφάσματα Ἀγγλίας καὶ τελείως ἀνεξίτηλα μὲ Φορτέτσα τριπλοῦρ βρασμένη

Μόνον στοῦ

ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΟΥ

Στοὰ Φέξη 12 καὶ Νίκης 18

Τί χρειάζονται οἱ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ

ΕΧΕΙ παρατηρηθῆ ἀμέτρητες φορές, ὅτι ὁ πολὺς κόσμος θεωρεῖ τὶς βιταμίνες σάν... πανάκεια. Κι' ἐπειδὴ τὶς βρίσκει εὔκολα στὰ φαρμακεῖα, τὶς παίρνει γιὰ ψύλλου πήδημα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ γιὰ περιπτώσεις στὶς ὁποίες δὲν ὠφελοῦν καθόλου. Ὑπάρχουν π. χ. γυναίκες, ποὺ πιστεύουν ὅτι μὲ τὶς βιταμίνες μπορεῖ... ν' ἀποκτήσουν ὡραῖο δέρμα, ἢ ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπ' τὶς ρυτίδες! Ἄλλοι πάλι τὶς παίρνουν τὸ χειμῶνα, γιὰ προφύλαξι ἀπ' τὰ κρυολογήματα!..

Ἡ πραγματικότης εἶναι ὅτι οἱ βιταμίνες φέρνουν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις — ἀλλὰ χωρὶς ἀ κάνουν θαύματα, ὅπως ὑπεστήριζον ἄλλοτε οἱ ὀπαδοί τους. Οἱ γιατροὶ συμφωνοῦν ὅλοι ὅτι οἱ βιταμῖνες εἶναι ἀναγκαῖες στὴν ὑγεία. Μιὰ μεγάλη ὅμως μερίδα τους φρονεῖ ὅτι ἀρκοῦν οἱ φυσικὲς βιταμίνες τῶν τροφίμων κι' ὅτι δὲν χρειάζεται νὰ συμπληρώνωνται μὲ χάπια.

Ὅταν κανεὶς φροντίζῃ νὰ τρώῃ ἄφθονα χορταρικά, ἰδίως τὰ πράσινα, καθὼς καὶ τομάτες, ὠμὰ καρότα, καὶ φρούτα ἐπίσης ἄφθονα, χωρὶς νὰ τὰ καθαρίζῃ ἀπὸ τὸ φλοιό τους, ὅταν εἶναι δυνατόν, οἱ βιταμῖνες σὲ δισκία εἶναι ἄχρηστες.

Ὑπάρχουν ὅμως πολλὲς περιπτώσεις κατὰ τὶς ὁποῖες δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τρώῃ οὔτε ὠμὰ χόρτα, οὔτε φροῦτα μὲ τὸ φλοιό τους, ὅπως μῆλα, ροδάκινα κλπ. Τότε ἀκριβῶς ἐπιβάλλεται ἡ χρῆσις βιταμινῶν, κατὰ τὶς ὑποδείξεις τοῦ γιατροῦ.

Ἂς ἰδοῦμε ὡστόσο ποιὲς εἶναι οἱ ἐπικρατέστερες σημερινὲς ἀντιλήψεις τῆς Ἐπιστήμης γιὰ τὸ κάθε εἶδος βιταμινῶν (ἔχοντας ὅμως πάντως ὑπ' ὄψιν ὅτι ὑπάρχει ἀκόμη πολὺ μυστήριο καὶ βασικὲς διαφωνίες γύρω ἀπ' αὐτὸ τὸ ζήτημα).

Εἶδος	Βεβαιωμένα ἀποτελέσματα	Πιθανὰ ἀποτελέσματα	Τί δὲν κάνουν οἱ βιταμίνες
Βιταμίνη A	Προλαμβάνει τὶς ἀνωμαλίες τῆς θρέψεως ποὺ ἀδυνατίζουν τὴν δρασι, τὸ ὑπερβολικὸ στέγνωμα τῶν μαλλιῶν καὶ τὴν ἀποξήρανσι τοῦ δέρματος.	Διευκολύνει τὴν ἀνάπτυξι τῶν παιδιῶν, ἰδίως δὲ τῶν ὀστῶν καὶ τῶν δοντιῶν τους. Προλαμβάνει τὸν ὑπερθυρεοειδισμὸ καὶ τὶς παθήσεις ἐκφυλίσεως τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Ἐλαττώνει τὴν πίεσι τοῦ αἵματος. Αὐξάνει τὴν ἀντοχὴ στὰ κρυολογήματα καὶ σ' ἄλλες μολύνσεις.	Δὲν ὠφελεῖ στὴν ὑγεία τοῦ δέρματος ἢ στὴν ὀμορφιὰ τῶν ματιῶν.
Βιταμίνη B_1 (θειαμίνη)	Προλαμβάνει τὴν ἀσθένεια «μπέρι - μπέρι». Ἀνακουφίζει σὲ περιπτώσεις πολυνευρίτιδος.	Αὐξάνει τὴν ἐνεργητικότητα καὶ τὴν δρεξι ἑνὸς ἀνθρώπου ποὺ τρέφεται κακά. Συντελεῖ στὴ θεραπεία τῆς καρδιακῆς διαστολῆς καὶ τῶν ἀνωμαλιῶν ποὺ συνδέονται μὲ τὴ συστολὴ καὶ τὴ διαστολὴ τῶν αἱμοφόρων ἀγγείων.	Δὲν διώχνει τὴν κούρασι, οὔτε σταματᾶει τοὺς συνηθισμένους πονοκεφάλους, οὔτε καταπραΰνει τὰ νεῦρα.
Βιταμίνη B_2 (ριμποφλαβίνη)	Προλαμβάνει τὴν «χείλωσι» κι' ἄλλες δερματικὲς παθήσεις ποὺ προκαλοῦν βλάβες στὸ πρόσωπο, στὰ χείλη καὶ τὴ γλῶσσα.	Ἐπιταχύνει τὴν καθυστερημένη ἀνάπτυξι (μαζὶ μ' ἄλλες βιταμίνες). Προλαμβάνει τὸν καταρράκτη, τὸ δάκρυσμα τῶν ματιῶν καὶ τὴν ἐλάττωσι τῆς ὁράσεως. Γιατρεύει μερικὲς ἐντερικὲς ἀνωμαλίες.	Δὲν θεραπεύει τὴ δυσκοιλιότητα ἢ τὴ διάρροια.
Νικοτινικὸν ὀξὺ καὶ νιασίνη	Προλαμβάνουν τὴν ἀσθένεια «πελλάγρα».	Κάνουν ἐλαφρότερες τὶς ἀσθένειες τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ἀκόμη κι' ἐκεῖνες ποὺ ὁδηγοῦν στὴν τρέλλα. Ἀνακουφίζουν τὰ συμπτώματα τῆς ἡμικρανίας, τῆς οὐλίτιδος καὶ τῆς «ψυχώσεως τοῦ Βέρνικε» (μιᾶς παθήσεως τῶν ἀλκοολικῶν, ποὺ χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἀμνησία).	Δὲν θεραπεύουν τὸν ἀλκοολισμό.
Σύμπλεγμα βιταμινῶν B	Προλαμβάνει τὸ «μπέρι - μπέρι». Ἐλαττώνει τὴν ἀναιμία τῶν ἐγκύων καὶ τὸ ποσοστὸ τῶν ἀποβολῶν καὶ τῶν πρόωρων τοκετῶν. Σταματᾶει τὴν κακοήθη ἀναιμία.	Παρατείνει τὴ νεότητα, σταματώντας τὴν ἀρτηριοσκλήρωσι καὶ τὶς ἄλλες «γεροντικὲς» ἀσθένειες. Συντελεῖ στὴ θεραπεία τῶν νευρικῶν διαταραχῶν καὶ τῶν ἀδενικῶν ἀνωμαλιῶν. Καταστρέφει τὸν ἰὸν τοῦ ἐξανθηματικοῦ τύφου.	Δὲν προλαμβάνει τὸ ἄσπρισμα τῶν μαλλιῶν, οὔτε τὴ φαλάκρα, οὔτε τὴ γεροντικὴ φθορὰ τῶν ἰστῶν.
Βιταμίνη C (ἀσκορβικὸν ὀξὺ)	Προλαμβάνει τὸ «σκορβοῦτον».	Συντελεῖ στὴν ἀνάπτυξι τῶν παιδιῶν (μαζὶ μ' ἄλλες βιταμίνες) καὶ προλαμβάνει τὸ χάλασμα τῶν δοντιῶν τους. Ἐπιταχύνει τὴν ἐπούλωσι τῶν πληγῶν. Βοηθεῖ στὴ θεραπεία τῶν ρευματισμῶν, τοῦ κοκκίτου καὶ τοῦ ἕλκους.	Δὲν φέρνει ἀνοσία στὰ κρυολογήματα ἢ σ' ἄλλες μολύνσεις.
Βιταμίνη D	Προλαμβάνει τὸ ραχιτισμὸ καὶ τὶς βλάβες τῶν ὀστῶν.	Βοηθεῖ στὸ σχηματισμὸ τῶν δοντιῶν τῶν παιδιῶν. Συντελεῖ στὴ θεραπεία τῆς ἀρθρίτιδος, τῆς φαγούρας καὶ διαφόρων μορφῶν ἀλλεργίας.	Δὲν αὐξάνει τὸ ἀνάστημα τῶν παιδιῶν. Δὲν προλαμβάνει τὴν τερηδόνα τῶν ἐνηλίκων.
Βιταμίνη K	Ἐπιταχύνει τὴ θρόμβωσι τοῦ αἵματος ἔπειτα ἀπὸ ὡρισμένες ἐγχειρήσεις.	Προλαμβάνει τὶς ἐγκεφαλικὲς αἱμορραγίες σὲ νεογέννητα παιδιά.	Δὲν σταματᾶ τὶς αἱμορραγίες ἀπὸ φυματίωσι ἢ ἕλκος τοῦ στομάχου.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Στό Βωμό ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

— Λυπηθῆτε με, παρακάλεσε ἡ Ἀρμάνδη τὸν πατέρα της. ἀγαπᾶω ἄλλον!...

Ὁ στρατάρχης Αὔγουστος ντὲ Τρουσμπουὰ εἶχε μείνει στὸ Παρίσι καὶ μετὰ τὴν ἔκρηξι τῆς Ἐπαναστάσεως. Ἀλλ' ὅταν ἔμαθε τὴ σύλληψι τοῦ Βασιλιᾶ Λουδοβίκου 16ου στὶς Βαρέν, κατάλαβε πὼς δὲν ἔπρεπε νὰ μείνη περισσότερο στὴν πατρίδα του. Πῆρε τότε τὴν κόρη του Ἀρμάνδη κι' ἔφυγαν μαζὶ γιὰ τὴν Ἰταλία.

Πατέρας καὶ κόρη ἐγκαταστάθηκαν σὲ λίγο στὸ Τουρίνο, ὅπου ζοῦσαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι Γάλλοι μετανάστες.

Ἡ ζωὴ ἐκεῖ κάτω ἦταν πολὺ δύσκολη. Ὁ στρατάρχης εἶχε κατορθώσει νὰ πάρη ἐλάχιστα χρήματα μαζί του. Ἀλλὰ κι' αὐτὰ ἐξανεμίσθηκαν πολὺ σύντομα. Τὸ μόνο του ἔσοδο ἦταν τώρα ἡ μικρὴ ἐπιχορήγησις ποὺ τοὺς πλήρωνε ἡ κυβέρνησις τῆς Σαρδηνίας καὶ τὰ χρήματα ποὺ κέρδιζε ἡ κόρη του, παραδίνοντας μαθήματα γαλλικῶν καὶ πιάνου ἢ πουλώντας βεντάλιες καὶ ἀμπαζούρ, ποὺ τὰ ἔφτιανε μὲ μεγάλη τέχνη.

Ἡ Ἀρμάνδη ἦταν τώρα εἴκοσι χρόνων κι' ἔλαμπε ἀπὸ ὀμορφιά. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μετανάστες ποὺ βρίσκονταν στὸ Τουρίνο τὴν εἶχαν ζητήσει σὲ γάμο. Ἀλλ' ἡ νέα κατάφερνε πάντα μὲ διάφορες προφάσεις ν' ἀπομακρύνη τοὺς ὑποψηφίους μνηστῆρες. Ἕνας ὅμως ἀπ' αὐτοὺς προκάλεσε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ στρατάρχου ντὲ Τρουσμπουά. Ἦταν ὁ νεαρὸς κόμης ντ' Ἀρκούρ, ἀπόγονος μιᾶς ἀπὸ τὶς παλαιότερες οἰκογένειες τῆς Γαλλίας καὶ κάτοχος σημαντικῆς περιουσίας, ποὺ εἶχε προφθάσει νὰ τὴν διοχετεύση στὸ ἐξωτερικό, προτοῦ ξεσπάση ἡ θύελλα τῆς Ἐπαναστάσεως.

Ὁ νεαρὸς Γάλλος ἀριστοκράτης ἀγαποῦσε παράφορα τὴν Ἀρμάνδη κι' ὅταν μίλησε γιὰ τὸν ἔρωτά του στὸν πατέρα της καὶ γιὰ τὴν ἐπιθυμία του νὰ τὴν παντρευτῆ, δὲν βρῆκε καμμιὰ ἀντίρρησι ἐκ μέρους του. Μερικὲς μέρες ἀργότερα ὁ στρατάρχης κάλεσε τὴν κόρη του στὸ δωμάτιό του καὶ τῆς εἶπε:

—Ἀρμάνδη, εἶναι καιρὸς νὰ παντρευτῆς. Ἀποφάσισα, λοιπόν, νὰ σοῦ δώσω γιὰ σύζυγο τὸν κόμητα ντ' Ἀρκούρ. Σ' ἀγαπάει, εἶναι νέος, πλούσιος καὶ πολὺ καλοφτιαγμένος. Δὲν θὰ μποροῦσα νὰ εὐχηθῶ καλύτερο σύζυγο γιὰ σένα.

—Ἀλλά, πατέρα μου, δὲν ἀγαπᾶω τὸν κόμητα ντ' Ἀρκούρ, ἀπάντησε ἡ Ἀρμάνδη.

— Κόρη μου, παρατήρησε ὁ στρατάρχης, ἂν οἱ νέες παντρεύονταν μόνο ἐκείνους ποὺ ἀγαποῦν, πολὺ λίγοι γάμοι θὰ γίνονταν. Μιὰ καθὼς πρέπει νέα ἀγαπάει πάντα, ἀργὰ ἢ γρήγορα, τὸν ἄνθρωπο ποὺ παντρεύτηκε.

Ἡ Ἀρμάνδη ἔπεσε στὰ γόνατα τοῦ πατέρα της.

— Λυπηθῆτε με, παρακάλεσε, ἀγαπᾶω ἄλλον!...

— Πῶς;... Τολμᾶς, λοιπόν...

Ὁ στρατάρχης ἔβραζε ἀπὸ τὸ κακό του.

Ἐκεῖνος ποὺ ἀγαποῦσε ἡ Ἀρμάνδη ἦταν ἕνας νεαρὸς εὐπατρίδης, ὁ Κάρολος ντὲ Μπελλεσκίζ. Ὑπηρετοῦσε ἄλλοτε στὸ στρατό, ἀλλὰ μονομάχησε κάποτε μ' ἕνα συνάδελφό του, ποὺ ἦταν προστατευόμενος τῶν Πολινιάκ καὶ τὸν σκότωσε. Ἀναγκάσθηκε τότε νὰ ἐκπατρισθῆ καὶ ζοῦσε τώρα στὸ Τουρίνο, παραδίνοντας μαθήματα ξιφασκίας.

—Ἡ ἀπειρία σου ἀπὸ τὴ ζωὴ σὲ παρασύρει, εἶπε στὸ τέλος ὁ στρατάρχης. Νομίζεις πὼς ἀγαπᾶς τὸν Μπελλεσκίζ... Ἀλλὰ θὰ ἰδῆς ὅτι θὰ τὸν ξεχάσης πολὺ τύντομα, ὅταν παντρευτῆς τὸν κόμητα ντ' Ἀρκούρ. Οἱ γάμοι σας θὰ γίνουν σὲ δυὸ μῆνες. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπόφασίς μου.

Τοῦ κάκου, ἡ Ἀρμάνδη σύρθηκε στὰ πόδια του κλαίγοντας. Ὁ στρατάρχης ἔμεινε ἀσυγκίνητος.

Οἱ γάμοι τῶν δύο νέων ὡρίσθησαν γιὰ τὶς 11 Μαΐου 1793.

Δυὸ μέρες προτήτερα, στὶς 9 Μαΐου, ἡ Ἀρμάνδη ἐξαφανίσθηκε. Ὁ πατέρας της βρῆκε στὸ δωμάτιό της τὸ ἀκόλουθο σημείωμα:

«Συγχωρέστε με, γιατὶ σᾶς παρακούω γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωή μου. Πηγαίνω νὰ συναντήσω τὸν Κάρολο Μπελλεσκίζ, ποὺ τὸν ἀγαπῶ, ποὺ μ' ἀγαπάει καὶ ποὺ θὰ τὸν ἀγαπήσετε καὶ σεῖς μιὰ μέρα, ἂν αὐτὸ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Γράψτε μου ὅτι μᾶς συγχωρεῖτε καὶ θαρροῦμε ἀμέσως νὰ πέτουμε στὰ πόδια σας. Ἡ κόρη σας ποὺ σᾶς λατρεύει».

Ὁ στρατάρχης ἀναστάτωσε ἀμέσως τὴν ἀστυνομία, ποὺ ἄρχισε νὰ καταδιώκη τοὺς δυὸ φυγάδες ἀπὸ πόλι σὲ πόλι. Ὁ Μπελλεσκὶζ κι' ἡ Ἀρμάνδη πέρασαν διαδοχικὰ ἀπὸ τὸ Μιλάνο, τὴ Φλωρεντία, τὴ Βολωνία καὶ κατέληξαν στὴ Γένουα. Ἐκεῖ βρῆκαν ἕνα πλοῖο ποὺ ἔφευγε γιὰ τὴ Γαλλία. Ἀποφάσισαν νὰ ἐπιβιβασθοῦν σ' αὐτό, μ' ὅλο ποὺ δὲν ἀγνοοῦσαν τοὺς κινδύνους ποὺ θὰ εἶχαν ν' ἀντιμετωπίσουν ὅταν θἀφθαναν στὸ γαλλικὸ ἔδαφος. Ἀλλὰ τί ἄλλο μποροῦσαν νὰ κάνουν; Χρήματα δὲν εἶχαν κι' ἡ συνεχὴς καταδίωξις ἐκ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν δὲν τοὺς ἄφινε νὰ ἡσυχάσουν καὶ νὰ ἐργασθοῦν.

Κατώρθωσαν, ὡστόσο, χάρις στὴ συνδρομὴ ἑνὸς ἀββᾶ, νὰ νομιμοποιήσουν τὶς σχέσεις τους προτοῦ φύγουν. Εἶχαν πάρει τώρα τὸ ὄνομα Ρενιὼ καὶ μ' αὐτὸ ἔφθασαν στὴ Μασσαλία. Ἀπὸ κεῖ πῆγαν στὴ Λυὼν καὶ κατέληξαν στὸ Παρίσι, ὅπου ὁ Μπελλεσκὶζ ἀναγκάστηκε νὰ γίνη χτίστης, γιὰ νὰ μπορῆ νὰ ζήση τὴ γυναίκα του καὶ τὸν ἑαυτό του.

Μιὰ ζωὴ μόχθου, στερήσεων καὶ ἀγωνίας ἄρχισε ἀπὸ τότε γιὰ τὸ νεαρὸ ἀντρόγυνο. Ἀλλ' ἡ μεγάλη ἀγάπη ποὺ ἑνοιώθαν ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλον, τοὺς ἔκανε νὰ ὑπομένουν μὲ ἐγκαρτέρησι τὸ μαρτύριό τους. Ὁ Μπελλεσκίζ, γυρίζοντας κάθε βράδυ ἀπὸ τὸ γιαπὶ εὕρισκε ἕνα γράμμα... Ἦταν ἀπὸ τὴν... Ἀρμάνδη, ποὺ, ὅταν τελείνωνε τὶς δουλειές τοῦ σπιτιοῦ, καθόταν κι' ἔγραφε στὸν ἄντρα της γράμματα πλημμυρισμένα ἀπὸ ἀγάπη κι' ἀφοσίωσι.

Ἔτσι πέρασαν μερικοὶ μῆνες.

Ὁ στρατάρχης Τρουσμπουὰ δὲν ἦταν ὅμως ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ παραιτοῦνται εὔκολα ἀπ' τὶς ἀποφάσεις τους. Εἶχε ὁρκισθῆ νὰ ξαναπάρη τὴν κόρη του καί, γιὰ νὰ τὸ κατορθώση, δὲν δίστασε νὰ φθάση στὸ Παρίσι μὲ ψεύτικο ὄνομα. Ἕνας ἄνθρωπός του ἄρχισε νὰ ψάχνη τότε καὶ στὸ τέλος ἀνακάλυψε τὸ σπίτι τῶν δύο φυγάδων.

Ὁ σκληρὸς πατέρας κατάστρωσε ἀμέσως τὸ σχέδιό του. Θὰ ἀπῆγε τὴν κόρη του καὶ θἀφευγε γιὰ τὴν Ἰταλία. Ἀλλὰ κάποιος τὸν πρόδωσε τὴν τελευταία στιγμή... Ὁ στρατάρχης συνελήφθη τότε καὶ ὁδηγήθηκε στὸ ἐπαναστατικὸ δικαστήριο. Ἔπειτα ἀπὸ δύο μέρες, τὸ κεφάλι του ἔπεφτε κάτω ἀπὸ τὸ λεπίδι τῆς λαιμητόμου.

Ἀλλά, προτοῦ πεθάνη, εἶχε τὴν ἀπανθρωπία νὰ δώση στοὺς ἀνθρώπους τοῦ ἐπαναστατικοῦ δικαστηρίου τὸ ὄνομα τοῦ γαμπροῦ του καὶ τὴ διεύθυνσι τοῦ γιαπιοῦ ὅπου δούλευε. Ὁ Μπελλεσκὶζ - Ρενιὼ συνελήφθη τότε κι' εἶχε τὴν ἴδια τύχη μὲ τὸν πενθερό του.

Ἡ Ἀρμάνδη ἔμαθε τὴν καρατόμησί του ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς βδομάδες. Χωρὶς νὰ χάση καιρό, ἔτρεξε τότε στὸ ἐπαναστατικὸ δικαστήριο, σταμάτησε μπροστὰ στὴν ἕδρα τοῦ προέδρου καὶ μὲ σταθερὴ φωνὴ εἶπε:

— Λέγομαι Ἀρμάνδη ντὲ Μπελλεσκίζ, τὸ γένος Τρουσμπουά. Εἶμαι κόρη τοῦ στρατάρχου Τρουσμπουά, ποὺ καρατομήθηκε πρὶν ἀπὸ τριάντα τρεῖς μέρες. Σᾶς εὐχαριστῶ προκαταβολικὰ γιὰ τὴν ἀπόφασί σας.

Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῆς ἔδειξε ἀμέσως μιὰ θέσι μεταξὺ τῶν κατηγορουμένων...

Τὸ ἄλλο πρωΐ, ἡ Ἀρμάνδη ντὲ Μπελλεσκὶζ πῆγε νὰ συναντήση τὸν ἀγαπημένο της σύζυγο καὶ τὸν σκληρόκαρδο πατέρα της, ποὺ ἦταν ὁ αἴτιος τῆς δυστυχίας της.

ΣΥΛΒΙΑ ΒΑΛΡΟΜΠΕΡ

Τί παιδί ΘΑ ΓΕΝΝΗΘΗ;

Οἱ ἔρευνες γιὰ τὴν κληρονομικότητα

ΟΙΟΣ δὲν θἄθελε νὰ ξέρη πόσα χρόνια θὰ ζήση; Ἡ διάρκεια λοιπὸν τῆς ζωῆς τοῦ κάθε ἀνθρώπου εἶνε καθωρισμένη πρὶν ἀκόμη γεννηθῆ — ἐκτὸς βεβαίως ἂν πέση θῦμα δυστυχήματος ἢ κάποιας μολυσματικῆς ἀσθενείας.

Τὸ ἴδιο μποροῦμε νὰ ποῦμε γιὰ τὸ χρῶμα τῶν μαλλιῶν καὶ τῶν ματιῶν του, τὴν ποιότητα τοῦ δέρματός του, τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς φυσιογνωμίας του... Ὅλ' αὐτὰ ἐξαρτῶνται ἀπ' τὴν κληρονομικότητα. Ἀλλὰ καὶ διάφορες ἀσθένειες περνοῦν — σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις — ἀπ' τοὺς γονεῖς στὰ παιδιά, ὅπως π. χ. ὁ δαλτωνισμός, ὁ διαβήτης, ὁ ἀρθριτισμός, ὁ στραβισμός, ἡ αἱμοφιλία, μερικὲς μορφὲς παραφροσύνης κλπ.

Ὅπως εἶπε κάποιος «γεννητικός», δηλαδὴ ἕνας ἐπιστήμων εἰδικὸς στὴ μελέτη τῆς κληρονομικότητος, «εἴμαστε ὅλοι ἕνα πανδοχεῖο, ὅπου καταλύουν γιὰ λίγο οἱ πρόγονοί μας, ὡς ὅτου γίνουν ἀπόγονοί μας».

Σήμερα ἡ ἐπιστήμη ἔχει ἐρευνήσει λεπτομερῶς τοὺς νόμους τῆς κληρονομικότητος καὶ μπορεῖ νὰ ὑπολογίση μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια τὶς πιθανότητες ποὺ ὑπάρχουν νὰ μεταδοθῆ στὰ παιδιὰ ἕνα ὡρισμένο χαρακτηριστικὸ τῶν γονέων τους. Ἔχει διαλύσει πολλοὺς παληοὺς θρύλους καὶ προλήψεις γύρω ἀπ' αὐτὸ τὸ ζήτημα. Ἔχει καταρρίψει προκαταλήψεις στὶς ὁποῖες στηρίχθηκαν περίφημα λογοτεχνικὰ ἔργα (ὅπως π. χ. οἱ «Βρυκόλακες» τοῦ Ἴψεν, ποὺ βασίζονται στὴν λανθασμένη ἀντίληψι ὅτι μιὰ βαρειὰ μεταδοτικὴ ἀσθένεια ἔχει κληρονομικὸ χαρακτῆρα). Σὲ πολλὲς περιπτώσεις ἔχει προλάβει αὐτοκτονίες καὶ παιδοκτονίες ποὺ θὰ προκαλοῦσε ἡ βεβαιότης τῆς κληρονομικῆς καταδίκης.

Ὅλο αὐτὸ τὸ ἔργον ὀφείλεται κυρίως σ' ἕνα ἵδρυμα μοναδικὸ στὸ εἶδος του: τὴν «Κλινικὴ τῆς Κληρονομικότητος» τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μίτσιγκαν.

Καθένας μπορεῖ ν' ἀπευθυνθῆ ἐλεύθερα σ' αὐτὴ τὴν Κλινική γιὰ νὰ ἐξετασθῆ δωρεὰν καὶ νὰ ζητήση συμβουλὲς γιὰ τὰ παιδιὰ ποὺ πρόκειται νὰ φέρη στὸν κόσμο. Ἡ ἐξέτασίς του θὰ εἶνε γενικὴ καὶ λεπτομερής, ἀκόμη καὶ μὲ τὸν ἠλεκτροκαρδιογράφο, τὸν ἠλεκτροεγκεφαλογράφο, τὶς ἀκτῖνες Χ, μὲ ἀνθρωπομετρικὲς μετρήσεις, ἀναλύσεις αἵματος, μετρήσεις τῆς ὁράσεως καὶ τῆς γεύσεως, κλπ.

Κατόπιν, οἱ εἰδικοὶ ἐπιστήμονες τῆς Κλινικῆς θὰ συγκεντρώσουν στοιχεῖα γιὰ ὅλα τ' ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας του — τοὺς γονεῖς του, τοὺς παππούδες καὶ τὶς γιαγιάδες του, τοὺς θείους καὶ τὶς θεῖες του — γιὰ νὰ ἐξακριβώσουν τὰ κληρονομικὰ χαρακτηριστικὰ ποὺ ὑπάρχουν στὸ αἷμα του. Σὲ μιὰ περίπτωσι, π. χ. κληρονομικῆς ἀνωμαλίας τῶν ματιῶν, ἐξέτασαν 157 ἄτομα τῆς ἴδιας οἰκογενείας, καὶ σ' ἄλλη πάλι 212 συγγενεῖς.

Μὲ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ καταρτίζουν ἕνα «γενεαλογικὸ δένδρον» τοῦ ἐξεταζομένου, στὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ παρακολουθήση κανεὶς τὴν ἐπανάληψι ἑνὸς ὡρισμένου κληρονομικοῦ χαρακτηριστικοῦ ἢ ἀσθενείας.

Σ' ἕνα ἐργαστήριο τῆς Κλινικῆς ἀνατρέφονται 5.000 ποντίκια, ὅλα... ἀπὸ ράτσα, καταγόμενα δηλαδὴ ἀπὸ προγόνους ποὺ βρίσκονται στὸ ἐργαστήριο ἀπὸ 30 χρόνια. Οἱ ἐπιστήμονες τὰ ἔχουν παρακολουθήσει ἐπὶ 14 ἢ 15 διαδοχικὲς γενεὲς — πρᾶγμα ποὺ δὲν θὰ μποροῦσε βεβαίως νὰ γίνη σὲ ἀνθρώπους, μέσα σὲ τόσο λίγα χρόνια — κι' ἔβγαλαν ἔτσι πολύτιμα συμπεράσματα.

Ξέρουν π. χ. τώρα ὅτι ἡ φυματίωσις, ὁ ἀλκοολισμός, ἡ σύφιλις κι' ἡ τοξικομανία δὲν μεταδίδονται κληρονομικά. Τὸ ἀντίθετο συμβαίνει μὲ τὸ διαβήτη, τοὺς ὀξεῖς ρευματισμούς, τὸν ἀλλοιθωρισμό, τὴ λαγοχειλία, τὴν κώφωσι κι ἄλλες ἀσθένειες ἢ σωματικὰ ἐλαττώματα.

Ἐξετάζοντας τοὺς προγόνους δύο συζύγων, μποροῦν νὰ γνωματεύσουν μὲ βεβαιότητα πόσες πιθανότητες ὑπάρχουν νὰ παρουσιασθῆ στὰ παιδιά τους κάποια ἀπ' τὰ ἀνεπιθύμητα αὐτὰ χαρακτηριστικά.

Οἱ προβλέψεις τους εἶνε εὐκολώτερες προκειμένου γιὰ τὰ ἁπλὰ γνωρίσματα, π. χ. γιὰ τὸ χρῶμα τῶν μαλλιῶν. Ὅταν παντρευτοῦν δυὸ κοκκινομάλληδες, τὰ παιδιά τους θἄχουν ἀσφαλῶς κόκκινα μαλλιά. Ἂν ὅμως ὁ ἕνας σύζυγος εἶνε κοκκινομάλλης κι' ὁ ἄλλος ἔχη μαλλιὰ μαῦρα, κανένα ἀπ' τὰ παιδιά τους δὲν θἄχη κόκκινα μαλλιά.

Ἂν οἱ δυὸ σύζυγοι ἔχουν μαῦρα μάτια, τὰ περισσότερα παιδιά τους θὰ τοὺς μοιάσουν. Ἴσως ὅμως νὰ γεννηθῆ κι' ἕνα μὲ γαλανὰ μάτια, γιατὶ κάθε ἄτομο μὲ μάτια μαῦρα ἔχει μέσα του ὑπὸ λανθάνουσαν μορφὴν ἀπὸ κάποιον πρόγονό του τὸ κληρονομικὸ χαρακτηριστικὸ τῶν γαλανῶν ματιῶν, ποὺ μπορεῖ νὰ ἐκδηλωθῆ σ' ἕνα ἀπ' τοὺς ἀπογόνους του.

Ἡ Κλινικὴ τῆς Κληρονομικότητος ἔχει ἀσχοληθῆ ὡς σήμερα μὲ 1.300 περιπτώσεις.

Οἱ ἐπιστήμονές της ἐπιδίδονται τώρα σὲ ἔρευνες γιὰ νὰ ἐξακριβώσουν τὸ ρόλο ποὺ παίζει ἡ κληρονομικότης στὴν ἀναιμία, τὴ γέννησι διδύμων, τὴ μακροβιότητα, τὴν ἀλλεργία, διάφορες ἀνωμαλίες τῶν ὀστῶν, τῶν νεύρων, τοῦ αἵματος καὶ τοῦ δέρματος.

«Ἡ μελέτη τῆς κληρονομικότητος — τονίζει ὁ διευθυντὴς τῆς Κλινικῆς — ἔχει σκοπὸ τὸν καθορισμὸ κανόνων ποὺ θ' ἀνυψώσουν τὸ σωματικὸ καὶ πνευματικὸ ἐπίπεδο τῆς ἀνθρωπότητος».

Οἱ ἔρευνες αὐτὲς θὰ διαφωτίσουν στὸ μέλλον τὰ αἴτια πολλῶν ἀσθενειῶν καὶ οἱ ἐπιστήμονες, γνωρίζοντας τὸν τεράστιο ρόλο ποὺ παίζει ἡ κληρονομικότης στὸν ἄνθρωπο, θὰ εἶνε σὲ θέσιν νὰ τὸν διαφυλάξουν ἀποτελεσματικὰ ἀπ' τὶς ὀλέθριες συνέπειές της.

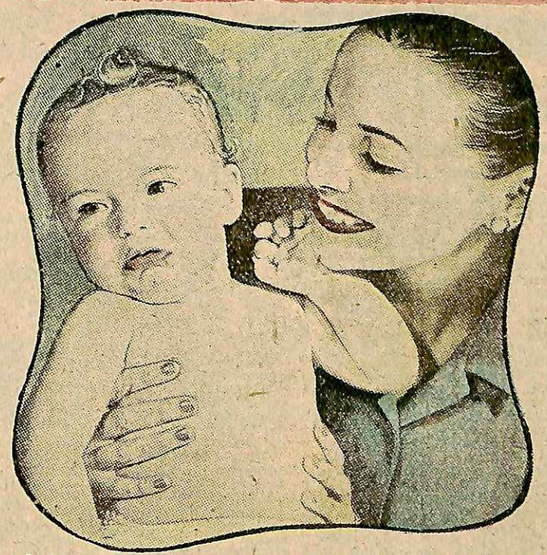

Οἱ σημερινοὶ ἐπιστήμονες μποροῦν νὰ ὑπολογίφουν μὲ ἀκρίβεια μαθηματικὴ τὶς πιθανότητες τῆς μεταδόσεως στὸ παιδὶ ἑνὸς ὡρισμένου χαρακτηριστικοῦ τῆς μητέρας του.

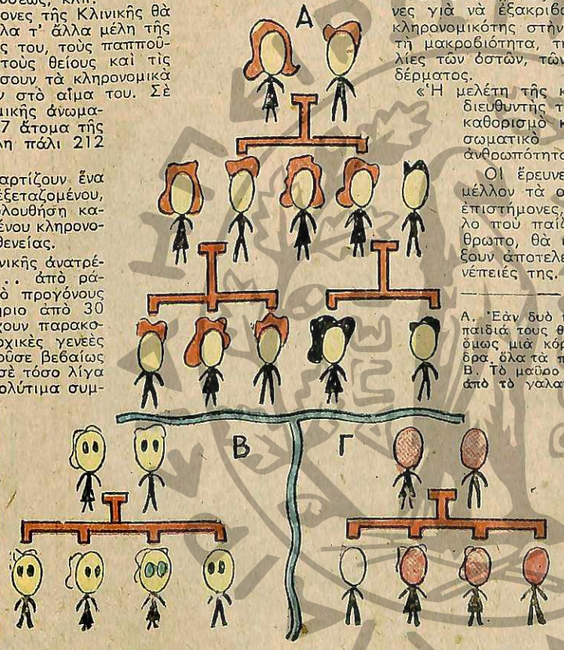

Α. Ἐὰν δυὸ κοκκινομάλληδες παντρευτοῦν, τὰ παιδιά τους θὰ ἔχουν ὅλα κόκκινα μαλλιά. Ἂν ὅμως μιὰ κόρη τους παντρευτῆ μελαχροινὸ ἄνδρα, ὅλα τὰ παιδιά τους θὰ ἔχουν μαῦρα μαλλιά.
Β. Τὸ μαῦρο χρῶμα ματιῶν εἶνε ἐπικρατέστερο ἀπὸ τὸ γαλανό. Δυὸ γονεῖς μὲ μαῦρα μάτια μποροῦν ν' ἀποκτήσουν παιδὶ μὲ γαλανὰ μάτια μὰ τὰ περισσότερα παιδιὰ τους θὰ ἔχουν μαῦρα μάτια.
Γ. Ὡρισμένες περιπτώσεις ἀναιμίας εἶνε κληρονομικές. Μιὰ ἀπ' αὐτὲς εἶνε ἡ ἀναιμία ἡπίας μορφῆς ποὺ συναντοῦμε στὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἰταλία. Ὅταν δυὸ ἄτομα ποὺ πάσχουν ἀπὸ τὴν ἀναιμία αὐτὴ παντρευτοῦν, τὸ ἕνα παιδὶ τους μπορεῖ νὰ παρουσιάση ἀναιμία σοβαρᾶς μορφῆς, τὰ περισσότερα ὅμως θὰ γεννηθοῦν μὲ τὴν ἀναιμία ἡπίας μορφῆς τῶν γονέων τους. Ἀλλὰ μποροῦν ν' ἀποκτήσουν καὶ παιδὶ μὲ ἀπολύτως φυσιολογικὸ αἷμα.

Η ΦΕΛΙΒ τῆς Γυναικας

Κουβεντοῦλες

Μιὰ νεαρὰ ἀναγνώστρια μοῦ στέλνει πραγματικὰ ἕνα ἀπελπισμένο γράμμα καὶ δὲν ἔχει ἀσφαλῶς ἄδικο, ὅταν σιεφθῆ κανεὶς τὴν τραγικὴ της περίπτωσι. "Ισως νἀχη χάσει λίγο τὸ· ἠθικό της ἀπὸ τὴ σκληρὴ δοκιμασία ποὺ τῆς ἔστειλε ἡ μοῖρα της, ἀλλὰ πάντως ἡ ζωή της δὲν ἔχει καταστροφή, ὅπως φαντάζεται, ἀνεπανόρθωτα. Καὶ ἄλλοι πέρασαν ἀπὸ παρόμοιες δοκιμασίες καὶ τὶς ἀντιμετώπισαν μὲ καρτερία καὶ θάρρος. Βέβαια ἡ περίπτωσις τῆς νεαρᾶς ἀναγνώστριας εἶνε δραματική καὶ προκαλεῖ τὴν ἀμέριστη συμπόνοια μας, ἀλλὰ ἂς μὴν ἀπελπίζεται. Νὰ τί γράφει, ἀνάμεσα σ' ἄλλα:

«Εἶνε σωστὴ καταστροφή. Μόλις ἔχω ἕξη μῆνες παντρεμένη καὶ ὕστερα ἀπὸ μιὰ βαρειὰ γρίππη ὁ γιατρὸς μοῦ ἀνήγγειλε ὅτι χρειάζομαι σανατόριο. Λέει γιὰ τρεῖς μῆνες μόνο, μὰ εἶμαι βεβαία πὼς εἶνε γιὰ πολὺ περισσότερο καιρὸ καὶ δὲν μοῦ τὸ εἶπε γιὰ νὰ μὴ μὲ τρομάξη. Τώρα ἑτοιμάζομαι γιὰ τὸ Σισμανόγλειον. Φεύγω μὲ βαρειὰ ψυχὴ καὶ μοῦ φαίνεται πὼς πάω νὰ θαφτῶ ζωντανή. Δὲν ξέρω ἂν θέταν πιὸ τίμιο ν' ἀποδώσω στὸν ἄνδρα μου τὴν ἐλευθερία του, γιατὶ δὲν χρωστάει τίποτα ὁ ἄνθρωπος νὰ συνδέση τὴ ζωή του μὲ μιὰν ἄρρωστη».

Τὸ νὰ εἴσθε λυπημένη γιὰ τὴ βαρειὰ ἀρρώστεια σας εἶνε ἀπόλυτα δικαιολογημένο. Εἶνε κάτι ποὺ θὰ ἀναστάσωση γιὰ λίγο διάστημα τὴ ζωή σας. Δὲν εἶνε ὅμως καταστροφή. Μὴ σκέπτεσθε πρὸ πάντων τὴ λύσι ποὺ ἀναφέρετε γιατὶ τὴν βρίσκω μειωκὴ γιὰ τὸν ἄντρα σας. "Αν συνέβαινε τὸ ἀντίθετο καὶ ἄρρωστοῦσε ἐκεῖνος δὲν θὰ τὸ ἐθεωροῦσατε ὑποτιμητικὸ ἠθικὰ νὰ σᾶς προτείνη χωρισμό; "Οταν θὰ βρεθῆτε στὸ σανατόριο θ' ἀλλάξετε γρόπον τοῦ σκέπτεσθαι. Θὰ ἰδῆτε πὼς ὅλοι οἱ ἀσθενεῖς μέσα ἐκεῖ δὲν συλλογίζονται τίποτ' ἄλλο παρὰ τὴ θεραπεία τους καὶ τὴν γρήγορη ἐπιστροφὴ στὸ σπίτι τους. Ἐκεῖ θὰ ἰδῆτε πὼς χωρὶς νὰ τὸ καταλάβετε, θὰ κάνετε κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ γίνετε καλά.

Μιὰ φίλη μου βρέθηκε στὴν ἴδια θέσι μὲ σᾶς μὲ τὴ μόνη διαφορὰ ὅτι ἔμεινε ἐκεῖ πάνω ἀπὸ 1½ χρόνο. "Εγινε τελείως καλά, ζῆ τώρα εὐτυχισμένη μὲ τὸν ἄντρα της καὶ ἡ ἀρρώστεια της δὲν τὴν ἐμπόδισε ν' ἀποχτήση κ' ἕνα χαριτωμένο ἀγοράκι.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

Ἡ μόδα

"Ολες οἱ συλλογὲς ἐμιλλῶνται ποιὰ θὰ παρουσιασθῆ πλουσιώτερη. "Ολες ἀποδεικνύουν μιὰ φορὰ ἀκόμη τὴν προσπάθεια τῶν ρυθμιστῶν τῆς μόδας νὰ παρουσιάσουν ὅ,τι ἐκλεκτότερο. Ἡ προσπάθειά τους εἰδικῶς τείνει στὸ νὰ ξαναδώση στὴ γυναικεία ἐμφάνισι ὅλη τὴ φινέτσα ποὺ εἶνε ἴδιον τῆς γυναίκας καὶ μάλιστα τῆς Παριζιάνας.

Τὸ πρῶτο ὅπου ἐπέστησαν τὴν προσοχή τους οἱ ρυθμισταὶ τῆς Παρισινῆς μόδας εἶνε στὰ ὑφάσματα.

Τὸ ὕφασμα παίζει μεγάλο ρόλο στὴν ἐμφάνισι τοῦ φορέματος, γιατὶ αὐτὸ θὰ δώση τὴν ἐμπνευσι στὸν ράπτη ἢ τὴν ράπτρια γιὰ νὰ βρῆ τὸ σχέδιο ἀκριβῶς ποὺ ταιριάζει σ' αὐτὸ τὸ ὕφασμα. Ὡρισμένα ὑφάσματα θέλουν ὡρισμένα σχέδια καὶ ἀπ' αὐτὴ τὴν ἁρμονία ὑφάσματος καὶ σχεδίου προκύπτει ἡ πραγματικὴ κομψότης.

Τὸ κεφάλαιο ἢ Δημιουργία εἶνε συνώνυμη τῆς Ἐκλογῆς καὶ στὴν ἐκλογὴ ἀκριβῶς ἐπρόσεξαν Ἰδιαίτερως ἐφέτος οἱ μεγάλοι Τεχνῖται: Πατού, Μπρουγιέρ, Λανβέν. Σκιαπερέλλι, Μπαλμαίν, κλπ.

Τὰ φετεινὰ ὑφάσματα εἶνε βαμβακερά, λινά, ζέρσεϊ, τὸ κοινὸ μετρητό, ὁ ἀλπαγκάς, ὁ πικές, καὶ φυσικὰ καὶ πολλὰ μεταξωτά.

Τὰ χρώματα παρουσιάζουν ἐφέτος κάποια ἰδιορρυθμία, Θὰ ἰδῆτε λ.χ. νὰ φορίεται πολὺ τὸ γκρὶ ἀσιέ, τὸ γκρὶ μολυβὶ καὶ πολλὰ κίτρινα σὲ διάφορες ἀποχρώσεις: "Ενα κίτρινο χτυπητό, ἕν' ἄλλο ποὺ κλίνει πρὸς τὸ βερυκοκί, ἄλλο ποὺ θυμίζει τὰ στάχυα σκουρότερο ποὺ κλίνει πρὸς τὴν ἀπόχρωσι τοῦ καπνοῦ καὶ πολλὰ μῶβ σὲ διάφορους τόνους, πολλὰ μπλὲ ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ μπλὲ - λαβάντ, κόκκινα τῆς φωτιᾶς, κόκκινα ἐκρεβίς, κόκκινα φραΐζ ἐκραζέ.

Νέα γραμμὴ

Εἶνε πάντα ἐνδιαφέρον νὰ βλέπη κανεὶς νὰ διαγράφωνται δειλὰ - δειλὰ οἱ νέες τάσεις τῆς μόδας ποὺ πολλὲς ἀπ' αὐτὲς εἶνε ἐπηρεασμένες ἀπὸ παληὲς μόδες περασμένων ἐποχῶν καὶ νὰ σκέπτεται ὅτι σὲ λίγο καιρὸ οἱ καινούργιες αὐτὲς μόδες θὰ θεωροῦνται παληές. Ἀδριο οἱ μεγάλοι δημιουργοὶ θὰ βροῦν κάτι ἄλλο καὶ θὰ βάλουν κατὰ μέρος ὅ,τι λανσάρουν σήμερα. Ὡστόσο μέσα σὲ ὅλα τὰ διαρκῶς καινοὐργνια ποὺ λανσάρουν, προσπαθοῦν νὰ κρατάνε κάποια συνοχὴ καὶ τὸ κάνουν αὐτὸ μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ προσφέρουν τὴν εὐγένεια τῆς ἐγκαθιδρύσεώς κάθε καινουργνίας μόδας. Ἔτσι ἡ νέα γραμμὴ δὲν παρουσιάζει βασικὲς ἀλλαγές.

Τὸ μάκρος τῆς φούστας κυμαίνεται μεταξὺ 33 καὶ 38 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου ἀπὸ τὸ ἔδαφος.

Οἱ ὦμοι εἶνε λιγάκι πιὸ σηκωτοί. Τὸ πλάτος τῆς φούστας εἶνε μέτριο. Ἡ τάλλια ξαναγυρίζει στὴ θέσι της. Μερικὲς ἀπόπειρες κατεβάσματος τῆς μέσης ἀπέτυχαν. Τὰ μανίκια ὡς καὶ τὸ πλεῖστον κιμονό, ἀκόμη καὶ σὲ ζακέττες ἀπὸ ταγιέρ. Οἱ ζῶνες μάλλον φαρδιές.

Στολίδια καὶ ἐξαρτήματα

Τὸ κέντημα παίζει μεγάλο ρόλο στὴν ἀνοιξιάτικη μόδα καὶ μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι δὲν λείπει σχεδὸν ἀπὸ τὰ διάφορα μοντέλλα ποὺ παρουσιάζουν οἱ συλλογές. Κέντημα ἀνοιξιάτικης ἐμπνεύσεως ποὺ δίνει τὴν ἐντύπωσι τοῦ «ρελιέφ». Κεντήματα μοντέρνα ἀνοιχτόχρωμα σὲ σκοῦρες τουαλέττες, σκοῦρα σὲ ἀνοιχτές. Πολλὰ ἀπ' αὐτὰ χρησιμοποιοῦν κορδονέτο, ἄλλα χρησιμοποιοῦν γαλόνι, τρέσσα, κλπ.

"Οσο γιὰ τὰ ἑξαρτήματα, αὐτὰ εἶνε πολλά:

Ἐσάρπες διαφόρων εἰδῶν. Πολύχρωμες μονόχρωμες, ἐμπριμὲ σὲ σχήματα τριγωνικά, τετράγωνα, ὀρθογώνια.

Ὀμπρέλλες χρωματιστές, σκωτσέζικες, ἄλλες ποὺ κλείνουν καὶ γίνονται μικρές, στενὲς λεπτὲς μὲ σιδερένιο σκελετό, ἄλλες βαρύτερες μὲ καλαμένιο μπαστοῦνι. Γάντια μάλλον μακρυά, μεταξωτά, ποὺ προσαρμόζονται εἴτε πρὸς τὸ χρῶμα τοῦ φορέματος, εἴτε πρὸς τὸ χρῶμα τῆς ζώνης, τῆς τσάντας ἢ τοῦ καπέλλου καὶ τῶν παπουτσιῶν.

Μιὰ ἐσάρπα δεμένη ἀνάλογα σχηματίζει καπέλλο.

Ἡ ἄλλη φόρμα εἶνε καλότερα ἀπὸ ἐλαφρυὰ ψάθα γαρνιρισμένη μὲ ἕνα μεγάλο πουλί.

Μοιάζουν σὰν

Γιὰ περίπατο θὰ φορεθοῦν πάλι τὰ σκαρπίνια καμωμένα ἀπὸ κροτὰ σκαρπίνια καμωμένα ἀπὸ σουέντ κόδειλο, ἀπὸ σαῦρα ἢ ἀπὸ σουέντ σὲ ὅλα τὰ χρώματα. Οἱ φόρμες τους εἶνε ἀρκετὰ καρὲ καὶ κάποτε ἔχουν σόλες ἀπὸ κρέπ. Γιὰ τὸ δικό μας ὅμως ζεστὸ κλίμα δὲν συνιστῶνται πολὺ οἱ κρὲπ σόλες γιὰ τὸ καλοκαίρι.

Τὰ βραδυνὰ παπούτσια εἶ-

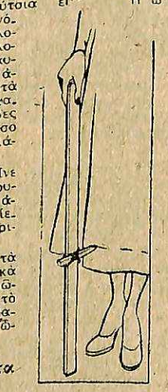

«πτὶ σουλιὲ» δηλαδὴ γόβες ποὺ φοριοῦνται ἄλλοτε μὲ μιὰ φιούμπα, ἄλλοτε μὲ μπρίντες ποὺ σταυρώνουν γύρω ἀπὸ τὸν ἀστράγαλο. Φυσικὰ αὐτὰ ἔχουν ἀρκετὰ ψηλὰ τὰ κούνια. Κάποτε οἱ γόβες αὐτὲς γίνονται μὲ τόσο τρυπητὸ σεβρὸ ποὺ μοιάζουν σὰν δαντελλένια.

Πολλὲς γόβες θὰ εἶνε καμωμένες καὶ ἀπὸ χρυσὸ ἢ ἀσημένιο λαμέ. Ἢ ἀπὸ ἀτλάζι. Δὲν ἀποκλείεται νὰ εἶνε καὶ γαρνιρισμένες μὲ πετράδια.

Οἱ κάλτσες ποὺ τὰ συνοδεύουν εἶνε φυσικὰ ἀραχνοῦφαντες, σὲ χρῶμα μπὲζ - φυμὲ. Εἶνε τὸ χρῶμα ποὺ προτιμᾶ ἡ Παριζιάνα γιὰ ὅλες τὶς ὧρες.

Νεανικὰ χτενίσματα

Τὸ χτένισμα τῆς μόδας γιὰ τὶς νέες εἶνε μιὰ σειρὰ ἢ καὶ δύο σειρὲς μπουκλίτσες πάνω ἀπ' τὸ μέτωπο ὡς τ' αὐτιὰ καὶ τὰ ἄλλα μαλλιὰ χτενισμένα ὅλα μὲ κλίσι πρὸς τὰ πίσω, ἐντελῶς ἴσια, χωρὶς ὀντουλασιόν. Ἀλλὰ γιὰ νὰ εἶνε καλὸ χρειάζεται πολὺ περιποιημένα μαλλιά.

Μὴ δικαιολογῆσθε ὅτι δὲν ἔχετε καιρό, γιατὶ ἡ περιποίησις τῶν μαλλιῶν εἶνε τὸ ἴδιο ἀπαραίτητη ὅσο καὶ τὸ πλύσιμό μας κάθε μέρα.

Τὰ μαλλιὰ λοιπὸν θέλουν καλὸ βούρτσισμα βράδυ καὶ πρωὶ σὲ ὅλες τὶς διευθύνσεις. Κάθε 2 ἢ 3 βδομάδες ἕνα καλὸ λούσιμο μὲ καλὸ ἐξέβγαλμα καὶ λίγο ξύδι γιὰ νὰ τὰ μαλακώνη. 1 - 2 φορὲς τὸ χρόνο χρειάζεται μιὰ καλὴ περμανάντ. Ἀποφεύγετε ὅσο μπορεῖτε τὰ μπιγκουντί, ποὺ ἐμποδίζουν τὰ μαλλιὰ νὰ ἀναπνέουν. Οἱ μπούκλες καὶ ἡ μὶζ ἀν πλὶ γίνονται μὲ μικρὲς φουρκέττες. Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ προσέξετε μιὰ - δυὸ φορὲς τί κάνει ὁ κομμωτής σας, ὅταν σᾶς κάνει μὶζ ἀν πλὶ καὶ νὰ τὸν μιμηθῆτε. Προσέξετε πὼς τὰ βρέχει, πὼς τὰ τυλίγει γύρω στὸ δάχτυλο καὶ πὼς τὰ καοφώνει ὕστερα μὲ τὴν φουρκετίσα. Δὲν θὰ ἐπιτύχετε μὲ τὴν πρώτη ἀλλὰ σιγὰ - σιγὰ θὰ συνηθίσετε καὶ θὰ ἰδῆτε πὼς δὲν ἀπαιτεῖται καμμία ἰδιαίτερη τέχνη. Μόνο λίγη ἐπιτηδειότης. Ἔτσι κάνοντας γύρω - γύρω τὶς μπουκλίτσες σας, θὰ ἔχετε τὸ χτένισμα τῆς μόδας.

Ἡ ἀλληλογραφία μου

Πειραιωτοπούλα: Κάμετε αὐτὴ τὴν πομάδα σ' ἕνα καλὸ φαρμακεῖο καὶ νὰ βάζετε τὰ βράδια ἐπὶ ἕνα μῆνα. Τὰ πρωὶ νὰ θὰ πλύνεσθε μὲ ζεστὸ νερό θὰ τὸ κρυώνετε βαθμηδὸν καὶ μετὰ τὸ σκούπισμα θὰ περνᾶτε τὸ πρόσωπό σας μὲ αὐτὴ τὴ λοσιόν: Γάλα ἀμυγδάλων 200 γρ. Βέμμα βενζόης 5 γρ. Ἡ κρέμα εἶνε ἡ ἑξῆς: Cold cream 25 gr. Lanoline 5 gr. Oxyde de zinc 2 gr. Τὰ μαλλιά σας νὰ τὰ δυναμώσετε μὲ λίγο Πετρὸλ Κανά.

Κερκυραίαν Ε.Δ.Β.: Προτιμῆστε μιὰ ἀμερικάνικη κρέμα νυχτὸς καὶ σταματῆστε τὸ ἀσπράδι αὐγοῦ γιατὶ ἡ μεγάλη χρῆσις του ἐξαίνει τὴν ἐπιδερμίδα. Μπορεῖτε ἐπίσης νὰ χρησιμοποιῆτε τὴ λοσιὸν ποὺ ἀναφέρω πάρα πάνω.

Μυρταλήν, Η. Φ.: Τὰ σπυράκια θὰ φύγουν μὲ τὴν ἡλιακία, ἂν ὅμως θέλετε νὰ βοηθήσετε λίγο, τότε πρέπει νὰ προμηθευθῆτε ἀπὸ ἕνα ἐργοστάσιο μπύρας λίγη μαγιὰ καὶ ἀπ' αὐτὴ νὰ πίνετε κάθε πρωὶ 1 κουταλάκι, λυωμένη σ' ἕνα μικρὸ ποτῆρι χλιαρὸ νερό. Ἐπίσης νὰ ἀποφεύγετε λαδερά, παστὰ καὶ ἐν γένει ἐρεθιστικά.

Νώταν Βυ.: Τὸ γάλα ποὺ σᾶς ἔδωσε ἡ φαρμακοποιὸς φίλη σας εἶνε πολὺ καλό. Πάστε τὴ μόνο νὰ σᾶς βάλη μέσα καὶ λίγο βάμμα βενζόης. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀναλογία: Γάλα ἀμυγδάλων 200 γρ. Βάμμα βενζόης 5 γρ. Ὅσο γιὰ κρέμα ἀγοράστε μίαν εὐρωπαϊκὴ ἡμέρας.

Π.Ν. 2. Ἐνταῦθα: Δὲν εἶνε ἀπὸ ἰδιοτροπία μου ποὺ δὲν σᾶς συνιστῶ μάρκα κρέμας, ἀλλὰ γιατὶ μοῦ τὸ ἀπαγορεύει ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Θησαυροῦ» κι' αὐτὸ γιὰ νὰ μὴ ἐκλληφθῆ ὡς ρεκλάμα. Καταλαβαίνω ὅτι δὲν μπορεῖτε ν' ἀγοράζετε μιὰ κρέμα καὶ ἂν δὲν σᾶς κάνη νὰ τὴν πετᾶτε, ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ παραβῶ τὴν ἐντολὴν ποὺ μοῦ ἐδόθη. Γιὰ ντεμακιγιὰζ χρησιμοποιήσετε Βαζελίν.

Τ. Τ. 100: Ἡ μπλοῦζα σας μποροῦσε νὰ ἔχη τὸ χρῶμα τοῦ μελιοῦ. "Οσο γιὰ τὸ πρόσωπό σας ἔπρεπε νὰ βάζετε τουλάχιστο λίγη λοσιόν: Eau de roses μὲ βάμμα βενζόης 500 γρ. τὸ πρῶτο, 4 γρ. τὸ δεύτερο.

Λεϊλὰ Φάληρον: Ὁ κ. Λαδᾶς γράφει λεπτομερῶς γιὰ τὸ στῆθος. Διαβάστε τα καὶ συμμορφωθῆτε.

Σαντα: Νὰ λούζεσθε κάθε 20 μέρες καὶ νὰ ξεβγάζετε τὰ μαλλιά σας μὲ θρασμένο σκίνο. Ἔπειτα κάθε 4 μέρες νὰ κάνετε ἐλαφρὸ μασσάζ ὅλου τοῦ κεφαλιοῦ μὲ πετρέλαιο.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

Ζακέττα μιχτὴ ἀνοιξιάτικη ἀπὸ ντυβετὶν μὲ φούστα σκωτσέζικη.

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΒΑΡΩΝΗΣ ΝΤΕ ΚΟΥΡΒΙΝΥ

Ὁ ἔγκλημα τῆς Φρενὲ - λὰ - Μὲρ εἶνε ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ προκαλοῦν τὸν ἀποτροπιασμό.

Σ' ἕναν πύργο τῆς περιοχῆς, ποὺ ἦταν γνωστὸς μὲ τὸ ὄνομα «Λὰ Γκαλερί», ζοῦσε ἕνας ἀπόγονος μιᾶς παληᾶς καὶ πλούσιας ἄλλοτε οἰκογενείας, ὁ Βαρῶνος Μάξιμος ντὲ Κουβρινύ. Ἀπὸ τοὺς γονεῖς του εἶχε κληρονομήσει μόνον χρέη. Καὶ βρισκόταν τώρα μπροστὰ στὸ δίλημμα: ἢ νὰ φύγη, ἀφήνοντας τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς περιουσίας του στὴ διάθεσι τῶν δανειστῶν τῆς οἰκογενείας του ἢ νὰ κάμη ἕναν πλούσιο γάμο. Προτίμησε τὸ δεύτερο.

Ἐκείνη ποὺ διάλεξε γιὰ σύζυγο ἦταν μιὰ νέα ἀπὸ πλούσια κι' ἀριστοκρατικὴ οἰκογένεια. Τὴν ἔλεγαν Ἀμαλία Τρεπὲλ κι' ἦταν ἀρκετὰ ὄμορφη. Ἡ φήμη της ὅμως ἦταν ἐλεεινή. Οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς της νόμισαν πὼς ἦταν χρέος τους νὰ κάμουν προσεκτικὸ τὸν μέλλοντα γαμπρό τους. Ἀλλ' ὁ Βαρῶνος ντὲ Κουβρινὺ τοὺς ἀπάντησε:

— Θὰ τὴς κάμω μισὴ δωδεκάδα παιδιὰ καὶ τότε θὰ ἰδοῦμε ἂν θὰ ἔχη καιρὸ καὶ διάθεσι γιὰ τίποτε ἄλλο!

Ἡ Ἀμαλία εἶχε ἕνα μεγάλο ἐλάττωμα: ἔπινε μέχρις ἀναισθησίας. Κι' ἕνα δεύτερο: ἦταν ἀπὸ ἰδιοσυγκρασία ἀκόλαστη.

Στὸ παρθεναγωγεῖο τῆς Κὰν ὅπου φοιτοῦσε εἶχε κάμει ἀκατονόμαστες τρέλλες, ὥς που, στὸ τέλος, ἀναγκάσθηκαν νὰ τὴν διώξουν. Τὴν ἴδια ζωὴ συνέχισε κι' ὅταν γύρισε στὸ σπίτι της. Συνήθιζαν, μάλιστα, νὰ λένε στὴ Φρενὲ - Λὰ - Μὲρ πὼς ὅλοι οἱ ὑπηρέτες τοῦ πατέρα της κι' ὅλοι κεῖνοι ποὺ δούλευαν στὰ χτήματά του ἦταν... «γαμπροί» του.

Αὐτὴ ἦταν ἡ γυναῖκα ποὺ ἔβαλε στὸ σπίτι του ὁ βαρῶνος Μάξιμος Κουβρινύ. Ἀπὸ τὸ γάμο τους γεννήθηκαν τέσσερα παιδιά: τρία ἀγόρια κ' ἕνα κορίτσι.

Ἀλλὰ τίποτε δὲν μπόρεσε ν' ἀλλάξη τὸ χαρακτῆρα καὶ τὶς διαθέσεις τῆς ἄσωτης αὐτῆς Μεσσαλίνας. Μεθοῦσε ἀδιάκοπα κι' ἔπεφτε στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ πρώτου τυχόντος, χωρὶς ἴχνος ἀξιοπρεπείας καὶ σεβασμοῦ.

Ὁ ἄντρας της τὸ εἶχε πάρει πιὰ ἀπόφασι. Καὶ περίμενε ὁ δυστυχισμένος νὰ μεγαλώσουν τὰ παιδιά του. Θὰ πουλοῦσε τότε τὴν περιουσία του καὶ θὰ ἔφευγε μακρυὰ μαζί τους ἀφήνοντας τὴν Ἀμαλία νὰ συνεχίση τὴν ὀργιαστικὴ ζωή της.

Ἡ τύχη ὅμως δὲν τὸν εὐνόησε οὔτε σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα. Εἶχε στείλει τὸν μεγαλύτερο ἀπὸ τοὺς γυιούς του, τὸ Ροζέ, νὰ σπουδάση σὲ μιὰ γεωπονικὴ σχολή. Ἀλλὰ τοῦ τὸν γύρισαν ἀπὸ κεῖ μὲ τὴν παρατήρησι ὅτι ἦταν «ἀνεπίδεκτος μαθήσεως».

Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι αὐτὸ τὸ παιδὶ παρουσίαζε ὅλα τὰ γνωρίσματα τοῦ ἐκφυλισμοῦ. Μὲ δυσκολία μποροῦσε νὰ καταλάβη καὶ τὰ πιὸ ἁπλὰ πράγματα. Ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος, ὅμως, εἶχε μιὰ πρώιμη ροπὴ στὴ διαφθορά.

Αὐτὴ ἡ ζωὴ ὡδήγησε τὸν Ροζὲ στὴν τελεία ἀποκτήνωσι, ἐνῶ, ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος, τὸν ἔκαμε ὑποχείριο στὴ μητέρα του, ποὺ δὲν ἔπαυε νὰ ὑποδαυλίζη μέσα

— Πρόσεξε! φώναξε ἡ βαρώνη στὸ Ροζέ. Δὲν πρέπει νὰ σοῦ ξεφύγη!...

Μιὰ σύγχρονη Μεσσαλίνα

στὴν ψυχή του τὸ μῖσος ἐναντίον τοῦ πατέρα του.

Γιατὶ ἡ βαρώνη ντὲ Κουβρινὺ μισοῦσε ἀνέκαθεν τὸν ἄνδρα της, ποὺ τὸν θεωροῦσε ἐμπόδιο στὴν ὀργιώδη ζωὴ ποὺ ἤθελε νὰ ζῆ. Καὶ τὸ μῖσος της ἔγινε μεγαλύτερο ὅταν ὁ βαρῶνος ἔπαψε νὰ τῆς δίνη χρήματα κι' ἔκαμε γνωστὸ στοὺς ἐμπόρους κρασιῶν τῆς περιοχῆς ὅτι δὲν ἀναγνώριζε κανένα χρέος τῆς γυναίκας του.

Ἀπ' αὐτὴ τὴ στιγμή, ἡ Ἀμαλία πῆρε τὴν ἀπόφασι ν' ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὸν ἄντρα της. Καὶ δὲν δυσκολεύθηκε νὰ κερδίση μὲ τὸ μέρος της τὰ τέσσερα παιδιά της καὶ τὶς τρεῖς ὑπηρέτριες, τοῦ σπιτιοῦ, ποὺ τὴν συντρόφευαν στὶς ἀπιστίες της...

Ἕνα εἶδος πολεμικοῦ συμβουλίου συγκροτήθηκε στὸ δωμάτιο τῆς βαρώνης τὸ πρωὶ τῆς 11 Αὐγούστου 1911. Ἡ Ἀμαλία κι' ὁ Ροζὲ ἐπρότειναν νὰ ξεκάμουν τὸν Κουβρινὺ μὲ μιὰ σφαῖρα στὸ κεφάλι. Οἱ ὑπηρέτριες πρότειναν νὰ τὸν δηλητηριάσουν. Κι' ἡ Ἐλισάβετ σοφίστηκε μιὰ ἔξυπνη σκηνοθεσία: θὰ στραγγάλιζαν τὸν πατέρα της κι' ὕστερα θὰ τὸν κρεμοῦσαν ἀπὸ τὰ κλαδιὰ ἑνὸς δέντρου, γιὰ νὰ πιστευθῆ ὅτι εἶχεν αὐτοκτονήσει.

— Ἡ ἰδέα σου εἶνε πολὺ καλή, μικροῦλα μου, τῆς εἶπε ἡ μητέρα της. Ἀλλ' ὁ πατέρας σου εἶνε πολὺ χεροδύναμος καὶ φοβᾶμαι μήπως δὲν τὰ καταφέρουμε.

Στὸ τέλος, ὑπερίσχυσε ἡ γνώμη τῶν ὑπηρετριῶν. Ἀλλ' εἴτε γιατὶ τὰ δηλητήρια ποὺ χρησιμοποίησαν δὲν ἦταν πολὺ δυνατά, εἴτε γιατὶ ὁ Κουβρινὺ εἶχε πολὺ ἰσχυρὸ ὀργανισμό, δὲν ἐπῆλθε μ' αὐτὰ τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα.

Ἡ βαρώνη κι' ὁ Ροζὲ ξαναγύρισαν τότε στὴν ἀρχικὴ τους σκέψι: στὴ δολοφονία!

Ὁ βαρῶνος ντὲ Κουβρινὺ εἶχε πάει τὸ πρῶ τῆς 4ης Σεπτεμβρίου μὲ τὸ ἁμαξάκι του στὴ Φαλαί. Θὰ γύριζε ἀπὸ κεῖ μετὰ τὸ μεσημέρι. Ἡ Ἀμαλία πῆρε, λοιπόν, τὸ γυιό της καὶ πῆγαν νὰ κρυφθοῦν σὲ μιὰ στροφὴ τοῦ δρόμου, ποὺ τὴν εἶχαν διαλέξει ἀπὸ πρίν. Τὰ δέντρα καὶ οἱ βάμνοι ποὺ ὑπῆρχαν δλόγυρα τοὺς ἔκρυβαν.

Ἐκεῖ περίμεναν. Καὶ στὸ μεταξὺ ἡ γυναῖκα αὐτὴ μὲ τὴν ψυχὴ τοῦ τέρατος δὲν ἔπαυε νὰ δίνη ὁδηγίες στὸ γυιό της πὼς ἔπρεπε νὰ κάμη γιὰ νὰ μὴν ἀστοχήση. Ὅταν, τέλος, τὸ ἁμαξάκι φάνηκε ἀπὸ μακρυά, ἡ βαρώνη τοποθέτησε τὸ Ροζὲ στὴν κατάλληλη θέσι καὶ στήριξε τὸ ὅπλο πάνω στὸν ὦμο του.

— Πρόσεξε! τοῦ φώναξε. Δὲν πρέπει νὰ σοῦ ξεφύγη!

Ὁ Κουβρινὺ δέχθηκε τὰ σκάγια τοῦ ὅπλου στὸ πρόσωπο καὶ κυλίσθηκε στὸ βάθος τοῦ ἁμαξιοῦ.

Μητέρα καὶ γυιὸς ἔτρεξαν τότε ἀπὸ ἕνα μονοπάτι στὸν πύργο καὶ ὑποδέχθηκαν τὸ ἁμάξι στὴν εἴσοδο. Ὁ βαρῶνος ἦταν νεκρός. Ὁ Ροζὲ φώναξε:

— Τὸν ξεπάστρεψα, μαμά!

— Τὸ βλέπω, ἀπάντησε ἡ μητέρα του. Θὰ ποῦμε πὼς ὁ πατέρας σου σκοτώθηκε κατὰ λάθος.

Ἀλλὰ κανεὶς δὲν πίστεψε αὐτὸ τὸ ψέμα. Κι' ὁ ἀνακριτὴς ποὺ ἀνέλαβε τὴν ὑπόθεσι, διέταξε τὴ σύλληψι ὅλης τῆς οἰκογενείας Κουβρινύ, καθὼς καὶ τῶν τριῶν ὑπηρετριῶν.

Μητέρα καὶ γυιὸς παρουσιάστηκαν στὶς 12 Ἰανουαρίου τοῦ 1912 μπροστὰ στὸ Κακουργοδικεῖο τῆς Φρενὲ - Λὰ - Μὲρ. Τοῦ κάκου, οἱ συνήγοροι προσπάθησαν ν' ἀποδείξουν ὅτι ἡ Ἀμαλία ἦταν ἀλκοολική καὶ ἔκφυλη καὶ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ θεωρηθῆ ὑπεύθυνη γιὰ τὶς πράξεις της.

— Ἀντὶ νὰ ὑποστηρίζετε πὼς εἶνε ἀλκοολική καὶ ἔκφυλη εἶνε καλύτερο νὰ πῆτε πὼς εἶνε ἕνα ἀνθρωπόμορφο τέρας, φώναξε ὁ εἰσαγγελεύς. Ζητῶ νὰ κηρυχθῆ ἡ βαρώνη ντὲ Κουβρινὺ ὡς κυρίως ὑπεύθυνη γιὰ τὸ θάνατο τοῦ συζύγου της. Γιὰ τὸ γυιό της Ροζὲ εἶμαι ἐπιεικέστερος. Εἶναι ἠλίθιος.

Μ' αὐτὴ τὴν ἄποψι συμφώνησαν καὶ οἱ ἔνορκοι καὶ τὸ δικαστήριο καταδίκασε τὴν Ἀμαλία ντὲ Κουβρινὺ στὴν ποινὴ τοῦ θανάτου καὶ τὸ γυιό της σὲ εἰκοσαετῆ καταναγκαστικὰ ἔργα. Λίγο καιρὸ ἀργότερα, ἡ ποινὴ τῆς βαρώνης μετατράπηκε σὲ ἰσόβια καταναγκαστικὰ ἔργα.

Ὁ Ροζὲ ντὲ Κουβρινὺ πέθανε στὶς ἀρχὲς τοῦ 1920 στὴ Γουϊάννη. Ἡ μητέρα του πέθανε τὸ Νοέμβριο τοῦ 1923 στὶς φυλακές, χωρὶς νὰ μεταμελη θῆ γιὰ τὸ ἀπαίσιο ἔγκλημά της.

Ἡ Ἀμαλία ντὲ Κουβρινὺ καὶ ὁ ἐγκληματικὸς γυιός της Ροζέ.

Ο ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ
τῶν κοσμηματοπωλείων

Ἡ ἀξιοθαύμαστη δρᾶσις ἑνὸς πρώην δικηγόρου

Εἶνε συνηθισμένο τὸ κόλπο τῶν λωποδυτῶν, ποὺ μπαίνουν σ' ἕνα κοσμηματοπωλεῖο, ζητοῦν νὰ ἰδοῦν διάφορα διαμαντικά, κι' ἔπειτα, ἐνῶ ἄλλος συνένοχός τους ἀπασχολεῖ τὴν προσοχὴ τοῦ καταστηματάρχου, τσεπώνουν μερικὰ κοσμήματα κι' ἐξαφανίζονται.

Ἂν λοιπὸν αὐτὸ συμβῇ στὶς Ἡνωμ. Πολιτεῖες, εἶνε σχεδὸν βέβαιον ὅτι θ' ἀνακαλύψῃ καὶ θὰ πιάσῃ τοὺς κλέφτες ὁ Ρίτσαρντ Μόρφυ, ἄλλοτε δικηγόρος καὶ σήμερα ἰδιωτικὸς ἀστυνομικός. Ὁ Μόρφυ διευθύνει τὴν ὑπηρεσία ἐρευνῶν τοῦ Σύνδεσμου Ἀσφαλείας, μιᾶς ὀργανώσεως δηλαδὴ ποὺ τὴν ἀποτελοῦν 7.000 κοσμηματοπῶλαι τῆς Ἀμερικῆς καὶ ποὺ ἔχει τὸ σκοπὸ νὰ τοὺς προστατεύῃ ἀπὸ κλέφτες καὶ διαρρῆκτες. Στὰ τελευταῖα 25 χρόνια, ἔχει διαλευκανθῆ σχεδὸν κάθε ὑπόθεσις μεγάλης κλοπῆς κοσμημάτων κι' ἔχουν συλληφθῆ ἑκατοντάδες κλέφτες, χάρις στὸ Μόρφυ.

Ὁ Μόρφυ δὲν ἐνδιαφέρεται τόσο νὰ ξαναβρῇ τὰ κλεμμένα, ὅσο νὰ συλλάβῃ τοὺς δρᾶστες. Ἔχει μάλιστα ξοδέψει κάποτε 11.000 δολλάρια, γιὰ νὰ διαφωτίσῃ μιὰ κλοπὴ κοσμημάτων ἀξίας 200 δολλαρίων. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως αὐτῆς τῆς τακτικῆς του εἶνε ὅτι ἐλάχιστοι κλέφτες τολμοῦν σήμερα νὰ δράσουν σὲ κοσμηματοπωλεῖα ποὺ ἀνήκουν στὸ Σύνδεσμο Ἀσφαλείας.

Μολονότι συνεργάζεται μὲ τὴν ἀστυνομία, ὁ Μόρφυ δὲν ἔχει ἐπίσημη θέσι στὸν κόσμο τῆς διοίκεως τοῦ ἐγκλήματος. Ἐργάζεται ἄλλωστε κυρίως μέσα ἀπ' τὸ γραφεῖο του τῆς Πέμπτης Λεωφόρου. Τὰ ὅπλα του εἶνε ἕνα τηλέφωνο, ἕνα πλῆρες ἀρχεῖο τῶν λωποδυτῶν κοσμημάτων καὶ διάφοροι πληροφοριοδόται— ἄνθρωποι ποὺ ὑποκόσμου, ποὺ τὸν ἐφοδιάζουν μὲ πληροφορίες ποὺ δὲν μποροῦν πάντοτε νὰ τὶς πάρουν οἱ ἀστυνομικοί. Κι' αὐτὸς πάλι τοὺς τὸ ξεπληρώνει, γιατὶ ἔχει ἀποδείξει ἐπανειλημμένως τὴν ἀθωότητα ἀνθρώπων ποὺ εἶχαν συλληφθῆ ὡς ὕποπτοι γιὰ κλοπὲς κοσμημάτων. Ἄλλωστε, οἱ πληροφοριοδόται προτιμοῦν αὐτὸν ἀπ' τὴν ἐπίσημη ἀστυνομία, γιατὶ τοὺς πληρώνει καλὰ καὶ δὲν τοὺς κάνει ποτὲ ἐνοχλητικὲς ἐρωτήσεις.

Δὲν ἀποκαλύπτει ποτὲ τὴν ταυτότητά τους στὴν ἀστυνομία, Ἐξ ἄλλου, συχνά, δὲν τὴν ξέρει οὔτε κι' ὁ ἴδιος. Πράγματι, πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐπικοινωνοῦν μαζί του μόνο τηλεφωνικῶς, λέγοντάς του, ὡς σημεῖον ἀναγνωρίσεως, ἕνα συνθηματικὸ ἀριθμὸ ποὺ τοὺς ἔχει δώσει. Μιὰ μέρα τοῦ 1938, κάποιος ἀνώνυμος τοῦ τηλεφώνησε καὶ προσφέρθηκε νὰ τοῦ δώσῃ πληροφορίες γιὰ μιὰ διάρρηξι ποὺ σχεδιαζόταν εἰς βάρος ἑνὸς μεγάλου κοσμηματοπωλείου. Ὁ Μόρφυ τοῦ ὑποσχέθηκε μιὰ ἀξιόλογη ἀμοιβή, ἂν τὰ στοιχεῖα του ἀποδεικνύονταν σωστά. Καὶ πραγματικά, ἡ ἀστυνομία μπόρεσε ἔτσι νὰ πιάσῃ τοὺς διαρρῆκτες, πρὶν ἀκόμη ἀνοίξουν τὸ πρῶτο χρηματοκιβώτιο.

Ἄλλοτε πάλι, ὁ Μόρφυ ἐφήρμοσε ἕνα διαφορετικὸ «κόλπο». Τὸ 1930 ἔβαλε ἐμπιστους τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἱδρύσουν τέσσερα καταστήματα ἀγοραπωλησίας μεταχειρισμένων εἰδῶν κι' ἔπειτα φρόντισε νὰ διαδοθῇ στὸν ὑπόκοσμο ὅτι τὰ καταστήματα αὐτὰ ἀγόραζαν κλοπιμαῖα σὲ συμφέρουσες τιμές. Πολλοὶ κλέφτες τὴν ἔπαθαν καὶ πῆγαν νὰ πουλήσουν κλεμμένα κοσμήματα. Τὰ καταστήματα ἀγόραζαν σπανίως μερικὰ ἀπ' αὐτά, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅμως εἰδοποιεῖτο μὲ τρόπο ἕνας πόλισμαν, ποὺ παρακολουθοῦσε τοὺς κλέφτες καὶ τοὺς ἔπιανε ἔπειτα ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα ἀφοῦ ἔφευγαν ἀπ' τὸ κατάστημα. Ἔτσι, συνελήφθησαν περισσότεροι ἀπὸ 70 δρᾶσται κλοπῶν ποὺ εἶχαν μείνει ὡς τότε ἀνεξιχνίαστες.

Σὲ μιὰ ἄλλη περίπτωσι — πρὸ ὀλίγων ἐτῶν — ἡ ἀστυνομία εἶχε ἀστίσει μὲ τὴ δρᾶσι μιᾶς συμμορίας, ποὺ εἶχε κάμει 35 κλοπές. Μεταξὺ τῶν θυμάτων της ἦταν ἕνα μεγάλο κοσμηματοπωλεῖο, ποὺ εἶχε χάσει διαμαντικὰ 100.000 δολλαρίων, καθὼς κι' ἡ κ. Φόρεσταλ, ἡ σύζυγος τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀμύνης, ποὺ τὴν εἶχαν λησταίψει ἔξω ἀπ' τὸ σπίτι της.

Ὁ Σύνδεσμος Ἀσφαλείας ξόδεψε 10.000 δολλάρια, ὡς ὅτου μπορέσῃ ὁ Μόρφυ νὰ βρῇ ἕνα θετικὸ ἴχνος. Τελικά, συνελήφθη ἕνας ἀπ' τοὺς συμμορίτες, κι' ἀπεκάλυψε τὰ ὀνόματα 18 συντρόφων του.

Ὁ Σύνδεσμος Ἀσφαλείας ἱδρύθηκε τὸ 1925. Τὸ ἔτος ἐκεῖνο, οἱ κοσμηματοπῶλαι εἶχαν πέσει θύματα κλοπῶν 10.000.000 δολλαρίων. Οἱ ἀσφαλιστικὲς ἑταιρεῖες, ποὺ τοὺς ἀσφάλιζαν ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ κινδύνου, εἶχαν αὐξήσει τὰ ἀσφάλιστρα κατὰ 15%. Ἀφότου ὅμως ἀνέλαβε ὁ Μόρφυ τὸ ἔργον του, οἱ κλοπὲς ἄρχισαν νὰ λιγοστεύουν, κι' ἔπειτα ἀπὸ 10 χρόνια εἶχαν ἐλαττωθῆ κατὰ 75%.

Ὁ Μόρφυ προσφέρει τὶς ὑπηρεσίες του καὶ σ' ὅσους ἀκόμη κοσμηματοπῶλες δὲν ἀνήκουν στὸ Σύνδεσμο Ἀσφαλείας. Γιατὶ κάνει τὴ σωστὴ σκέψι ὅτι, ἔπειτα ἀπ' αὐτούς, θαρθῆ κι' ἡ σειρὰ τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου, ἐφόσον μένουν ἐλεύθεροι οἱ κλέφτες. Μέσα στὸ περασμένο ἔτος, ἀσχολήθηκε μὲ 850 περιπτώσεις κι' ἔδωσε στὴν ἀστυνομία πληροφορίες ποὺ ὡδήγησαν στὴ σύλληψι 201 ὑπόπτων.

✪✪

Ὁ μόλυβδος στὴν ἱστορία

Ἡ ἔλλειψις μολύβδου, ποὺ παρατηρεῖται στὴν ἀγγλικὴ βιομηχανία, ἔκαμε τοὺς εἰδικοὺς μεταλλειολόγους νὰ μελετήσουν τὶς δυνατότητες τῆς ἐκμεταλλεύσεως διαφόρων ἐγκαταλελειμμένων μολυβδωρυχείων τῆς ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.

Οἱ Ρωμαῖοι ἦσαν οἱ πρῶτοι ποὺ ἀνεκάλυψαν ὅτι ὁ μόλυβδος εἶνε ἰδεῶδες μέταλλο γιὰ τὴν κατασκευὴ σωλήνων. Ἔχουν βρεθῆ δὲ σὲ ἀνασκαφὲς ρωμαϊκοὶ ὑδροσωλῆνες, ποὺ διατηροῦνται ἀκόμη ἀνέπαφοι.

Ἐξ ἄλλου, ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνες, οἱ στέγες διαφόρων κτιρίων, σὲ πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, κατεσκευάζοντο ἀπὸ μόλυβδο, γιατὶ τὸ μέταλλο αὐτὸ δὲν ἀλλοιώνεται, δὲν σκουριάζει σὰν τὸ σίδερο.

Ὁ μόλυβδος εἶνε στενὸς συγγενὴς τοῦ πολυτίμου οὐρανίου. Ἀποτελεῖ τὸν τελευταῖο κρίκο τῆς ἀλυσσίδας τῶν ραδιενεργῶν μετασχηματισμῶν. Συνεπῶς, τὸ οὐράνιον μεταβάλλεται μὲ τὸν καιρὸ σὲ μόλυβδο. Ὅταν λοιπὸν οἱ γεωλόγοι βρίσκουν μαζὶ στὸ ἴδιο πέτρωμα μόλυβδο καὶ οὐράνιον, μποροῦν νὰ ὑπολογίσουν τὴν ἡλικία τοῦ πετρώματος ἀπ' τὴν ποσότητα τοῦ μολύβδου (γιατὶ ξέρουν ὅτι ὁ μόλυβδος ἦταν ἄλλοτε οὐράνιον, καὶ μποροῦν νὰ λογαριάσουν πόσα ἑκατομμύρια χρόνια χρειάσθηκαν γιὰ τὸ μετασχηματισμό του).

Ἔτσι ὑπολογίσθηκε ἡ ἡλικία τῆς Γῆς σὲ 1.400.000.000 χρόνια.

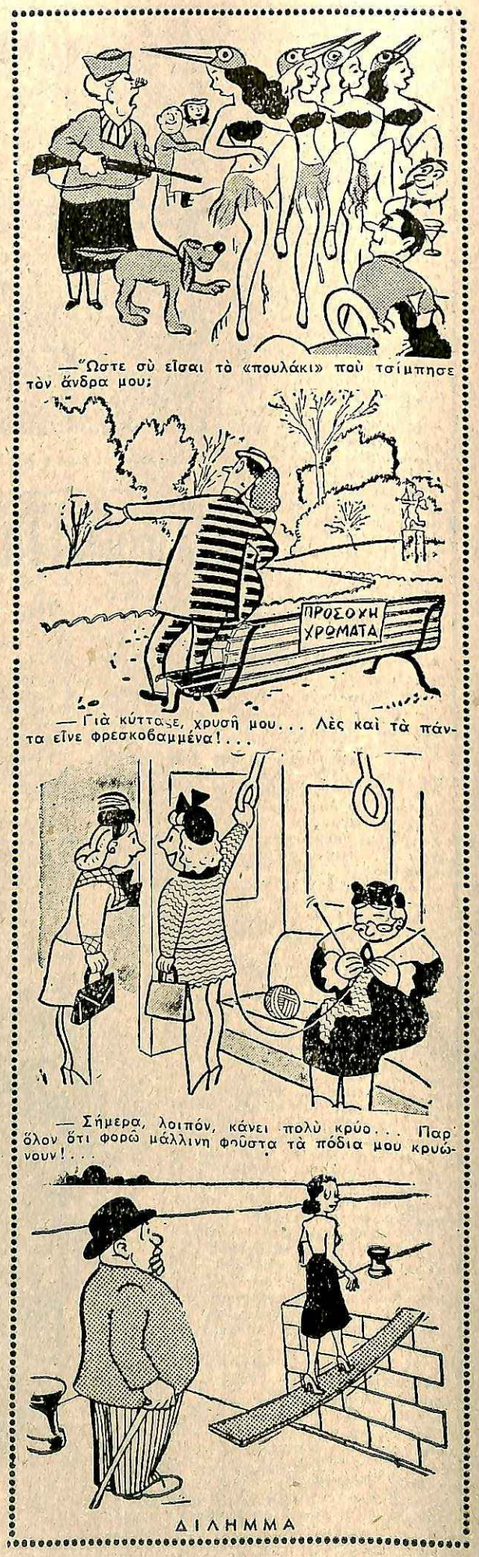

Μὲ 100.000 δρχ.

Γυρίζονται ἐνδυμασίαι. Ἐργασία ἐπιμελημένη. Μανταρίσματα ὀφαντά. «ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ» ΔΗΜ. ΧΑΤΟΥΠΗ, Πλατεία Ὁμονοίας 9, ὀφχὴ Δώρου, πρῶτον πάτωμα. Τηλ. 54.744.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ
ποὺ αἰωροῦνται ΣΤΟ ΚΕΝΟ

Μερικὲς καταπληκτικὲς περιπτώσεις

Τὰ τηλεκινητικὰ φαινόμενα ἔγιναν τὰ τελευταῖα χρόνια ἀντικείμενο σοβαρῶν ἐρευνῶν ἐκ μέρους μεγάλου ἀριθμοῦ ἐπιστημόνων καί, μ' ὅλο ποὺ ἀκόμη δὲν γνωρίζομε τελείως τὸ μηχανισμό τους, δὲν μποροῦμε νὰ τ' ἀμφισβητήσωμε ἢ νὰ τ' ἀρνηθοῦμε. Μερικοὶ ἄνθρωποι, ἄλλοι σὲ κατάστασι ἐγρηγόρσεως καὶ ἄλλοι σὲ κατάστασι καταληψίας, φαίνεται ὅτι ἔχουν τὴν ἱκανότητα νὰ μετακινοῦν ἀπὸ ἀπόστασι διάφορα ἀντικείμενα, νὰ προκαλοῦν κρότους κτλ.

Πληρέστερη ἐκδήλωσι αὐτῆς τῆς ἰδιότητος ἀποτελεῖ ἡ ἱκανότης ὡρισμένων ἀνθρώπων ὄχι ἁπλῶς νὰ μετακινοῦν ἕνα μέλος τοῦ σώματός των (π.χ. τὸ χέρι ἢ τὸ πόδι), ἀλλὰ νὰ μετακινοῦν ὁλόκληρο τὸ σῶμα τους καὶ μάλιστα νὰ ἀνυψώνωνται ἀπὸ τὸ ἔδαφος καὶ νὰ παραμένουν στὸν ἀέρα σὲ κατάστασι αἰωρήσεως.

Μιὰ πιστοποίησις παρομοίας αἰωρήσεως βρίσκεται στὰ ἀρχεῖα τῆς «Διαλεκτικῆς Ἑταιρίας τοῦ Λονδίνου» καὶ φέρει τὶς ὑπογραφὲς τοῦ λόρδου Λίντσαιη, τοῦ λόρδου Ἄνταιρ καὶ τοῦ λοχαγοῦ Βάϋν. Οἱ τρεῖς ἀνωτέρω βεβαιοῦν ὅτι εἶδαν μὲ τὰ μάτια τους τὸ διάσημο μέντιουμ Χὸμ νὰ βγαίνῃ καὶ νὰ ξαναμπαίνῃ ἀπὸ τὸ παράθυρο ἑνὸς σπιτιοῦ ποὺ βρισκόταν στὸν ἀριθμ. 5 τῆς Μισσίγκεγχαμ Γκαίντ, κοντὰ στὴν πλατεῖα Ἄσλεϋ.

Ὁ Χὸμ ἀνυψώθηκε ἐπίσης στὸν ἀέρα ἄλλες τρεῖς φορές. Τὴ μιὰ ξαπλωμένος πάνω σὲ μιὰ πολυθρόνα, τὴ δεύτερη πεσμένος στὰ γόνατα πάνω σὲ μιὰ καρέκλα καὶ τὴν τρίτη ὄρθιος.

Ἕνα ἄλλο μέντιουμ, ὁ Κάρλο Μιράμπελλι, ἀνυψώθηκε στὸν ἀέρα κατὰ τὴ διάρκεια μιᾶς συνεδριάσεως τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας «Καῖσαρ Λομπρόζο» τοῦ Σὰν Βιτσέντε. Τὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας, μ' ὅλο ποὺ σήκωναν τὰ χέρια τους, δὲν μποροῦσαν νὰ τὸν φθάσουν. Αὐτὰ τὰ πειράματα ἔγιναν τὸ 1926.

Παρόμοια πειράματα ἔγιναν ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ χρόνια στὴ Βιέννη ἀπὸ τὸ μέντιουμ Βίλλυ Σνάϊντερ, ποὺ ἀνυψωνόταν ὡς τὸ ταβάνι κι' ἔγραφε ἐκεῖ μεγάλα γράμματα μ' ἕνα χονδρὸ μολύβι ποὺ κρατοῦσε.

Περίφημος γιὰ τὶς «αἰωρήσεις» του στὸ κενὸ ἦταν κι' ἕνας Ἰταλὸς ἱερεύς, ὁ Ἰωσὴφ ντὲ Κοπερτίνο, ποὺ ἔζησε κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα.

Ὁ σύγχρονος ἱστορικὸς Ὀλιβιὲ Λερουά, σὲ μιὰ μονογραφία ποὺ ἔγραψε γιὰ τὸν Κοπερτίνο, παραθέτει τὴ μαρτυρία τοῦ διασήμου στὴν ἐποχή του Ἰταλοῦ χειρουργοῦ Φραντσέσκο ντὲ Πιέρπολο, ποὺ εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσῃ μὲ τὰ μάτια τοῦ ἐπιστήμονος μιὰ ἀπὸ τὶς ἀνυψώσεις του.

«Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς τελευταίας ἀσθενείας τοῦ πατρὸς Ἰωσήφ, γράφει, ἐκλήθηκα ἀπὸ τὸ γιατρὸ Ἰάκινθο Καρόσι, γιὰ νὰ καυτηριάσω τὸ δεξὶ πόδι τοῦ ἀσθενοῦς. Ὁ πατὴρ Ἰωσὴφ καθόταν σὲ μιὰ καρέκλα καὶ στήριζε τὸ δεξὶ πόδι του στὸ γόνατό μου. Ἑτοιμαζόμουν ν' ἀκουμπήσω τὸ καμμένο σίδερο πάνω στὸ πόδι του, ὅταν, ξαφνικά, τὸ ἔχασα ἀπὸ μπροστά μου. Ὁ ἀσθενὴς εἶχε ἀνυψωθῆ κατὰ 25 περίπου ἑκατοστά. Τὰ μάτια του ἦταν ἀνεβασμένα πρὸς τὰ ἐπάνω, τὰ χέρια του κρέμονταν ὅπως ἑνὸς ἀνθρώπου ποὺ ἔχει λιποθυμήσει ἢ ἑνὸς νεκροῦ κι' ἔδινε τὴν ἐντύπωσι πὼς εἶχε πάψει ν' ἀναπνέῃ. Προσπάθησα νὰ κατεβάσω τὸ πόδι του, ἀλλά, μ' ὅλο ποὺ ἔβαλα ὅλες τὶς δυνάμεις μου, δὲν τὸ κατώρθωσα. Ὁ γιατρὸς Καρόσι κι' ἐγὼ τὸν κυττάζαμε κατάπληκτοι. Φαινόταν σὰν νὰ κρέμεται στὸν ἀέρα. Αὐτὸ κράτησε ὡς ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας. Ἤρθε, τέλος, ὁ πατὴρ Σιλβέστρος Εὐαγγελιστής, ποὺ ἔμενε στὴ μονὴ τοῦ Ὀξίμο. Αὐτὸς πρόσταξε τὸν πάτερ Ἰωσὴφ νὰ ξαναγυρίσῃ στὴν κανονική του θέσι. Ὁ Κοπερτίνο ὑπάκουσε ἀμέσως καὶ ἀνέκτησε τὶς αἰσθήσεις του».

Ὁ πατὴρ Ἰωσὴφ ἀφηγήθηκε κατόπιν στοὺς παρισταμένους ὅτι ἡ ἀνύψωσίς του ἦταν ἀσυνείδητη. Αὐτὸ τοῦ συνέβαινε, ἄλλωστε, πολλὲς φορές. Ἔπεφτε, ξαφνικά, σὲ ἔκστασι καὶ τὸ σῶμα του ἀνυψωνόταν στὸ κενό, χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνῃ.

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ὁ Κοπερτίνο ἀνέβηκε κάποτε σ' ἕνα δένδρο. Ἀλλὰ ξύπνησε στὸ μεταξὺ καὶ δὲν εἶχε πιὰ τὴ δύναμι νὰ ξανακατεβῇ. Χρειάσθηκε τότε νὰ βάλουν μιὰ μεγάλη σκάλα στὸ δένδρο γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ξαναγυρίσῃ στὸ ἔδαφος. Ἄλλοτε πάλιν ἀνυψωνόταν κατὰ τὴ διάρκεια τῆς θείας λειτουργίας κι' οἱ πιστοὶ τὸν ἔβλεπαν νὰ ἱερουργῇ σὰν κρεμασμένος ἀπὸ τὸ θόλο τοῦ ναοῦ.

Ὑπάρχει ἄραγε μιὰ ἐπιστημονικὴ ἐξήγησις αὐτῶν τῶν φαινομένων;

Ἡ ἐξήγησις τοῦ ἀστρικοῦ σώματος δὲν ἔχει θέσι στὴν προκειμένη περίπτωσι. Γιατὶ δὲν πρόκειται γιὰ μιὰ ἁπλῆ ἐκτέλεσι πράξεων, ποὺ βρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὶς ὑλικὲς δυνατότητες τοῦ ἀνθρώπου ποὺ τὶς ἐκτελεῖ, ὅπως συμβαίνει στὰ τηλεκινητικὰ φαινόμενα, ὁπότε ἡ ἐξήγησις τοῦ ἀστρικοῦ σώματος μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ἱκανοποιητική, ἀλλὰ γιὰ ἀληθινὴ μετακίνησι τοῦ σώματος καὶ μὲ τρόπο ἀντίθετο πρὸς τοὺς φυσικοὺς νόμους.

Οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὶς ψυχικὲς ἔρευνες ἐπηρεασμένοι ἀπὸ τὶς ἀτομικὲς θεωρίες, μιλοῦν γιὰ ἕνα εἶδος συνειδητῆς ἢ ἀσυνείδητης ἐξαϋλώσεως, ποὺ ἀποτελεῖ προνόμιο ὡρισμένων ἀνθρώπων. Αὐτὰ τὰ ἄτομα δηλαδή, ἀπὸ συνειδητὴ ἢ ἀσυνείδητη προσπάθεια, ἔχουν τὴν ἱκανότητα σὲ ὡρισμένες στιγμὲς νὰ ἀπαλλάσσουν τὸ σῶμα τους ἀπὸ τὶς χαρακτηριστικὲς ἰδιότητες τῆς ὕλης (βάρος, πυκνότητα κλπ.), χωρίς, ὅμως, νὰ καταστρέφουν τὴν ἐξωτερικὴ μορφή του. Ἀπὸ αὐτὴ τὴ στιγμὴ εἶνε πιὰ ἐλεύθερα νὰ πετάξουν στὸν ἀέρα γιὰ ἕνα διάστημα μερικῶν στιγμῶν ἢ καὶ περισσότερο κάποτε.

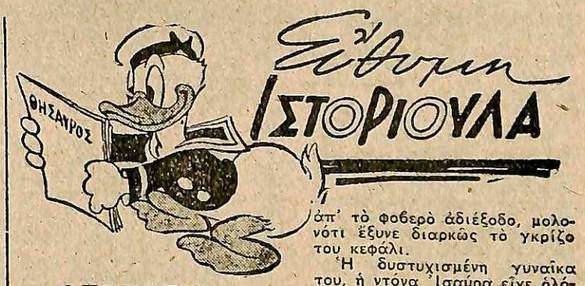

ΑΓΟΡΑΣΤΗΣ
καὶ γαμπρὸς

Δὲν φαντάζομαι νὰ ὑπάρχῃ στὸν κόσμο χειρότερο ἀγρόκτημα ἀπὸ τὸ κτῆμα τῆς Κρέτας, στὴ Βραζιλία. Τρεῖς ἰδιοκτῆτες του, ὁ ἕνας πίσω ἀπ' τὸν ἄλλο εἶχαν μείνει στὴν ψάθα.

Ὁ Δαυὶδ Μορέρα ντὲ Σούζα, ὁ σημερινὸς ἰδιοκτήτης τοῦ ἀγροκτήματος, τὸ ἀγόρασε μὲ δόσεις καὶ μεγάλες εὐκολίες πληρωμῆς, νομίζοντας πὼς ἐπρόκειτο γιὰ μιὰ πρώτης τάξεως εὐκαιρία. Γρήγορα ὅμως βουτήχτηκε στὰ χρέη ὡς τὸ λαιμό. Τὰ δέντρα τοῦ καφὲ δὲν ἀπέδωσαν ποτὲ τίποτα, γιατὶ μόλις γλύτωναν ἀπ' τὴ μιὰ ἀρρώστεια, ἔπεφταν στὴν ἄλλη. Τὰ χωράφια ἦσαν πνιγμένα στὴν τσουκνίδα καὶ τὰ εἶχαν κατασκάψει τὰ μεγάλα μυρμήγκια. Ἂν ἔκανε πὼς ἀγόραζε κανένα βῶδι γιὰ νὰ βοσκήσῃ στὰ λειβάδια, ὕστερα ἀπὸ λίγο καιρὸ φαίνονταν τὰ κόκκαλά του κάτω ἀπ' τὸ πετσί του ποὺ γέμιζε ψώρα. Τὰ πάντα προσέφεραν ἕνα ἀξιοθρήνητο θέαμα.

Ἡ γῆ ἦταν ἄγονη, στεγνή, χωρὶς νερό. Οἱ δρόμοι εἶχαν χαθῆ κάτω ἀπὸ τοὺς θάμνους καὶ τ' ἀγριόχορτα, καὶ τὰ σπιτάκια, ὅπου ἔμενε τὸ προσωπικό, εἶχαν ἐρειπωθῆ καὶ γέμιζαν νερὰ ὅταν ἔβρεχε.

Μέσα στὸ θλιβερὸ αὐτὸ περιβάλλον, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀγροκτήματος, γερασμένος ἀπ' τὶς ἀπογοητεύσεις καὶ τὴν ἀγωνία γιὰ τὸ χρέος ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ ξοφλήσῃ, δὲν εὑρισκε κανένα τρόπο νὰ βγῇ ἀπ' τὸ φοβερὸ ἀδιέξοδο, μολονότι ἔξυνε διαρκῶς τὸ γκρίζο του κεφάλι.

Ἡ δυστυχισμένη γυναῖκα του, ἡ ντόνα Ἰσαύρα εἶχε ὁλόκληρη συλλογὴ ἀπὸ ρυτίδες στὸ μέτωπο, ἐνῶ ὁ γυιός τους ὁ Ζίκος, ξυπνοῦσε τὸ πρωῒ στὶς δέκα, γέμιζε τὴν κοιλιά του ὡς τὶς ἑνδεκα, καὶ περνοῦσε τὸν ὑπόλοιπο καιρό του χαζεύοντας. Ὅσο γιὰ τὴν κόρη τους, τὴν Τζίλντα, ἕνα ζωντανὸ τριανταφυλλάκι δεκαεπτὰ χρόνων, ἦταν πολὺ πιὸ αἰσθηματικὴ ἀπ' ὅ,τι ἔπρεπε καὶ αὐτὸ τὸ χρωστοῦσε στὰ ἀναρίθμητα αἰσθηματικὰ ρομάντζα ποὺ διάβαζε ὅλη μέρα.

Μὲ τὶς συνθῆκες αὐτὲς μιὰ μόνη λύσις ἔμενε στὸ δυστυχισμένο ντὲ Σούζα: νὰ πουλήσῃ τὸ καταραμένο ἀγρόκτημα καὶ νὰ γλυτώσῃ ἀπ' τὶς ὑποθῆκες. Δημοσίευσε, λοιπόν, σὲ διάφορες ἐφημερίδες, χτυπητὲς ρεκλάμες, μὰ ὅσοι ἀγορασταὶ παρουσιάστηκαν ἔφευγαν χωρὶς νὰ καταδεχτοῦν νὰ κάνουν καμμιὰ προσφορά.

Μιὰ μέρα ἔλαβε μιὰ ἐπιστολὴ ἀπ' τὸ μεσίτη του ποὺ τοῦ ἀνήγγελλε ἕνα καινούργιο ὑποψήφιο ἀγοραστή. «Κυττάξετε νὰ τὸν μανουβράρετε καλά, συμβούλευε. Ὀνομάζεται Πέντρο Τρανκόζο, εἶναι πλούσιος καὶ ὑπερβολικὰ φλύαρος. Θέλει ἕνα κτῆμα γιὰ νὰ πηγαίνῃ νὰ ξεκουράζεται στὴν ἐξοχή. Προσέξετε μὴ σᾶς ξεφύγῃ αὐτὸ τὸ μοναδικὸ κελεπούρι.

Τὸ βράδυ τῆς παραμονῆς τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀγοραστοῦ, εἶχαν τελειώσει ὅλες οἱ προετοιμασίες γιὰ τὴν ὑποδοχή. Ἡ οἰκογένεια ἦταν βέβαιη γιὰ τὴν ἐπιτυχία της. Ὅλοι ἦσαν εὔθυμοι καὶ γεμάτοι ἐλπίδες. Ἡ ντόνα Ἰσαύρα ἤθελε ἕνα σπίτι στὴ πόλι. Ἡ Τζίλντα ἕνα πιάνο καὶ χιλιάδες ρομάντζα.

Γιὰ νὰ κάνῃ μεγαλύτερη ἐντύπωσι στὸν ξένο, ἡ οἰκογένεια

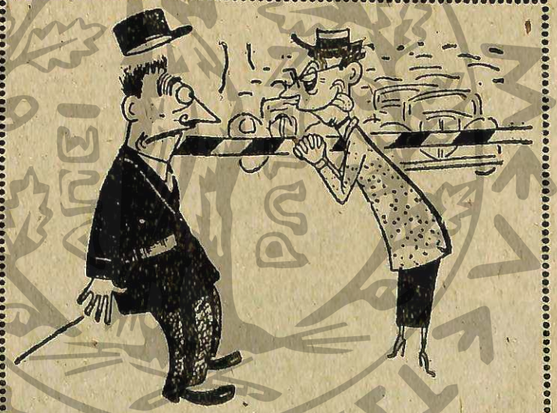

ὲξν λυπήθηκε κανένα ἔξοδο. Ἀγόρασαν φρέσκο βούτυρο — οἱ ἀγελάδες καὶ οἱ κατσίκες τους δὲν τοὺς ἔδιναν οὔτε μιὰ σταγόνα γάλα — κι' ἔσφαξαν μιὰ κόττα κι' ἕνα γουρουνόπουλο τοῦ γάλακτος.

★

—Νάτος! φώναξε ὁ πατέρας ποὺ παραμόνευε στὸ παράθυρο. Εἶνε νέος καὶ πολὺ καλοντυμένος.

Ὁ νέος ξεπέζεψε καὶ συστήθηκε. Ἦταν ὁμορφόπαιδο καὶ ὁ Ζίκος ψιθύρισε σὲ μιὰ στιγμὴ στὴν ἀδελφή του:

—Εἶνε φαίνεται ἀνύπαντρος!...

Ἡ μικρούλα, ποὺ φοροῦσε τὸ ὡραιότερο φουστάνι της καὶ μιὰ ὀκὰ μπογιὲς στὰ μάγουλα καὶ στὰ χείλη, δέχτηκε ὁλόκληρο κατακλυσμὸ ἀπὸ κομπλιμέντα γιὰ τὴν ὁμορφιά της καὶ τὴ χάρι της ἀπὸ τὸν ὄμορφο ξένο. Τὰ φαγητὰ παινέθηκαν κι' αὐτὰ μὲ τὴ σειρά τους.

Τὸ βράδυ, ὅλοι ἐξαφανίστηκαν μὲ τρόπο, γιὰ ν' ἀφήσουν τοὺς δυὸ νέους μόνους.

—Εἴσθε πραγματικὸς ποιητής! τοῦ εἶπε σὲ μιὰ στιγμὴ ἡ Τζίλντα μ' ἐνθουσιασμό.

—Καὶ ποιὸς δὲν θὰ γινόταν, κάτω ἀπ' τ' ἀστέρια αὐτοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ δίπλα σ' ἕνα ἀστέρι τῆς γῆς;

Τί νύχτα!... Κανένας στὸ σπίτι δὲν κοιμήθηκε, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ξένο, τὸν Τρανκόζο ποὺ τὸ βράδυ ἐκεῖνο δὲν εἶδε οὔτε ὄνειρα.

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Μορέρα καὶ ὁ Τρανκόζο συζήτησαν γιὰ ἀριθμούς. Ὕστερα ἀπὸ τὸ θαυμασμὸ τοῦ ἀγοραστοῦ γιὰ τὸ ἀρτόδεντρο, ὁ Μορέρα σκέφτηκε νὰ τοῦ ζητήσῃ 145 κόντος ντὲ ρέϊς. Ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἐπίσκεψι στὰ κοπάδια ποὺ εἶχε κι' αὐτὴ ἀπίστευτη ἐπιτυχία, ἀνέβηκε μέσα του στὰ 180. Καὶ ἐπιστρέφοντας ἀπ' τὶς φυτεῖες τοῦ καφέ, εἶπε θαρραλέα στὸν Τρανκόζο:

—Καὶ γιὰ ὅλα αὐτὰ δὲν ζητῶ παρὰ διακόσια κόντος ντὲ ρέϊζ.

Ὁ Τρανκόζο βρῆκε τὴν τιμὴ πολὺ λογικὴ καὶ ὁ γέρος δάγκωσε τὰ χείλη του:

—Φυσικὰ στὴν τιμὴ αὐτὴ δὲν συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ κοπάδια.

—Σωστά!

—Οὔτε τὰ ἔπιπλα τοῦ σπιτιοῦ.

—Ἐννοεῖται!...

Ἡ γυναῖκα τοῦ Μορέρα τὸν μάλωσε γιατὶ δὲν ζήτησε παραπάνω.

—Καὶ τριακόσια νὰ τοῦ ζητοῦσες, ἄμυαλε ἄνθρωπε, τοῦ εἶπε, θὰ στάδινε.

★

Ἔφτασε ὅμως ἡ μέρα ποὺ ὁ εὐχάριστος ἀγοραστὴς θὰ ἔφευγε. Ὁ Τρανκόζο τους ἀποχαιρέτησε, λέγοντας πὼς ἐπείγουσες ὑποθέσεις τὸν καλοῦσαν στὴν πρωτεύουσα. Ὅσο γιὰ τὸ ἀγρόκτημα, θεωροῦσε κλεισμένη τὴ συμφωνία καὶ θὰ πλήρωνε ὕστερα ἀπὸ μιὰ βδομάδα.

Ὁ Τρανκόζο ἔφυγε παίρνοντας μαζί του μιὰ δωδεκάδα αὐγά, ἄφθονα σπιτικὰ γλυκίσματα καὶ τὸ καλύτερο ἄλογο τοῦ ἀγροκτήματος, ποὺ ὁ Μορέρα τοῦ χάρισε γιὰ νὰ τὸν ὑποχρεώσῃ.

Πέρασε ἀπὸ τότε μιὰ βδομάδα καὶ καμμιὰ εἴδησι γιὰ χρήματα δὲν ἤρθε στὴν ἀγρέπαυλι. Ὁ Μορέρα ἀνήσυχος ἔγραψε στὴ διεύθυνσι ποὺ τοῦ εἶχε δώσει ὁ Τρανκόζο.

Δὲν ἔλαβε ὅμως καμμιὰ ἀπάντησι κι' ἔγραψε τότε σ' ἕνα φίλο του γιὰ νὰ πληροφορηθῇ. Ἡ ἀπάντησις ἦταν φοβερή! Ὁ Τρανκόζο ἦταν ἕνας ἀπάτεων ποὺ ζοῦσε μὲ κάτι τέτοιες κατεργαριές. Γύριζε τὰ ἀγροκτήματα καὶ «τύλιγε»τοὺς ἰδιοκτήτες περνώντας γιὰ ἀγοραστής!

Ἀντίο ὄνειρα!... Ὁ Μορέρα σωριάστηκε σὲ μιὰ πολυθρόνα, φωνάζοντας:

—Τὸν παληάνθρωπο!...

Ὁ Ζίκος πρότεινε νὰ τὸν βρῇ καὶ νὰ τοῦ σπάσῃ τὰ μοῦτρα.

—Ἂν τὸν πετύχουμε, λογαριαζόμαστε, εἶπε καὶ ἡ ντόνα Ἰσαύρα.

Μὰ κανεὶς δὲν τὸν ξαναβρῆκε.

★

Ἡ τύχη εἶνε ὅμως τυφλή. Ὁ διάβολος τάφερε νὰ κερδίσῃ ὁ Τρανκόζο στὸ λαχεῖο 250 κόντος ντὲ ρέϊς. Ἀφοῦ λοιπὸν ἔκανε ἕνα τρελλὸ γλέντι, σκέφτηκε ν' ἀγοράσῃ ἕνα ἀγρόκτημα γιὰ νὰ ζήσῃ πιὰ μιὰ νοικοκυρεμένη ζωή. Καὶ ξαναγύρισε στὸ ἀγρόκτημα τοῦ Μορέρα, ἀφοῦ προηγουμένως τὸν πληροφόρησε μ' ἕνα γράμμα γιὰ τὴν ἡμέρα τῆς ἀφίξεώς του.

Τὶ ξύλο ἦταν ἐκεῖνο ποὺ τὸν περίμενε! Προτοῦ προφτάσῃ ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα του γιὰ νὰ τοὺς χαιρετήσῃ, ὅλη ἡ οἰκογένεια, ἐκτὸς τῆς Τζίλντας, τοῦ ρίχτηκε καὶ τοῦ τσάκισε τὰ πλευρά. Ὕστερα ἡ ντόνα Ἰσαύρα ἔλυσε τὰ σκυλιά της. Εἶνε θαῦμα πῶς γλύτωσε ὁ δυστυχισμένος ὁ Τρανκόζο.

Καὶ ἡ Τζίλντα; Πίσω ἀπ' τὸ παράθυρο τῆς κάμαράς της, ἡ ἄμοιρη νέα εἶδε νὰ χάνεται μέσα σ' ἕνα σύννεφο σκόνης, τὸ πριγκηπόπουλο τοῦ παραμυθιοῦ μαζὶ μὲ ὅλα της τὰ ὄνειρα.

Ἄτυχος ἄνθρωπος μὰ τὴν ἀλήθεια ὁ Μορέρα. Ἔχασε ἔτσι μιὰ μοναδικὴ εὐκαιρία ποὺ ἀσφαλῶς δὲν θὰ τοῦ ξαναπαρουσιαζόταν: Νὰ ξεφορτωθῇ μονοκοπανιὰ τὸ καταραμένο ἀγρόκτημα καὶ νὰ παντρέψῃ καὶ τὴν κόρη του!...

ΜΟΝΤΟ ΛΟΜΠΑΤΟ

ΛΑΖΑΡΟΣ ΝΤΑΦΑΣ
Διπλωματοῦχος Παρισίων
(Chef d' Atelier)
Νίκης 10
(Κομμωτήριον Χατζῆ)
Ἐκτελοῦνται καλλιτεχνικαὶ περοῦκαι, Βαφαί, Ντεκολορασιόν, Περμανάντ, κλπ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ
Ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΟΙΚΟΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ
ΜΑΡΙΚΑΣ Η. ΓΟΥΔΑ
Ἀγ. Ἀνδρέου 1 (ἐναντι Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν) γνωστοποιεῖ ὅτι τὰ μαθήματα καὶ αἱ ἐγγραφαὶ τῆς νέας ἐαρινῆς σαιζὸν ἀρχονται ἀνυπερθέτως ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου. Ἐντελῶς νέα μαθήματα προσαρμοζόμενα πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς μόδας. Ἐντὸς Οἴκου λειτουργεῖ πλήρες οἰκοτροφεῖον καὶ ἡμιοικοτροφεῖον

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Χριστόδουλον Μπαγγέαν, Ἔδεσσα: Ἀρχίζετε τὸ σταυρόλεξό σας μὲ τὴν λέξι ΘΗΣΑΥΡΟ. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν προτίμησι, ἀλλὰ τί σᾶς ἀνάγκασε νὰ τοῦ φατε τὸ τελικὸ «Σ»; Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλες λέξεις ποὺ θὰ ἔπρεπε ν' ἀποφύγετε: ΚΟΣΜΙ, ΑΚΡΟΑΣΑΜΕΝ, ΤΟ ΑΘΩΟ, ΜΟΚΑ, ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ κ. ἄ. Ἄλλη φορὰ στεῖλτε μας κάτι πιὸ περιποιημένο. Σία Στεργιοπούλου, Φιλιατρά: Τὸ ὅτι φτιάξατε χωρὶς λεξικὸ ἕνα καλὸ σταυρόλεξο εἶνε βέβαια κάτι γιὰ τὸ ὁποῖο σᾶς ἀξίζουν συγχαρητήρια. Δυστυχῶς ὅμως ἀφθονοῦν μέσα σ' αὐτὸ οἱ προσεσεις τῶν δυὸ καὶ τριῶν γραμμάτων, καθὼς καὶ λέξεις κοινὲς ποὺ μπαίνουν σ' ὅλα τὰ σταυρολέξα. Ἐκτιμῶντας πάντως τὴν προσπάθειά σας, θὰ προσπαθήσωμε νὰ ἐπιφέρωμε ὡρισμένες διορθώσεις καὶ νὰ τὸ σημοσιεύσωμε. Χρῆστον Ἰσουρούνην, Σπάρτην: Δημοσιεύομε μόνο τὰ καλὰ σταυρόλεξα, καὶ τὸ δικό σας μὲ τὶς λέξεις: ΥΟΙ, ΒΑΜ, ΡΡΩ, ΩΡΥΓ, καὶ τὶς πολυάριθμες γενικές, δὲν μπορεῖ νὰ διεκδικήσῃ τὸ ἐπίθετο αὐτό. Κωνσταντῖνον Στάμου: Σὲ 20 ἀνέρχονται οἱ ἀνεπιθύμητες λέξεις ποὺ περιέχει τὸ σταυρόλεξό σας: ΑΔΙΚΗΣΙΣ, ΑΙΑΓ, ΣΙΜ, ΩΣΠ κ.λ.π. Ἂν θέλετε νὰ δημοσιεύσωμε κάτι δικό σας, πρέπει νὰ μᾶς στεῖλετε ἕνα πολὺ καλύτερο. Γρηγόριον Μαυρομμάτην, Τρίκκαλα - Θεσσαλίας: Ἡ διεύθυνσις τοῦ James Cagney εἶνε: United Artists Studio Corp. 1041 N. Formosa Ave, Hollywood 46, Calif. U. S. A. Δημήτριον Σκαλτσούνην, Ἐνταῦθα: Τὸ ἔργον αὐτὸ θὰ ἐνδιέφερε μᾶλλον καμμιὰ ἐφημερίδα. Δὲν εἶνε πάντως κατάλληλο γιὰ τὸ περιοδικό μας. Ἰωάννην Πολυζώνην, Ἐνταῦθα: Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ κολακευτικά σας λόγια. Ἡ διεύθυνσις τοῦ Henry Fonda εἶνε: 20th Century - Fox - Films, 10201 West Pico Blvd, West Los Angeles 24, Calif. U. S. A. Ὁ ἀμερικανικὸς τίτλος τοῦ φίλμ «Λυτρωτὴς» εἶνε «My darling Clementine». Ἐπαιξαν σ' αὐτὸ ὁ Φόντα, ἡ Λίντα Νταρνὲλ καὶ ὁ Βίκτωρ Ματιοῦρ. Δὲν προεβλήθη πρὸ μηνῶν, ὅπως λέτε. Μ' αὐτὸ ἐγκαινίασε τὸ «Πάνθεον» τὴ σαιζὸν 1947 - 1948. Ἕλλη Βαλταδώρου, Θεσσαλονίκην: Δυστυχῶς, ἀγαπητὴ δεσποινίς, ἔχομε ὡς ἀρχὴν νὰ μὴ δημοσιεύωμε συνεργασία ἀναγνωστῶν. Κάτω ἀπὸ τὰ ψευδώνυμα «Βέρδερος» καὶ «Μιράντα» κρύβονται ἐπαγγελματίαι δημοσιογράφοι, οἱ ὁποῖοι καμμιὰ φορὰ ἐμπνέονται τὸ θέμα τους ἀπὸ μιὰν ἀληθινὴ πονεμένη ἱστορία ἀναγνώστου ἢ ἀναγνώστρίας Π. Δ., Καλάμας: Ἡ διεύθυνσις τῆς Sonia Henie εἶνε: Universal - International Pictures Co, Inc, Universal City, Calif. U. S. A. Μίμην Πεπέν Ἀθανάσιον Καραγιώργην, Γρηγόριον Ντάφλον, Φώτιον Σουσαμλῆν, Κωνσταντῖνον Κουκίδην, Νικόλαν Καραμεταξᾶν, Χρυσοχῶρι, Ἰωάννην Πηοουμπτζῆν, Παναγιώτην Σταθακόπουλον, Σ.Τ.Γ. 925: Δυστυχῶς, ἀγαπητοί μας φίλοι, δὲν δημοσιεύομε παρόμοιες ἀγγελίες καὶ συνεπῶς μᾶς εἶνε ἀδύνατον νὰ ἱκανοποιήσωμε τὴν ἐπιθυμία σας. Μικρὴ Χωριατοπούλα, Θεσσαλονίκην: Στεῖλτε στὰ γραφεῖα μας τὸ γράμμα ποὺ προορίζετε γιὰ τὴν Ἑλληνίδα στάρ. Θὰ τῆς τὸ διαβιβάσωμε. Ἀνδρέαν Βουτέγκον, Πειραιᾶ: Ἡ διεύθυνσις τῆς Simone Signoret εἶνε: Studio Saint - Maurice 3 rue des Réservoirs, Paris, France. Γυρίζει στὸ στούντιο αὐτὸ τὸ φίλμ «Μαὶηέge» ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ συζύγου της Ὕβ Ἀλλεγκρέ. Ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ φίλμ «Ἀετὸς τῆς Στέππας» εἶνε ἡ Ἰταλίδα Ἰραζέμα Ντίλιαν, καὶ ἀγνοοῦμε τὴ διεύθυνσί της. Οἱ δυὸ συμπρωταγωνισταί της ἦσαν ὁ Ροσσάνο Μπράτσι καὶ ὁ Τζίνο Σέρβι, τοὺς ὁποίους ξανσείδαμε μαζὶ στὴ «Φλογισμένη σάρκα». Ἀγνωστον Χ.: Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς δώσῃ σήμερα τὴν διεύθυνσι τῆς Rita Hayworth, ἡ ὁποία, μαζὶ μὲ τὸν μέλλοντα σύζυγό της Ἀλῆ Χάν, περιπλανᾶται ἀνά τὴν Εὐρώπη. Ἡ παλαιὰ διεύθυνσίς της ἦταν: Columbia Pictures Corp. 1438 North. Gower, Hollywocd 28, Calif. U. S. A. Ἴσως καμμιὰ φορὰ ξαναγυρίσῃ ἐκεῖ. Ἀλέξανδρον Τάντην, Κέρκυρα: Ζητῆστε διευθύνσεις καὶ ἄλλες πληροφορίες ἀπὸ τὸ κεντρικὸ κατάστημα τῶν Ἀθηνῶν: Ἐλευθερίου Βενιζέλου 51. Ἀγρινιωτοπούλα Χ. Α.: Ἡ διεύθυνσις τοῦ Douglas Fairbanks Jr. εἶνε: R. K. O. Radio Pictures Inc. 780 Gower Street, Hollywood, 38, Calif. U. S. A. Ἡ Maria Montez γυρίζει τώρα ἕνα φίλμ στὴ Γαλλία καὶ ἡ διεύθυνσίς της εἶνε: Studio Saint - Maurice, 3 rue des Reservoirs Paris, France. Στὸ φίλμ αὐτὸ ποὺ τιτλοφορεῖται «Portrait d'un assassin» ἔχει γιὰ παρτενὲρ τοὺς Ἔρρικ φὸν Στροχάιμ, Πιὲρ - Μπουασσὲρ καὶ Ἀρλεττύ. Τέλος ἡ διεύθυνσις τῆς Hedy Lamarr εἶνε: United Artists Studio Corp. 1041 N. Formosa Ave. Hollywood 46, Calif. U. S. A. Ἱππότην Β. Θ. Γύθειον: Στεῖλτε τὸ γράμμα σας στὸ Σωματεῖο Ἠθοποιῶν, Σατωβριάνδου 52, Ἀθῆναι. Διονύσιον Βλαγιώτην, Καλλιθέα: Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας. Τὸ ποίημα σας ἦλθε κάπως ἀργά. Ἐξ ἄλλου, ὅπως ξέρετε, δὲν δημοσιεύομε ποτὲ συνεργασία ἀναγνωστῶν. Βιόλα Α. Αἰδηψόν: Ἡ διεύθυνσις τῆς Betty Davis εἶνε: Warner Bros. Studios Burbanc California, U. S. A. Στὰ τεύχη μας 343 καὶ 418 ἔχομε ἀσχοληθῆ μὲ τὴν διάσημη στάρ. Ἴσως στὸ προσεχὲς μέλλον ἀφιερώσωμε μιὰ νέα σελίδα στὴ μεγάλη καλλιτέχνιδα. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Καβαλαράκην, Ἐνταῦθα: Ἡ διεύθυνσις τῆς κ. Eleanor Roosevelt εἶνε: Ladie's Home Journal, Independence Square' Philadelphia 5, Pa. U. S. A. Ἂν εἴχαμε λάβει τὸ προηγούμενο γράμμα σας θὰ σᾶς ἀπαντούσαμε. Κάμ. Κωστάκην, Ἐνταῦθα: Στεῖλτε τὸ γράμμα σας στὸ Σωματεῖο ἠθοποιῶν, γιατὶ δὲν ξέρομε ποῦ ἐργάζεται τώρα ἡ καλλιτέχνις αὐτή. Ταξιάρχην Τσομώκον, Βαθὺ - Αὐλίδος - Θηβῶν: Εἶνε πολὺ περίεργο τὸ ὅτι τὸ φάρμακο σᾶς ἐστάλη χωρὶς ὁδηγία χρήσεως. Μόνο ἐκεῖνοι ποὺ σᾶς τὸ ἐστειλαν μποροῦν νὰ ἐπανορθώσουν τὴν παράλειψι, ἐφ' ὅσον οἱ Ἕλληνες γιατροὶ τὸ ἀγνοοῦν ἀκόμη. Τὸμ Α. Ε., Θεσσαλονίκην: Ἡ διεύθυνσις τοῦ Laurence Olivier εἶνε: J. Arthur Rank Organisation, Ali Street, London, W. 1, England. Μιὰ φωτογραφία στὸ σχῆμα τοῦ «Θησαυροῦ» θὰ στοίχιζε 15.000 δρχ. μὲ τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς. Ὁ Ὀλιβιὲ γεννήθηκε στὸ Νόρκινγκ τῆς Ἀγγλίας στὶς 22 Μαΐου 1907. Τὰ ἔργα τοῦ Τὸμ Τάϋλερ προεβλήθησαν σὲ κινηματογράφους Β' προβολῆς. Ἀπόστολον Θεοδωρίδην, Θεσσαλονίκην: Δυστυχῶς, ἀγαπητέ μας φίλε, δὲν δημοσιεύομε συνεργασία ἀναγνωστῶν. Σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία σας, τὸ ποίημά σας σᾶς ἐπιστρέφεται. Ἀγγ. Γιοχάλαν, Παγκράτι: Δὲν ἔχετε ἀπόλυτο δίκηο λέει αὐτὰ ποὺ λέτε. Χιλιάδες ἀναγνωστῶν ἐξακολουθοῦν νὰ γελοῦν μὲ τὴν ἠχοῦδα μας ποὺ ἡ δυστυχισμένη δὲν καταλαμβάνει ποσὸ τὸ ἕνα τετρακοσιοστὸ τοῦ «Θησαυροῦ». Γιολάντα Δοσοπούλου: Δυστυχῶς δὲν γνωρίζομε τὴ διεύθυνσι ποὺ μᾶς ζητᾶτε. Παν. Ἐμμ. Γαληνόν: Ἡ ἐξαφάνισις τῆς ὑπογραφῆς σας ἀπὸ τὸ σταυρόλεξό σας τῆς 25ης Μαρτίου εἶνε κάτι τὸ ἀνεξήγητο. Σᾶς ζητοῦμε συγγνώμη γιὰ τὴ μορφαία παράλειψι τὴν ὁποίαν διορθώσαμε κάπως, ὅπως θὰ προσέξατε.

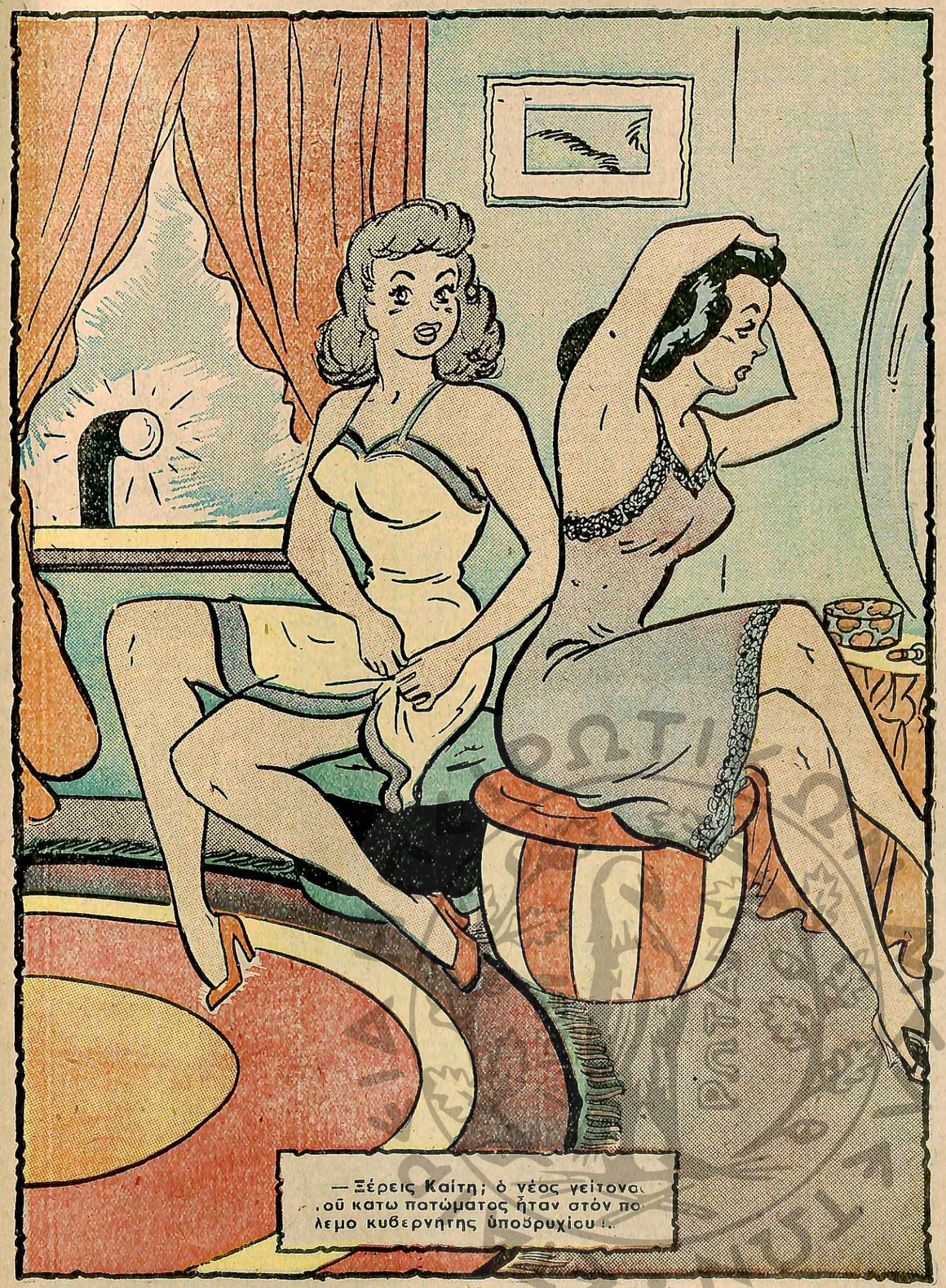

ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟ τοῦ χρυσοῦ

Σὰν τὸ παραμύθι τοῦ 'Αλῆ Μπαμπᾶ...

Ἂν οἱ ἐμπειρότεροι διαρρῆκτες τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν μποροῦσαν νὰ ἐργασθοῦν ἐλεύθερα στὸ θησαυροφυλάκιο τοῦ Φὸρτ - Νόξ, μὲ τὰ τρυπάνια τους καὶ μὲ τὴ νιτρογλυκερίνη, δίχως νὰ ἐνοχληθοῦν καθόλου ἀπ' τοὺς φύλακες, θὰ πάλευαν μιὰ-δυὸ μέρες κι' ἐπιτέλους θὰ ὁμολογοῦσαν τὴν ἀδυναμία τους νὰ τὸ διαρρήξουν...

Ποτὲ ὡστόσο δὲν πρόκειται νὰ τοὺς δοθῆ τέτοια εὐκαιρία, γιατὶ δὲν μπορεῖ καθένας νὰ μπῆ στὸ Φὸρ - Νόξ, ὅπου φυλάγεται τὸ μεγαλείτερο μέρος τοῦ κρατικοῦ χρυσοῦ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν: 12½ δισεκατομμύρια δολλάρια σὲ χρυσὲς ράβδους. Ἡ εἴσοδος ἐπιτρέπεται μόνο σὲ ἐλαχίστους ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ σὲ πρόσωπα πολὺ ἐξέχοντα. Ὁ Ρούζβελτ εἶχε πάει ἐκεῖ μιὰ φορὰ κι' ὁ Τρούμαν ἄλλη μία.. Μερικοὶ γερουσιαστὰ καὶ λίγοι στρατηγοὶ κατώρθωσαν μὲ πολλὴ δυσκολία νὰ πάρουν ἄδεια ἐπισκέψεως τοῦ θησαυροφυλακίου.

Ὅσο γιὰ τοὺς κοινοὺς θνητούς, μποροῦν νὰ ἰδοῦν τὸ κτίριο μόνον ἀπὸ πολὺ μακρυά. Ἀπ' τὴν ἀπόστασι αὐτή, τὸ Φὸρ - Νόξ δίνει τὴν ἐντύπωσι ἑνὸς μεγάλου μνημείου. Κι' εἶνε πράγματι ἕνα μαυσωλεῖο τοῦ χρυσοῦ.

Βρίσκεται πάνω σ' ἕνα λόφο, ἀπ' ὅπου ἡ φρουρὰ μπορεῖ νὰ βλέπη ὁλόγυρα. Περιβάλλεται ἀπὸ ψηλὸ ἀτσαλένιο περίφραγμα, ποὺ φωτίζεται τὴ νύχτα μὲ ἰσχυροὺς προβολεῖς. Δεξιὰ κι' ἀριστερὰ ἀπ' τὴν ἐξωτερικὴ πύλη, καθὼς καὶ στὶς τέσσερες γωνίες τοῦ κτιρίου, βρίσκονται ὀχυρὲς σκοπιές, ποὺ ἔχουν εἴσοδο μόνον ἀπ' τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ κτιρίου. Οἱ φρουροὶ μποροῦν, ἂν χρειασθῆ, νὰ μείνουν ὁσονδήποτε καιρὸ μέσα στὴν κάθε σκοπιά, ἔχοντας ἀρκετὴ τροφή, νερὸ καὶ θέρμανσι.

Σ' ὅλο τὸ δρόμο ποὺ ὁδηγεῖ πρὸς τὸ Φὸρ - Νόξ, ὑπάρχουν πινακίδες, ποὺ εἰδοποιοῦν ὅτι εἶνε ἐπικίνδυνο νὰ πλησιάση κανεὶς πολύ. Ἂν ὡστόσο ὁ ἐπισκέπτης ἐπιμείνη, τὸν σταματάει, 100 μέτρα μακρυὰ ἀπ' τὴν πύλη, μιὰ φωνὴ ποὺ τὸν ρωτάει εὐγενικά, μ' ἕνα μεγάφωνο, ποιός εἶνε καὶ τὶ ζητάει ἐκεῖ.

Τὰ προφυλακτικὰ αὐτὰ μέτρα εἶνε ἀρκετὰ κατὰ τῆς περιεργείας τῶν περιηγητῶν. Μόνο μερικοὶ μεθυσμένοι, ποὺ ἔχουν χάσει τὸ δρόμο τους, πλησιάζουν κάποτε στὸ περίφραγμα ἀπ' τὰ πλάγια, ἀλλὰ χωρὶς κακοὺς σκοπούς. Καὶ μιὰ περιηγήτρια, προχωρῶντας ἀκόμη περισσότερο, ἔχασε τὴ φωτογραφική της μηχανὴ ἀνάμεσα στὰ κάγκελλα. Κανεὶς ὅμως δὲν ἔχει μπῆ ποτὲ μέσα στὸ περίφραγμα, χωρὶς ἄδεια.

Ἂν ὡστόσο ἔχη αὐτὴ τὴν ἄδεια, ὁ ἐπισκέπτης μπαίνει ἀπ' τὴν πύλη καὶ προχωρεῖ ὡς τὴν πόρτα τοῦ κτιρίου, ἐνῶ οἱ φρουροὶ ἀπ' τὶς σκοπιὲς τὸν ἐπιβλέπουν συνεχῶς. Ἡ πόρτα αὐτὴ εἶνε διπλή. Ἀφοῦ περάση τὴν πρώτη, τὴν κλειδώνουν πίσω του κι' ἐξετάζουν λεπτομερῶς τὰ χαρτιά του πρὶν τοῦ ἀνοίξουν τὴ δεύτερη. Ἀκολουθεῖ ἕνας ψηλὸς διάδρομος, ἀνάμεσα στὰ γρανίτινα καὶ τσιμεντένια τοιχώματα τοῦ κτιρίου καὶ τοῦ θησαυροφυλακίου.

Ἡ μικρὴ πόρτα τοῦ θησαυροφυλακίου, φτιαγμένη ἀπὸ εἰδικὸ ἀτσάλι, ζυγίζει 26 τόννους. Γιὰ ν' ἀνοίξη, πρέπει δυὸ ἄνθρωποι, ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον, νὰ σχηματίσουν μυστικοὺς συνδυασμοὺς τῆς κλειδαριᾶς. Ἀλλὰ καὶ τότε ἀκόμη δὲν ἀνοίγει, ἐφόσον δὲν τὸ ἐπιτρέπει τὸ «λουκέτο τῆς ὥρας». Αὐτὸ τὸ «λουκέτο» ἔχει ρυθμισθῆ ἀπ' τὸν ἁρμόδιο φύλακα ὥστε νὰ λειτουργῆ σὲ μιὰ ὡρισμένη ὥρα, τῆς ἐκλογῆς τοῦ φύλακος.

Ἡ φλόγα ὀξυγόνου δὲν μπορεῖ νὰ φέρη ἀποτέλεσμα πάνω στὴν πόρτα ἢ στοὺς τοίχους τοῦ θησαυροφυλακίου (ποὺ ἔχουν πάχος 65 πόντων). Γιατὶ περιέχουν στὸ ἐσωτερικό τους χάλκινα ἐλάσματα ποὺ ἀπορροφοῦν τὴ θερμότητα. Οὔτε καὶ μὲ ἠλεκτρικὸ τρυπάνι εἶνε δυνατὸν ν' ἀνοιχτῆ τρύπα.

Ἡ σκεπὴ τοῦ θησαυροφυλακίου εἶνε ἐξ ἴσου στερεὴ μὲ τοὺς τοίχους του.

Κι' ἂν ἐπιχειροῦσε δὲ κανεὶς νὰ τὴν τρυπήση, θὰ τὸν ἔβλεπαν οἱ φρουροὶ τῶν διαδρόμων, μέσα σὲ εἰδικοὺς καθρέφτες.

Ὑπάρχουν ἐπιπλέον τὰ συνηθισμένα σήματα κινδύνου ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ Τράπεζες, καθὼς κι' ἄλλα μὲ μυστικὴ λειτουργία. Μικρόφωνα κρυμμένα στὸ θησαυροφυλάκιο μεταδίδουν κάθε ὁμιλία στὸ δωμάτιο τῆς φρουρᾶς.

Κάθε ἄνοιγμα τῆς πόρτας τοῦ θησαυροφυλακίου καταγράφεται ἀπὸ εἰδικὸ μηχανισμό.

Ἡ φρουρὰ μπορεῖ νὰ ἐπικοινωνήση τηλεφωνικῶς μὲ τὴν ἀστυνομία τῆς Λουϊζβίλ καὶ μὲ μιὰ γειτονικὴ στρατιωτικὴ κατασκήνωσι, οὕτως ὥστε, σὲ περίπτωσι κινδύνου, νὰ φτάσουν ἐπὶ τόπου σὲ λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας 29.000 στρατιῶτες. Ἂν τυχὸν κοποῦν τὰ σύρματα, ἡ ἐπικοινωνία γίνεται μ' ἕνα ραδιοφωνικὸ πομπὸ βραχέων κυμάτων.

Ὑπάρχει ἐπίσης μιὰ σειρὴνα, ἀντιασφυξιογονικὲς ἐγκαταστάσεις καὶ βόμβες μὲ ἀσφυξιογόνα. Τὸ κτίριο ἔχει δική του ὕδρευσι κι' ἠλεκτροφωτισμό.

Τὸ θησαυροφυλάκιο ἔχει δύο πατώματα, τὸ ἕνα ἀπ' τὰ ὁποῖα εἶνε ὑπόγειο. Οἱ διαστάσεις του εἶνε 12×18 μέτρα καὶ δὲν μπορεῖ νὰ καταστραφῆ ἀπὸ βόμβες. Στὰ 28 διαμερίσματά του φυλάγονται 12.500 τόννοι χρυσάφι. Ἕνας τόννος στοιχίζει περίπου 1 ἑκατομμύριο δολλάρια. Οἱ χρυσὲς ράβδοι ἔχουν σχῆμα μικρῶν τούβλων, ποὺ τὸ καθένα ζυγίζει 13 κιλὰ καὶ ἀξίζει 14.000 δολλάρια.

Ἡ πόρτα τοῦ θησαυροφυλακίου ἀνοίγεται σπανίως γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ ἢ τὴν παραλαβὴ χρυσοῦ, καὶ κάπως συχνότερα γιὰ ἐπιθεώρησι ἢ γιὰ νὰ μὴ «σκεβρώση» (πραγματικά, ἐφαρμόζει τόσο σφιχτὰ στὸ πλαίσιό της, ὥστε ἂν μείνη ἐπὶ πολὺν καιρὸ κλειστή, μπορεῖ νὰ συγκεντρωθῆ λίγη σκουριὰ καὶ νὰ ἐμποδίζη τὸ ἄνοιγμά της).

Κάθε διαμέρισμα ἔχει τὴ δική του πόρτα, κλειδωμένη καὶ σφραγισμένη. Οἱ σφραγῖδες ἐξετάζονται κάθε τόσο λεπτομερῶς.

Ἐκτὸς τοῦ Φὸρ - Νόξ, ὑπάρχουν μικρότερες ποσότητες χρυσοῦ (11½ δισεκατομμύρια δολλάρια ἐν ὅλῳ) καὶ σ' ἄλλα κρατικὰ θησαυροφυλάκια τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν: στὴ Ν. Ὑόρκη, τὸ Ντένβερ, τὸ Σὰν Φραντσίσκο, τὴ Φιλαδέλφεια καὶ τὸ Σήτλ.

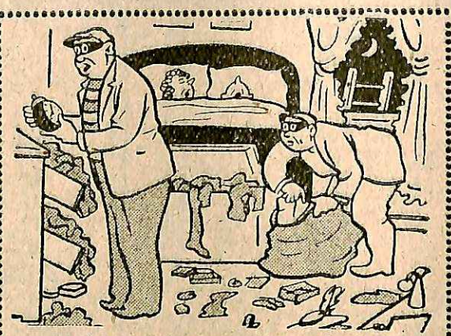

—Θὰ βάλω τὸ ξυπνητῆρι νὰ χτυπήση μιὰ ὥρα νωρίτερα, γιατὶ ἔχουν καὶ νὰ συγυρίσουν τὸ δωμάτιο!...

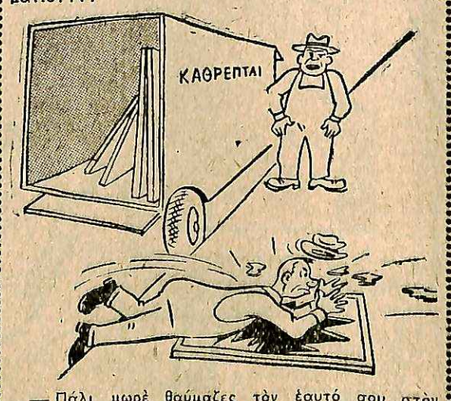

—Πάλι μωρὲ θαύμαζες τὸν ἑαυτό σου στὸν καθρέφτη;...

—Σοῦ ὁρκίζομαι, κύριε δεσμοφύλακα, πὼς τὰ ποντίκια ἄνοιξαν τὴν τρύπα!

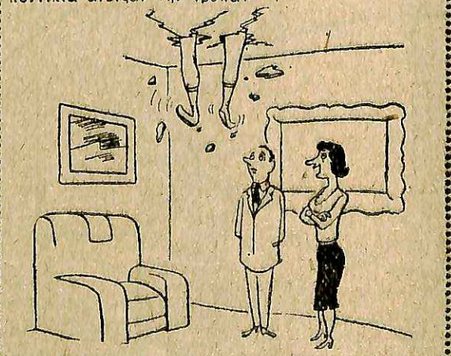

—Πάλι ὁ γείτονάς μας γυμνάζεται στὴν ἄρσι βαρῶν!...

Ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐγγυήσεως
ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
«ΚΡΟΝΟΣ» Φιλελλήνων 7 Ἀθῆναι
Ἐργοστάσιον καὶ Ἔκθεσις
Μεσογείων 24

ΡΟΥΣΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
Ἰατρὸς Γυναικολόγος — Μαιευτὴρ Δέχεται 9 — 12 καὶ 4 — 6 ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει Χαριλάου Τρικούπη 113. Τηλ. 63.885.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ 12 ΚΙΝΕΖΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Καθὼς ὁ Φέννερ εἶνε δεμένος καὶ πληγωμένος μέσα στὸ δωμάτιο, προσπαθεῖ νὰ λυθῆ καὶ νὰ τὸ σκάση. Ἔπειτα ἀπὸ ὑπεράνθρωπες προσπάθειες, καταφέρνει νὰ ἀπάση τὸ πόμολο τῆς πόρτας. Μὰ αὐτὸ δὲν ὠφελεῖ σὲ τίποτα. Τότε ἀποφασίζει νὰ αὐτοκτονήση καὶ μ' ἕνα γάντζο τρυπάει μιὰ ἀρτηρία του. Τὸ αἷμα ἀρχίζει νὰ χύνεται καὶ ὁ Φέννερ χάνει τὶς αἰσθήσεις του. Ὅταν συνέρχεται βρίσκεται ξαπλωμένος στὸ κρεββάτι τῆς μικρῆς Κοῦρλυ ποὺ τὸν περιποιεῖται μὲ στοργή. Τόσο αὐτὴ ὅσο κι' ὁ Νάϊτινγκαλ καὶ οἱ ἄλλοι ξέρουν πὼς ὁ Φέννερ εἶνε ἀστυνομικός, μὰ τὸν βοηθοῦν γιατὶ κανεὶς τους δὲν χωνεύει τὸν Κάρλος.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ, ὅταν ὁ Φέννερ ξυπνάει, ντύνεται καὶ κατεβαίνει γιὰ νὰ συναντήση τὴν Κοῦρλυ, ποὺ εἶνε λίγο τσιμπημένη μαζί του. Μὰ τὴ βρίσκει στὸ κεφαλόσκαλο σωριασμένη μ' ἕνα μαχαίρι στὴν πλάτη. Τὴ μεταφέρει στὸ κρεββάτι της καὶ εἰδοποιεῖ τὸν Νάϊτινγκαλ. Ἡ Κοῦρλυ σὲ λίγο ξεψυχάει, ἀφοῦ τοῦ ἀποκαλύπτει ὅλες τὶς βρωμιὲς τοῦ Κάρλος. Ἔπειτα ὁ Φέννερ, πηγαίνει στὸ ξενοδοχεῖο του, ὅπου ἔχει ἀφίσει τὴ Γκλόρια καὶ τῆς λέει ὅτι ἔχει ἀποφασίσει νὰ καθαρίση ὅλη τὴ σπεῖρα τῶν γκάγκστερς.

8ον

Ἕνας καμαριέρης ἔφερε τὸ λογαριασμό. Ὁ Φέννερ πλήρωσε. Ἔπειτα πῆρε μὲ τόνα χέρι τὶς βαλίτζες του, μὲ τ' ἄλλο ἔπιασε τὴ Γκλόρια ἀπ' τὸν ἀγκῶνα καὶ κατέβηκε μαζί της.

Βρῆκαν τὸ Μπούγκσεῦ στὸ βολὰν μιᾶς μεγάλης κούρσας. Ὁ Φέννερ κι' ἡ Γκλόρια ἀνέβηκαν στὸ αὐτοκίνητο, κι' ὁ πρῶτος εἶπε στὸ Μπούγκσεῦ:

— Στοῦ Νοῦλεν! Γρήγορα!

Ὁ Μπούγκσεῦ τινάχτηκε, σὰν' νἄχε δεχθῆ ἠλεκτρικὴ ἐκκένωσι.

— Στοῦ Νοῦλεν; φώναξε. Ἄκουσε, Ρός. Τί δουλειὰ ἔγεις μ' αὐτὸν τὸν πατίρη;

Ὁ Φέννερ ἔσκυψε λίγο κι' ἐπανέλαβε ἐπιτακτικά:

— Στοῦ Νοῦλεν, εἶπα! Ἂν δὲ σοῦ γουστάρη, κατέβα κι' ἄσε νὰ ὁδηγήσω ἐγώ.

Ὁ Μπούγκσεῦ κύτταζε μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτὸ τὴ Γκλόρια καὶ τὸ Φέννερ.

— Κάνε αὐτὸ ποὺ σοῦ λέει, τοῦ σύστησε ἡ νέα γυναῖκα. Τ' ἀρέσει νὰ τὸν ὑπακούουν ὅλοι!

— Καλά... μουρμούρισε ὁ Μπούγκσεῦ.

Κι' ἔβαλε μπροστὰ τὴ μηχανή. Ἡ Γκλόρια συμμαζεύτηκε σὲ μιὰ γωνιὰ καὶ κατσούφιασε. Ὁ Φέννερ ἐπέβλεπε τὸ δρόμο, πάνω ἀπ' τοὺς πλατεῖς ὤμους τοῦ Μπούγκσεῦ. Σ' ὅλη τὴ διαδρομὴ δὲν μίλησε κανείς τους.

Ἔφτασαν κατὰ τὶς 11½. Ὅταν τὸ αὐτοκίνητο μπῆκε στὴ μικρὴ κυκλικὴ ἀλλέα, ἡ Γκλόρια εἶπε:

— Δὲν θέλω ναρθῶ μέσα...

Μὰ τόλεγε μάλλον σὰν διαμαρτυρία, παρὰ σὰν ἄρνησι.

Ὁ Φέννερ ἄνοιξε τὴν πόρτα καὶ κατέβηκε μπροστὰ στὴν εἴσοδο τοῦ Καζίνου.

—Ἐλᾶτε κι' οἱ δυό, εἶπε λακωνικά.

Τὸ κτίριο φαινόταν ἤσυχο. Ἕνας Κουβανὸς σκούπιζε τὸ νῶλλ μὲ μιὰ ἠλεκτρικὴ σκοῦπα. Σήκωσε τὸ κεφάλι του, βλέποντας τοὺς ἐπισκέπτες, κι' ἔμεινε μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτό, μὲ τὰ μάτια καρφωνένα στὴ Γκλόρια. Ἐκείνη τοῦκαμε ἕνα παράξενο μορφασμό.

—Ἐδῶ εἶνε ὁ Νοῦλεν; ρώτησε ὁ Φέννερ.

Ὁ Κουβανὸς ἀπάντησε ὅτι θὰ πήγαινε νὰ ἰδῆ.

—Ὄχι, μεῖνε ἐδῶ! τὸν διέταξε ὁ Φέννερ.

Καὶ προχώρησε πρὸς τὸ γραφεῖο τοῦ διευθυντοῦ, χωρὶς νὰ τολμήση ὁ Κουβανὸς νὰ τὸν ἐμποδίση. Ἡ Γκλόρια κι' ὁ Μπούγκσεῦ τὸν ἀκολούθησαν, μένοντας σὲ κάποια ἀπόστασι.

Ὁ Φέννερ ἔσπρωξε τὴν πόρτα τοῦ γραφείου καὶ σταμάτησε στὸ κατῶφλι.

Ὁ Νοῦλεν καθόταν μπροστὰ στὸ τραπέζι του καὶ μετροῦσε μιὰ χοντρὴ δέσμη ἀπὸ χαρτονομίσματα.

Ὅταν εἶδε τὸ Φέννερ ἄλλοξε χρῶμα κι' ἔσπευσε νὰ κρύψη τὰ λεφτὰ σ' ἕνα συρτάρι.

Ὁ Φέννερ προχώρησε καὶ τοῦ εἶπε:

— Δὲν ἤνομαι γιὰ τὸν παπᾶ σου, ἀλλὰ γιὰ νὰ κάνουμε ἕνα πολεμικὸ συμβούλιο.

Γύρισε καὶ φώναξε στὴ Γκλόρια καὶ στὸ Μπούγκσεῦ, ποὺ εἶχαν μείνει ἀπ' ἔξω:

—Ἐλᾶτε μέσα καὶ σεῖς καὶ κλεῖστε τὴν πόρτα.

Ὁ Νοῦλεν ἔμενε ἀκίνητος στὴ θέσι του. Ὅταν μπῆκε ἡ Γκλόρια, ταράχθηκε καὶ τράβηξε τὸ κολλάρο του γιὰ ν' ἀναπνεύση. Ἐκείνη, δίχως νὰ τὸν κυττάξη, πῆγε καὶ κάθησε σὲ μιὰ πολυθρόνα, στὴν ἄλλη ἄκρη τῆς κάμαρας.

Ὁ Μπούγκσεῦ ἔκλεισε τὴν πόρτα κι' ἀκούμπησε πάνω της τὴν πλάτη του. Δὲν κύτταξε οὔτε κι' αὐτὸς τὸ Νοῦλεν. Μιὰ βαρειὰ σιωπὴ ἀπλώθηκε σὲ λίγο. Τέλος, ὁ Νοῦλεν μίλησε πρῶτος.

— Τί θὰ ποῦν, αὐτὰ ὅλα; ρώτησε.

Ὁ Φέννερ πῆρε ἕνα κοῦρο μέσ' ἀπ' τὸ κουτί του καὶ τ' ἄναψε μ' ἀργὲς κινήσεις.

—Ἔγινες μπελᾶς, Ρός! πρόσθεσε ὁ Νοῦλεν. Σοῦ τόχω πῆ πὼς δὲν ἔννοῶ νὰ ἐδιαφερθῶ γιὰ τὶς δουλειές σου καὶ τὰ σχέδιά σου.

— Δὲν λέγεται Ρός, πρόφερε ἡ Γκλόρια μὲ ἄχρωμη φωνή. Εἶνε ὁ Φέννερ, ἰδιωτικὸς ντέτεκτιβ.

Ὁ Φέννερ ἐγύρισε καὶ τὴν κύτταξε. Μὰ ἐκείνη ἀπέφυγε τὴ ματιά του κι' ἀσχολήθηκε νὰ στρώση τὶς ζάρες τῆς φούστας της...

Ὁ Μπούγκσεῦ εἶχε γουρλώσει τὰ μικρά του ματάκια.

Ὁ Νοῦλεν εἶχε ἁπλώσει νὰ πάρη ἕνα πούρο. Ἀλλὰ τὸ χέρι του ξανάπεσε.

—Ἂν ἤσουν λίγο πιὸ ζωντανός, θὰ τὸ μάθαινες ἀπὸ καιρό, εἶπε ὁ Φέννερ.

Ὁ Νοῦλεν ἔκαμε μιὰ χειρονομία.

— Δρόμο ἀπὸ δῶ! εἶπε μὲ φωνὴ πνιγμένη. Συχαίνουμαι τοὺς ἀστυνομικούς!

—Ἔχουμε μιὰ δουλειά, οἱ δυό μας, διέκοψε ὁ Φέννερ. Ἐσὺ κι' ἐγὼ μόνο. Ἡ κυρία ἀπὸ δῶ δὲν ἔχει ν' ἀνακατευτῆ καθόλου.

—Ἔξω! ξανᾶπε ὁ Νοῦλεν.

Δίχως πολλὴ προσπάθεια, ὁ Φέννερ τοῦ κατάφερε μιὰ γροθιὰ στὸ σαγόνι. Θάπεφτε πρὸς τὰ πίσω ὁ Νοῦλεν, ἂν δὲν τὸν συγκρατοῦσαν τὰ πόδια του, χωμένα κάτω ἀπ' τὸ γραφεῖο.

Ὁ Φέννερ ἀπομακρύνθηκε τρία-τέσσερα βήματα, γιὰ νὰ βλέπη καὶ τοὺς τρεῖς.

Τὸ χέρι τοῦ Μπούγκσεῦ κινήθηκε πρὸς τὴν τσέπη του. Τὸ πρόσωπό του καθρέφτιζε ἀναποφασιστικότητα καὶ κατάπληξι.

— Φρόνιμα! τὸν διέταξε ὁ Φέννερ. Ἀλλοιῶς θὰ στὶς βρέξω.

Ὁ Μπούγκσεῦ ἀποτράβηξε τὸ χέρι του ἀπ' τὴν τσέπη του κι' ἄρχισε νὰ ξύνη μ' ἀμηχανία τὸ κεφάλι του.

—Ἐγὼ θὰ φύγω... εἶπε δίστακτικά.

—Ἂν ἤσουν ἔξυπνος, θἄμενες μαζί μου, ἀπάντησε ὁ Φέννερ. Γιατὶ ὁ Κάρλος θἄχη ἴσως τὴν περιέργεια νὰ μάθη γιατὶ ἀνακατεύτηκες μ' ἕναν ἀστυνομικό...

Ὁ Μπούγκσεῦ εἶχε πρασινίσει.

— Δὲν ἤξερα πὼς ἤσουν ἀστυνομικός! διαμαρτυρήθηκε.

Ὁ Φέννερ ἔβαλε τὰ γέλια κι' ἀπάντησε:

—Ἄντε νὰ τὸ πῆς αὐτὸ στὸν Κάρλος, κι' ἂν σὲ πιστέψη...

Ὁ Μπούγκσεῦ δίστασε. Ἔπειτα ἀκούμπησε πάλι τὴν πλάτη του στὸν τοῖχο.

Ὁ ντέτεκτιβ κύτταξε τὸ Νοῦλεν, ποὺ ἔτριβε τὸ πονεμένο σαγόνι του.

— Λοιπόν, θὰ μιλήσουμε λίγο σοβαρά; τοῦ εἶπε.

Ἐκεῖνος δὲν ἔφερε πιὰ ἀντίρρησι. Εἶχε ὑποταχθῆ.

—Ἄκουσε τὸ σχέδιό μου, συνέχισε ὁ Φέννερ. Ἐσὺ κι' ἐγὼ μαζὶ θὰ καθαρίσουμε τὸν Κάρλος καὶ τὴ συμμορία του. Ὅσο γιὰ τὸν Μπούγκσεῦ, μπορεῖ νὰ διαλέξη: ἢ νάρθῆ μὲ τὸ μέρος μας ἢ νὰ ξαναγυρίση στὸν Κάρλος. Ὅ,τι τοῦ καπνίση, ἂς κάνη. Ἂν γυρίση ὅμως στὸν Κάρλος, θὰ πρέπει νὰ τοῦ δώση ἕνα σωρὸ ἐξηγήσεις. Ἐνῶ ἂν μείνη μὲ μᾶς, θὰ παίρνη 500 δολλάρια τὴ ἑβδομάδα ὡς ποὺ νὰ τελειώση τὸ πανηγῦρι.

Τὸ πρόσωπο τοῦ Μπούγκσεῦ φωτίστηκε.

—Ἂν εἶνε μὲ τόσα λεφτά, δέχομαι, δήλωσε.

Ὁ Φέννερ ἔβγαλε ἀπ' τὸ πορτοφόλι του κάμποσα χαρτονομίσματα καὶ τοῦ τὰ πέταξε.

— Νά, πιᾶσε μιὰ προκαταβολή, τοῦ εἶπε.

Ὁ Νοῦλεν κύτταζε κι' ἄκου-

Μπυρέζ Ἱστορίες

Γιὰ νὰ σπάση ὁ πάγος

Ἡ σκηνὴ μέσα σ' ἕνα βαγόνι πρώτης θέσεως, ὅπου βρίσκονται μιὰ νέα, ποὺ συνοδεύεται ἀπὸ ἕνα ἡλικιωμένο συνταγματάρχη, καὶ ἀκριβῶς ἀπέναντί τους, ἕνας νεαρὸς καὶ ὡραῖος ἀνθυπολοχαγός.

Κάποια στιγμή, ὁ νεαρὸς ἀνθυπολοχαγὸς βγάζει ἕνα κουτὶ τσιγάρα, στέκεται προσοχὴ μπροστὰ στὸν ἀνώτερό του καὶ τὸν ρωτάει:

— Συνταγματάρχα μου, μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς προσφέρω ἕνα τσιγάρο;

—Ὄχι, εὐχαριστῶ! τοῦ ἀπαντᾶ ξερὰ ἐκεῖνος. Κάπνισα μόνο μιὰ φορὰ στὴ ζωή μου καὶ ἀπὸ τότε δὲν ξανακάπνισα.

Ὕστερα ἀπὸ σιωπὴ ἑνὸς τετάρτου, ὁ νεαρὸς ἀνθυπολοχαγὸς γυρίζοντας πρὸς τὸν συνταγματάρχη, τὸν ρωτάει πάλι:

— Τὸ τραῖνο θὰ διαθέτη ἀσφαλῶς κανένα μικρὸ μπάρ. Μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς προσφέρω ἕνα ποτό;

—Ὄχι, εὐχαριστῶ! τοῦ ἀπαντᾶ πάλι ξερὰ ὁ συνταγματάρχης. Ἤπια μιὰ μόνο φορὰ στὴ ζωή μου.

Νέα σιωπὴ ἐπικρατεῖ μέσα στὸ βαγόνι, ὥσπου τὸ τραῖνο φτάνει σ' ἕνα σταθμό. Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς κατεβαίνει καὶ ἀγοράζει διάφορες ἐφημερίδες.

—Μήπως θέλετε νὰ ρίξετε μιὰ ματιὰ στὶς ἐφημερίδες; λέει στὸν συνταγματάρχη.

—Ὄχι, εὐχαριστῶ! τοῦ ἀπαντᾶ καὶ πάλι ξερὰ ἐκεῖνος.

Μιὰ φορὰ διάβασα ἐφημερίδες. Καταλαβαίνω ὅμως πὼς ὅλα λοιπόν, τὴν κόρη μου, Ἀλίκη...

—Ἀσφαλῶς μοναχοκόρη!... παρατηρεῖ εὐγενικὰ ὁ ἀνθυπολοχαγός.

— Μάλιστα! Μοναχοκόρη, ἀλλὰ δυστυχῶς κουφή!

γε. 'Ο Φέννερ ξανακάθησε στὴν ἄκρη τοῦ γραφείου του.

—"Αν δουλέψῃς μαζί μου, θὰ γίνῃς βασιλιὰς σ' αὐτὸ τὸν τόπο, τοῦ εἶπε.

— Πῶς δηλαδή; ρώτησε ἐκεῖνος μὲ φωνὴ βραχνή.

— Θὰ συνεισφέρῃς τοὺς ἀνθρώπους σου. Ἐγὼ κι' ὁ Μπούγκσεῦ θὰ τοὺς ὁδηγοῦμε τί θὰ κάνουν. Θὰ καταντήσουμε ἀνυπόφορη τὴ ζωὴ τοῦ Κάρλος. Θὰ βουλιάξουμε τὰ πλοῖα του. Θὰ σαμποτάρουμε τὴν ὀργάνωσί του, θὰ τὸν κυνηγήσουμε μὲ τὰ μυδραλλιοβόλα!

'Ο Νοῦλεν κούνησε ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι του.

— Ποτέ μου δὲν ἐδούλεψα μ' ἀστυνομικούς, ἀπάντησε. Δὲν πρόκειται νὰ κάνω τώρα τὴν ἀρχή!

— Δὲν μ' ἐκατάλαβες, ἐπέμεινε ὁ Φέννερ. 'Εδῶ καὶ τέσσερες μέρες, ὁ Κάρλος μὲ κουβάλησε στὸ σπίτι του, χωρὶς νὰ ζητήσῃ τὴν ἔγκρισί μου, καὶ μὲ συγύρισε μὲ τὸ παραπάνω... Μπόρεσα ὅμως νὰ τοῦ ξεφύγω, καὶ τώρα θέλω νὰ ἐκδικηθῶ. Πρόκειται δηλαδὴ γιὰ μιὰ ἀτομική μου δουλειά. Δὲν θ' ἀνακατευτῇ ἡ ἀστυνομία.

'Ο Νοῦλεν ξανακούνησε τὸ κεφάλι του.

— Δὲν ἀνακατεύομαι μαζί σου, ξαναεῖπε.

'Ο Φέννερ γέλασε δυνατὰ κι' ἀπάντησε:

— Πολὺ καλά. Θὰ βρῶ τὸ μέσον νὰ σὲ βάλω νὰ χορέψῃς καὶ σύ!

Σηκώθηκε κι' εἶπε στὸ Μπούγκσεῦ:

— Τί ἀποφάσισες λοιπὸν νὰ κάνῃς;

— Θαρθῶ μαζί σου, δήλωσε ἐκεῖνος.

'Ο Φέννερ ἔκαμε ἕνα νόημα στὴ Γκλόρια καὶ τῆς εἶπε:

—"Ελα, μικρή μου. Θὰ μποῦμε στὸ χορὸ οἱ τρεῖς μας, ἐσύ, ἐγὼ κι' ὁ Μπούγκσεῦ, ὡς ποὺ νὰ εὐδοκήσῃ νὰ μᾶς ἀκολουθήσῃ κι' αὐτὸς ὁ γελοῖος!

'Η Γκλόρια σηκώθηκε.

— Οὔτε κι' ἐγὼ δὲν ἀνακατεύομαι, δήλωσε.

'Ο Φέννερ χαμογέλασε, δείχνοντας τὰ δόντια του.

— Ντροπή! εἶπε. Μὰ ἐσὺ θὰ κάνῃς ὅ,τι σοῦ ποῦμε. 'Εσὺ δὲν εἶσαι Νοῦλεν.

—"Ασε την ἥσυχη! φώναξε ὁ Νοῦλεν.

'Ο Φέννερ ἔκανε πὼς δὲν ἄκουσε.

—"Εμπρός, δρόμο, διέταξε.

"Επιασε ἀπὸ τὸ μπράτσο τὴ Γκλόρια καὶ τὴν τράβηξε ἔξω. "Οταν βρέθηκαν στὸ δρόμο, σταμάτησε καὶ εἶπε στὴ νέα γυναῖκα:

— Θὰ πᾶμε σπίτι σας. 'Εκεῖ θὰ μείνουμε.

'Εκείνη κούνησε ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι της.

— Σᾶς εἶπα πὼς δὲν ἔχω δικό μου σπίτι, ἀπάντησε.

'Ο Φέννερ χαμογέλασε καὶ πρόσθεσε:

— Τότε θὰ πᾶμε ἁπλούστατα στὸ μέρος ὅπου φυλᾶτε τὰ ροῦχα σας. Δὲν πιστεύω νὰ γυρίζετε ὅλη μέρα μὲ βραδυνὴ τουαλέττα!...

'Η Γκλόρια δίστασε λίγο κι' ἔπειτα ἀπάντησε:

—'Ακοῦστε! 'Αλήθεια, δὲν θέλω νὰ μπλεχτῶ σὲ ἱστορίες μὲ τὸν Κάρλος. 'Αφίστε με σᾶς παρακαλῶ.

'Ο Φέννερ τὴν ἔσπρωξε μέσα στ' αὐτοκίνητο.

— Εἶνε πολὺ ἀργὰ πιὰ γιὰ ν' ἀποτραβηχτῆτε, τῆς εἶπε. Εἴδατε πὼς πῆγαν νὰ σᾶς σκοτώσουν. Δὲν θέλω νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ἀπόπειρα. Γιὰ τὴν ὥρα λοιπόν, δὲν θὰ φύγετε ἀπὸ κοντά μου.

'Η νέα γυναῖκα ἀναστέναξε βαθυὰ κι' εἶπε μὲ ὑποταγή:

—"Εστω... "Εχω ἕνα σπιτάκι πρὸς τὸ μέρος τοῦ Σπὸντζ Πίερ...

— Στὸ Σπὸντζ Πίερ. Γρήγορα! διέταξε ὁ Φέννερ τὸ Μπούγκσεῦ.

'Εκείνος ἀνέβηκε στὸ αὐτοκίνητο. 'Ο Φέννερ τὸν ἀκολούθησε καὶ κάθησε κοντὰ στὴ Γκλόρια, μὲ τὶς βαλίτζες του ἀνάμεσα στὰ γόνατά του.

— Μπορεῖ νὰ κερδίσω, μπορεῖ ὄχι, εἶπε. Μά, ὅ,τι κι' ἂν συμβῇ, πάντως ὁ Κάρλος δὲν θὰ καλοπεράσῃ.

— Βλέπω, βλέπω τὸν χωνεύετε καθόλου! παρατήρησε ἡ Γκλόρια.

'Ο Φέννερ κύτταξε μακρὺ κι' ἀπάντησε, μὲ ξερὸ τόνο:

—'Ασφαλῶς ὄχι!

Μισὸ μίλι πέρα ἀπ' τὸ Σπὸντζ Πίερ, συνάντησαν μιὰ βιλλίτσα, χωμένη μέσα σ' ἕνα μικρὸ δάσος ἀπὸ φοινικόδεντρα.

—'Εδῶ εἶνε, εἶπε ἡ Γκλόρια.

'Ο Μπούγκσεῦ ὡδήγησε τ' αὐτοκίνητο μέσα στὸ μικρὸ ἐξωτικὸ κῆπο καὶ φρενάρισε μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ. 'Η βίλλα ἦταν τριγυρισμένη ἀπὸ πρασινάδα, κι' ὅλα της τὰ παράθυρα εἶχαν παραθυρόφυλλα πράσινα.

Κατέβηκαν κι' οἱ τρεῖς ἀπ' τ' αὐτοκίνητο. 'Η Γκλόρια εἶπε στὸ Μπούγκσεῦ:

— Τὸ γκαράζ εἶν' ἀπὸ πίσω.

—"Εχετε αὐτοκίνητο δικσας; τὴ ρώτησε ὁ Φέννερ.

'Η Γκλόρια κούνησε καταφατικὰ τὸ κεφάλι της.

— Νὰ ἐπιστρέψῃς αὐτὴ τὴν κοῦρσα ἐκεῖ ποὺ τὴ νοίκιασες, διέταξε ὁ Φέννερ τὸ Μπούγκσεῦ. Θὰ μεταχειρισθοῦμε τὸ δικό της αὐτοκίνητο. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ κάνουμε ἄσκοπα ἔξοδα.

— Δὲν παίρνετε τὸν κόπο νὰ μὲ ρωτήσετε ἂν συμφωνῶ κι' ἐγώ! εἶπε εἰρωνικὰ ἡ Γκλόρια.

'Ο Φέννερ δὲν τῆς ἔδωσε ἀπάντησι. "Ερριξε μιὰ ματιὰ στὸ σπίτι καὶ ρώτησε:

—"Εχετε ὑπηρετικὸ προσωπικό;

— Μιὰ γυναῖκα μόνο, ποὺ φροντίζει γιὰ ὅλα.

—'Ωραῖα. Θὰ τὴ βοηθήσῃ κι' ὁ Μπούγκσεῦ.

Κι' ὁ ντέτεκτιβ διέταξε τὸ γκάγκστερ:

— Πήγαινε νὰ ἐπιστέψῃς τὴν κοῦρσα καὶ ξαναγύρισε ἐδῶ.

—"Ο κέῦ! 'Αφοῦ πληρώνεις, θὰ κάνω ὅ,τι μοῦ λές.

'Αφοῦ ἔφυγε τ' αὐτοκίνητο, ὁ Φέννερ συνώδευσε τὴ Γκλόρια μέσα στὴ βίλα. "Ηταν ἕνα ὡραῖο σπιτάκι.

Μιὰ κοντόσωμη 'Ισπανίδα ξεπρόβαλε μπροστά τους. 'Η Γκλόρια τὴ χαιρέτησε μὲ μιὰ χειρονομία καὶ τῆς εἶπε:

—'Ο κύριος Φέννερ θὰ μείνῃ ἐδῶ λίγο καιρό. 'Ετοίμασέ μας νὰ φᾶμε κάτι.

'Η γυναῖκα βγῆκε, ἀφοῦ ἔρριξε στὸ Φέννερ μιὰ γρήγορη ματιά, ποὺ δὲν τοῦ πολυάρεσε.

'Η Γκλόρια ἄνοιξε ἔπειτα μιὰ πόρτα, στ' ἀριστερὰ τοῦ χώλλ.

— Περιμένετε ἐδῶ, εἶπε, ὡς που ν' ἀλλάξω φόρεμα.

'Ο Φέννερ μπῆκε, κάθησε σ' ἕνα ντιβάνι κι' ἄναψε τσιγάρο.

'Η 'Ισπανίδα ξαναγύρισε κι' ἑτοίμασε τὰ σερβίτσια γιὰ τὸ πρόγευμα.

—"Οταν τελειώσετε, φέρτε μου ἕνα ποτῆρι, τὴν παρακάλεσε ὁ Φέννερ.

Μὰ ἐκείνη δὲν φάνηκε νὰ τὸν ἄκουγε, κι' ἔτσι ὁ ντέτεκτιβ δὲν ξαναπροσπάθησε νὰ μιλήσῃ.

Σὲ λίγο, παρουσιάστηκε πάλι ἡ Γκλόρια. Φοροῦσε τώρα ἕνα ἄσπρο μεταξωτὸ καὶ πέδιλα ἀπὸ λευκὸ καστόρι. Τὰ χρυσοκόκκινα μαλλιά της ἦσαν δεμένα πίσω ἀπ' τ' αὐτιά της μὲ μιὰ κόκκινη κορδέλλα. Τὰ χείλη της ἦσαν βυσσινιὰ καὶ τὰ μάτια της ἀκτινοβολοῦσαν.

— Σᾶς ἀρέσω; ρώτησε, κάνοντας μιὰν ἀργὴ στροφὴ ἐπὶ τόπου, σὰν μαννεκέν.

— Ναί, κάτι λέτε ἔτσι, ἀπάντησε ἀδιάφορα ὁ Φέννερ.

Συγχρόνως, χαμογελοῦσε κρυφά, γιατὶ περίμενε καινούργια ἐρωτικὴ ἐπίθεσι...

Τὰ δυνατὰ κοκταίηλ ἔφεραν μιὰν εὐδιαθεσία στὸ Φέννερ. Κανεὶς ἀπ' τοὺς δυὸ δὲν ἐμίλησε, σ' ὅλο τὸ φαγητό. 'Ο ντέτεκτιβ ἔνοιωθε τὴ ματιὰ τῆς Γκλόριας καρφωμένη ἀπάνω του. Μά, κάθε φορὰ ποὺ γύριζε νὰ τὴν κυττάξῃ, ἐκείνη ἔστριβε γρήγορα ἀλλοῦ τὰ μάτια της.

"Επειτα φλυάρησαν λίγο, γιὰ διάφορα ἀσήμαντα πράγματα. 'Αφοῦ ἡ 'Ισπανίδα ξέστρωσε τὸ τραπέζι, ὁ Φέννερ ξανακάθησε στὸ ντιβάνι. 'Η Γκλόρια φαινόταν ἀνήσυχη, νευρική. 'Ο Φέννερ τὴν παρακολουθοῦσε μὲ τὸ βλέμμα του καὶ τὴν εὕρισκε ἀληθινὰ γοητευτική.

—'Ελᾶτε νὰ σᾶς δείξω τὸ σπίτι μου, τοῦ εἶπε ξαφνικά.

'Ο Φέννερ ἀκούμπησε μὲ τὸν ἀγκώνα του σ' ἕνα μαξιλάρι.

— Πρῶτος σταθμὸς ἡ κοεβδατοκάμαρα; ρώτησε μὲ ματιὰ μισόκλειστα.

—'Ελᾶτε, ξανάπε ἡ νέα γυναῖκα, προχωρῶντας πρὸς τὴν πόρτα.

'Ο Φέννερ σηκώθηκε καὶ τὴν ἀκολούθησε στὸ χώλλ. "Επειτα μπῆκαν σ' ἕνα ἄλλο μεγάλο δωμάτιο, γυμνό, μὲ πάτωμα παρκεταρισμένο, ἐπιπλωμένο μόνο μὲ μερικὰ χαλιὰ καὶ μ' ἕνα ἀπέραντο ντιβάνι. Στὸ βάθος τῆς κάμαρας, δυὸ ἀνοιχτὲς πόρτες ὁδηγοῦσαν σὲ μιὰ τουαλέττα κι' ἕνα λουτρό.

'Η Γκλόρια παραμέρισε, γιὰ ν' ἀφίσῃ νὰ περάσῃ ὁ Φέννερ. "Επειτα ἔκλεισε πίσω του τὴν πόρτα κι' ἔστριψε τὸ κλειδὶ στὴν κλειδαριά.

'Ο Φέννερ πῆγε νὰ ρίξῃ μιὰ ματιὰ στὸ λουτρὸ καὶ στὴν τουαλέττα, ἐνῶ ἐκείνη περίμενε, στὴ μέση τῆς μεγάλης κάμαρας.

—'Ωραῖο τὸ σπιτάκι σας... εἶπε ὁ ντέτεκτιβ, ξαναγυρίζοντας κοντά της.

Τὴν ἄκουγε ν' ἀναπνέῃ λίγο λαχανιασμένα, δὲν ἐγύρισε ὅμως νὰ τὴν κυττάξῃ κι' ἐξακολούθησε νὰ ρίχνῃ ματιὲς γύρω του. "Επειτα δήλωσε ξαφνικά:

—"Ας κουβεντιάσουμε τώρα λιγάκι...

'Η Γκλόρια ξαπλώθηκε στὸ ντιβάνι καὶ σταύρωσε τὰ χέρια της πίσω ἀπ' τὸ κεφάλι της. 'Ο Φέννερ τὴν κύτταξε, ἀπαθής.

—'Ο Τάϋλερ εἶνε ὁ ἀφεντικὸς τοῦ Κάρλος, ἄρχισε. 'Ο Κάρλος σκότωσε τὴν Κοῦρλυ, πρὶν ἀπὸ λίγο. 'Εσεῖς, ποὺ ζούσατε μὲ τὸν Τάϋλερ, ξέρατε τίς δουλειὲς ποὺ ἔκανε;

— Καθῆστε, καὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσω, εἶπε ἡ Γκλόρια.

'Ο ντέτεκτιβ κάθησε κοντά τοῦ.

ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ

ΦΑΡΔΙΕΣ ΣΚΑΛΕΣ
ΧΟΝΔΡΕΣ ΜΠΟΥΚΛΕΣ
Ἰδοῦ τὸ μυστικό μας

Μ. Λαμπρόπουλος

Αγ. Κωνσταντίνου 12, τηλ 53-100
Σημ.: Αἱ προσκομιζουσαι τὸ παρὸν ἀπόκομμα λαμβάνουν δωρεὰν κάτι

ΙΑΤΡΟΣ
Ειδικὸς δερματολόγος
ΤΑΣΣΟΣ ΣΚΑΠΕΤΟΡΡΑΧΗΣ
ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΟΥ
ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ
Ταχεῖα καὶ ἀνώδυνος
Ἰατρεῖον: Γερανίου 33
Δέχεται 2-7 μ. μ.
Τηλ 53-539

Κυρίες μου,

Συνηθίσατε τὰ ἕτοιμα φορέματά μας. Θὰ εἶσθε πάντοτε κομψὰ ντυμένες. Θὰ σᾶς στοιχίζουν πολὺ φθηνὰ καὶ θὰ τὰ πληρώνετε μὲ δόσεις.

ΟΡΕ, Περικλέους 44 καὶ Φιλελλήνων 1. Πειραιεὺς Ζωσιμαδῶν 23.
Τηλέφωνα: 26-391 καὶ 41-825.
Αἱ ἐγγραφαὶ διὰ τὰ μαθήματα Κοπτικῆς καὶ Ραπτικῆς συνεχίζονται.

ΓΙΑΤΙ

καὶ σεῖς ποὺ εἶσθε τόσο καλὴ νοικοκυρὰ δὲν γυαλίζετε στὸ σπίτι τὰ παπούτσια τῆς οἰκογενείας σας μὲ CAMEL;

ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

ΕΛΒΕΤΙΚΑ ἐγγυημένα εἰς πλουσίαν συλλογήν.
Ἐπίσης ὑφάσματα ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα ὡς καὶ εἴδη προικός
ΝΙΚ. ΚΑΛΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
Μέγαρ. Παυλίδου, 3ος ὄροφος
Λιόλου 59 καὶ Βύσσης γωνία

— Λοιπόν;... τὴ ρώτησε μ' ἀνυπομονησία.

— Δωστε μου τὸ χέρι σας.

"Εβαλε τὸ χέρι του μεσα στὸ οἰκο της. Εκείνη τόσφιξε δυνατα.

— Τὰ ξέρατε λοιπόν; ξαναρώτησε ὁ Φεννερ.

— Ναί, ἤξερα.

'Ο Φέννερ ἐμενε ἀκίνητος. "Ενοιωθε κατω απ' τὸ χέρι του τὴ ζέστη του ὑπέροχου ἐκείνου γυναικείου κορμιοῦ.

'Η νέα γυναικα εἶχε τὰ μάτια της κλειστὰ και δάγκανε τὰ χείλη της.

— Ξέρατε λοιπὸν τὸν Κάρλος και τὶς μεθόδους του;

— Ναί.

'Η Γκλόρια μετατόπισε τὸ χέρι της. 'Ο Φέννερ ἀποτράβηξε τὸ δικό του. 'Εκείνη ἀνασκάθισε τότε, ἀπότομα. Τὰ μάτια της πετοῦσαν σπίθες. Τὸν ἀγκάλιασε ξαφνικὰ ἀπ' τὸ λαιμὸ και τὸν τράβηξε πρὸς τὸ μέρος της.

Πρὶν ὅμως τὰ χείλη της ἀγγίξουν τὰ δικά του, ὁ Φέννερ τὴν ἔσπρωξε μακρυά.

—"Ασε αὐτὰ τὰ κόλπα! εἶπε ξερά. Δὲν περνᾶνε σὲ μένα. Σηκώθηκε καὶ βγῆκε ἀπ' τὴν κάμαρα, ἀφίνοντας ἀνοιχτὴ τὴν πόρτα.

Στὸ χώλλ, συνάντησε τὸ Μπούγκσεῦ, ποὺ εἶχε φτάσει ἐκείνη τὴ στιγμή. Βγῆκε στὸν κῆπο, χωρὶς νὰ τοῦ πῇ λέξι.

'Εκείνος τὸν κύτταξε, σαστισμένος. "Επειτα εἶδε τὴν ἀνοιχτὴ πόρτα τῆς κάμαρας... κι' ἔμεινε σὰν ἀποσβολωμένος.

'Η Γκλόρια ἦταν ξαπλωμένη στὸ ντιβάνι, μὲ τὴν ἄσπρη φούστα της τσαλακωμένη κι' ἀνασηκωμένη, ἔτσι ποὺ φαίνονταν οἱ καλλίγραμμες γάμπες της.

'Ο Μπούγκσεῦ ἔτριψε τὸ σαγόνι του μὲ ἀμηχανία. "Οταν ὅμως εἶδε τὴ νέα γυναῖκα νὰ σηκώνεται καὶ νὰ βγάζῃ τὸ φόρεμά της μπῆκε ἀδίστακτα πιὰ στὴν κάμαρα κι' ἔκλεισε πίσω του τὴν πόρτα.

Ε'.

'Ο Φέννερ γύρισε τὸ βράδυ στὴ βίλλα. 'Ο Μπούγκσεῦ, καθισμένος μπροστὰ στὴν πόρτα ζωγράφιζε διάφορα σχέδια στὴν ἄμμο μ' ἕνα κλαδάκι.

— Τί ἔγινε; Σὲ δάγκασε; τὸν ρώτησε ὁ Φέννερ.

'Εκείνος ἀνασκίρτησε. Πρὶν ὅμως προλάβῃ ν' ἀπαντήσῃ, ὁ ντέτεκτιβ τὸν εἶχε ἀφίσει μόνον κι' εἶχε μπῆ στὸ σπίτι.

Πῆγε κατ' εὐθεῖαν στὸ δωμάτιο τῆς Γκλόριας. Τὴ βρῆκε καθισμένη σὲ μιὰ πολυθρόνα, μπροστὰ στὸ παράθυρο, ντυμένη μὲ μιὰ πράσινη ρόμπα.

'Εκείνη γύρισε προς τὸ μέρος του καὶ τοῦ φώναξε:

— Φύγετε!... Φύγετε!...

Μὰ ὁ Φέννερ ξανάκλεισε πίσω του τὴν πόρτα καὶ προχώρησε.

—"Εχω νὰ σᾶς διηγηθῶ μιὰ μικρὴ ἱστορία, εἶπε. Η 'Ομοσπονδιακὴ 'Αστυνομία ἔκαμε μερικὲς ἔρευνες γιὰ λογαριασμό μου. Δὲν ξέρετε πόσο ἐνδιαφέροντα πράγματα ἔμαθε, καὶ μοῦ τὰ μεταβίβασε!...

'Η Γκλόρια ἔμενε ἀλύγιστη στὴν πολυθρόνα της.

— Τί θέλετε νὰ πῆτε; ρώτησε.

'Ο Φέννερ κάθησε στὸ κρεββάτι καὶ συνέχισε ἥσυχα:

— Θὰ σᾶς ἐξηγήσω... Συνδυάσαμε ὑποθέσεις, πληροφορίες, γεγονότα, καὶ σχηματίσαμε ἔτσι ἕνα σύνολο φοβερὰ ἐνδιαφέρον.

»Η ἱστορία αὐτὴ ἀρχίζει σὲ μιὰ πόλι τοῦ 'Ιλλινοῖς. 'Ο δήμαρχος τοῦ τόπου εἶχε μιὰ νέα κι' ὡμορφη γυναῖκα. Δυστυχῶς, ἡ κουκλίτσα αὐτὴ εἶχε γοῦστα πολυέξοδα. 'Εννοοῦσε νὰ σκορπίζῃ καὶ μὲ τὰ δυό της χέρια πολὺ περισσότερα ἀπ' ὅσα κέρδιζε ὁ ἄντρας της.

»Ο περὶ οὗ ὁ λόγος δήμαρχος λεγόταν Λῆντλερ κι' ἀνακατευόταν στὴν πολιτική. Τὸν παντρευτήκατε λοιπόν, γιὰ νὰ ξεφύγετε ἀπ' τὴν ἄθλια ζωὴ τοῦ καμπαρὲ ποὺ περνούσατε ὡς τότε. Γιὰ νὰ μπορῇ ὅμως νὰ σᾶς ἀγοράζῃ μεταξωτὰ ντεσσού, ἀναγκάστηκε νὰ βάλῃ χέρι στὸ δημοτικὸ ταμεῖο! Στὸ τέλος, ὅταν πιὰ ἔφτασε ὁ κόμπος στὸ χτένι, τὸ σκάσατε κι' οἱ δυὸ μαζὶ γιὰ τὴ Φλόριντα.

'Η Γκλόρια σταύρωσε τὰ χέρια της πάνω στὰ γόνατά της.

— Δὲν μπορεῖτε νὰ μοῦ κάνετε τίποτε, εἶπε προκλητικά.

'Ο Φέννερ κούνησε τὸ κεφάλι του.

—'Ησυχάστε, ἀπάντησε, δὲν ἔχω καθόλου σκοπὸ νὰ σᾶς πειράξω. Μὰ ἀφίστε με νὰ συνεχίσω.

»Δευτέρα πρᾶξις: Χωρίσατε ἀπ' τὸ Λῆντλερ, δὲν ξέρω γιατί. 'Εφόσον ὅμως, τὴ στιγμὴ ἐκείνη, ἐμφανίζεται στὴ σκηνὴ ἕνα ἄλλο, νεώτερο καὶ πλουσιώτερο. 'Οπωσδήποτε, ἐγκαταλείψατε τὸ Λῆντλερ καὶ φύγατε σὲ ταξεῖδι μὲ τὸν Τάϋλερ. Δὲν ἀργήσατε ὅμως ν' ἀνοίξῃ τὸ πορτοφόλι του.

»Ἀναγκάζεσθε λοιπόν, γιὰ τὴν ὥρα, νὰ παραιτηθῆτε ἀπ' τὸ σχέδιό σας... 'Η ἀλήθεια εἶνε ὅτι δὲν εἴχατε μεγάλον ἔρωτα γιὰ τὸν Τάϋλερ. Λατρεύατε ἰδίως τὰ λεφτά του! Καί, γιὰ νάσθε βεβαία πὼς δὲν θὰ σᾶς λείψουν, ὁ μόνος τρόπος ἦταν νὰ τὸν παντρευτῆτε.

»'Η 'Ομοσπονδιακὴ 'Αστυνομία ἀνακάλυψε πὼς εἴχατε, τὸν καιρὸ ἐκεῖνο, κρυφὲς σχέσεις μ' ἕνα Κινέζο, τῆς συμμορίας Τάϋλερ - Κάρλος. Δὲν καταφέρνατε, βλέπετε, νὰ κρυφτῆτε κανει τόσο τὸ κεφάλι κι' ἐπειτα τοὺς ξαναπουλάει στὶς ἀμερικανικὲς ἀκτὲς σὰν σκλάβους. Μὰ ἡ Κοῦρλυ ἤξερε ὅλην αὐτὴ τὴν ἐπιχείρησι. Θάταν ἐπικίνδυνο γιὰ τὸν Τάϋλερ νὰ τὴν ἀφίσῃ δίχως ἐπίβλεψι. Μποροῦσε νὰ φλυαρήσῃ... Τῆς βρῆκε λοιπὸν μιὰ δουλειὰ στοῦ Ναϊτινγκαλ, ποὺ εἶνε ἄνθρωπος τοῦ Κάρλος.

»Πληρωνόταν καλά, δὲν παρακουραζόταν, κι' ὁ Ναϊτινγκαλ τὴν εἶχε μὴ στάξῃ καὶ μὴ βρέξῃ.

»Ἐσεῖς θελήσατε νὰ πάρετε διαζύγιο ἀπ' τὸ Λῆντλερ, γιὰ νὰ παντρευτῆτε μὲ τὸν Τάϋλερ — γιατὶ δὲν σᾶς εἶχε πῆ ποτὲ πὼς ἦταν παντρεμένος. Μὰ δὲν κατωρθώνατε ν' ἀνακαλύψετε τὰ ἴχνη του. Μιὰ μέρα λοιπόν, ποὺ τὸ κόττερό σας ἄραξε στὸ Κέῦ - Γουὲστ καὶ πήγατε νὰ περάσετε τὴ βραδυὰ σας στὸ Καζίνο, βρήκατε ἐκεῖ τὸν ἀγαπητό σας καὶ χαμένο σύζυγο. Τώρα εἴχε πάρει τὸ ὄνομα Νοῦλεν... Τί ἀστεῖες συμπτώσεις πούχει κάποτε ἡ ζωή, ἀλήθεια!

'Η Γκλόρια μασοῦσε νευρικὰ τὸ κάτω χείλος της.

— Περνᾶτε γιὰ ἔξυπνος, ἔ; πρόφερε μὲ μανία.

—'Ο Νοῦλεν— ἢ ὁ Λῆντλερ, ἂν προτιμᾶτε — δὲν κερδίζει μεγάλα πράγματα μὲ τὸ Καζίνο του. Προσφέρεται λοιπὸν νὰ σᾶς παραχωρήσῃ τὸ διαζύγιο, ἂν λαδωθῇ δεόντως! Σᾶς χρειάζονται συνεπῶς λεφτά, ἀλλὰ ὁ Τάϋλερ δὲν ἐννοεῖ ν' ἀνοίξῃ τὸ πορτοφόλι του.

»Ἀναγκάζεσθε λοιπόν, γιὰ τὴν ὥρα, νὰ παραιτηθῆτε ἀπ' τὸ σχέδιό σας... 'Η ἀλήθεια εἶνε ὅτι δὲν εἴχατε μεγάλον ἔρωτα γιὰ τὸν Τάϋλερ. Λατρεύατε ἰδίως τὰ λεφτά του! Καί, γιὰ νάσθε βεβαία πὼς δὲν θὰ σᾶς λείψουν, ὁ μόνος τρόπος ἦταν νὰ τὸν παντρευτῆτε.

»'Η 'Ομοσπονδιακὴ 'Αστυνομία ἀνακάλυψε πὼς εἴχατε, τὸν καιρὸ ἐκεῖνο, κρυφὲς σχέσεις μ' ἕνα Κινέζο, τῆς συμμορίας Τάϋλερ - Κάρλος. Δὲν καταφέρνατε, βλέπετε, νὰ κρυφτῆτε κα-

λά... Αὐτὸς λοιπὸν ὁ κίτρινος φίλος σας ἐξαφανίσθηκε προ ὀλίγου μηνῶν περίπου. "Ισως ὁ Τάϋλερ εἶχε ἀντιληφθῆ κάτι τι κι' ἔβαλε τὸν Κάρλος νὰ τὸν ξεπαστρέψῃ. Δὲν ξέρω. Πάντως, ὁ Γυιὸς τοῦ Οὐρανοῦ χάθηκε ἐντελῶς. Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε σεῖς, μικρούλα, τί τοῦ συνέβη;

'Η Γκλόρια ἔκρυψε τὸ κεφάλι της μέσα στὰ χέρια της κι' ἔβαλε τὰ κλάμματα.

—'Ελᾶτε, μὴ χαλᾶτε τὴν καρδούλα σας! τῆς εἶπε ὁ Φέννερ. "Ας ἐξακολουθήσουμε.

»Τότε ἀκριβῶς παρουσιάστηκε ἡ ἀδελφή σας. "Ηρθε νὰ μὲ βρῇ στὸ γραφεῖο μου. Τὸ περίεργο εἶνε ὅτι ἡ 'Ομοσπονδιακὴ 'Αστυνομία δὲν κατάφερε ν' ἀνακαλύψῃ ἀπολύτως τίποτε γι' αὐτήν. Δὲν μπόρεσε νὰ παρακολουθήσῃ τὴν περασμένη ζωή σας πιὸ παλιὰ ἀπ' τὴν ἐποχὴ ποὺ μαγεύατε τοὺς θεατὰς τῶν ἐπαρχιακῶν μιοῦζικ - χώλλ.

»Μπορεῖ ὡστόσο νὰ συμπεράνῃ κανεὶς ὅτι ἡ ἀδελφή σας ἦταν φρονιμώτερη ἀπὸ σᾶς κι' ὅτι συνεπῶς δὲν εἶχε ἱστορία... Γιατὶ ἤρθε νὰ μὲ βρῇ; Πῶς ἤξερε γιὰ τοὺς Κινέζους, γιὰ τὸ Νοῦλεν καὶ γιὰ τὸν Κάρλος; Δὲν μπορῶ ἀκόμη νὰ τὸ ἐξηγήσω. Θὰ τὸ ἀνακαλύψω μιὰ μέρα κι' αὐτό... Πάντως, ἐγὼ ἦρθα ἐδῶ ἐξ αἰτίας τῆς ἀδελφῆς σας. Νὰ πῶς βλέπω λοιπὸν τὴν κατάστασι:

»'Ο Νοῦλεν φοβᾶται τὸν Τάϋλερ καὶ τὸν Κάρλος. Κι' εἶνε πολὺ φυσικό, αὐτό, γιατὶ δὲν θέλει νὰ μαθευτῇ πὼς εἶνε ὁ Λῆντλερ, ὁ καταχραστής. Στοιχηματίζω δὲ ὅτι ἐσεῖς τὸ εἴχατε πῆ στὸν Τάϋλερ... ἢ τουλάχιστον ὁ Νοῦλεν φοβόταν πὼς τὸ εἴπατε.

»Μὰ δὲν πολυταιριάζατε μὲ τὸν Τάϋλερ. Μαλώνατε κάθε στιγμή. Κι' ἔπειτα... ἴσως νὰ μάθατε πὼς ἦταν παντρεμένος. Τὸν χτυπήσατε ἐπιτέλους μὲ ρεβόλβερ κι' ἤρθατε νὰ ζητήσετε ἄσυλο κοντὰ σὲ μένα. Φαίνεται πὼς μὲ εἴχατε βρῇ τοῦ γούστου σας. Μιὰ ποὺ ζητοῦσατε λοιπὸν κάποιον ἄλλον γιὰ νὰ ζήσετε μαζί του, διαλέξατε μένα.

»Μόνο ποὺ δὲν εἴχατε σκοτώσει τὸν Τάϋλερ, ὅπως νομίσατε. "Οταν πῆγα τὴ νύχτα ἐκείνη στὸ κόττερό του, γιὰ νὰ ἐξακριβώσω τί εἶχε συμβῆ, αὐτὸς βρισκόταν μέσα στὴν κοῦρσα του, στὴν παραλία. Καὶ λίγο ἔλειψε νὰ μὲ ξεπαστρέψῃ! "Επειτα ἔκανε τὴν ἴδια ἀπόπειρα ἐναντίον σας. Γιατί; Γιατὶ ξέρει ὅτι τοῦ πήρατε κάτι τι ἀπ' τὸ κόττερο, ἀφοῦ ἐξασκηθήκατε πάνω του στὴ σκοποβολή... "Η μήπως κάνω λάθος;

'Η Γκλόρια σταμάτησε το

ότε με μόνη. "Εχω ανάγκη νὰ τακτοποιήσω τὶς ἰδέες μου.

Ὁ Φέννερ σηκώθηκε καὶ δήλωσε:

— Θὰ περιμένω στὴ διπλανὴ κάμαρα. Μὴν ἀργήσετε ὅμως πολύ.

Πήγε ὡς τὴν πόρτα, σταμάτησε καὶ ρώτησε ξαφνικά:

— Ποιες σχέσεις εἴχατε μὲ τὴν ἀδελφή σας;

Ἡ Γκλόρια γύρισε ἀλλοῦ τὰ μάτια της, γιὰ ν' ἀπαντήση:

— Τὴν ἀντιπαθοῦσα, γιατὶ ἦταν κακή, μικρόψυχη καὶ ζηλεύοντο νὰ βλάψη τοὺς ἄλλους.

Ὁ Φέννερ ζάρωσε τὰ φρύδια του, μὲ ἔκφρασι ἀπορίας.

— Δὲν σᾶς πολυπιστεύω, εἶπε. Μπορεῖ ὡστόσο νὰναι ἀλήθεια... Πάντως, δὲν τὴν κλάψατε πολύ, ἔ;

— Ὄχι, καθόλου, φώναξε ἡ Γκλόρια. Βρῆκε τὸ τέλος ποὺ τῆς ἄξιζε!

Ὁ Φέννερ ἔμενε ἀκίνητος κοντὰ στὴν πόρτα,συλλογισμένος.

— Αὐτὸ μὲ κάνει νὰ σκέπτωμαι κάτι... εἶπε ἀργά. Ὁ Τάϋλερ καὶ σεῖς βρισκόσαστε στὴ Νέα Ὑόρκη, ὅταν δολοφονήθηκε ἡ Μάριαν. Μοιάζατε πολὺ μαζί της, σὰν δίδυμη ἀδελφή. Ἂς ὑποθέσουμε λοιπόν... ὅτι ὁ Τάϋλερ τσιμπήθηκε μ' αὐτήν! Ἂς ὑποθέσουμε πὼς τὴν πῆρε κάπου κι' ἀσχολήθηκε μὲ τὸ ἀγαπημένο του σπόρ... γιατὶ ἦταν κατασημαδεμένη ἀπὸ μαστιγώσεις, ὅταν ἦρθε στὸ γραφεῖο μου. Ἂς ὑποθέσουμε πὼς τοὺς βρήκατε σεῖς μαζὶ κι' ὅτι σκοτώσατε τὴ Μάριαν. Τέλος, ἂς ὑποθέσουμε ὅτι ὁ Τάϋλερ ἀνέθεσε στοὺς δυὸ Κουβανούς του νὰ τὴν κομματιάσουν καὶ νὰ ἐξαφανίσουν τὰ κομμάτια της. Γι' αὐτὸν δὲν ἐδούλευαν τὰ δυὸ ἐκεῖνα βρωμόσκυλα;

— Ὤ, μὲ νομίζετε πιὸ κακὴ ἀπ' ὅσο εἶμαι πραγματικά! διαμαρτυρήθηκε ἡ Γκλόρια.

Ἀλλὰ ἡ καινούργια ἐκείνη ἰδέα εἶχε κάμει μεγάλη ἐντύπωσι στὸ Φέννερ. Ξαναγύρισε στὴ μέση τῆς κάμαρας κι' ἐπέμεινε:

— Ἔτσι δὲν ἔγιναν τὰ πράγματα; Ἐλάτε, πέστε μου τὴν ἀλήθεια. Ἐσεῖς σκοτώσατε τὴ Μάριαν Ντάλεϋ;

Ἡ Γκλόρια ἔσκασε στὰ γέλια.

— Τί λόξα εἶν' αὐτὴ ποὺ σᾶς κόλλησε; φώναξε. Ὄχι, δὲν τὴ σκότωσα!

Ὁ Φέννερ ἔξυσε τὸ κεφάλι του.

— Βέβαια, εἶπε, δὲν θὰ ἐξηγεῖτο ἔτσι τὸ τηλεφώνημα τοῦ ἀγνώστου ἐκείνου ποὺ μοῦπε ὅτι ἡ ἀδελφή σας ἦταν τρελλή... Ἐπίσης δὲν ἐξηγεῖται ἡ παρουσία τοῦ σκοτωμένου Κινέζου στὸ γραφεῖο μου. Ὡστόσο...

Ἔμεινε ὄρθιος μιὰ στιγμή. Ἔπειτα γύρισε τὴν πλάτη του καὶ βγῆκε ἀπ' τὸ δωμάτιο, ἀφίνοντας τὴ Γκλόρια νὰ γυαλίζη τὰ νύχια της πάνω στὸ ὑφασμα τῆς ρόμπας της.

Πῆγε νὰ καθήση στὸ σαλόνι. Ἐνοιωθε μιὰ ἀκαθόριστη ἐντύπωσι ὅτι πλησιάζε στὴ λύσι τοῦ μυστηρίου...

Καθὼς ἔπινε ἕνα ποτήρι οὐΐσκυ, μπῆκε ὁ Μπούγκσεϋ.

— Δὲν κερνᾶς; εἶπε.

Ὁ ντέτεκτιβ τοῦζειξε μὲ μιὰ χειρονομία τὸ μπουκάλι. Ὁ γκάγκστερ γέμισε τὸ ποτήρι του, τὸ κύτταξε ἀπολαυστικά, ρούφηξε μιὰ γουλιὰ καὶ πλατάγισε τὰ χείλη του. Ὁ Φέννερ τοὔρριξε μιὰ ματιά, χωρὶς νὰ μιλήση.

— Τί γυναῖκα εἶν' αὐτή!... μουρμούρισε σὲ λίγο ὁ Μπούγκσεϋ.

— Τί ἐννοεῖς; ρώτησε ἀφηρημένα ὁ Φέννερ.

— Ἀ, τίποτε... Μόνο, ὅταν θὰ τύχη νὰ ξαναφύγης, νὰ μὲ πάρης καὶ μένα μαζί σου! Δὲν εἶμαι καθόλου ἥσυχος μαζί της, ὁλομόναχος.

Ὁ ντέτεκτιβ τὸν κύτταξε μὲ ἔκπληξι.

— Μὰ ἐσὺ τὴ λαχταροῦσες! παρατήρησε.

— Ναί, ἀλήθεια... μὰ δὲ μ' ἀρέσουν οἱ τρόποι της...

Ὁ Φέννερ ζάρωσε τὰ φρύδια του.

— Ἄκουσε, γέρο μου, εἶπε. Ἀντε νὰ κάνης καμμιὰ βόλτα. Ἔχω τόσα πράγματα στὸ κεφάλι μου, ὥστε δὲν μπορῶ νὰ μὲ σκοτίζης μὲ τοὺς ἐρωτές σου...

— Καλά, καλά, ψιθύρισε ὁ Μπούγκσεϋ. Μὲ συγχωρεῖς!

Καὶ βγῆκε ἀπ' τὸ δωμάτιο.

Ξαπλωμένος στὸ ντιβάνι, μπροστὰ στὸ παράθυρο, μὲ τὸ ποτήρι του στὸ χέρι, ὁ Φέννερ κύτταζε ἀφηρημένα τὰ ψηλὰ δέντρα τοῦ κήπου... Ἔμεινε ἔτσι ἀρκετὴν ὥρα.

Ὁ Χόσκις, τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Ἀστυνομίας, εἶχε βάλει ὅλα του τὰ δυνατὰ γιὰ νὰ τὸν βοηθήση. Τοῦ εἶχε ὑποσχεθῆ ἀκόμη νὰ συγκεντρώση πληροφορίες γιὰ τὴ Μάριαν Ντάλεϋ.

Ὁ Νοῦλεν δὲν εἶχε νὰ φοβηθῆ τίποτε, ἐφόσον δὲν ἐγύριζε στὸ Ἰλλινόϊς. Δὲν μποροῦσαν νὰ τὸν καταδιώξουν γιὰ τὴν κατάχρησι, στὴ Φλόριντα.

Σ' αὐτὴ τὴ θέσι βρισκόταν ἀκόμη ὁ Φέννερ, ὅταν τὸ σούρουπο ἡ Γκλόρια ἦρθε νὰ τὸν βρῆ καὶ κάθησε κοντά του.

— Λοιπόν; Σκεφθήκατε; τὴ ρώτησε ὁ Φέννερ.

— Ναί...

Σώπασαν κι' οἱ δυὸ γιὰ λίγο. Ἔπειτα ὁ Φέννερ εἶπε:

— Θὰ σᾶς ἀνησυχῆ, σίγουρα, ἡ σκέψι τὶ θ' ἀπογίνετε... Θὰ λέτε μὲ τὸ νοῦ σας ὅτι πρέπει νὰ βρῆτε κάποιο φίλο γιὰ νὰ σᾶς συντηρῆ.

Τὸ βλέμμα τῆς Γκλόριας πῆρε τραχειὰ ἔκφρασι.

— Ὅλα τὰ σκέπτεσθε, ἐσεῖς! εἶπε ἐπιθετικά.

— Μὰ δὲν πρέπει ν' ἀνησυχῆτε. Κυτταχτῆτε σ' ἕνα καθρέφτη! Μιὰ τέτοια ὡμορφοῦλα δὲν κινδυνεύει ποτὲ νὰ πεθάνη τῆς πείνας.

Ἡ Γκλόρια γέλασε νευρικὰ κι' ἀπάντησε:

— Θάθελα πολὺ νὰ σᾶς ἀντιπαθήσω, μὰ δὲν μπορῶ. Εἴσασστε χαριτωμένος! Δὲν κάνετε ποτὲ κόρτε στὶς γυναῖκες, ἐσεῖς;

— Ἂς κυττάξουμε τὴ δουλειά μας. Ἀφίστε κατὰ μέρος τὴν ἰδιωτικὴ ζωή μου. Τώρα βρίσκομαι σὲ ὑπηρεσία, κι' ὅταν δουλεύω δὲν διασκεδάζω ποτέ!

Ἡ Γκλόρια ἀναστέναξε καὶ μουρμούρισε:

— Κρίμα! Νὰ ξέρατε τὶ χάνετε!...

Ὁ Φέννερ ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του.

— Ἂς μιλήσουμε λίγο γιὰ τὸν Τάϋλερ, εἶπε. Τί εἶνε ἐκεῖνο ποὺ σουφρώσατε ἀπ' τὸ κόττερό του;

Ἡ Γκλόρια ἔκαμε ἕνα μορφασμό.

— Μὰ πῶς σᾶς ἦρθε αὐτὴ ἡ ἰδέα; διαμαρτυρήθηκε.

— Γιὰ ποιον ἄλλο λόγο θὰ ἐπιχειροῦσε νὰ σᾶς σκοτώση, ἂν ὄχι γιὰ νὰ σᾶς ἐμποδίση νὰ μιλήστε γιὰ κάποιο μυστικό του;

Ἡ Γκλόρια πῆγε ὡς τὸ μπουφέ, ἄνοιξε ἕνα κουτὶ ἀπὸ μπισκότα, πῆρε ἀπὸ μέσα ἕνα μικρὸ πορτοφόλι καὶ τὸ πέταξε στὸ Φέννερ.

— Νὰ τὶ τοῦ πῆρα, εἶπε.

Ὁ Φέννερ ἄνοιξε τὸ πορτοφόλι κι' ἔβγαλε ἀπὸ μέσα ἀρκετὰ χαρτιά. Ἄναψε ἕνα τσιγάρο κι' ἀρχισε νὰ τὰ ἐξετάζη μὲ προσοχή.

Στὴν ἀρχή, ἡ Γκλόρια ἔμεινε κοντά του, κυττάζοντάς τον. Ἔπειτα, ὅταν τὸν εἶδε τόσο ἀπορροφημένο, σηκώθηκε καὶ βγῆκε στὸν κῆπο. Ὅταν ξαναγύρισε, ἔπειτα ἀπὸ δέκα λεπτά, ὁ Φέννερ τῆς εἶπε, χωρὶς νὰ σηκώση τὰ μάτια του ἀπ' τὰ χαρτιά:

— Ἑτοιμάστε νὰ τσιμπήσουμε κάτι! Ἔχω δουλειὰ ἀπόψε!

Ἡ Γκλόρια βγῆκε γιὰ νὰ δώση διαταγές. Ὅταν ξαναγύρισε, ὁ Φέννερ καθόταν πάντα στὴν ἴδια θέσι, ἀλλὰ δὲν εἶχε πιὰ μπροστά του τὸ πορτοφόλι καὶ τὰ χαρτιά.

— Λοιπόν;... τοῦ εἶπε ἡ νέα γυναῖκα.

Ὁ Φέννερ τῆς ἔρριξε μιὰ ματιὰ παγωμένη.

— Ξέρει κανεὶς ἀπ' τὴ συμμορία ὅτι ἔχετε αὐτὸ τὸ σπίτι; ρώτησε.

— Ὄχι, κανεὶς ἀπολύτως.

Ὁ ντέτεκτιβ ζάρωσε τὰ φρύδια του.

— Μὰ δὲν μπορεῖτε νὰ μὲ πεῖσετε ὅτι σκαρώσατε ὁλομόναχη αὐτὸ τὸ νοικοκυριό σας! ἐπέμεινε.

Δὲν μπόρεσε νὰ καταλάση ἂν ἡ Γκλόρια εἶχε χλωμιάσει πραγματικά, ἢ ἂν ἦταν παιγνίδι τοῦ φωτισμοῦ...

— Θέλω νὰχω ἕνα μέρος, ὅπου νὰ μπορῶ νὰ καταφύγω σὲ κάθε ἀνάγκη, ἀπαντήσε ἡσυχα ἡ νέα γυναῖκα. Μάζεψα λοιπὸν οἰκονομίες κι' ἀγόρασα αὐτὸ τὸ σπίτι. Κανεὶς δὲν τὸ ξέρει.

Ὁ Φέννερ σώπασε λίγο κι' ἔπειτα ρώτησε:

— Ξέρετε τί ἔχει μέσα τὸ πορτοφόλι;...

— Ἔρριξα μιὰ ματιά, ἀλλὰ δὲν καταλάβα πολλὰ πράγματα.

— Κι' ὅμως, αὐτὰ τὰ χαρτιὰ ἔχουν μεγάλη σημασία γιὰ τὸν Τάϋλερ. Ὑπάρχουν ἀνάμεσά τους τέσσερες ἀποδείξεις τοῦ Κάρλος γιὰ λεφτὰ ποὺ πῆρε. Ὑπάρχουν ἐπίσης δυὸ συναλλαγματικὲς γιὰ μεγάλα ποσά, μὲ τὴν ὑπογραφὴ τοῦ Νοῦλεν... καὶ τὰ σχεδιαγράμματα ἀπὸ πέντε τοποθεσίες τῆς παραλίας, ὅπου ξεμπαρκαρουν τοὺς λαθραίους Κινέζους.

Ἡ Γκλόρια ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους της.

— Ὅλ' αὐτὰ δὲν μπορεῖ νὰ ἐξαργυρωθοῦν! εἶπε ἀδιάφορα.

Ὁ Φέννερ χαμογέλασε καὶ σηκώθηκε.

— Δὲν ἔχω τὴν ἴδια γνώμη, ἀπάντησε. Δῶστε μου τώρα ἕνα μεγάλο φάκελλο.

Ἐκείνη τοὔδειξε ἕνα μικρὸ γραφεῖο, σὲ μιὰ γωνιά.

— Ἐκεῖ θὰ βρῆτε ἀπ' ὅλα, τοῦ εἶπε.

Ὁ ντέτεκτιβ ἔκλεισε τὰ χαρτιὰ σ' ἕνα φάκελλο, πρόσθεσε ἕνα σύντομο σημειωμά του κι' ἔγραψε στὸ φάκελλο τὸ ὄνομα τῆς Πάουλα Ντόραν καὶ τὴ διεύθυνσι τοῦ γραφείου του.

Ἡ Γκλόρια, ποὺ διάβαζε πάνω ἀπ' τὸν ὦμο του, τὸν ρώτησε φιλύποπτα:

— Ποιὰ εἶνε πόλι αὐτή;

— Ἡ κοπέλλα ποὺ φροντίζει γιὰ τὶς δουλειές μου, στὴ Νέα Ὑόρκη.

— Γιατὶ τῆς στέλνετε τὰ χαρτιά;

— Γιὰ νὰ ρωτᾶς, μικρή μου!... Ἂν ἤθελα, δὲν θάχα παρὰ νὰ τὰ παραδώσω στὸ Χόσκις, τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Ἀστυνομίας. Δὲν θὰ χρειαζόταν περισσότερα στοιχεῖα γιὰ ν' ἀρχίση τὴν ἐπίθεσι... Θέλω ὅμως νὰ κανονίσω ἐγὼ μόνος μου τὸ λογαριασμό μου μὲ τὸν Κάρλος! Μπορεῖ ὡστόσο νὰ μὲ σκοτώση, σ' αὐτὸ τὸν πόλεμο ποὺ τὸν κήρυξα, καὶ τότε ἡ γραμματεύς μου θὰ παραδώση ὅλ' αὐτὰ τὰ χαρτιὰ στὴν ἀστυνομία. Κατάλαβες τώρα;

Ἡ Γκλόρια ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους της.

— Τί ἀνόητοι ποὺ εἶν' οἱ ἄντρες! εἶπε. Ὅταν κάνουν βλακεῖες γιὰ μιὰ γυναίκα, τὶς κάνουν γιὰ τὸ φιλότιμό τους... Νὰ τώρα ποὺ ἐσεῖς θὰ τὰ βάλετε ὁλομόναχος μὲ μιὰ ὁλόκληρη συμμορία, γιὰ νὰ κανονίσετε ἕνα λογαριασμό!

Ὁ Φέννερ σηκώθηκε.

— Ποιὸς σᾶς εἶπε πὼς θᾶμαι μόνος; παρατήρησε.

Καί, καθὼς ἔβγαινε, πρόσθεσε:

— Πάω νὰ ταχυδρομήσω αὐτὸ τὸ γράμμα καὶ θὰ ξαναγυρίσω ἀμέσως. Θὰ φάμε κατόπιν.

Ἀφοῦ ἔρριξε τὸ φάκελλο στὸ ταχυδρομεῖο, ἔδωσε ἔπειτα τὸ παρακάτω τηλεγράφημα:

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια

Γυαλίζετε τὰ παπούτσια σας μὲ

ARIZONA

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ ΡΙΖΙΚΗ

Μὲ τὰ τελειότερα Ἀμερικανικὰ μηχανήματα Βραχέων κυμάτων

HERMOFLUX HYFRECATOR

Αἰσθητικὴ Δέρματος - Προσώπου μὲ ἀκτῖνας ULTRA-VIOLET ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Δερματολόγου Ἰατροῦ

ΑΝΔΡΕΑ Θ. ΧΡΥΣΗ

Νίκης 13 Τηλ. 29-548

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

Μὲ ἄμεσον παραλαβὴν στοί

Π. ΠΑΝΟΣ & ΥΙΟΣ

Λένορμαν 68

Τηλ. 51-138

Τραμ 11

ΚΥΡΙΕΣ μου προσέξατε Ἡ ΝΕΑ μας χονδρὴ

ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ

μὲ ἰγαλάκτωμα Λανολὶν Ἀμερικαὶν σᾶς ἐξασφαλίζει γιὰ 7 μῆνες ἕνα κεφαλάκι κουκλίστικο

Λόγω τῶν ἑορτῶν ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

ΓΑΡΥΦΑΛΛΟΥ

Πατησίων-Χαλκοκονδύλη 20

Τηλ. 54-287

Πατρίτσια Μεντίνα

Ἀπὸ γιατρὸς κινηματογραφικὸς ἀστήρ

Ἡ Πατρίτσια Μεντίνα παρουσιάστηκε στὸ ἀμερικανικὸ κοινὸ μὲ τὸ φίλμ τῆς Μέτρο - Γκόλντουϊν - Μέγερ, «Ἡ κρυφὴ καρδιὰ» ὅπου συμπρωταγωνιστοῦσε μαζὶ μὲ τὴν Κλωντὶτ Κολμπέρ, τὸν Οὐώλτερ Πίτζον καὶ τὴν Τζὴν Ἄλλυσον.

Ἡ ἐμφάνισίς της προκάλεσε μεγάλο ἐνθουσιασμὸ καὶ ἡ ἐπιτυχία τῆς ταινίας ὀφείλεται πρὸ παντὸς στὴν χαριτωμένη μελαχροινὴ αὐτὴ κοπέλλα ποὺ ἦρθε ἀπὸ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἀπὸ τὴν Μ. Βρεττανία.

Ἡ Πατρίτσια γεννήθηκε στὶς 19 Ἰουλίου 1923 στὸ Λονδῖνο καὶ εἶνε κόρη τοῦ Λορένζο καὶ τῆς Γκόντα Μεντίνα.

Οἱ γονεῖς της τὴν εἶχαν βάλει ἐσωτερική σὲ γαλλικὸ κολλέγιο κι' ἔτσι ἡ μικρὴ Πατρίτσια ὅταν ἀποφοίτησε μιλοῦσε τὰ γαλλικὰ σὰν Γαλλίδα.

Τ' ὄνειρό της ἦταν νὰ γίνη γιατρός. Ἔβλεπε μιὰ μεγάλη κλίσι γι' αὐτό. Δὲν διάβαζε τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἰατρικὰ συγγράμματα. Ἤθελε νὰ πάη στὴ Γαλλία νὰ γραφῆ στὸ Πανεπιστήμιο καὶ γυρίζοντας στὴν Ἀγγλία ν' ἀνοίξη ἰατρεῖο καὶ νὰ διορισθῆ σὲ διάφορες κλινικές.

«Αὐτὸ ἦταν τ' ὄνειρό μου, λέει ποὺ νὰ ἤξερα ὅμως πόσο διαφορετικὰ θὰ ἐρχόντουσαν τὰ πράγματα».

Ἔπρεπε νὰ περιμένη νὰ τελειώση ἐκεῖνο τὸ καλοκαῖρι γιὰ νὰ μπορέση νὰ φύγη γιὰ τὴ Γαλλία τὸ φθινόπωρο.

Μιὰ καλοκαιριάτικη μέρα, τὸ Λονδῖνο εἶχε γεμίσει ρεκλάμες. Ἕνας γαλλικὸς ἐρασιτεχνικὸς θίασος εἶχε φθάσει ἐκεῖ, καὶ θὰ ἔδινε μιὰ σειρὰ παραστάσεων.

Ἡ Πατρίτσια ἦταν πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν ἀποφοίτων τοῦ κολλεγίου της, καὶ ὡς γαλλομαθὴς καὶ ἐκπρόσωπός του τοὺς μίλησε σὲ μιὰ γιορτὴ ποὺ θὰ δινόταν πρὸς τιμήν τους.

Ἡ ἴδια ἔπρεπε νὰ ἀπαγγείλη ἕνα γαλλικὸ μονόλογο.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ θιάσου τὰ ἔχασε. Δὲν φανταζόταν ὅτι μιὰ Ἀγγλίδα μπορουσε νὰ ἔχη τέτοια προφορὰ στὰ γαλλικὰ καὶ νὰ παίξη περίφημα. Ὅταν ἡ γιορτὴ τέλειωσε, τῆς πρότεινε νὰ τὴν προσλάβη στὸ θίασό του.

Ἡ Πατρίτσια γέλασε καὶ τοῦ εἶπε ὅτι εἶχε πάρει πιὰ τὴν ἀπόφασί της νὰ γίνη γιατρός. Ποτὲ της δὲν εἶχε σκεφθῆ νὰ γίνη ἠθοποιὸς καὶ οὔτε εἶχε καμμιὰ ἐμπιστοσύνη στὸ ταλέντο της.

Τὴν ἄλλη μέρα τὴν ἐπισκέφθηκε στὸ σπίτι της ἕνας ἀντιπρόσωπος μιᾶς ἀγγλικῆς κινηματογραφικῆς ἑταιρίας, ποὺ τῆς πρότεινε νὰ γυρίση μιὰ δοκιμαστικὴ ταινία. Τὴν εἶχε δῆ στὴν παράστασι τῆς προηγούμενης μέρας καὶ σκέφθηκε πὼς θὰ ἦταν κρίμα ἕνα τέτοιο ταλέντο νὰ πάη χαμένο.

Ἐκείνη ὅμως ποὺ τὰ εἶχε πραγματικὰ... χαμένα, ἦταν ἡ ἴδια ἡ Πατρίτσια.

Δὲν μποροῦσε νὰ χωνέψη πὼς οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶχαν ἀνακαλύψει κάτι, ποὺ αὐτὴ δὲν εἶχε σκεφθῆ καθόλου σ' ὅλη της τὴ ζωή.

Ἡ σκέψις αὐτὴ κατάντησε νὰ τῆς τριβελίζη τὸ μυαλό. Καὶ συλλογιζόταν μήπως εἶχαν δίκηο ἐκεῖνοι.

Ἔτσι ἕνα πρωὶ ἀποφάσισε νὰ μὴν ξαναφορέση τὴν ἄσπρη μπλοῦζα τοῦ γιατροῦ καὶ νὰ πάη νὰ γυρίση μιὰ δοκιμαστικὴ ταινία.

Ἡ δοκιμὴ πέτυχε. Σὲ λίγες μέρες ὑπέγραψε τὸ σχετικὸ συμβόλαιο καὶ γύρισε τὴν πρώτη της ταινία μὲ τὸν τίτλο «Μυστικὸ ταξεῖδι», ὅπου πρωταγωνιστοῦσε ἡ ἴδια. Μετὰ ἀπ' αὐτὴ τὴν ταινία γύρισε καὶ ἄλλες. Τὸ ταλέντο της εἶχε πιὰ ἐπιβληθῆ.

Στὸ στούντιο ποὺ ἐργαζόταν γνώρισε τὸν χαριτωμένο Ρίτσαρντ Γκρὴν, ποὺ δούλευε κι' αὐτὸς ἐκεῖ. Ὅταν τέλειωναν τὴ δουλειά τους, ἔφευγαν μαζί, ἔτρωγαν, ἔκαναν κανέναν περίπατο, φιλιόντουσαν τρυφερὰ καὶ ὕστερα ὁ Γκρὴν τὴν συνόδευε σπίτι της. Οἱ ἀρραβῶνες τους δὲν ἄργησαν νὰ ἀναγγελθοῦν. Τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων τοῦ 1941 παντρεύτηκαν.

Δυὸ χρόνια ἀργότερα ἡ Πατρίτσια καὶ ὁ Ρίτσαρντ Γκρὴν ἔπαιξαν μαζὶ τοὺς πρωτεύοντας ρόλους στὸ φίλμ «Μὴν τὸ παίρνης κατάκαρδα».

Τὸ 1944 ὅταν ὁ ἄντρας της πῆρε μιὰ μικρὴ ἄδεια ἀπὸ τὸ στρατὸ καὶ γύρισε στὸ Λονδῖνο, ἀνέβασαν ἕνα θεατρικὸ ἔργο ὅπου ἔπαιξαν γιὰ τὴν ψυχαγωγία τῶν στρατιωτῶν, μὲ τὸν τίτλο «Ὁ ἄνθρωπος ὑπὸ τὰ ὅπλα».

Τὸ 1944 ἡ Πατρίτσια καὶ ὁ ἄντρας της ἔφτασαν στὴν Ἀμερική. Ἐκεῖ ὅλες οἱ ἑταιρίες πρότειναν στὸ Ρίτσαρντ Γκρὴν ἱκανοποιητικὰ συμβόλαια, ἐνὼ τὴν Πατρίτσια ποὺ δὲν τὴν ἤξεραν, τὴν ἀγνόησαν. Ὁ ἄντρας της ὅμως παρακάλεσε νὰ τὴν δοκιμάσουν κι' αὐτή. Ἡ Μέτρο - Γκόλντουϊν - Μάγερ δέχτηκε καὶ γοητεύτηκε ἀπὸ τὸ παίξιμό της. Τῆς ἔδωσε τότε ἕναν ἀπὸ τοὺς πρωτεύοντας ρόλους στὴν ταινία «Κρυφὴ καρδιά», ποὺ κατέκτησε τοὺς Ἀμερικανούς.

Ἡ Πατρίτσια εἶνε μιὰ ἀπὸ τὶς ὡραιότερες μελαχροινὲς τοῦ Χόλλυγουντ, μὲ μεγάλα μαῦρα μάτια καὶ πολὺ μαῦρα μαλλιά. Τῆς ἀρέσει νὰ ντύνεται σπόρ.

Ὅταν δὲν ἔχη δουλειὰ στὸ στούντιο, παίζει πιάνο, ζωγραφίζει, ἢ γράφει νουβέλες. Δὲν ἐννοεῖ νὰ ξαναδῆ ἰατρικὸ βιβλίο. Ζῆ πολὺ ἀγαπημένα μὲ τὸν ἄντρα της καὶ ἔχει δυὸ ὄνειρα: Νὰ γίνη μεγάλη ἠθοποιὸς καὶ νὰ ἀποχτήση ἕνα μικρὸ κτῆμα ὅπου νὰ μπορῆ νὰ ἱππεύη πολλὰ ἄλογα, ἀγελάδες, ζῶα ὅλων τῶν εἰδῶν, μὲ μιὰ μεγάλη πισίνα γιὰ νὰ μπορῆ νὰ κολυμπᾶ ὅλη μέρα, γιατ' εἶνε τὸ σπὸρ ποὺ λατρεύει.

Πλήρωσε 25.000 δολλάρια

Ὁ γνωστὸς Ἀμερικανὸς σκηνοθέτης καὶ παραγωγὸς κινηματογραφικῶν ταινιῶν Σέλζνικ ἔδωσε εἴκοσι πέντε χιλιάδες δολλάρια στοὺς κληρονόμους τοῦ Ντεμπυτύ, γιὰ νὰ τοῦ ἐπιτρέψουν νὰ διασκευάση ἕξη ἔργα τοῦ διασήμου μουσουργοῦ, ποὺ θὰ χρησιμεύσουν ὡς μουσικὴ τοῦ «Πορτραίτου τῆς Τζέννι», μιᾶς νέας ταινίας ποὺ νυρίζει τώρα.

Ἡ χαριτωμένη Πατρίτσια.

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ του ΛΟΠΕΖ

Δραματικὸ διήγημα

Ἦταν 30 ἐτῶν ἡ Πέρλα, ὅταν πρωτοείδε κι' ἀγάπησε τὸν Χουὰν Σιμενές. Αὐτὸς ἦταν τότε 18 ἐτῶν μόνο, φοιτητής, ὤμορφος, μὲ φωτεινὰ μάτια, πλούσια μαλλιὰ καὶ χλωμὸ πρόσωπο. Ποτὲ ὡς τότε δὲν εἶχε ἀγαπήσει ἡ Πέρλα. Καί, ξαφνικά, τὸ πάθος ξέσπασε μέσα της σὰν ἠφαίστειο.

Εἶχε παντρευτῆ ἀπὸ πολὺ νέα τὸ στρατηγὸ Λοπέζ, ἕνα ἄνδρα ἀντιπαθητικό, κτηνώδη, χυδαῖο. Εἶχε δεχθῆ τὸ γάμο αὐτὸ γιατὶ τὸ ἀπαίτησαν οἱ γονεῖς της. Δὲν πῆρε σύζυγο, ἀλλὰ τύραννο. Παντρεύτηκε κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ θὰ ὡδηγεῖτο στὴν κρεμάλα...

Καὶ τώρα ἤθελε νὰ κερδίση τὸ χαμένο καιρὸ καὶ ν' ἀγαπήση μ' ὅλη τὴ θέρμη τῆς καρδιᾶς της τὸ Χουάν. Ἕνα φιλί του θὰ τὴν πλήρωνε καὶ θὰ τὴν ἔκανε νὰ ξεχάση τὸ θλιβερὸ παρελθόν.

Ἐπιτέλους, κατώρθωσε νὰ κάμη τὸ νεαρὸ φοιτητὴ νὰ καταλάβη πὼς τὸν ἀγαποῦσε. Ὁ Χουὰν δὲν μποροῦσε νὰ πιστέψη σὲ τόση εὐτυχία... Ἡ Πέρλα ποῦλαμπε στὰ σαλόνια σὰν βασίλισσα μὲ τὴν ὠμορφιά της, δὲν εἶχε ἀγαπήσει ἕναν ἀριστοκράτη, ἀλλ' αὐτόν, τὸν ἄσημο Χουάν, τὸ γυιὸ ἑνὸς ἁπλοῦ παπᾶ τῶν περιχώρων τοῦ Μεξικοῦ.

Τῆς φανέρωσε κι' αὐτὸς τὴν ἀγάπη του, μὲ παιδικὴ ὁρμητικότητα. Τὴ βεβαίωσε ὅτι πρόσφερε μπροστὰ στὰ πόδια της τὴν ἀνέραστη ὡς τότε καρδιά του. Θὰ μποροῦσε νὰ τὴν κομματιάση, νὰ τὴ βασανίση, νὰ τὴν κάνη ὅ,τι ἤθελε. Ἐκεῖνος θᾶταν τρισευτυχισμένος γιατὶ θὰ ὑπέφερε ἀπ' τὰ χέρια της...

Ἡ Πέρλα τὸν ἄκουγε, κι' ἡ δροσερὴ νεανικὴ φωνή του ἔφτανε ὡς τὴν ψυχή της σὰν μελωδικὴ μουσικὴ ἄρπας. Τὴν κύτταζε γλυκὰ μὲ μιὰ ἀπ' τὶς ματιὲς ἐκεῖνες ποὺ φαίνονται βουτηγμένες σ' ἕνα ποτάμι εὐδαιμονίας καὶ ἡδονῆς....

Μιὰ μέρα ὁ Χουὰν νόμισε πὼς ἄνοιγε ὁ Παράδεισος γι' αὐτόν! Τοῦγραφε ἡ Πέρλα ὅτι ὁ Πρόεδρος εἶχε καλέσει τὸν ἄντρα της. Ὁ στρατηγὸς θᾶφευγε τὸ ἴδιο ἐκεῖνο βράδυ. Ἡ νέα γυναῖκα θᾶταν πιὰ ἐλεύθερη. Καλοῦσε λοιπὸν τὸν ἀγαπημένο της νὰ βρίσκεται στὶς 10 ἔξω ἀπ' τὸ ἀρχοντικό της. Μιὰ ἔμπιστη ὑπηρέτριά της θὰ τὸν ὁδηγοῦσε κοντά της.

Μέσα σὲ μισὴ μέρα, ὁ Χουὰν ἔζησε ἕναν ὁλόκληρο αἰῶνα. Μετροῦσε τὰ δευτερόλεπτα, ἕνα - ἕνα. Πόση ἀγωνία, πόσοι πόθοι κι' ἐλπίδες, πόσα σχέδια!...

Ἔφτασε τὸ βράδυ, κι' ἔπειτα ἡ νύχτα. Πολὺ πρὶν ἀπ' τὴν ὡρισμένη ὥρα, ὁ Χουὰν βρισκόταν στοὺς δρόμους, τριγυρίζοντας ἄσκοπα. Τέλος, σήμαναν οἱ 10...

★

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἄνοιξε ἡ πόρτα τῆς κάμαρας τῆς Πέρλας καὶ μπῆκε ὁ Λοπέζ. Ἡ γυναῖκα χλώμιασε. Εἶχε νομίσει ἀπ' τὰ βήματά του πὼς ἦταν ὁ Χουάν...

— Πέρλα, ἤθελες νὰ μὲ ἀτιμάσης, τῆς εἶπε κοφτὰ ὁ στρατηγός. Μὰ δὲν τὸ κατώρθωσες! Ἡ ὑπηρέτρια, ποὺ τῆς ἔδωσες τὸ γράμμα σου γιὰ τὸν Σιμενές, ἔχει μεγάλες ὑποχρεώσεις σὲ μένα. Μοῦ χρωστάει εὐγνωμοσύνη, γιατὶ ἔσωσα ἄλλοτε τὸν ἀδελφό της ἀπ' τὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα. Ὅταν λοιπὸν θέλησες νὰ τὴν κάμης συνένοχο τῆς ἀτιμίας σου, θυμήθηκε ὅ,τι μοῦ ὤφειλε. Κι' ἀντὶ νὰ πάη τὸ γράμμα σου στὸ Χουάν, τόφερε σὲ μένα.

Ἡ Πέρλα σωριάστηκε σ' ἕνα κάθισμα. Τὰ γόνατά της δὲν μποροῦσαν πιὰ νὰ τὴν κρατήσουν...

«Ποιὰ προμερὴ συμφορὰ μὲ περιμένει, Θεέ μου!...», ἔλεγε μὲ τὸ νοῦ της.

— Μὲ ξέρεις καλά, συνέχισε ὁ στρατηγός, καὶ καταλαβαίνεις ὅτι ἀποφάσισα νὰ ἐκδικηθῶ. Εἰδοποίησα τὸν Πρόεδρο ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπερασπισθῶ τὴν τιμή μου καὶ τοῦ ζήτησα νὰ μὲ συχωρέση γιατὶ θὰ παρήκουα τὴ διαταγή του. Ἔμεινα ἐδῶ... ἐνῶ ἐσὺ νόμιζες ὅτι ταξειδεύω αὐτὴ τὴ στιγμή!

»Ἄνοιξα τὸ γράμμα, τὸ διάβασα, τὸ ξανάκλεισα κι' εἶπα στὴν ὑπηρέτρια νὰ τὸ δώση στὸ φοιτητή. Ἔπειτα πῆνα στὸν παλιό μου φίλο, τὸ στρατηγὸ Ἀλμπαρέζ, ποὺ εἶνε στρατιωτικὸς διοικητής, καὶ τοῦ εἶπα ὅτι εἶχα πληροφορηθῆ μιὰ συνωμοσία τῶν ἀναρχικῶν.

»Ἀπόψε, στὶς 10 ἀκριβῶς, πρόσθεσα, ἕνας ἀπ' τοὺς συνωμότες πρόκειται ναρθῆ στὸ σπίτι μου γιὰ νὰ μελετήση τὰ κατατόπια καὶ νὰ προετοιμάση μιὰ δολοφονικὴ ἀπόπειρα ἐναντίον μου.

»Ὁ Ἀλμπαρὲζ τοποθέτησε μερικοὺς ἀστυνομικοὺς ὁλόγυρα ... ποὺ ὑποδέχθηκαν τὸ Χουάν, ὅταν παρουσιάσθηκε! Συνεπῶς, Πέρλα, ἐλπίζω νὰ συχωρέσης τὸν ἀγαπημένο σου, ἂν δὲν εἶνε ἀκριβὴς στὸ ραντεβοῦ του, ὅπως ἐπιθυμοῦσε!

Ἡ Πέρλα ἔμενε ἀκίνητη, κατάχλωμη, σὰν ἄγαλμα τοῦ πόνου.

— Δὲν σοῦ τᾶπα ὅλα, ἐξακολούθησε ὁ στρατηγός. Τὴ στιγμὴ αὐτή, ἕνας ἀστυνομικὸς μπαίνει στὸ κελλὶ τοῦ Χουὰν καὶ τοῦ λέει ὅτι ἡ ἀστυνομία ἤξερε ἀπὸ καιρὸ πὼς ἀνῆκε σὲ ἀναρχικὴ ὀργάνωσι, ὅτι ἡ γυναῖκα ποὺ νόμιζε πὼς τὸν ἀγαποῦσε, ἦταν ἁπλῶς μιὰ κατάσκοπος τῆς ἀστυνομίας... ὅτι τὸ πάθος ποὺ τοῦ ἐνέπνευσε, δὲν ἦταν παρὰ ἕνα μέσον, κι' ὅτι τὸ ἀποψινὸ ραντεβοῦ ἦταν μιὰ πλεκτάνη.

»Θὰ βεβαιωθῆ ἔτσι ὅτι τὸν παρέδωσες ἐσὺ στὸ δήμιο... ἐσὺ ποὺ ἐπρόκειτο νὰ περάσης μιὰ γλυκειὰ ἐρωτικὴ νύχτα μαζί του!

Ἡ Πέρλα σηκώθηκε, περίτρομη, μὲ τὰ μάτια γουρλωμένα ἀπ' τὴ φρίκη, ἔμπηξε μιὰ φωνὴ σπαρακτικὴ καὶ σωριάστηκε στὸ πάτωμα.

— Ἔτσι ἐκδικοῦμαι ἐγώ! πρόφερε ὁ στρατηγός, προχωρῶντας πρὸς τὴν πόρτα.

★

Πραγματικά, ὁ Χουὰν εἶχε συλληφθῆ, εἶχε κλειστῆ στὶς φυλακές, κι' ἐκεῖ ἄκουσε τὴν τρομερὴ ἀφήγησι τοῦ ἀστυνομικοῦ.

Ὥστε λοιπὸν ὁ «ἔρως» τῆς Πέρλας ἦταν μιὰ ἀπάτη, ἐπειδὴ τὸν ὑποπτεύονταν ὡς ἀναρχικό! Ὄχι, δὲν εἶχε ἀνακατευτῆ σὲ καμμιὰ συνωμοσία. Μὰ γιατὶ νὰ ὑπερασπισθῆ τώρα πιὰ τὸν ἑαυτό του; Τί θὰ ὠφελοῦσε νὰ σώση τὴ ζωή του, ποὺ δὲν τοῦ χρειαζόταν; Δὲν μποροῦσε πιὰ ν' ἀγαπήση τὴν Πέρλα... κι' ὅμως μέσα στὴν καρδιά του εἶχε χαραχτῆ ἡ εἰκόνα της. Γιὰ νὰ τὴ βγάλη ἀπὸ κεῖ μέσα, ἔπρεπε νὰ σκίση μὲ τὰ νύχια του τὴν καρδιά του. Προτιμώτερος λοιπὸν γι' αὐτὸν ὁ θάνατος!

Στὴν ἀνάκρισι, δέχθηκε ὅλες τὶς κατηγορίες ποὺ τοῦ ἀπήγγειλαν.

Ἄλλωστε ὁ στρατηγὸς Λοπὲζ εἶχε λάβει τὰ μέτρα του: Τὸ θῦμα του δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ξεφύγη!

Ἔφτασε ἡ ἡμέρα τῆς δίκης. Ἡ αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου γέμισε ἀπὸ περιέργους, ποὺ ἤθελαν νὰ ἰδοῦν τὸ νέο ἀναρχικό.

Ἡ ὄψι του προκάλεσε τὴ γενικὴ συμπάθεια. Ἦταν κρῖμα νὰ παραδοθῆ τὸ ὄμορφο ἐκεῖνο κεφάλι στὰ χέρια τοῦ δημίου! Κι' ὅμως ἡ θανατικὴ καταδίκη του φαίνόταν βεβαία!

Ἕνα ρίγος φρίκης διέτρεξε ὅλο τὸ ἀκροατήριο, ὅταν ἄκουσε ὅτι ὁ κατηγορούμενος ὡμολόγησε τὴν ἐνοχή του. Ξαφνικά, ἐμφανίσθηκε μπροστὰ στοὺς δικαστὲς μιὰ γυναῖκα μαυροντυμένη. Σήκωσε τὸ πυκνὸ βέλο ποὺ σκέπαζε τὸ πρόσωπό της, κι' εἶπε μὲ σταθερὴ φωνή:

— Κύριοι δικασταί, εἶμαι ἡ σύζυγος τοῦ στρατηγοῦ Λοπέζ!

Γύρισε ἔπειτα στὸν κατηγορούμενο καὶ πρόσθεσε:

— Σ' εὐχαριστῶ, Χουάν, γιατὶ δὲν θέλησες νὰ ἐκθέσης τὴν τιμή μου. Ἐγὼ ὅμως ξέρω τὸ καθῆκον μου. Κι' ἦρθα νὰ τὸ ἐκτελέσω, ὁτιδήποτε κι' ἂν πρόκειται νὰ συμβῆ!... Ἦρθα νὰ σὲ σώσω!

»Κύριοι δικασταί, ὁ Χουὰν εἶνε... ὁ ἀγαπημένος μου! Τὸ βράδυ ποὺ συνελήφθη, ἐρχόταν σὲ μένα, σ' ἕνα ραντεβοῦ ποὺ τοῦ εἶχα ὁρίσει μ' ἕνα γράμμα μου!

Τὸ πλῆθος συνταράχθηκε ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀποκάλυψι. Θαύμαζαν ὅλοι τὴ γυναῖκα ἐκείνη, ποὺ δὲν ἐδίσταζε ν' ἀτιμασθῆ γιὰ νὰ σώση τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἀγαποῦσε. Καὶ ξέσπασαν σὲ χειροκροτήματα.

Ὁ Χουάν, κατάπληκτος, εἶχε σηκωθῆ ὄρθιος. Γιατὶ ἡ Πέρλα, ἀφοῦ τὸν εἶχε καταγγείλει, ἐρχόταν τώρα νὰ ὁμολογήση τὸν ἔρωτά της; Ἀπὸ τύψεις συνειδήσεως; Ἢ μήπως... τὸν εἶχαν ἐξαπατήσει;

Ἐνῶ οἱ σκέψεις αὐτὲς βασάνιζαν τὸ νοῦ του, σὰν ἄγρια θάλασσα, οἱ δικασταὶ ἀποσύρθηκαν γιὰ νὰ συσκεφθοῦν. Βρίσκονταν σὲ ἀμηχανία, ἔπειτα ἀπ' τὴ δήλωσι ἐκείνη τῆς Πέρλας ποὺ εἶχε πέσει σὰν βόμβα...

Ὁ Χουάν, ποὺ ἦταν γυρισμένος πρὸς τὴν Πέρλα, κυριεύθηκε ἀπὸ βαθειὰ συμπόνια. Ὅλη ἡ ψυχή του καθρεφτιζόταν στὴν τρυφερὴ ἔκφρασι τῆς ματιᾶς του.

Δὲν καταλάβαινε πιὰ τί γινόταν γύρω του. Ἐκεῖνο ποὺ ἔνοιωθε μόνον, ἐκεῖνο ποὺ ἔβλεπε, ἦταν ὅτι ἡ Πέρλα τὸν ἀγαποῦσε, ὅτι ἦταν δική του κι' ὅτι δὲν ἐδίσταζε νὰ διακηρύξη τὴν ἀγάπη της γι' αὐτόν!

— Πέρλα Λοπέζ, ἡ πρᾶξι σας εἶνε ὑπέροχη! φώναξε ξαφνικά. Θέλετε νὰ μὲ σώσετε, καὶ γιὰ νὰ τὸ κατορθώσετε δέχεσθε νὰ καταστραφῆτε ἐσεῖς! Μὰ ἐγὼ δὲν δέχομαι τὴ θυσία σας! Τὸ δικαστήριο ξέρει τὰ αἰσθήματά μου, τὶς διαθέσεις μου. Ἔχει ἀποδείξεις τῆς ἐνοχῆς μου. Κι' ἡ ἀπόφασί του δὲν μπορεῖ ν' ἀλλάξη μὲ ὅσα κι' ἂν πῆτε σεῖς, ποὺ ψεύδεσθε γιὰ νὰ μὲ σώσετε!

»Σᾶς εὐχαριστῶ ὡστόσο, γιατὶ τὸ εὐγενικὸ ψέμμα σας θὰ γλυκάνη τὶς τελευταῖες στιγμές μου!

Πάλη ἀξιοθαύμαστη! Ἐνῶ ἡ Πέρλα θυσίαζε τὴν τιμή της γιὰ νὰ σώση τὸν Χουάν, ἐκεῖνος θυσίαζε τὴ ζωή του γιὰ νὰ διαφυλάξη τὴν τιμή της!

Ἡ Πέρλα ζήτησε νὰ μιλήση καὶ πάλι. Ἀλλὰ ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου θεώρησε ἀνάρμοστο νὰ ἐπιτρέψη σὲ μιὰ μεγάλη κυρία νὰ ὁμολογῆ δημοσία τὶς ἐρωτικὲς σχέσεις της μ' ἕνα φοιτητή. Καὶ διέταξε νὰ τὴν ἀπομακρύνουν ἀπ' τὴν αἴθουσα.

Οἱ ἀστυνομικοὶ τὴν τράβηξαν ἔξω διὰ βίας, ἐνῶ τὸ πλῆθος συγκινημένο, ἄφωνο, ἄνοιγε δρόμο μπροστὰ στὴ γυναῖκα αὐτή, ποὺ τὴ θαύμαζε...

★

Χρειαζόταν ἕνα θῦμα, σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι. Κι' ὁ Χουὰν καταδικάσθηκε εἰς θάνατον.

Ὁ στρατηγὸς Λοπὲζ ὑποχρέωσε τὴ γυναῖκα του νὰ παρακολουθήση ἀπὸ τὸν ἐξώστη τοῦ σπιτιοῦ τους τὸν ἀπαγχονισμό του. Ὅταν τὸ κορμὶ τοῦ δυστυχισμένου νέου ἔπαψε πιὰ νὰ σπαρταράη, ἡ Πέρλα ξέσπασε σ' ἕνα σπασμωδικὸ γέλιο. Εἶχε χάσει τὰ λογικά της!

Ἔζησε λίγον καιρὸ ἀκόμη, τρελλὴ πάντα, ἔχοντας μπροστὰ στὰ μάτια της τὸ φρικτὸ ὅραμα τῆς ἀγχόνης!

Ἡ τιμὴ τοῦ στρατηγοῦ Λοπὲζ εἶχε σωθῆ!

ΒΕΝΤΟΥΡΑ ΓΚΑΡΘΙΑ ΚΑΛΝΤΕΡΟΝ

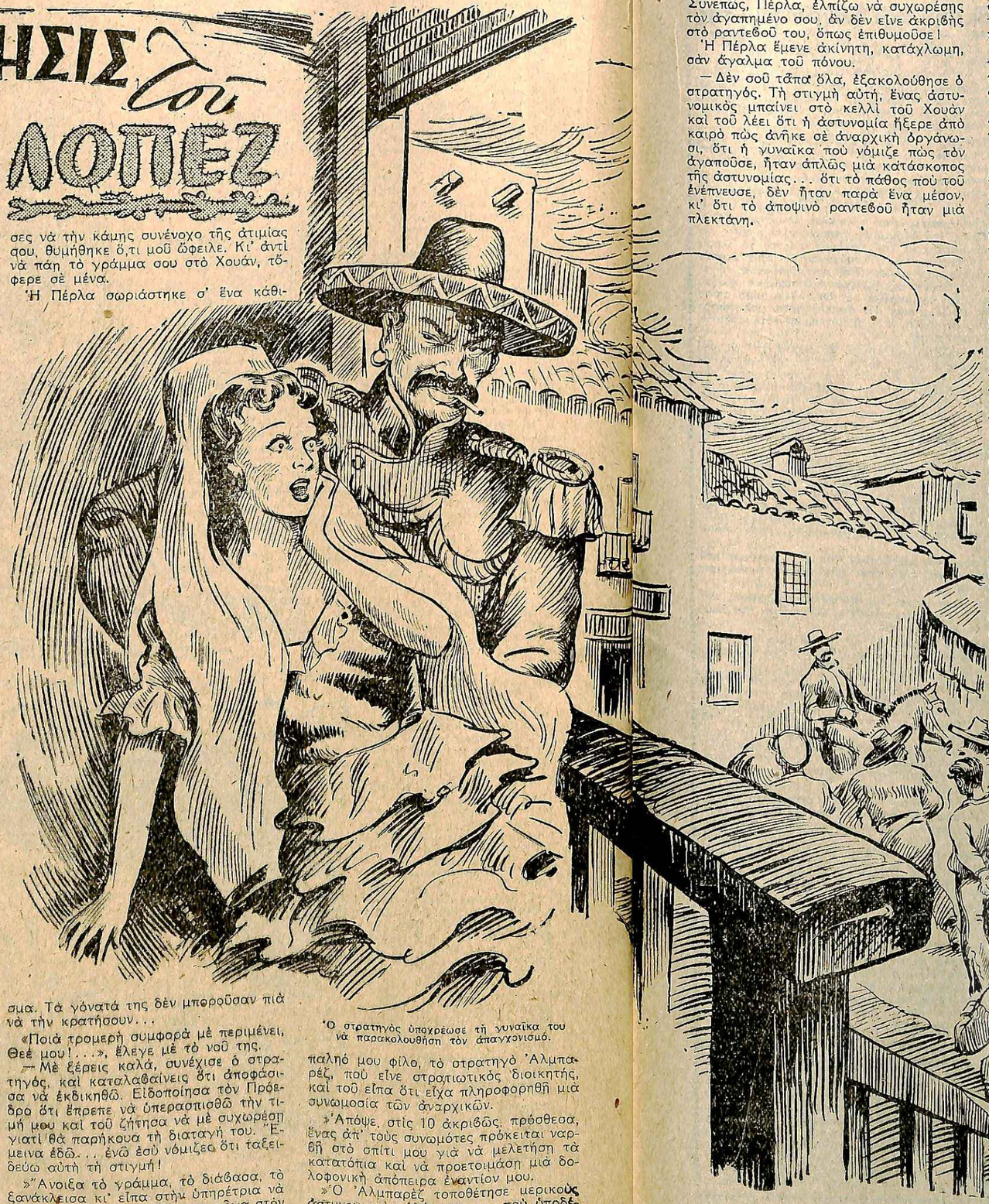

Ὁ στρατηγὸς ὑποχρέωσε τὴ γυναῖκα του νὰ παρακολουθήση τὸν ἀπαγχονισμό.

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

Συλλαβικὸ ρομβοσταυρόλεξο

Μέσα στοὺς τέσσερες μικροὺς ρόμβους ποὺ βρίσκονται γύρω ἀπ' τὸν κάθε ἀριθμό, θὰ τοποθετήστε μιὰ τετρασύλλαβη λέξι, βάζοντας μιὰ ὁλόκληρη συλλαβὴ μέσα στὸν

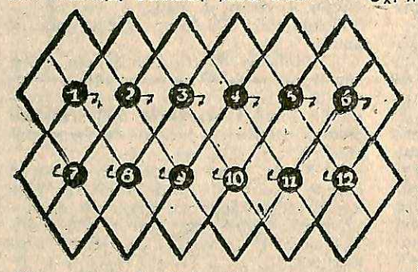

κάθε μικρὸ ρόμβο. Θ' ἀρχίζετε πάντα ἀπ' τὸ ρόμβο ποὺ περιέχει τὸ μικρὸ βέλος καὶ θ' ἀκολουθῆτε τὴν κατεύθυνσι ποὺ δείχνει αὐτό.

Α' ΣΕΙΡΑ

1) Ὑπῆρχε στοὺς δρόμους τὸν καιρὸ ποὺ φωτίζονταν μὲ φανάρια.
2) Λουλοῦδι ποὺ πολλὰ σπίτια διατηροῦν σὲ γλάστρες.
3) Περίφημος γιὰ τοὺς καταρράκτες του.
4) Πλοῖο ποὺ ἔμεινε στὴν Ἱστορία γιὰ τὸ τραγικό του ναυάγιο.
5) Βρίσκεται μέσα σ' ἕνα τσιγάρο.
6) Εὐρωπαϊκὴ χώρα.

Β' ΣΕΙΡΑ

7) Δρόμοι ἀκατάλληλοι γιὰ τὴ διάδασι αὐτοκινήτων (ἐλαφρῶς ἀνορθόγραφον).
8) Λαχανικὰ γιὰ σαλάτα.
9) Ἐξαιρετικὰ εὐχάριστη κατὰ τὶς χειμερινὲς ἡμέρες.
10) Μένει μέσα σ' ἕνα φλυντζάνι τοῦ καφέ.
11) Ἀχρεῖος.
12) Τὰ νερὰ αὐτὰ εἶνε μοναδικὰ γιὰ ὅσους ὑποφέρουν ἀπ' τὸ σηκότι τους.

Δ

Τὰ προσόντα τοῦ Προέδρου

Γιὰ νὰ γίνῃ κανεὶς Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, πρέπει: Νὰ εἶναι γεννημένος Ἀμερικανὸς ὑπήκοος, ἡλικίας 35 ἐτῶν τὸ λιγώτερο, νὰχῃ ζήσει τουλάχιστον 14 χρόνια στὶς Ἡνωμ. Πολιτείες... καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμα! Ποιὰ εἶναι ἡ τελευταία αὐτὴ προϋπόθεσις;

Ἀρχικὰ γράμματα

Ἐὰν βρῆτε τὶς πραγματικὲς ὀνομασίες τῶν εἰκονιζομένων μέσα στοὺς 9 κύκλους διαφόρων πραγμάτων καὶ ζώων καὶ διαβάσετε τὰ ἀρχικά τους γράμματα στὴ σειρά, θὰ σχηματίσετε τὸ ὄνομα ἑνὸς μεγάλου Ἕλληνος.

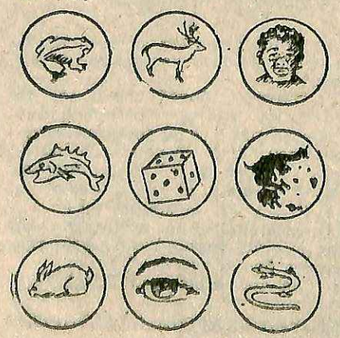

Πολύπλοκες συγγένειες

Ὁ Γιάννης εἶνε χῆρος. Παντρεύεται λοιπὸν τὴ Μαρία, ἐπίσης χήρα. Ἡ γυναῖκα τοῦ γιοῦ τοῦ Γιάννη εἶνε νύφη τῆς κόρης τῆς Μαρίας. Μπορεῖτε νὰ βρῆτε ποιὰ συγγένεια ἔχει ὁ Γιάννης μὲ τὴ Μαρία;

Μπλεγμένες φράσεις

Ὄχι λίγα ἄτομα δὲν φρονοῦν ὅτι δὲν εἶναι ἀναγκαῖο νὰ μὴ φέρωνται ὄχι ἔντιμα στὶς δοσοληψίες τους μὲ τοὺς ἄλλους.

Διαβάστε προσεκτικὰ αὐτὴ τὴ φράσι καὶ προσπαθήστε νὰ βρῆτε ἂν ἔχῃ τὴν ἴδια ἔννοια μὲ τὴν ἑξῆς ἁπλούστερη:

Πολλὰ ἄτομα φρονοῦν ὅτι εἶνε ἀναγκαῖο νὰ φέρωνται ἔντιμα στὶς δοσοληψίες τους μὲ τοὺς ἄλλους.

Ἐρωτήσεις

1) Ποιὸ γεωμετρικὸ σχῆμα μπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ ἰσόπλευρον καὶ ἰσογώνιον παραλληλόγραμμον;
2) Ποιὸ ἀπ' τὰ παρακάτω ζῶα δὲν ἔχει θέσι ἀνάμεσα στὰ ἄλλα;

Στρεῖδι, μύδι, κάδουρας, σαλιγκάρι.

Λεξιγρίφος

Μ' ἕνα μέρος τοῦ σώματος
δυὸ γράμματα ἂν ἑνώσῃς
λαμπρὸ νησὶ ἑλληνικὸ
εὐθὺς θὰ φανερώσῃς.

Τί τὸ κοινόν;

1. Τί τὸ κοινὸν ἔχουν μεταξύ τους οἱ παρακάτω ἀριθμοί, ἐκτὸς ἀπ' τὸ ὅτι εἶνε ὅλοι μονοί;
9071, 4517, 2645, 1853, 5129.
2. Τί τὸ κοινὸν ἔχουν μεταξύ τους οἱ παρακάτω χῶρες;
Καναδᾶς, Αὐστραλία, Νέα Ζηλανδία, Νότιος Ἀφρική.

Κλιμακόλεξο

Συμπληρῶστε τὰ λευκὰ τετραγωνίδια κατὰ τρόπον ὥστε νὰ σχηματιστοῦν ὁριζοντίως ὀχτὼ λέξεις τῶν ἐννέα γραμμάτων μὲ τὶς

1	Υ	Λ						
2	Ο	Υ	Λ					
3		Ο	Υ	Λ				
4			Ο	Υ	Λ			
5				Ο	Υ	Λ		
6					Ο	Υ	Λ	
7						Ο	Υ	Λ
8							Ο	Υ	Λ

παρακάτω σημασίες. Ἡ συλλαβὴ «ΟΥΛ» θὰ μετατεθῇ κλιμακωτὰ ὅπως δείχνει τὸ σχέδιό μας.

1) Στὸ μέρος αὐτὸ βρίσκει κανεὶς ἄφθονη ξυλεία.
2) Ρωμαῖος νομοδιδάσκαλος.
3) Ἀσιάτης ἡγεμών.
4) Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπέδειξε πολλὲς φορὲς πὼς εἶνε...
5) Μικρὸ μηχανοκίνητο πλοῖο.
6) Μᾶς τὰ δίνουν οἱ μεταξοσκώληκες.
7) Λαχανικὸ ποὺ συγγενεύει μὲ τὸ κουνουπίδι (δημ.).
8) Μεγάλη πόλις τῆς Ἀγγλίας.

Δ.

Μεταγραμματισμὸς

Τί τὸ νοῦ μου νὰ σκοτίσω,
Πῖ νὰ βγάλω, λᾶ νὰ βάλω;
Δέντρο ἦταν τὸ ἕνα μου,
Δέντρο εἶνε καὶ τ' ἄλλο

Στοιχειόγριφος

Μέρος ἀπ' τὸ πρόσωπό σοι
ἀγγελιαφόρο κάνεις
ἕνα «Ι» ἂν τοῦ κολλήσῃς.
Κι' ἂν τὸ «Ι» τὸ κάνῃς «Ε».
Ἀ! δὲν ξέρω, μὴ ρωτᾶς
καυγᾶ φαίνεται ζητᾶς.

Οἱ λύσεις στὴ σελ. 76

Ἡ «ἀκμὴ» καὶ ἡ θεραπεία της

Μιὰ πληγὴ τῆς νεότητος

Ἔχουν λάθος ἐκεῖνοι ποὺ νομίζουν ὅτι ἡ «ἀκμὴ» εἶνε μια δερματικὴ πάθησις ἀναποφευκτη γιὰ τους ἐφήβους και τοὺς νεαρούς, κ' ὅτι περνάει μόνη της, μὲ τὰ χρόνια. Οἱ δερματολόγοι δὲν παραδέχονται σήμερα τὶς παληὲς αὐτὲς ἀντιλήψεις.

Εἶνε γεγανὸς ὅτι ἡ ἀκμὴ ἐμφανίζεται στὰ ἐφηβικὰ καὶ στὰ πρῶτα νεανικὰ χρόνια (γι' αὐτὸ ἄλλωστε ἔχει ὀνομασθῆ καὶ «σπειράκια τῆς νεότητος»). Μπορεῖ ὅμως καβένας νὰ τὴν ἀποφύγῃ, ἢ τουλάχιστον νὰ τὴ μετριάσῃ, μὲ τὶς κατάλληλες περιποιήσεις του δέρματος.

Ποιὰ εἶνε ἡ αἰτία ποὺ προκαλεῖ τὴν ἀκμή; Ὡρισμένοι ἀδένες τοῦ δέρματος παράγουν ἐλαιώδεις ἐκκρίσεις, περισσότερες ἀπ' ὅσες χρειάζεται τὸ δέρμα γιὰ τὴ διατροφή του. Τὸ πλεόνασμά τους λοιπὸν συγκεντρώνεται καὶ πήζει μέσα στοὺς πόρους. Ἀνακατεύεται μὲ σκόνη, ὀξειδώνεται καὶ παίρνει σκοῦρο χρῶμα, κ' ἔτσι σχηματίζει τὰ γνωστὰ «μαῦρα στίγματα» τῆς ἐπιδερμίδος. Τὰ σημεῖα αὐτὰ μολύνονται εὐκολα ἀπὸ μικρόβια, καὶ σχηματίζουν τότε μπιμπίκια ἢ σπειράκια μὲ πῦον.

Γιὰ ν' ἀπαλλάσσεται λοιπὸν τὸ δέρμα ἀπ' τὶς περιττὲς λιπαρὲς οὐσίες, πρέπει νὰ διατηρῆται καθαρώτατο, νὰ πλένεται δηλαδὴ δυὸ ἢ τρεῖς φορὲς τὴν ἡμέρα μὲ νερὸ καὶ σαποῦνι ἢ μὲ εἰδικὴ ἀπολιπαντικὴ λοσσίον. Τὸ καλλίτερο εἶνε νὰ βουτήσετε μιὰ μαλακὴ βούρτσα σὲ παχειὰ σαπουνόδα καὶ νὰ τρίψετε μ' αὐτὴν τὸ δέρμα. Ἔπειτα ξεπλένεσθε μὲ καθαρὸ ζεστὸ νερὸ καὶ κατόπιν μὲ ἄφθονο κρύο. Τέλος, σκουπίζεσθε ἐπιμελῶς.

Στὸ ὑπόλοιπο διάστημα τῆς ἡμέρας, μεταχειρίζεσθε μιὰ ἤπια ἀντισηπτικὴ σκόνη, ποὺ ἀνακουφίζει τὸ δέρμα τοῦ προσώπου. Ἡ σκόνη αὐτὴ μπορεῖ νὰναι χρωματισμένη καὶ νὰ χρησιμοποιῆται συγχρόνως καὶ γιὰ τὸ μακιγιάζ, ὡς ὅτου καλλιτερέψῃ ἡ κατάστασις τοῦ προσώπου κ' ἐπιτρέψῃ τὴ χρῆσι ἄλλων καλλυντικῶν.

Ἂν αἰσθάνεσθε τὸ δέρμα σας λίγο στεγνὸ καὶ «τραβηγμένο» ἀπ' τὰ συχνὰ πλυσίματα, μεταχειρισθῆτε μιὰ κρέμα, ἀλλὰ ὄχι λιπαρή.

Ἡ ἀκμὴ ἐμφανίζεται συχνὰ καὶ στὴν πλάτη ἢ στὸ στῆθος. Σὲ τέτοιες περιπτώσεις, συνιστᾶται ἕνα λουτρὸ καθαρισμοῦ κάθε μέρα.

Ἐπιβάλλεται ἐπίσης τὸ συχνὸ λούσιμο τῶν μαλλιῶν, γιατὶ ἡ ἀκμὴ μπορεῖ νὰ μεταδοθῆ στὸ πρόσωπο ἀπ' τὸ τριχωτὸ δέρμα τοῦ κεφαλιοῦ.

Μὴν προσπαθῆτε νὰ βγάλετε τὰ μαῦρα στίγματα καὶ τὰ μπιμπίκια σφίγγοντας τὸ δέρμα, γιατὶ μπορεῖ ἔτσι νὰ μολυνθοῦν οἱ πόροι. Τὰ μαλασκώνετε μὲ ζεστὲς κομπρέσες, ὥστε νὰ φύγουν κατόπιν μὲ τὸ ἁπλὸ πλύσιμο. Ἂν χρειασθῆ, μπορεῖτε νὰ μεταχειρισθῆτε ἕνα μικρὸ ἐργαλεῖο, εἰδικὸ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό. Ὅταν ὑπάρχουν σπειράκια μὲ πῦον, βάζετε πάνω ἕνα καλὸ ἀντισηπτικὸ κ' ἀποφεύγετε νὰ τὰ ἐγγίζετε μὲ τὰ χέρια.

Κανονίστε ἑξ ἄλλου τὴ δίαιτά σας. Ἀποφύγετε τὰ λίπη, τὰ μπαχαρικὰ καὶ τὰ γλυκίσματα. Οἱ δερματολόγοι χορηγοῦν συχνὰ βιταμίνη Α, σὲ περιπτώσεις ἀκμῆς.

Ὀκτὼ ὡρῶν ὕπνος τὸ λιγώτερο κάθε βράδυ εἶνε ἀπαραίτητος γιὰ νὰ διατηρῆτε τὴν Ἰσορροπία τοῦ ὀργανισμοῦ σας, τὴν ὑγεία καὶ τὴ δροσιὰ τοῦ δέρματός σας.

Ἡ γυμναστικὴ στὸν καθαρὸ ἀέρα ζωηρεύει τὴν κυκλοφορία τοῦ αἵματος καὶ τὴν ἀπομάκρυνσι τῶν τοξινῶν.

Ὁ ἥλιος ἔχει ἀνεκτίμητη θεραπευτικὴ κι' ἀποξηραντικὴ ἐνέργεια σὲ περιπτώσεις ἀκμῆς. Μπορεῖ ν' ἀντικατασταθῆ κι' ἀπὸ λάμπες ὑπεριωδῶν ἀκτίνων.

Τέλος, ἡ θεραπεία τῆς ἀκμῆς χρειάζεται ὑπομονή, γιατὶ ἡ πάθησις αὐτὴ παρουσιάζει συχνὲς ὑποτροπές. Προκειμένου γιὰ ἐπίμονες μορφές, εἶνε προτιμώτερο νὰ συμβουλευθῆτε ἕνα δερματολόγο.

✪✪✪

Πῆρε λεωφορεῖο

Φαίνεται ὅτι ὁ Λώρενς Τίπμαν, κάτοικος τοῦ Φὸρτ Γουέϋν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ βάλῃ ὅλη τὴν οἰκογένειά του μέσα σ' ἕνα αὐτοκίνητο. Κι' αὐτὸ ἦταν πολὺ φυσικό, ἐφόσον ἔχει τὴ γυναῖκα του καὶ 12 παιδιά. Ἀγόρασε λοιπόν... ἕνα λεωφορεῖο γιὰ τοὺς περιπάτους των! Λίγο καιρὸ ἀργότερα, συνεχάρη τὸν ἑαυτό του γιὰ τὴν ἔμπνευσί του, γιατὶ ἡ οἰκογένειά του αὐξήθηκε ξαφνικὰ κατὰ 25% περίπου! Πραγματικά, ἡ γυναῖκα του γέννησε τρίδυμα.

Οἱ τρεῖς ἀδελφοῦλες

Τὸ παραμυθάκι σας

Μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρό, ἦταν ἕνας ξυλοκόπος ποὺ ζοῦσε μὲ τὴ γυναῖκα του καὶ τὰ τρία του κορίτσια σὲ μιὰ καλύβα στὸ δάσος. Ἕνα πρωὶ καθὼς ἔφευγε γιὰ τὴ δουλειά του, εἶπε στὴ γυναῖκα του:

— Νὰ μοῦ στείλῃς τὸ μεσημεριανὸ φαγητὸ μὲ τὴν πρώτη μας κόρη. Γιὰ νὰ μὴ χάσῃ τὸ δρόμο θὰ πάρω μαζί μου ἕνα σακούλι μὲ σιτάρι καὶ θὰ τὸ σκορπῶ καθὼς θὰ πηγαίνω.

Τὸ μεσημέρι, τὸ κορίτσι τοῦ ξυλοκόπου ξεκίνησε μὲ τὰ καλαθάκια του. Τὰ πουλιὰ ὅμως εἶχαν φάει τὸ σιτάρι καὶ δὲν βρῆκε τὸ δρόμο. Περπατοῦσε, περπατοῦσε, ὅσο ποὺ ἔδυσε ὁ ἥλιος. Σὰ νύχτωσε εἶδε ἀπὸ μακρυὰ ἕνα φῶς ποὺ ἔλαμπε σὰν γλυκειὰ ἐλπίδα. Πῆγε πρὸς τὰ ἐκεῖ καὶ σὲ λίγο βρέθηκε μπροστὰ σ' ἕνα ὡραῖο σπιτάκι. Μπῆκε μέσα καὶ εἶδε ἕνα γέρο ποὺ καθόταν κοντὰ στὸ τζάκι. Ἦταν ἀκόμη ἐκεῖ ἕνας κόκορας, μιὰ ὄρνιθα καὶ μιὰ γελάδα. Τὸ κορίτσι εἶπε στὸ γέρο πὼς ἔχασε τὸ δρόμο καὶ τὸν ρώτησε ἂν μποροῦσε νὰ περάσῃ τὴ νύχτα ἐκεῖ.

— Μπορεῖς. Ἐδῶ ἔχομε ἀπ' ὅλα, εἶπε ὁ γέρος. Ἂν πεινᾶς, πήγαινε στὴν κουζίνα νὰ μαγειρέψῃς.

Τὸ κορίτσι ἔφτιαξε ἀμέσως ἕνα καλὸ καὶ νόστιμο δεῖπνο. Δὲν θυμήθηκε ὅμως διόλου τὰ καϋμένα τὰ ζῶα. Ὅταν ἀπόφαγαν, ὁ γέρος τῆς εἶπε νὰ πάῃ νὰ κοιμηθῆ. Τὸ κορίτσι ἀνέβηκε πάνω καὶ πλάγιασε. Εὐθὺς ὅμως τὸ κρεββάτι ἄρχισε νὰ βουλιάζῃ, νὰ βουλιάζῃ ὅσο ποὺ χάθηκε ὁλότελα.

Ὁ ξυλοκόπος τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ, εἶπε στὴ γυναῖκα του:

— Σήμερα, θὰ μοῦ φέρῃ τὸ φαγητὸ ἡ δεύτερη κόρη μας. Γιὰ νὰ μὴ χαθῆ ὅμως κ' αὐτὴ θὰ ρίξω στὸ δρόμο φακή. Εἶνε πιὸ χοντρὴ ἀπ' τὸ σιτάρι καὶ θὰ τὴ δῇ.

Τὸ μεσημέρι τὸ κορίτσι ἔφυγε μὲ τὸ φαγητὸ τοῦ πατέρα της, ἀλλὰ ἡ φακὴ εἶχε ἐξαφανιστῆ. Τὸ πουλάκια τὴν εἶχαν φάει. Τὸ καϋμένο τὸ κορίτσι πλανήθηκε ὡς ποὺ νύχτωσε καὶ ἔφτασε στὸ σπίτι τοῦ γέρου. Μπῆκε μέσα καὶ ρώτησε ἂν μπορῇ νὰ περάσῃ τὴ νύχτα ἐκεῖ. Τὰ πράγματα γίνηκαν σὰν τὴν ἄλλη φορά. Τὸ κορίτσι ἑτοίμασε ἕνα καλὸ δεῖπνο, ἔφαγε καὶ ἤπιε μὲ τὸ γέρο, ἀλλὰ τὰ ζῶα τὰ καϋμένα δὲν τὰ θυμήθηκε. Σὲ λίγο, σὰν τὴν ἀδελφή της, βυθιζόταν κι' αὐτὴ μέσα στὸ κρεββάτι της.

Τὸ πρωΐ τῆς ἄλλης μέρας, ὁ ξυλοκόπος εἶπε στὴ γυναῖκα του:

— Στεῖλε μου σήμερα τὸ φαγητὸ μὲ τὴ μικρή μας θυγατέρα, ποὺ εἶνε ἡ πιὸ γνωστικὴ ἀπ' ὅλες. Αὐτὴ δὲν θὰ χάσῃ τὸ δρόμο σὰν τὶς ξεμυαλισμένες ἀδελφές της. Ἀλλὰ γιὰ πιὸ ἀσφάλεια θὰ ρίχνω στὸ δρόμο μπιζέλια. Εἶνε πιὸ χοντρὰ ἀπὸ τὴ φακὴ καὶ θὰ τὰ βλέπῃ.

Ὅταν ὅμως τὸ κορίτσι ἐφυγε μὲ τὸ καλαθάκι στὸ χέρι, τὰ περιστέρια εἶχαν φάει τὰ μπιζέλια. Χάθηκε λοιπὸν κι' αὐτὸ ὅπως κι' οἱ ἀδελφοῦλες της. Ὅταν νύχτωσε εἶδε τὸ φῶς καὶ πῆγε στὸ σπιτάκι τοῦ γέρου. Ζήτησε νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ περάσῃ τὴ νύχτα της ἐκεῖ καὶ ὁ γέρος δέχτηκε εὐχαρίστως. Τότε τὸ κοριτσάκι πλησίασε χαρούμενο τὰ τρία ζῶα καὶ τὰ χάϊδεψε πολὺ ὥρα. Κι' ὅταν ὁ γέρος τῆς εἶπε νὰ ἑτοιμάσῃ τὸ δεῖπνο, ἐκείνη ἀπάντησε:

— Πρῶτα νὰ βάλω νὰ φάνε τὰ ζωντανά καὶ κατόπι ἐμεῖς.

Ἔτσι κι' ἔγινε. Ἀχ, τί γλυκὸ ὕπνο ποὺ ἔκαμε ὅταν ἔπεσε στὸ κρεββάτι! Μόλις χάραξε ὅμως πετάχθηκε πάνω, ἔτρεξε νὰ πλυθῆ καὶ μετὰ ἔκανε τὸ σταυρό της κι' εὐχαρίστησε τὸ Θεό. Ὁ γέρος τὴ ρώτησε:

— Γιατί ξύπνησες τόσο πρωΐ, μικρούλα μου;

— Γιὰ νὰ δώσω στὰ ζῶα νὰ φάνε καὶ νὰ σοῦ φήσω τὸ τσαγάκι σου, παπούλη!

— Αὐτὸ ἤθελα νὰ μοῦ πῆς, τῆς λέει τότε ἐκεῖνος. Ἀπὸ τώρα κι' ἐμπρὸς θὰ ἔρθῃς νὰ μείνῃς ἐδῶ μὲ τὸν πατέρα σου καὶ μὲ τὴ μανούλα σου. Ἔστειλα κιόλας νὰ τοὺς φέρω. Ἔχεις καλὴ καρδιὰ καὶ σοῦ ἀξίζει νὰ ζῆς σ' αὐτὸ τὸ ὡραῖο σπιτάκι. Χρόνια τώρα ψάχνω νὰ βρῶ ἕνα κοριτσάκι σὰν καὶ σένα γιὰ νὰ τοῦ ἀφήσω τὰ ζῶα μου νὰ τὰ περιποιῆται σὰν πεθάνω.

Ἡ μικρούλα ἄρχισε νὰ κλαίῃ.

— Γιατί κλαῖς; τὴν ρώτησε ὁ παπούς.

— Θυμήθηκα τὶς ἀδελφοῦλες μου ποὺ χάθηκαν. Ἂν ἦταν ἐδῶ θὰ ζοῦσαν κι' ἐκεῖνες καλά.

— Ἐδῶ εἶνε, μὴ φοβᾶσαι. Κι' αὐτὲς ἔχασαν τὸ δρόμο τους καὶ ἦρθαν ἐδῶ ὅπως καὶ σύ. Ἄλλα οὔτε ἡ μία, οὔτε ἡ ἄλλη θυμήθηκαν τὰ καϋμένα τὰ ζῶα ὅταν ἀπόφαγαν. Γι' αὐτὸ τὶς ἔβαλα νὰ κοιμηθοῦν στὸ μαγικὸ κρεββάτι γιὰ νὰ τὶς τιμωρήσω λίγο. Τώρα ὅμως θὰ εἶστε πάλι ὅλοι μαζὶ μέσα στ' ὡραῖο αὐτὸ σπιτάκι. Ἡ καλή σου καρδιὰ ἀξίζει τὸ ὄμορφο αὐτὸ δῶρο...

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

✪✪✪

Ὁ μικρὸς Νίκος βλέπει ἕνα καράβι φορτωμένο, ποὺ ἐξέχει μόνο μιὰ σπιθαμὴ ἀπ' τὸ νερό.

— Πῶ, πῶ! φωνάζει. Μιὰ πιθαμὴ ἀκόμα νάταν ψηλότερη ἡ θάλασσα, θὰ βούλιαζε τὸ καράβι!

★

— Ποιὸ εἶνε τὸ ὠφελιμώτερο στοιχεῖον;
— Ἡ βροχή.
— Μπά! Γιατί;
— Γιατὶ ὁ πατέρας μου εἶνε ὁμπρελλᾶς.

Ὁ δάν τος τοῦ παιδιοῦ

Τὸ ποιηματάκι σας

1

Ὡσὰν γλυκόπνοο
δροσάτο ἀεράκι,
μέσα σ' ἀνθότοπο
τ' ἄθῳο παιδάκι
τὴν ὕστερη ἔβγαλε
ἀναπνοή.

2

Καὶ ἡ ψυχούλα του
μέσ' στὸν ἀέρα
γρήγορ' ἀνέβαινε
πρὸς τὸν αἴθερα
σὰν λιανοτρεμουλὴ
σπίθα μικρή.

3

Ὅλα τὴν ἐκραζαν
ὅλα τ' ἀστέρια
κι' ἐκείνη ἐξάπλωνε
δειλὴ τὰ χέρια
γιατὶ δὲν ἤξευρε
σὲ ποιὸ νὰ μπῇ.

4

Ἀλλὰ νά, τοὔδωκε
ἐν' ἀγγελάκι
φιλὶ ἀθάνατο
στὸ μαγουλάκι
ποὺ ἔξαφνα ἔλαμψε
σὰν τὴν αὐγή.

Δ. ΣΟΛΩΜΟΣ

Ἐμπορικὸ πνεῦμα

Ἡ ἱστοριοῦλα σας

Στὴν τάξι, στὸ μάθημα τῶν μαθηματικῶν, ὁ δάσκαλος ρωτάει τὸ μικρὸ Γιάννη:

— Ἔχω ὀχτὼ μέτρα ὕφασμα πρὸς πέντε χιλιάδες δραχμὲς τὸ μέτρο. Πόσα μοῦ δίνεις γιὰ νὰ τ' ἀγοράσῃς;

— Τριάντα πέντε χιλιάδες δραχμές!

— Δὲν μὲ κατάλαβες καλά. Σοῦ πουλῶ ὀχτὼ μέτρα ὕφασμα πρὸς πέντε χιλιάδες δραχμὲς τὸ μέτρο. Πόσα λεφτὰ πρέπει νὰ μοῦ δώσῃς;

— Τριάντα πέντε χιλιάδες δραχμές, ξαναλέει σταθερὰ ὁ μικρὸς Γιάννης.

— Εἶσαι βλάκας! ξεσπᾶ ὁ δάσκαλος. Πήγαινε ἀμέσως νὰ καθησῇς ἐκεῖ στὴ γωνιὰ γιὰ τιμωρία σου!...

Ὁ μικρὸς Γιάννης καθὼς τραβάει στὴ γωνιά, ψιθυρίζει στοὺς συμμαθητάς του:

— Τ' ἀκούσατε καλά, ἔ; Τοῦ ἔδωσα τριάντα πέντε χιλιάδες γιὰ τὸ ὕφασμά του. Ἂν κανεὶς ἀπὸ σᾶς τοῦ προσφέρῃ μιὰ δεκάρα παραπάνω, θὰ τοῦ σπάσω τὰ μοῦτρα!...

ΜΙΚΥ-ΜΑΟΥΣ

Χιοῦμορ

— Πόσων ἐτῶν εἶσαι, μικρέ μου;
— Μά...: δὲν ξέρω κι' ἐγὼ τί νὰ σᾶς πῶ! Ἀκούσα πώς, ὅταν γεννήθηκα, ἡ μαμά μου ἦταν 30 ἐτῶν. Τώρα ὅμως ἡ μαμά μου εἶνε 28 ἐτῶν. Πόσο εἶμ' ἐγώ;...

★

— Γρήγορα! φωνάζει ἀπ' τὴν κάμαρά του ὁ μικρὸς Τοτός. Ἀνάψετε γρήγορα τὸ φῶς!

— Γιατί; Τί ἔπαθες; τὸν ρώτησε ἡ μαμά του.

— Νά, ἔπεσα ἀπ' τὸ κρεββάτι καὶ δὲν βλέπω... ποῦ χτύπησα!

★

— Δὲν θὰ μοῦ δώσῃς γλυκό, μαμά;
— Ὄχι, σοῦ εἶπα.
— Καλὰ τὸ λέω ἐγὼ πὼς εἶσαι διαμάντι!
— Χά, χά! Γιατί;
— Νά, ἡ δασκάλα μᾶς εἶπε πὼς τὸ διαμάντι εἶνε τὸ... σκληρότερο πρᾶγμα!...

★

Ὁ Γιόγκος διαβάζει στὴν ἐφημερίδα ὅτι τὸ τάδε θέατρο «ἀργεί».

— Νὰ μὴν πᾶμε σ' αὐτό, μαμά! λέει. Γιατί, ἀφοῦ, ἀργεί, δὲν θὰ βροῦμε ἔπειτα τράμ νὰ γυρίσουμε στὸ σπίτι!

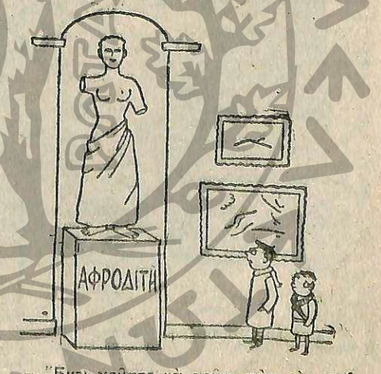

— Ἐχεῖ γούστο νὰ ποῦνε πὼς τὴν σπάσαμε ἐμεῖς!...

Οἱ ἡλιλάδες τῆς Ἐφταλίας

Ὁ Κέρβερ

Πρωΐ - πρωΐ στὸ ντουρσέκι, ἡ Φρόσω τοῦ Σκουντῆ, ἤλεγε στὴν 'Εφταλία:

— Μέσ' τὸ μαχαλᾶ ὁ θρίαμβός σου καὶ τὸ οὐσταλῆκι σου τραγοῦδι γένηκε:

Μὲ τ' 'Εφταλιὼς τὸ θέλημα
πάει κι' ὁ φονιᾶς... πλημμέλημα!

"Ηρχα λοιπὸν νὰ πέσω στὰ ποδάρια σου, καὶ νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ μὲ βοηθήσῃς ν' ἀνακαλύψω αὐτὴ τὴν σκουρδοῦλα, ποὺ χει χωλὸ καὶ παλαβὸ τὸν ἄντρα μου καὶ κάθε βράδυ μοῦ φεύγει δίθεν γιὰ σεργιάνι καὶ μοῦρχεται ἀργὰ ἰδρωμένος καὶ μπαϊλιτισμένος.

Κι' ἡ 'Εφταλία χαμογέλασε θριαμβευτικὰ καὶ τ' εἶπε:

— Γιαυτὸ σκᾶς; "Αμ εἶνε τὸ μόνα εὔκολο. "Ακου, Φρόσω μου, ξέρω πῶς ὁ ἄντρας σου ἀγαπᾶ τὰ ζᾶ, λοιπὸν θὰ τοῦ τὴν φέρουμε ἀπὸ σπόντα. Δηλαδὴ θὰ πάρῃς τὸ σκύλο μου γιὰ κάμποσες μέρες σπίτι σου, κι' ἔτσι μ' αὐτὸ τὸ κόλπο, θὰ σοῦ ξεσὲσ' βγάλε τ' ἄχτι σου!

— Καλέ, 'Εφταλία μου, μὰ μὲ τὸ σκύλο; μπιστοσύνη; Τὸ ζῶ εἶνε ἄνθρωπος! Οὐλα τὰ καταλαβαίνει, σ' τσοὶ πιὸ δύσκολες στιγμές ὁ Κέρβερ, αὐτὸς ὁ σκύλος ποὺ βλέπεις, μ' ἔθγαζε πάντα παλληκάρι. Θυμᾶμαι τότε στὴν πεῖνα τὸ 41, τὸν ξαπολοῦσα ἀπόψε μεσημέρι — λές καὶ τὸν εἶχα ἀρμηνεμένο — καὶ τρύπωνε μάξους σ' σὸλα τὰ πλούσια μαυραγορίτικα σπίτια, ποὺ τὸν κάνανε χάζι, καὶ παίζανε καὶ κουντουρντίζαν ματζὶ του. 'Εγὼ ἤτρεχα ξοπίσω καὶ γιουρουντάριζα μέσα καὶ μέσα, καὶ ξεφώνιζα:

»—'Ηδοὶ καλέ, τοῦ δίνετε καὶ τρώει;

»Τότε σὸλες αὐτὲς οἱ σορντὰν γκιορμέδες, οἱ σπιτονοικοκυράδες, μοῦ λέγανε:

»— Περάστε, κοπάστε, κυρία 'Εφταλία, χωρὶς τσιριμόνιες, ἐλάτε νὰ πάρτε ἕνα μεζέ.

»'Εγὼ βέθαια ἤκανα τζιριτζάντζουλες.

»— Καλέ, τὸ σκύλο μου ἤροθα νὰ πάρω... Δόξα σοι ὁ Θεὸς δὲν εἴμαστε νηστικοί!...

»'Αμέσως μιὰ στενάχωρη σιωπή. Μὰ ἐγὼ ποὺ τάχα σὸλα ρεγουλάρει, συνέχιζα:

»—Τέλος, ἀφοῦ ἐπιμένετε... ἤλεγα θεατρικά, καὶ μὲ μιὰ δῆθεν νικημένη ματιὰ στρογγυλοκαθούμουνα, ἤτρωγα, τὴν ἤκανα τὰράτσα! Νὰ λοιπόν, Φρόσω μου, τί ἀξίζει ὁ Κέβερ. Γι' αὐτό, κάνε ὅπως σοῦπα καὶ βλαστήμα με.

Κι' ἔτσι ἡ συντρέχτρα ἡ πονόψυχη 'Εφταλία τσ' ἤδωκε τὸ σκύλο, κι' οὐλα τὰ ντετάλια, πῶς θὰ φερθῇ, καὶ τί θὰ κάνῃ.

'Απὸ 'κεῖνο τὸ βράδυ, τάλε - κουάλε ὅπως τῶπε ἡ 'Εφταλία, χαρούμενος ὁ Σκουντῆς ἤπαιρνε τακτικὰ τὸν Κέρβερ καὶ ξεπόρτιζε. Καὶ βάτταξε βδομάδες αὐτὸ τὸ θιολί. Κι' ὅταν πιὰ ἡ 'Εφταλία καρατάρισε πῶς ἤταν καιρὸς νὰ γίνῃ τὸ κόλπο, πῆγε δῆθεν περαστικιὰ κι' εἶπε στὴ Φρόσω:

—"Ελα καλέ, πάρε τὸ σκύλο σου καὶ πᾶμε λίγο σουλάτσο νὰ σεργιανίσῃ κι' αὐτός.

'Ο Σκουντῆς γεμάτος ἀγωνία, κι' ἀνησυχία εἶδε τὸν Κέρβερ νὰ χοροπηδᾷ καὶ νὰ προχωρῇ ματζί τους σὰν νὰ εἶχε ὡρισμένο πρόγραμμα, κι' εὐτὺς ποὺ προχώρησαν, ἡ πανούργα 'Εφταλία ξεφώνισε:

— Μωρή, ἄσε τώρα τὸν Κέρβερ κολασοῦζο. Αὐτὸς νὰ μᾶς κουμαντάρῃ.

Ρέμπελος ὁ σκύλος τραβοῦσε ντογροῦ, καὶ γύριζε κι' ἤθλεπε ποῦ καὶ ποῦ ἂν ἀκολουθοῦν ἡ Φρόσω μὲ τὴν 'Εφταλία. Τέλος, μ' ἕνα χαρούμενο γαύγισμα, μπῆκε σ' ἕνα σπίτι.

— Καλῶς τ' ἀγάρι μου. Γιατὶ καλὲ ἀρνεῖστε; "Ελα στὴν κερά σου... φώναξε μιὰ δροσερὴ γυναικεία φωνή.

Σὰν ἀνεμοστρόβιλος μούνταρε τότε μέσα ἡ 'Εφταλία καὶ ξοπίσω ἡ Φρόσω. Κι' εἶδανε μιὰ μουρμουρισμένη καὶ κουντουρτισμένη νὰ χαϊδεύῃ τὸν Κέρβερ καὶ νὰ τοῦ λέῃ:

— Ποῦνε καλὲ ὁ Σκουντῆς;

— Μωρήπιηιη! τί τὸν θὲς τὸν ἄντρα μου; ξεφώνισε ἡ Φρόσω, κι' εὐτὺς τὴν ἄρπαξ' ἀπ' τὰ μολλιὰ καὶ τὴν ἔσπασε στὸ ξύλο!

ΣΩΚΡ. ΡΩΝΑΣ

Τὰ ντέρτια τοῦ Κιρκὸρ

ΣΤΟ ΚΟΥΡΕΙΟ

Σήμερα τ' ἀντρόγενο θὰ πήγαινε νὰ παρακολουθήσῃ τὸ μάτς Παναθηναϊκοῦ - 'Απόλλωνος στὸ γήπεδο τοῦ ποδοσφαίρου, κι' ἡ Τακουΐτσα τοῦ φώναξε:

—"Ετσι, μπέ, μπαμπαλῆς σακαλῆς, νάρτης ὀλμάζ, ἄϊντε γιαθροῦμ τσαμπούκ τσαμπούκ νὰ ξουρίσῃς τὰ γένεια σου.

Κι' ὁ φουκαρᾶς ὁ Κιρκὸρ ἔτρεξε στὸ πλησιέστερο κουρεῖο τοῦ μαχαλᾶ.

— Μπουγιουρούμ, Κιρκὸρ ἐφέντη, τοῦ φώναξε ὁ μπαρμπέρης.

Καὶ πρόσταξε τὸ γυιό του, ἕναν πιτσιρίκο δέκα τριῶν ἐτῶν:

—"Ελα νὰ κάνῃς ἀρχὴ μὲ τὸν κύριο...

— Φοβᾶμαι, μπαμπᾶ, πῶς δὲν θὰ τὰ καταφέρω, εἶπε μὲ συγκίνησι ὁ μικρός.

— Οὐλέν, αὐτὸ μπιριντζῆ ντεφὰ τὰ ξουρίση; ρώτησε τρομαγμένος ὁ Κιρκόρ.

— Κόρκμα, Κιρκὸρ ἐφέντη, μὴν ἔχῃς τὸν παραμικρὸ φόβο. 'Εγὼ θὰ εἶμαι ἐδῶ. Πρέπει τέλος πάντων νὰ κάνῃ μιὰ ἀρχή, ἐπέμεινε ὁ κουρέας.

'Ο μικρὸς ἐν τῷ μεταξὺ ἀνοιξε καὶ πῆρε ἕνα ξυράφι.

—'Ακόνισέ το καλά, καὶ δῶσε «ἀθέρα» στὴ λάμα, τοῦ εἶπε ὁ πατέρας του.

Τὸ παιδί, σὰν ὑπάκουος γυιός, ἔκανε ὅ,τι τοῦλεγε, καὶ βάσταξε ὥρες αὐτὸ τὸ βιολί.

— Μπρὲ γιαθροῦμ, βιαστικὸς εἶμαι... φώναξε ὁ Κιρκόρ. Φτοῦ ἀλλὰχ μπελανίβερσιν, τὰ φύγω, αὐτὸ ἀτζαμήντικο εἶνε!

— Λίγη ὑπομονή, Κιρκὸρ ἐφέντη, εἶπε ὁ μπαρμπέρης κι' ἔγνεψε στὸν μαθητευόμενο γυιό του νὰ βάλῃ σαπουνάδα.

'Αμέσως ἡ μύτη, τ' αὐτιά, τὸ στόμα, ἀκόμα καὶ τὰ φρύδια τοῦ Κιρκὸρ ἐξαφανιστήκανε κάτω ἀπ' τὰ κύματα τῆς σαπουνάδας.

— Ντοὺρ μπέεεεε! ξεφώνισε ὁ Κιρκόρ. 'Ιστραβὸς τὰ ἔνομαι!... Τὰ μὲ πνίξης, γιαθρούμ.

— Εἶδατε τί ἄφοβος ποῦ εἶνε; εἶπε μὲ καμάρι ὁ πατέρας.

Τέλος ὁ μικρὸς ντροπαλὰ καὶ δισταχτικά, πῆρε τὸ ξυράφι στὰ χέρια κι' ἄρχισε νὰ γδέρνῃ κυριολεκτικῶς τὸν Κιρκόρ.

Καὶ σὰν νὰ μὴν ἔφτανε αὐτὸ νὰ κι' ὁ σκύλος τοῦ καταστήματος πλησιάζει, καὶ παίζει ἀνυπόμονα τὰ μάτια καὶ τὴν οὐρά του.

— Βάϊ κιοπόγλου κιοπέκ! φώναξε ὁ Κιρκόρ. Αὐτὸ ἰσκυλὶ ταρὴ πῶς ἐντῶ χασαπιό, ζαρχανὰς εἶνε καὶ τὰ πετάξῃ πετσιὰ νὰ φάῃ.

Κι' ὅπως μὲ τὴν κουβέντα κουνήθηκε λίγο, μπῆκε τὸ ξυράφι μέσα καὶ μέσα στὸ κρέας του.

— Ντινινὶ ἰμανινί, ξεφώνισε καὶ πετάχτηκε σὰν φελὸς τῆς σαμπάνιας.

— Δὲν εἶνε τίποτα, λίγο αἷμα. Πλυθῆτε καλὰ καλὰ καὶ θὰ σταματήσῃ.

'Επιτέλους ὁ μικρός, χωρὶς ἄλλο ἐπεισόδιο, τέλεψε τὸ ξύρισμα.

— Σουκιοὺρ ἀλλάχ! μουρμούρισε ὁ Κιρκὸρ καὶ θέλησε νὰ σηκωθῆ.

— Μιὰ στιγμὴ παρακαλῶ, φώναξε ὁ κουρέας.

Κι' εὐχαριστημένος, κι' ἐνθουσιασμένος εἶπε στοὺς καλφάδες του:

—'Ελᾶτε νὰ δῆτε χερικό! Γλήγορα θὰ σᾶς βάλῃ τὰ γυαλιὰ ὁ γυιός μου.

— Μπράβο! αὐγὸ τὸν ἤκανε, φώναξαν κι' ἕνας ἕνας πέρασαν καὶ χάϊδεψαν τὰ μάγουλα τοῦ Κιρκόρ.

'Ο πιτσιρίκος πῆγε κι' ἔφερε τὴν μητέρα του:

—Τρέξε καλὲ νὰ δῆς τὸν πρῶτο μουστερῆ μου.

Δυστυχῶς τὴν ἴδια στιγμὴ μπῆκε σὰν ἀνεμοστρόβιλος μέσ' τὸ κουρεῖο ἡ Τακουΐτσα κι' εἶδε τὴν μπαρμπέραινα ποὺ γιὰ νὰ καμαρώσῃ καὶ νὰ πιστοποιήσῃ τὴν ἐργασία τοῦ κανακάρη της, χαϊδευε χαρούμενη τὰ μάγουλα τοῦ Κιρκὸρ καὶ τοῦλεγε:

— Μασσαλλά! Μασσαλλᾶ!

Καὶ τότε ἡ γῆ σάλεψε, τὸ σύμπαν σείστηκε, ξυράφια, βροῦτσες, ψαλίδια, χοροπηδήσανε, καὶ κακὴν κακῶς τὸν κουβάλησε σπίτι ἡ Τακουΐτσα.

— Βάϊ, βάϊ, ἔλεγε ἀπελπισμένος ὁ πολυπαθῆς Κιρκὸρ τώρα γι' αὐτὸ χάδι, λάδι ἀπὸ βαφτίντια ...ου τῆς βγάλῃ. Φτοῦ ἀλλὰχ μπελανίβερσιν!

Σ. Ρ.

Οἱ ἰδιοτροπίες τοῦ Πεδοτίδα

Καθυστέρησις

Δὲν μοῦ λὲς σὲ παρακαλῶ, κύριε Γιάγκο. Τί ὥρα εἶν' αὐτή; "Εξῆ καὶ δέκα! Καὶ γιὰ τὴν ἀκρίβεια ἑξῆ καὶ ἕντεκα. Καὶ ἂν δὲν ἀπατῶμαι εἴχαμε πῆ στὶς ἑξῆ ἀκριβῶς! "Ετσι; Γιατί, λοιπόν, μοῦ κουβαλιέσαι καθυστερημένος κατὰ ἕντεκα λεπτὰ καὶ μειδιῶν ἐπιχαρίτως; Καὶ μοῦ κάνεις μάλιστα καὶ τὸ λαχανιασμένο καὶ τὸ βιαστικὸ μόλις ἔστριψες τὴ γωνία;

Τί ἔκανε λέει; Συγγνώμην γιὰ τὴν καθυστέρησι; Νὰ τὴ βράσω τὴ συγγνώμη σου! Σὲ περιμένω, κύριε, ἕντεκα λεπτὰ τῆς ὥρας. Γαϊδοῦρι εἶμαι, βρὲ ἀχρεῖε νὰ κάθουμαι σὰν ἠλίθιος καὶ νὰ βλέπω τὴν ὥρα νὰ περνᾷ, σὰν νὰ περιμένω τὸ Μεσσία; Πῶς; Τί; Τὸ ρολόϊ σου πάει πίσω; Πρῶτον, ἀφοῦ ξέρεις πῶς τὸ ρολόϊ σου πάει πίσω, ὤφειλες νὰ τὸ λάβῃς ὑπ' ὄψει σου καὶ νὰ ξεκινήσῃς ἀπὸ κεῖ ποὺ κοπροσκύλαγες ἕντεκα λεπτὰ νωρίτερα. Δεύτερον αὐτὴ δὲν εἶνε δικαιολογία. Καὶ τρίτον, ἂν πραγματικὰ πᾶῃ πίσω, νὰ τὸ βάλῃς στὸ γουδὶ καὶ νὰ τὸ κοπανίσῃς. Τὸ ρολόϊ, κύριε Γιάγκο, τόχει ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ πληροφορῆται τὴν ἀκριβῆ ὥρα καὶ ὄχι περίπου. Ἀλλοιῶς τὸ πετάει στὰ σκουπίδια καὶ παίρνει ἄλλο. Τί μοῦ τὸ δείχνεις, δηλαδή; Γιὰ νὰ πεισθῶ; Καὶ ποιὸς μὲ βεβαιώνει ἐμένα ὅτι, κουτοπόνηρος καθὼς εἶσαι, δὲν στάθηκες στὴ γωνία καὶ τὸ βάλες πίσω γιὰ νὰ μοῦ δικαιολογῆσῃς;

Πῶς; Σὲ καθυστέρησε καὶ τὸ τράμ; Καὶ τί μὲ νοιάζει ἐμένα; 'Εφ' ὅσον ξέρεις ὅτι ἕνας ἄνθρωπος σὲ περιμένει νὰ τσακιστῆς καὶ νάσαι στὴν ὥρα σου στὸν πρὸς ὃν ὅρον. Νὰ καβαλλήσῃς τὸ τράμ, ἂν εἶνε γεμάτο. Κι' ἂν δὲν μπορῆς, νὰ πάρῃς ταξὶ καὶ νάρθῃς. Νὰ γίνῃς ἀεροπλάνο, νὰ βάλῃς μοτὲρ ἢ νέφτι, ὅ,τι διάολο θέλεις, γιὰ νάσαι συνεπής.

Τί; Γιὰ ἕντεκα λεπτὰ δὲν χάλασε ὁ κόσμος; 'Ο κόσμος βρὲ μπορεῖ νὰ μὴ χάλασε, ἀλλὰ χάλασαν τὸ κέφι μου καὶ τὰ νεῦρα μου. Γιατί ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ περιμένουνε καὶ μάλιστα κάτι μοῦτρα σὰν τὰ δικά σου. Οὔτε σὰν τὰ δικά σου, οὔτε καλύτερα ἀπὸ τὰ δικά σου. 'Ο ἄνθρωπος ποὺ θὰ μὲ κάνῃ νὰ τὸν περιμένω, δὲν γεννήθηκε ἀκόμα.

'Εγὼ βρέ, γιατὶ ἤμουνα στὴν ὥρα μου; "Εξῆ εἶπα, ἑξῆ ἀποῦντο ἤμουνα. Οὔτε δευτερόλεπτο παραπάνω. Οὔτε χιλιοστὸν τοῦ δευτερολέπτου. Οὔτε καθυστέρησι τράμ λογάριασα, οὔτε τίποτα. Καὶ νεκρὸς νὰ ἤμουνα, θἀρχόμουνα στὴν ὥρα μου. Γιατί ἐγώ, ἄμα δίνω ραντεβοῦ, εἶμαι συνεπής. Γιατί εἶμαι ἄνθρωπος μὲ ἀνατροφή, κι' ὅπως δὲν θέλω νὰ μὲ περιμένουνε, ἔτσι δὲν θέλω καὶ νὰ περιμένω. Σέβομαι τὸν ἄλλον, σέβομαι τὸν ἑαυτό μου, σέβομαι τὸ χρόνο μου ποὺ εἶνε πολύτιμος.

Πῶς; Τί; Δὲν εἶμαστε καὶ 'Εγγλέζοι; Τὸν κακό σου τὸν καιρὸ κτῆνος, ποὺ μοῦ ἔχεις τὴν ἀναίδεια νὰ εἰρωνεύεσαι κι' ὅλας. "Αε σοῦγε τώρα! Δὲν θέλω νὰ σὲ ξέρω. Κι' οὔτε νὰ μοῦ ξαναπῆς καλημέρα, γιατὶ μαῦρο φίδι ποὺ σ' ἔφαγε κακομοίρη μου. 'Από τὴ στιγμὴ αὐτὴ μοῦ εἶσαι πρόσωπο ἄγνωστο, ἀδιάφορο, ἀνύπαρκτο "Ετσι τιμωρῶ ἐγὼ τοὺς ἀνεγείς. "Αει στὸ διάολο, λοιπόν! Καὶ ἂν θέλῃς νὰ ξέρῃς κι' τὸ ἄλλο, γι' αὐτὸ σὲ περίμενα. Γιὰ νὰ σοῦ τὰ πῶ καὶ νὰ ξεθυμάνω. Γαϊδουρο - γάϊδαρε!

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ

ΧΙΟΥΜΟΡ

— 'Η κυρία ρωτάει τὴ νέα της ὑπηρέτρια:

— Γιατὶ ἔφυγες ἀπὸ τὴν προηγούμενη θέσι σου;

— Γιατὶ ἡ κυρία ἦταν πολὺ νευρική.

— Τί ἔκανε δηλαδή;

— Θύμωνε τρομερὰ ὅταν ἄκουγε τὸν κρότο κάθε βάζου ποὺ ἔσπαγα!...

★

— "Ωστε λοιπὸν ἡ γυναῖκα σας ἔκανεν ἐγχείρησι;

— Ναί, καὶ τῆς δώσανε χλωροφόρμιο δυὸ φορές.

— Μπᾶ; Γιὰ ποιὸ λόγο;

— Τὴν πρώτη φορὰ γιὰ νὰ τὴν ἐγχειρήσουν καὶ τὴ δεύτερη γιὰ νὰ πάῃ νὰ μιλήσῃ γιὰ τὴν ἐγχείρησι!...

Ἐρωτικὸ Γραμμαλοκιβώτιο

Παράνομη ἀγάπη

'Η ἀναγνώστριά μας μὲ τὸ ψευδώνυμον «Λ. Μ. Σεμπούχ» μοῦ γράφει: «'Αγαπῶ ἕναν παντρεμένο, ποὺ μὲ περνᾷ 20 χρόνια. 'Εγὼ εἶμαι 24. Βρίσκεται πιὸ πολὺ μαζί μου παρὰ μὲ τὴ γυναῖκα του. "Εχει καὶ δύο μικρὰ παιδιά. Δὲν ξέρω τί θὰ γίνῃ μ' αὐτὴ τὴν ἱστορία. Γιὰ νὰ τὸν ἐξάσω μοῦ εἶνε ἀδύνατο. Προτιμῶ νὰ πεθάνω. Γι' αὐτὸ καταφεύγω σὲ σᾶς γιὰ νὰ μοῦ δώσετε τὴ συμβουλή σας, τί πρέπει νὰ κάνω».

Αὐτὰ μοῦ γράφει ἡ «Λ. Μ. Σεμπούχ», καὶ περιμένει ἴσως νὰ τῆς πῶ — γιὰ νὰ μὴν πεθάνῃ: «Κράτησε τὸν παντρεμένο ποὺ ἀγαπᾶς. Κατάστρεψε μιὰν ὁλόκληρη οἰκογένεια. Κάνε δυστυχισμένα δυὸ ἀθῶα παιδάκια. Τρέλλανε τὸν ἄνθρωπο αὐτὸν γιὰ νὰ κακομεταχειρίζεται τὴ γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιά του». "Οχι, Σεμπούχ, προτιμώτερο νὰ πεθάνετε (ποὺ δὲν θὰ πεθάνετε) γιατὶ δὲν χάθηκαν οἱ ἄντρες γύρω σας καὶ μάλιστα νέοι καὶ ἀνύπαντροι. 'Αλλὰ, καλύτερα νὰ πεθάνετε παρὰ νὰ σπείρετε μιὰ τέτοια καταστροφή, μὲ τὸ ἔγκλημά σας. Λυπᾶμαι ποὺ σᾶς τὰ γράφω αὐτά, τὸ θάρρος, ὅμως, μοῦ τὸ δίνει τὸ ἴδιο σας τὸ γράμμα. 'Η πρᾶξι σας εἶνε ἁπλούστατα ἀνήθικη.

"Ανδρα ποὺ πονεῖ: Δὲν νομίζω, ἀγαπητὲ κύριε, πῶς πρέπει νὰ τρέφῃς ἐλπίδες, καὶ νὰ ζῆς μὲ ψευδαισθήσεις γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ τῆς "ἀπίστης", ποὺ ἄν τὴν πραγματοποίησι, ὅπως ὑποθέτεις, γίνεται δυὸ φορὲς ἄπιστη καὶ σὲ σένα καὶ στὸν νέον ἀγαπημένο. 'Αντὶ ὅμως νὰ σκέφτεσαι ἀποτροπιαστικὲς λύσεις τὸ καλλίτερο εἶναι νὰ σφίξῃς τὶς κοιλιὰ σου καὶ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ χρόνου νὰ τὴν λησμονήσῃς. Ἴσως μάλιστα στὸ μεταξὺ σοῦ τύχῃ κανένα καλὸ κορίτσι μὲ τὸ ὁποῖο ν' ἀξίζῃ νὰ ἀποκαταστήσῃς τὴν ταραγμένη σου ζωή.

'Αγάπην αἰώνιαν: "Οσον ἄφορᾷ τὸ θεμὶ τῆς συγγενείας ποὺ ἀναφέρεις, φίλη μου, δὲν νομίζω πῶς εἶναι τέτοιο ποὺ τελικὰ νὰ γίνῃ ἐμπόδιο στὴν ἕνωσί σας. "Εκεῖνο ποὺ κυρίως θὰ σ' ἔκανε ἐπιφυλακτικὴ μπρὸς σὲ τέτοια ἕνωσι εἶναι τὰ ἀπ πραγματικὰ ἢ ἀγέσεις ποὺ μπορεῖ νὰ καταλήξῃ σὲ γάμο ἀφοῦ ἐκείνος εἶναι τόσο νέος καὶ δὲν ἔχει τελειώσει τὸ Γυμνάσιο. Μὲ τὴν ἐπαρχιακή σας ἀφέλεια καὶ ἀναθθότητα βλέπετε βέβαια τὸ αἴσθημά σας πολὺ εἰδυλλιακά. Μὰ ὅταν ὡριμάσετε λίγο θὰ διαπιστώσετε πῶς εἶναι τοὐλάχιστον πρέφερο νὰ ἀγεδιάζῃ κανεὶς καὶ νὰ λογαριάζῃ χωρὶς τοὺς παράγοντες τῆς πραγματικότητος καὶ τοῦ καιροῦ.

Σοφοῦλαν, Θεσσαλονίκην: Δὲν ξέρω πόσων χρονῶν εἶσαι τώρα, ἀλλὰ ἀπ' ὅσα μοῦ γράφεις συμπεραίνω πῶς πολὺ ἁπλοϊκὰ παίρνετε κι' οἱ δυὸ τὸ αἴσθημά σας, ποὺ ἀλλώστε δὲν εἶναι παρὰ μιὰ συνηθισμένη σὲ νέους τῆς ἡλικίας σας ἐρωτοτροπία. Δὲν, βλέπω γιατὶ ὁ νεαρὸς νάχῃ πάρει τὸ πρᾶγμα ἔτσι κατάκαρδα, ὅπως σὲ πληροφοροῦν. "Αν ἐσὺ ἀληθινὰ νοιώθῃς πῶς τὸν σύμπαθεῖς, φφήνοντας κατὰ μέρος τὸ μεγάλα καὶ κούφια λόγια περὶ ἐνωΐσμοῦ τόχα κτλ. δεῖξε του τὸ καὶ μάλιστα σύστησέ του νὰ συνεγίσῃ τὶς σπουδές του παίρνοντας κουράγιο κι' ἀπ' τὴν ἀγάπη του. Γιατὶ βέβαια ἂν σκεπτεστῆ κάπως σοβαρώτερα κι' οἱ δυὸ γιὰ τὸ μέλλον σας ὀφείλει αὐτὸς τοὐλάχιστον νὰ ἔχῃ δημιουργήσει μιὰ σταδιοδρομία στὴν κοινωνία.

«Θὰ σκληρύνω τὴν καρδιά μου». Θεσσαλονίκην: Οἱ κακοτυχίες ποὺ μοῦ γράφεις πῶς πέρασες δὲν νομίζω πῶς πρέπει νὰ σὲ κάνουν νὰ γίνῃς κακός ὅπως λές. Κι' οὔτε νὰ «κυνηγήσῃς» τὴ γειτόνισσά σου, μπλέκοντας τὴν σὲ αἰσθηματικὲς ἐπιπολαιότητες χωρὶς κέρδος καὶ σκοπό. Τὸ καλλίτερο ποὺ ἔχεις νὰ κάνῃς εἶναι νὰ κυττάξῃς πῶς θὰ μπορέσῃς νὰ ἐξασφαλίσῃς ἕνα μέλλον μὲ τὶς σπουδές σου ἢ ἔστω μὲ κάποια πρακτικὴ καὶ ἀποδοτικὴ ἐνασχόλησι.

Κάστα Ντίβαν Νο 2: 'Αφοῦ τὰ πράγματα σᾶς ἀναγκάζουν νὰ πάρετε ὀπωσδήποτε μιὰ σύντομη καὶ ὁριστικὴ ἀπόφασι, πρέπει νὰ σὰς συνεννοηθῆτε μὲ τὸν ἀγαπημένο σου νὰ παντρευτῆτε ἀμέσως — λύσι ποὺ ἀσφαλῶς θὰ τὴν ἐγκρίνῃ καὶ ὁ ἴδιος, ἀφοῦ τόσο ἀγαπιέστε. 'Η παράτασι τοῦ καιροῦ τῆς μηντσείας, ἐνῶ καὶ τοὺς δικούς σας ἐξερεθίζει, δὲν βλέπω καὶ σὲ τί θὰ ὠφελοῦσε, ἐνόσω βέβαια δὲν περιμένετε κανένα γρήγορο καὶ ἀπροσδόκητο πλουτισμό.

Τζῶν Σπιτφάϊρς 1902: Βέβαια: ἀφοῦ ἡ λογικώτερη πρότασί σου, ν' ἀρραβωνιαστῆτε μὲ τὴν κοπέλλα, δὲν ἔκανο ποιήθηκε, δὲν βρίσκω ὅτι μπορεῖς νὰ κάνῃς τίποτε ἄλλο γιὰ ν' ἀντιμετωπίσῃς τοὺς κιυδύνους ποὺ ὑποψιάζεσαι. Αὐτὴ μοναχὰ θὰ σοῦ ἀποδώσῃ τοὺς φόβους ἂν ξέρῃς ὅτι θὰ μείνῃ σταθερὴ στὸ αἴσθημά της πρὸς ἐσένα — πρᾶγμα ποὺ πρέπει νὰ τὸ καλλιεργήσῃς μὲ τὴ συζυγή σαι τουφερὴ ἀλληλονοφαΐα σου μαζί της.

Ε. Π. Γ. Ε.. Αἴγιον: Κάνατε καλὰ νὰ δείχνεσθε ἐπιφυλακτικὲς μὲ τὶς αἰσθηματικὲς προτάσεις ποὺ σᾶς κάνουν οἱ ἀλληλογράφοι σας γιατὶ βέβαια ἀπὸ μιὰ τέτοια ἐξέλιξι μποροῦν νὰ προκύψουν καὶ εὐχάριστα. ἀλλὰ καὶ δυσάρεστα ἐνδεχόμενα. 'Επειδὴ δὲν εἴσαστε σίγουρες γιὰ τὰ πρῶτα καὶ γιὰ νάγετε τὸ κεφαλάκι σας ἥσυχο ἀπὸ τὰ δεύτερα τὸ καλλίτερο ποὺ ἔγετε νὰ κάνετε εἶναι νὰ διαχώψετε μὲ εὔσχημο τρόπο τὴν ἀλληλογραφία σας μὲ τὰ καλὰ παιδιὰ γιὰ νὰ μὴ ματαιοπονοῦν σὲ βασανιστικὲς φαντασιώσεις.

Πρωϊνὸ μπουμπουκάκι: Τὴν ἀπορία ποὺ ἔχεις θὰ τὴν ἔλυνες μὲ δική σου μονάχα ἐξακρίβωσι τῆς ψυχολογίας καὶ τῶν αἰτίων ποὺ κάνουν τὴν ἄντρα νὰ γκρινιάζῃ. Δὲν ἀποκλείεσαι νὰ εἶναι αὐτὸς ὁ λόγος ποὺ ὑποψιάζεσαι καὶ σύ. "Ισως ὅμως καὶ νὰ εἶναι οἰκογενειακὲς ἀστενοχώριες κι' ἐπαγγελματικὲς τοῦ δυσκόλεψες, ἀπότε πρέπει νὰ τὸ σεβαστῆς, νὰ τὶς κατανοήσῃς καὶ μὲ τὴν ἐνεκτικὴ σου στάσι νὰ τὴ στορνῆ σου νὰ σταθῆς πλέι του καὶ νὰ τὸν κάνῃς νὰ τὶς ξεχνᾷ.

Τυφῶνα Γ. Βόλον: Δυστυχῶς φίλτατε, μ' ὅλη τὴν καλή μου διάθεσι, δὲν μπορῶ νὰ σ' ἐξυπηρετήσω στὴ μικρὴ παράκλησι ποὺ μοῦ ζητεῖς. Γιατὶ δὲν ξέρω ποῦ βρίσκεται τὸ θεατρικὸ συνκρότημα ὅπου ἐνάζεται ἡ ἀγαπημένη σου χορεύτρια. "Αν, ἀπὸ τὰ θεατρικὰ νέα τῶν ἐφημερίδων, πληροφορηθῆς τὴν πόλι ὅπου περιοδεύει ὁ θιασός της, μπορεῖς νὰ τῆς γράψῃς στέλνοντας τὸ γράμμα σου στὴ διεύθυνσι τοῦ θιάσου. 'Αλλοιῶς μπορεῖς ν' ἀπευθυνθῆς στὰ ἐδῶ γραφεῖα τοῦ «Σωματείου 'Ελλήνων Ἠθοποιῶν»

'Απόφασιομένον γιὰ ὅλα: Μά, ἀγαπητέ μου κύριε, γιατὶ ἔγεις τὴν ἐντύπωσι ὅτι ἡ μεσολάβησι τῆς πασσούσης στήλης θὰ εἶνε περισσότερο ἀποτελεσματική ἀπὸ τὴ δική σου ἐπέμβασι; 'Ομολογῶ πῶς ἐκτιμῶ πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν εὐγενική σου ἐπιμονὴ νὰ προσφέρῃς τὴν ἀγάπη σου σ' ἕνα πλάσμα ἐπιπόλαιο καὶ ἀψιλόκορο ποὺ ὀδηγεῖται σὲ ἠθικὸ κατήφορο, ὅπως γράφεις. Γι' αὐτὸ καὶ πρέπει ὁ ἴδιος νὰ προσπαθήσῃς ἄλλη μιὰ φορὰ νὰ τὴ συγκρατήσῃς, νὰ τὴ νουθετήσῃς καὶ νὰ τὴν ὀδηγήσῃς στὸν ἴσιο δρόμο τῆς κοινωνικῆς ἀποκαταστάσεως. "Αν καὶ τώρα δὲν σ' ἄκουσε καὶ περιφρονήσῃ καὶ τὴν ἀνθρωπιστικὴ σου ἐκδήλωσι καὶ τὸ ἄξιο αἰσθημά σου, τότε βέβαια παράτησέ τη κι' ἐσύ, ἐνόσω εἶνε τύπος ἀδιόρθωτος, γιὰ τὸν ὁποῖον ταιριάζει ὁ λόγος τοῦ ἀποστόλου Παύλου: «Αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ πρώτην καὶ δευτέραν νουθεσίαν, παραιτοῦ!».

ΕΡΗ.

✿✿

Ματωμένην καρδιὰ ἀπὸ δυστυχία, ἡ φτωχὴ παιδοῦλα τοῦ Θεσσαλικοῦ κάμπου Ε.Α. Π.Τ.Μ.: 'Απάντησα στὰ δυὸ σας γράμματα. "Αμα διαβάσετε τὴν ἀπάντησι, τότε μοῦ ξαναγράφετε, ἀλλὰ μὲ μελάνι, γιατὶ ἀν μοῦ ξαναγράψετε μὲ μολυβὶ δὲν θὰ τὸ διαβάσω.

'Αθηναῖον βαρειὰ πληγωμένον: Τὸ μόνο ποὺ ἔχετε νὰ κάνετε εἶνε ν' ἀφήσετε τ' ἀντρόγυνα νὰ λυοῦν μόνα τους τὶς διαφορές τους καὶ νὰ μὴν ἐπειμβαίνετε καὶ δημιουργῆτε ἀνώμαλες καταστάσεις καὶ καταστροφή. Χάθηκαν τόσα κορίτσια γιὰ νὰ συνδεθῆτε μαζί τους;

'Απελπισμένην Πηλιορίτισσαν Ο. Ι. Σ.: Νὰ ἀδιαφορήσετε στὶς ἀπειλές του καὶ νὰ τὸν ἀπειλήσετε καὶ σεῖς πῶς θὰ τὸν καταγγείλετε στὴν ἀστυνομία, ἂν σᾶς ξαιγαμίλήσῃ.

Τὸ πουλὶ τοῦ Κολλεγίου Τ. Γ.: Εἰστε μιὰ καλὴ φίλη του, τίποτα περισσότερο. "Αν εἶνε τυχερὸ νὰ γίνῃ, θὰ γίνῃ. Πάντως, κατὰ τὴ γνώμη μου, μὴν βασανίζεστε, γιατὶ ὅταν φύγῃ, τὸ νέον περιβάλλον θὰ τὸν κάνῃ ν' ἀλλάξῃ γνώμη, κ'

τὴν μουσική — ΑΝ Βαρῶσια: "Ολοι ἔχουν δικαίωμα σὲ μιὰ ἀγνὴ ἀγάπη. Ἐπιβάλλεται ὅμως νὰ σκέπτωνται λογικὰ καὶ νὰ μὴ παρασύρωνται ἀπὸ τὴ φαντασία τοὺς καὶ ἀπὸ ἀκατόρθωτες ἀπαιτήσεις. Μὴ παραπονῆσθε. Ὁ οἶκος δὲν εἶνε προτέρημα ἀγνῆς ψυχῆς.

Μαραμένο Ρόδο: Ξεχάστε τὸν τὸν πρῶτο. Σᾶς φέρθηκε πολὺ ἄσχημα καὶ θέλησε νὰ παίξῃ μὲ τὴν ἀξιοπρέπειά σας. Ἀγαπήσετε τὸ δεύτερο, γιατὶ θὰ σᾶς κάνῃ εὐτυχισμένη. Μὲ πολλὴ χαρὰ θὰ παρασταθῶ στοὺς γάμους σας.

Σκλάβα Ν. Σ.: Συνεχίστε, ἀλλὰ μὲ ἐπιφύλαξι. Μὴν παρασυρθῆτε ἀπὸ ἐνθουσιασμοὺς γιατὶ μπορεῖ νὰ εἶνε προσωρινὸς ὁ συμβιβασμὸς κι' ἔπειτα νὰ πονέσετε περισσότερο.

Μαραμένην Καρδιά Ε. Φ.: "Οπως φαίνεται σᾶς ἀγαπᾶ. Ἐξακριβῶστε, ὅμως, καὶ σεῖς τὸν πραγματικὸ σκοπὸ τοῦ ἐνδιαφερόντός του. Συνεχίστε μ' ἐπιφύλαξι. Γράφτε μοῦ τί σᾶς λέει ὅταν τοῦ μιλᾶτε γιὰ γάμο. Περιμένω τὴ διεύθυνσί σας.

Βασίλισσαντῶν λουλουδιῶν Κ.: Ἂν πραγματικὰ σᾶς σέβεται καὶ σᾶς ἀγαπᾶ, δὲν θὰ σᾶς ποότεινε ποτὲ τέτοιο πρᾶγμα. Καλύτερα νὰ τὸν περιφρονήσετε.

Ἀμπόλα 16: Εὐχαρίστως. Σᾶς γράφω ἰδιαιτέρως.

Β. Ι. Ἀνθισμένην τριαντάφυλλιάν: Νομίζετε ὅτι ὅλες οἱ κοπέλλες παντρεύονται ἀπὸ ἔρωτα; Μὲ τὸν καιρὸ γνωρίζει ὁ ἑνὰς τοῦ ἀλλουνοῦ τὰ πορτρέματα, ἀρχίζουν μὲ μιὰ φιλία, μ' ἕνα σεβασμό, καὶ ἔτσι ἀναπτύσσονται τὰ ἀμοιβαῖα αἰσθήματα. Μὴν ἀπελπίζεστε, λοιπόν, οὔτε νὰ ἀπορρίψετε μιὰ πρότασι γιὰ τὴν ὁποία ἐνδιαφέρονται τόσο πολὺ οἱ γονεῖς σας.

"Οτι λέμε τὰ πιστεύουμε: Ὁ ἐγωϊσμὸς εἴτε στὸν ἄντρα ὑπάρχει, εἴτε στὴ γυναίκα, εἶνε ἐλάττωμα φοβερό. Δὲν λογαριάζει τίποτα καὶ προπάντων δὲν σέβεται τίποτα. Νομίζω ὅτι καλὰ θὰ κάνετε ν' ἀποχαιρετήσετε ἀπὸ τὸ δρόμο της γιατὶ θὰ ὑποφέρετε πολύ.

Φλέρντ' ἀμούρ, Κ. Χ. Α.: Πῶς νὰ λύσω ἐγὼ τὸ μυστήριον; Τί ἔχρω τί κάνει; Μπορεῖ νὰ ἔχῃ δουλειές, μπορεῖ νὰ γνώρισε καὶ κάποια ἄλλη. "Οταν τὸν συναντήσετε, ἐξηγηθῆτε μαζί του καὶ τότε μοῦ ξαναγράφετε.

Μίαν ἀγνώστην: Λεπτομέρειες δὲν μπορῶ νὰ σᾶς δώσω ἀπ' αὐτὴ τὴ στήλη. Στεῖλτε μοῦ τὴ διεύθυνσί σας νὰ σᾶς γράψω ἰδιαιτέρως, καὶ μοῦ γράφετε μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτή, τί σημεῖα, ἀκριβῶς, διακρίνατε ἐσεῖς.

Ὀρέστην Κύκλωπα, Παλαιὸν Φάληρον: Ἡ εὐρωστία δὲν εἶνε μαγνήτης. Ἴσως νὰ ἔδειξε μιὰ συμπάθεια, μιὰ φιλία ποὺ τὴν παρεξηγήσατε. Μὴ σᾶς ἐκπλήττει αὐτό, οὔτε νὰ σᾶς στενοχωρῇ. Κυττάχτε κάτι ἄλλο.

Δακρυοποτισμένην Π. Κ.: Ἄσχημα κάνατε ποὺ πήρατε τὸ μολύβι νὰ μοῦ γράψετε, γιατὶ δυσκολεύτηκα πολὺ νὰ διαβάσω τὸ γράμμα σας. Δὲν μπορῶ ἀπ' αὐτὴ τὴ στήλη νὰ σᾶς γράψω γιὰ τὸ ζήτημα ποὺ ἐνδιαφέρεσθε. Στεῖλτε μου τὴ διεύθυνσί σας νὰ σᾶς γράψω ἰδιαιτέρως.

Πονεμένη Μάννα: Ἔχετε μεγάλο δίκηο. Ἔτσι πρέπει νὰ γίνῃ. Μὴν ἐκτίθεσθε, λοιπόν, ἀλλὰ βρῆτε τὸν κατάλληλο ποὺ θὰ μπορέσῃ καὶ σᾶς νὰ κάνῃ εὐτυχισμένη καὶ τὸ παιδί σας. Τὸ κρασὶ φέρνει ὠρισμένες στιγμὲς ἐνθουσιασμοῦ, μὴν ἐμπιστεύσθε σ' αὐτό.

Τὸ θῦμα τῆς ζωῆς Χ. Α! — Κύπρος: Δὲν μοῦ γράφετε τί δουλειὰ κάνετε κι' ἂν μπορῆτε ν' ἀπομακρυνθῆτε ἀπὸ τοὺς γονεῖς σας χωρὶς νὰ τοὺς βλάψετε. Ἂν γίνεται αὐτό, τότε μπορεῖτε νὰ πᾶτε κάπου ἀλλοῦ, ἀφοῦ τὴν ἀγαπᾶτε. Ἂν ὄχι, τότε μὴ τὴν ἐκθέτετε περισσότερο καὶ μεγαλώνετε τὴ δυστυχία τῆς.

Δυὸ φίλες Μ. Μ.: Προπάντων νὰ μὴ στενεχωρῆσθε καθόλου. Πρέπει ἔτσι ὅπως εἴσθε νὰ θεωρήσετε τὸν ἑαυτό σας εὐτυχισμένο. Μὴ ζητᾶτε νὰ πέσετε σὲ βάσανα, σὲ πόνους στὸ κουτσομπολὸ τὰ γαμόγελα καὶ στὰ ὑπονοούμενα τῶν νεαρῶν. "Οταν ρόωθῆ ἡ κατάλληλη στιγμή, θὰ βρεθῆ καὶ ὁ πραγματικὸς σύντροφος τῆς ζωῆς ποὺ θὰ σᾶς προσφέρῃ τὴ χαρὰ καὶ τὴν εὐτυχία.

Λευκὴν Ἀραπίνα Μ. Κ. 125: Μ' ἀρέσει πολὺ ἔτσι ὅπως γράφετε. Πάντως τὸ γυναικεῖο ἐνστικτο σᾶς γέλασε αὐτὴ τὴ φορά. Δὲν μπορεῖ νὰ εἶνε εἰλικρινὴς ἐκεῖνος ποὺ δὲ νοιώθει τίποτ' ἄλλο ἀπὸ σαδισμὸ βλέποντας κάποιον νὰ ὑποφέρῃ. Ἐπιμένω κσὶ προχωρῶ περισσότερο: δὲν σᾶς ἀγάπησε ποτέ! Γιατὶ δὲν σεβάσθηκε οὔτε τὸ αἴσθημά σας, οὔτε τὴ γυναικεία σας ἀξιοπρέπεια. Ἀλλὰ ... καὶ τώρα ἀκόμα ἂν σᾶς πλησίασε, εἶνε γιὰ νὰ σᾶς κάνῃ κακό. Προσέξετε μὴν πέσετε στὴν παγίδα!

Ἐρωτευμένην μὲ τὸν στρατιώτη της: Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ φιλικὰ καὶ τὰ εὐγενικά σας λόγια. Ἂν αὐτὲς τὶς σκέψεις σας ποὺ μαρτυροῦν μιὰ ἀνησυχία ψυχικὴ γι' γράφατε στὸν ἄντρα σας, θὰ ξαλαφρώνατε πιὸ πολύ. Καταλαβαίνω ὅτι εἴσθε εἰλικοιής, γι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ κούβετε τίποτε ἀπὸ τὸν ἄντρα σας. Βέβαια οἱ ἕένοι μπορεῖ νὰ παρεξηνήσουν. Μπορεῖ νὰ συνγεσιάσῃ καὶ ἡ συζυγική σας εὐτυχία. Πότε, ὅμως; "Οταν δὲν εἴσθε εἰλικρινὴς μὲ τὸν ἄντρα σας. Ἐλπίζω νὰ μὲ καταλάβατε.

Βοιωτόπουλον Β. 1949. Π. Θ.: Ἀφοῦ ἔρετε τὶς συνθῆκες τοῦ χωριοῦ σας καὶ τὰ ἐπακόλουθα ἂν δημιουργηθῆ σκάνδαλο, γιατὶ δὲν προχωρεῖτε στὸν κανονικὸ καὶ νόμιμο δρόμο; "Αν, ὅμως, δὲν εἴσθε οἰκονομικῶς καὶ οἰκογενειακῶς ἀνεξάρτητος, τότε πρέπει νὰ κάνετε ὑπομονὴ ὡς ποὺ νὰ βρῆτε τὴν κατάλληλη εὐκαιρία.

Ἐνγκαταλειμμένον Ἱεραπετρίτην: Νὰ ἐπιστρέψετε στὴν παλιά σας ἀγάπη μετανοιωμένος καὶ νὰ τῆς ζητήσετε συγνώμη γιατὶ τὴν κάνατε τόσο πολὺ νὰ ὑποφέρῃ. Φανήκατε πολὺ σκληρός. Αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως, προσέξετε, δὲν πρέπει νὰ σᾶς συγκινήσῃ τίποτα πιά.

Φοβισμένην νησιωτοπούλα: Ἂν δῆτε ὅτι ἡ συνγένεια αὐτὴ θὰ εἶνε τὸ μεγάλο ἐμπόδιο γιὰ τὴν πραγματοποίησι τῶν ὀνείρων σας, προσπαθῆστε νὰ μὴν τὸν σκέπτεσθε ὡς σύζυγο. Ἀλλὰ ὡς ἕνα καλὸ φίλο. Καὶ προπάντων νὰ μὴν ἐκδηλωθῆτε γιὰ νὰ μὴ δημιουργήσετε μιὰ ἐυσχερῆ κατάστασι.

ΜΙΡΑΝΤΑ

Lation "Rozalita" ΔΕΡΜΑ ΑΡΥΤΙΔΩΤΟ ΣΑΝ ΠΟΥΠΟΥΛΟ

ΕΡΑ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΥ
Ἰατρὸς - Γυναικολόγος
Διαθερμίαι
Δέχεται 4 - 7 μ. μ. καὶ τὰς πρωϊνὰς ὥρας ἐπὶ συνεντεύξει.
Ζωοδόχου Πηγῆς 82.
Τηλ. 62-027

ΑΧ!! ΠΟΤΕ ΘΑΡΘΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

Ἀπαντήσεις ἐπιστολῶν

Στέργιον Κ. Μ., Θεσσαλονίκη: Μ' ἰδιαίτερη χαρὰ διάβασα στὸ γράμμα σας τὴν μικροβιολογικῶς ἐπαληθεύσασαν διάγνωσίν μου. Τώρα νὰ μείνετε ἀπολύτως ἥσυχος γιὰ τὴν ταχείαν ἴασιν. Ἀρκεῖ νὰ γίνῃ καλὰ ἡ ἀποψίλωσις δι' ἀκτίνων τοῦ τριχωτοῦ τῆς κεφαλῆς καὶ μέσα σ' ἕξη μῆνες ὅλα θᾶχουν περάσει, ἄφθονα μαλλιὰ θὰ βγοῦν καὶ θὰ ἐκχασθοῦν οἱ τόσες περιπέτειες. Κάλλιο ἀργὰ παρὰ ποτέ. Πρὸς ἀποφυγὴν νέας μολύνσεως χρειάζεται καθ' ἑκάστην σπωνισμὸς τοῦ τριχωτοῦ τῆς κεφαλῆς διὰ κοινοῦ ἢ κατραμοσάπουνου καὶ κατόπιν ἐπάλειψις ἐλαφρὰ μὲ 2% ἰωδίου. Αἱ ἀποπεισοῦσαι τρίχες ἀρχοντι νὰ ἐκφύωνται ἀπὸ τοῦ τρίτου μηνὸς καὶ περὶ τὸν ἕκτον μῆνα ἔχουν ἀποκατασταθῆ στὸ φυσιολογικόν. Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὰ τόσο θερμὰ λόγια σας.

Μίαν πελάτιδα: Ἡ κατάστασις αὐτὴ καμμιὰ φορὰ συμβαίνει καὶ δὲ μιὰ φυσικὴ κατάστασι, ἀλλ' ὄχι μὲ ροῆ αἵματος, ἀλλὰ γαλακτώδους ὑγροῦ. Ἐφ' ὅ, πονάκια στὸν ὁσιαστρὸ μαστό, κρίνω σκρίμιον νὰ ἐξετασθῆτε παρ' εἰδικοῦ χειρουργοῦ ἤ, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐκεῖ καὶ ὑπὸ τοῦ κουράντε πάσχη ἐκεῖ καὶ ὑπὸ τοῦ κουράντε σας γιατροῦ. Δὲν πρέπει νὰ τὸ πασαμελήσετε καθόλου. Μὲ τὴν ἐξέτασι δὲν ἔχετε νὰ χάσετε τίποτε, τοὐναντίον νὰ κερδίσετε πολλὰ προλήπτικῶς ἂν ὑπάρχῃ κάτι, ποὺ δὲν τὸ πιστεύω τοὐλάχιστον ἐκ τῆς περιγραφῆς τῶν συμπτωμάτων.

Ἐλπίτσαν, Κοζάνη: Οἱ ἐφηλίδες (κ. φακίδες) θεραπεύονται ριζικῶς διὰ νέας μεθόδου διὰ τῆς τοπικῆς καυστροφῆς τῆς μελανίνης. Δυστυχῶς μὲ τὶς διάφορες κρέμες καὶ ἰδίως τὶς ὑδρόλυρικές δὲν βγαίνουν. Οἱ φακίδες εἶνε δύσκολο νὰ ἐξαλειφθοῦν ἄτανα κάνουν τὴν ἐμφάνισιν καὶ κυρίως τὸ καλοκαίρι μὲ τὴν ἐπίδρασι τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων πληθαίνουν. Πάντως ἐφ' ὅσον δὲν εἴσθε ἐδῶ νὰ τὶς περνᾶτε κάθε βράδυ μ' ἕνα βαμβάκι καὶ τὸ ἑξῆς ὑγρὸν πολὺ ἐλαφρά:

Eau distillée 120 gr., Bichlorure de mercure 0,50 cent, Borate de soude 10 gr., Alcool de lavande 20 gr.

Ἂν παρατηρήσετε ἐρεθισμὸ νὰ τὴν σταματήσετε ἢ ν' ἀραιώσετε τὴν χρῆσιν τῆς ἡμέραν παρ' ἡμέραν. Νὰ μὴ χρησιμοποιῆτε σαπούνι. Τὴν δ' ἡμέρα νὰ χρησιμοποιῆτε τὴν ἑξῆς γλυκοδερμικὴ πομάδα ὡς καὶ πρὸ τῆς πούδρας:

Eau oxygenée 30 gr., Lanoline 70 gr., Teint. de benjoin 15 gr., Huile d' amandes douces 60 gr., Citron (χυμὸ λεμονιοῦ) 20 gr., Cire blanche 20 gr., Acide salicylique 0,8 Essence q. s.

Νικόλαον Βιδ., Ξάνθην: Ἡ ἐντεροκωλίτις προεκλήθη ἀπὸ τὴν ἐντερικὴ παρασιτοπάθεια (λάμβλιες). Συνεπῶς πρέπει ν' ἀκολουθήσῃς ἐπὶ μακρὸν θεραπεία, ἡ ὁποία πρέπει καὶ νὰ ἦναι ἀνάλογος τῶν συμπτωμάτων σου παρ' εἰδικῷ ἰατρῷ. Βεβαίως ἀφοῦ ἡ κατάστασίς σου δὲν βελτιοῦται ἡ εἴσοδος σὲ νοσοκομεῖο γιὰ κάποιο διάστημα εἶνε ἐπιβεβλημένη. Ἡ ἀεροσπορίνη δὲν ἔχει ἔλθει στὴν Ἑλλάδα.

Νικόλ. Β. Μ., Βόλον: Ἔχω γράψει περὶ τοῦ ζητήματος σας ὡς καὶ λεπτομερεῖς ἀσκήσεις στὴν στήλη μου. Μέχρι τοῦ 21ου ἔτους ἐξακολουθεῖ ἡ ἀνάπτυξις. Ὑποβοηθήσατε μὲ σουηδικὲς ἀσκήσεις.

Μαραρίτα Σ., Θεσσαλονίκην: Μὲ ἱκανοποίησι διάβασα τὸ γράμμα σας. Ὥστε τώρα ἐάν ἐπείσθητε ὅτι αἱ πλαστικὲς ἐγχειρήσεις κάνουν θαύματα. Κι' ἔτσι τὰ κλάμματά σας ἔμειναν μόνο καὶ ἡ ἀπελπισία. Νὰ ἐξακολουθῆσετε νὰ ἐπαλείφετε τὶς ἐλαφρὲς οὐλὲς μὲ τὴν πομάδα καὶ κατόπιν νὰ τὶς πουδράρετε μὲ τὴν πούδρα γιατὶ εἶνε ἀκόμη νωπές. Θὰ ἐξαφανισθοῦν κι' αὐτὲς τελείως ὅπως κι' οἱ πρῶτες. Νὰ μὴ χρησιμοποιῆσετε ἀκόμη σουτιὲν γιὰ δυὸ μῆνες, ἄλλωστε δὲν ὑπάρχει πιὰ καὶ κανεὶς λόγος. Σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς γιὰ τὰ τόσο καλὰ λόγια σας.

Διονύσιον Κ., Ζάκυνθον: Κάθε βράδυ νὰ ἐφυγραίνετε τὶς ρίζες τῶν τριχῶν μὲ τὴν κατωθι λοσιὸν καὶ νὰ κάνετε μὲ τοὺς βολβοὺς τῶν δακτύλων σας μιὰ ἐλαφρὰ φρίξιόν τοῦ τριχωτοῦ δέρματος τῆς κεφαλῆς:

Eau de cologne 100 gr., Glycerine 15 gr., Teinture de jaborandi 40 gr., Teint. de panama 20 gr. Teint. de cantharide 0,60 cent.

Κάθε δέκα ἡμέρες νὰ λούζεσθε μὲ κατοσμοσάπουνο.

Κάιτη Ἰ. Θεσσαλονίκη: Νὰ χησιμοποιῆτε τὴν ἑξῆς κρέμα:

Huile d' amandes douces 25 gr., Cire blanche 6 gr. Paraffine molle 12 gr., Borax 0,60 cent., Eau de roses 15 gr. Essence de roses 1 gr.

Νὰ μὴ χρησιμοποιῆτε σαπούνι καὶ νὰ μὴ τοῶτε πασταὶ καὶ ἐν νένει ἀκάνωικες τροφές.

Μαρία Κ., Πάτρας: Ἐκ ὧν γραφομένων σας συνάγω ὅτι τρόκειται περὶ ἐκζεματοσφαιρικῆς ἀναυλακτικῆς αἰτίας. Οἱ ἐπαναλημμένες παροξύνσεις καὶ μόλυσσα καθολικευόμεναι αὐτὸ ἐπιμαστοῦν. Ὥστε στασῆτε πρὸς τὴν θεραπεία τῆς ἠπατικῆς σας ἀνεπαρκείας ἢ τῆς ὠοθηκικῆς τοιαύτης ὧν ὑπάρχει ἀταξία στὴν περίοδο. Ὡσαύτως τὰ γαλακτερὰ ἐν γένει, τὸ βούτυρο τὰ παστά, τὰ βαλσαμινὰ ἐπίσης ὡς καὶ οἱ ἀνωπὶ ἰωφείς, οἱ κιμάδες καὶ τὰ χοιρινὰ πρέπει ν' ἀποθεύγωνται. Οἱ δυνατοὶ καφέδες ἐπίσης, τὰ δυνατὰ τσάγια τὸ κακάο, ἡ σοκολάτα καὶ τὰ οἰνοπνευματοῦχα. Ἐπιτρέπονται τὸ ζυμαρικά, τὰ χορταρικὰ ἐν γένει μὲ λάδι καὶ λεμόνι, ἰδίως οἱ ἀγγινάρες, οἱ βασατὲς πατάτες, λίγο κρέας ψητό, σχάρας ἢ βραστὸ καὶ τὰ φρούτα ἐν ἀθωνία. Τὸ καλοκαίρι θειοῦχα λουτρὰ ἀπαραιτήτως.

Γ. Μ. ΛΑΔΑΣ

"Ὅλα ΠΑΜΦΘΗΝΑ

Κάλτσες μεταξ ἀράχνης	6,500
Κάλτσες NYLON Du pont	35.000
Κάλτσες τύπου Γουρκίας	15.000
Κάλτσες ζωικές κέτρα	18.000
Κάλτσες μπροσλε	2.000
Κομπινεζίον	6.000
Κομπινεζίον ζέρεθ	8.000
Κομπινεζὲον σατινὲ κλος	18.000
Κυλοτες μακὸ	2.000
Κυλοτες ζέρεθ	5.000
Νυκτικιες Α	30.000
Κασκορσὲ	3.500
Σασονια	1.500
Μανδηλια	3.000
Κάλτσες ἀνδρικές	1.500
Ὑποκαμισα Α	13.000
Ὑποκαμισα παπλὶν ἔξτρα	21.000
Φανελλες Α	2.000
Ἐπαὶβρασκα κουτα	5.000
Κάλτσες παιδικές	2.000
Κυλοτακια παιδικα	1.500

Πιζαμες, προσοφια μπλούζες, καὶ ἄλλα εἴδη μὲ μικρὸ ἐλάττωμα στὴ μισὴ τιμή

ΣΩΤΗΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
52 Κολοκοτρωνη 52

Ὁ ἔρως καὶ τὰ ζῶα

Ἀπ' τὰ χταποδια ὡς τὶς μέλισσες

Ὅσο περισσότερο μελετᾶ κανεὶς τὴν ἐρωτικὴ ζωὴ τῶν ζώων, τόσο ἀνακαλύπτει καινούργιες καὶ παράξενες λεπτομέρειες — ἰδίως δὲ στὶς κατώτερες μορφές τους, στὰ ἔντομα, στὰ ψάρια, στὰ ἑρπετά...!

Ξέρετε π. χ. μὲ ποιόν τρόπο ζευγαρώνουν τὰ χταπόδια, οἱ πειραταὶ αὐτοὶ τῶν θαλασσίων ἀβύσσων; Ὅταν φτάνῃ ἡ ἐποχὴ τῶν ἐρώτων τους, ἡ Φύσις προκαλεῖ ὡρισμένες μεταβολὲς σ' ἕνα ἀπ' τοὺς πλοκάμους τοῦ ἀρσενικοῦ χταποδιοῦ, τὸν ὀνομαζόμενον «ἑκτοκότυλον». Στὴν ἄκρη τοῦ πλοκάμου αὐτοῦ σχηματίζονται μικρὲς φοῦσκες μὲ γονιμοποιὸ ὑγρό. Ἔπειτα τὸ ἀρσενικὸ χταπόδι ἀρχίζει ν' ἀναζητῇ τὸ ταῖρι του. Ὅταν τὸ βρῇ, τὸ ἀρπάζει μὲ τοὺς πλοκάμους του, βυθίζει τὴν ἄκρη τοῦ ἑκτοκοτύλου σὲ μιὰ κοιλότητα τοῦ θηλυκοῦ καὶ ἀφήνει ἐκεῖ μέσα τὶς μικρὲς φοῦσκες του. Κατόπιν ἀπομακρύνεται, γιατὶ ἔχει πιὰ ἐκπληρώσει τὸν προορισμό του, μ' αὐτὸ τὸ «ἐρωτικὸ ἀγκάλιασμα».

Οἱ φοῦσκες σκάζουν ἀργότερα, μέσα στὸ σῶμα τοῦ θηλυκοῦ χταποδιοῦ, κι' ἐλευθερώνουν ἀμέτρητα σπερματοζωάρια, ποὺ ἀναζητοῦν τότε τὸ ὠάριον καὶ τὸ γονιμοποιοῦν.

Σ' ἕνα εἶδος θαλασσινοῦ ποὺ ὀνομάζεται «ναυτίλος», ὁ ἑκτοκότυλος ξεκολλᾶει ἀπ' τὸ σῶμα τοῦ ἀρσενικοῦ ζώου καὶ πλέει μόνος του μέσα στὸ νερό, ὥσπου νὰ βρῇ ἕνα θηλυκὸ καὶ νὰ τὸ γονιμοποιήσῃ.

Στὰ μεγάλα βάθη τοῦ ὠκεανοῦ, ὅπου ἐπικρατεῖ βαθὺ κι' αἰώνιο σκοτάδι, ὑπάρχουν ψάρια φωτεινά, ποὺ παράγουν ἀρκετὰ ἰσχυρὸ φωσφορισμὸ ἀπὸ εἰδικοὺς ἀδένες τοῦ σώματός τους. Μποροῦν συνήθως ν' ἀναβοσβύσουν αὐτὸ τὸ φῶς, τὸ χησιμοποιοῦν δὲ ἰδίως σὰν ἕνα εἶδος ἐρωτικῆς προσκλήσεως. Γι' αὐτὸ ἄλλωστε ὁ φωσφορισμὸς τῶν ἀρσενικῶν ἔχει διαφορετικὸ χρῶμα ἀπ' τὸν θηλυκὸν καὶ τὰ φωτεινὰ σημεῖα τοῦ σώματος παρουσιάζουν διαφορετικὴ κατανομὴ στὰ δύο φύλα.

Ἀλλὰ καὶ σὲ διάφορα εἴδη πυγολαμπίδων ἡ ἐρωτικὴ συνεννόησις γίνεται μὲ φωτεινὰ σήματα! Τὰ ἀρσενικὰ ἔχουν δύο τέτοια «φαναράκια» στὴ μέση περίπου τοῦ σώματός τους καὶ τ' ἀναβοσβύνουν, καθὼς πετοῦν στὸν ἀέρα, τὴ νύχτα. Τὰ θηλυκά, ποὺ βρίσκονται στὸ ἔδαφος καὶ ποὺ ἔχουν φωτεινὸ τὸ κάτω μέρος τῆς κοιλιάς τους, γυρίζουν τότε γιὰ νὰ τὰ διακρίνουν τὰ ἀρσενικά, νὰ κατεβοῦν καὶ νὰ ζευγαρώσουν μαζί τους.

Ἀκόμη μεγαλείτερο ρόλο ἀπ' τὰ φωτεινὰ σήματα παίζουν οἱ ὀσμὲς στὴν ἐρωτικὴ ζωὴ τῶν ἐντόμων, ἀλλὰ καὶ διαφόρων θηλαστικῶν ἢ πουλιῶν. Τὰ θηλυκὰ ἐκλύουν μιὰ χαρακτηριστικὴ μυρωδιά, ποὺ προσελκύει καὶ διεγείρει τὰ ἀρσενικὰ (ἢ καὶ ἀντιθέτως). Οἱ πεταλοῦδες π.χ. ἔχουν πάνω στὰ φτερά τους κάτι εἰδικὰ λέπια, συνδεόμενα μὲ ἀδένες, ποὺ τοὺς δίνουν τὴ διακριτικὴ μυρωδιὰ τοῦ φύλου τους.

Οἱ ἐξερευνηταὶ βεβαιώνουν ὅτι μπορεῖ κανεὶς ν' ἀνακαλύψῃ ἀπὸ μακρὺ ἀὸ ἑνὸς κροκοτὴν παρουσία δείλου, δίχως νὰ τὸν βλέπῃ χάρις σὲ μιὰ ἔκκρισι ποὺ παράγουν ὡρισμένοι ἀδένες του καὶ ποὺ μυρίζει δυνατὰ σὰν μόσχος. Οἱ μαῦρες τῆς Ἀφρικῆς ἀλείφουν συχνὰ τὰ μαλλιά τους μ' αὐτὴ τὴν ἔκκρισι τῶν ἀδένων τοῦ κροκοδείλου, γιὰ νὰ προκαλέσουν τοὺς συζύγους των.

Τὴν ἴδια ἐρωτικὴ ἐνέργεια φαίνεται πὼς ἔχει κι' ὁ μόσχος, ποὺ χρησιμοποιεῖται ὡς βασικὸ συστατικὸ διαφόρων ἐκλεκτῶν ἀρωμάτων. Ὅπως ἔχουμε γράψει κι' ἄλλοτε, ἡ οὐσία αὐτὴ παράγεται ἀπὸ εἰδικοὺς ἀδένες ἑνὸς εἴδους ζαρκαδιοῦ τῆς Ἀσίας. Ἔχει τόσο δυνατὴ μυρωδιά, ὥστε ἡ παρουσία ἑνὸς τέτοιου ζώου, ἀρσενικοῦ, προδίδεται στοὺς κυνηγοὺς ἀπὸ 4 - 5 χιλιόμετρα μακρυά.

Στὶς μέλισσες, ἡ «βασίλισσα» κάθε κυψέλης γονιμοποιεῖται ἀπὸ ἕνα μόνον ἀπ' τοὺς πολυάριθμους «κηφῆνες» (ἀρσενικὲς μέλισσες) τῆς κυψέλης. Ὁ τυχερὸς λοιπὸν αὐτὸς βασιλικὸς εὐνοούμενος πληρώνει τὸ προνόμιο μὲ τὴ ζωή του, γιατὶ ἕνα μέρος τοῦ σώματός του σπάζει καὶ μένει μέσα στὸ σῶμα τῆς βασίλισσας, κι' αὐτὸ προκαλεῖ τὸ θάνατο τοῦ κηφῆνος.

Χάρις σ' αὐτὴ τὴ θυσία τοῦ «συζύγου» της, ἡ βασίλισσα διατηρεῖ μέσα στὸ σῶμα της ὅλη τὴ γονιμοποιὸ οὐσία καὶ τὴ χησιμοποιεῖ σιγὰ - σιγά, σ' ὁλόκληρη τὴ ζωή της, δηλαδὴ ἐπὶ 4 - 5 χρόνια!

Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα, γεννάει πολυάριθμα αὐγά, ἄλλα γονιμοποιημένα κι' ἄλλα ὄχι. Ἀπ' τὰ πρῶτα θὰ βγοῦν θηλυκὲς μέλισσες (ἐργάτιδες) κι' ἀπ' τὰ δεύτερα ἀρσενικὲς (κηφῆνες).

Ὁ Διεθνής ΣΤΙΒΟΣ

ΠΕΡΣΥ ΤΣΕΡΟΥΤΤΙ

Ὁ καταπληκτικὸς Μαραθωνοδρόμος τῶν 53 ἐτῶν

Στὴν Αὐστραλία παρουσιάσθηκε τελευταῖα ἕνα νέο ἀθλητικὸ φαινόμενο, ὅπως ἀπεκάλυψεν ὁ Μπρέλεύ: Ὁ γηραιὸς ἀθλητὴς Πέρσυ Γουέλλς Τσερούτι, ποὺ διέψευσε μὲ τὰ κατορθώματα του, ὄχι μονάχα τὶς παγκόσμιες ἀθλητικὲς αὐθεντίες, ἀλλὰ καὶ τοὺς μεγαλύτερους φυσιολόγους ὅλων τῶν ἐπο χῶν. Ὁ Τσερούτι ἄρχισε τὸ ἀθλητικό του στάδιο σὲ ἡλικία 47 ἐτῶν, γιὰ ν' ἀντιδράση σὲ κάτι φοβεροὺς πονοκεφάλους ποὺ ἀπὸ μικρὸ τὸν τυραννοῦσαν. Σκέφθηκε νὰ γυμνασθῆ στὴν ἀρχή, ἀκολουθώντας φυσικὴ ζωὴ μὲ ἐκδρομές, ἀσκήσεις, ἀθλητισμὸ κλασσικό, κολύμπι, ἐλαφρὰ σπόρ. Μὲ τὸν καιρὸ εἶδε πὼς οἱ πονοκέφαλοι εἶχαν περιορισθῆ, ἡ ὑγεία του εἶχε βελτιωθῆ καὶ οἱ δυνάμεις του εἶχαν ἀνανεωθῆ. Τότε σκέφθηκε νὰ ἐπιδοθῆ συστηματικώτερα στὸν ἀθλητισμό. Ἄρχισε λοιπὸν νὰ προπονῆται στοὺς μεγάλους δρόμους ἀντοχῆς. Αὐτὸ νὰ ἀσχοληθῆ μὲ μικροσπόρ, τοῦ γεννήθηκε ἔξαφνα ἡ φιλοδοξία νὰ διαπρέψη στὸ Μαραθώνιο. Μὲ πίστι στὸ σκοπό του, ἄρχισε τὴν ἐπίσημη ἀθλητική του καρριέρα μὲ μικροεπιτυχίες. Ἡ καρδιά του κρατοῦσε γερὰ καὶ δὲν τὸν ἀπογοήτευσε. Τὰ πόδια του, παρὰ τὰ 48 του χρόνια, δὲν τὸν πρόδιδαν. Τὸ ἠθικό του ἦταν ἀκμαῖο. Ὁ Τσερούτι ἦταν πιὰ ἕνα ἀθλητικὸ φαινόμενο! Μὲ τὶς ἐπιτυχίες του στοὺς μεγάλους δρόμους, εἶχε διαψεύσει ὅλες τὶς φυσιολογικὲς θεωρίες γιὰ τὴν ἀπόδοσι τοῦ ἀνθρώπου στοὺς ἀθλητικοὺς στίβους. Πῶς ὁ Τσερούτι ἐπέτυχε αὐτὸ τὸ θαῦμα;

Ὁ Πέρσυ Γουέλλς γεννήθηκε τὸ 1895 στὴ Μελβούρνη τῆς Αὐστραλίας. Ποτὲ του στὰ μικρά του χρόνια δὲν γυμνάσθηκε, οὔτε ἀσχολήθηκε μὲ τὸν ἀθλητισμό.

Σὲ ἡλικία 44 ἐτῶν εἶχε ἀνάστημα 1,73 μ. καὶ ζύγιζε 50,7 κιλά. Ἐπειδὴ ὑπέφερε ἀπὸ πονοκεφάλους ἔκανε ὅλα ὅσα οἱ γιατροὶ τοῦ συνιστοῦσαν, γιὰ νὰ ἀπαλλαγῆ ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐκνευριστικὴ ἐνόχλησι. Ἀλλὰ δὲν κατώρθωσε τίποτε. Ὅταν εἶδε πὼς καὶ τὰ γιατροσύφια δὲν τὸν βοηθοῦσαν, τότε ἀπεφάσισε νὰ ἐπιδοθῆ σὲ μιὰ φυσικὴ ἀγωγὴ καὶ δίαιτα. μήπως ἐπιτύχη βελτίωσι τῆς ὑγείας του καὶ τοῦ κεφιοῦ του. Ἦταν τὸ 1939. Ἐπὶ 5 χρόνια παιδεύτηκε καὶ στὸ τέλος εἶδε πὼς εἶχε ἀκολουθήσει τὸν σωστὸ δρόμο.

Μὲ τοὺς περιπάτους, ὅμως, τὶς ἐκδρομές, τὶς μεγάλες πορεῖες παρετήρησε πὼς ἡ ἀντοχή του εἶχε ἀναπτυχθῆ. Ἡ καρδιὰ καὶ τὰ πλεμόνια του, παρὰ τὴν ἡλικία του, δὲν ἦταν ἐμπόδια στὶς προσπάθειες του. Τρέχοντας κάπως γρηγορώτερα τὸ 1 ἀγγλικὸ μίλλι, χρονομετρήθηκε καὶ εἶδε πὼς τὸ ρεκόρ του δὲν ἦταν ἀνάξιο λόγου.

Γιὰ καλή του τύχη πρόεδρος τοῦ Συλλόγου «Μέλβερν Χάρριερρ» τῆς Αὐστραλίας ἐξελέγη ἕνας παλιὸς φίλος του. Αὐτὸς τὸν ἔγραψε στὸ σύλλογο καὶ σὲ λίγο ὁ Τσερούτι ἐξελέγη μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ κατόπιν Ἀντιπρόεδρος.

Ἦταν συνήθεια στὸ σύλλογο νὰ διοργανώνωνται ἀνεπίσημοι διαγωνισμοὶ μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου. Σ' αὐτοὺς ὁ Τσερούτι ἐλάβαινε μέρος. Εἶδε πὼς μ' εὐκολία νικοῦσε τοὺς συνομηλίκους του καὶ ἀκόμη νεώτερους του. Τοῦ γεννήθηκε τότε ἡ ἰδέα ν' ἀσχοληθῆ μὲ τὸν ἀθλητισμὸ σοβαρώτερα. Μελέτησε τὸ βιβλίο «Οἱ Δρόμοι» τοῦ Ἄρθουρ Νιοῦτον καὶ βελτίωσε πολὺ τὴν προπόνησι καὶ τὴν τεχνική του.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ὁ Τσερούτι εἶχε περάσει τὰ 48 χρόνια του. Κατέστρωσε ἕνα τριετὲς πρόγραμμα προπονήσεως καὶ προπαρασκευῆς γιὰ τὸ Μαραθώνιο. Στὴ Βικτώρια δὲν εἶχε τελεσθῆ Μαραθώνιος δρόμος ἀπὸ δωδεκαετίας. Ὁ Τσερούτι ἔτρεξε μονάχος, ἐνῶ οἱ φίλοι του καὶ οἱ ἐπίσημοι κριταὶ τὸν παρακολουθοῦσαν στὴν προσπάθεια του. Τὰ 26 μίλλια 385 γιάρδες τὰ ἐκάλυψε γιὰ πρώτη φορὰ σὲ 3 ὧρες καὶ 2΄, ἐνῶ ἐξακολούθησε νὰ τρέχη γιὰ νὰ σημειώση στὰ 30 μίλλια 3 ὧρες 34΄.6΄΄. Τὸ κατόρθωμά του αὐτὸ τὸ ἐπέτυχε δυὸ ἑβδομάδες πρὶν συμπληρώση τὰ γενέθλια του τῶν 51 χρόνων του!!

Πρὶν ἐπιτύχη τὸ ὡραῖο αὐτὸ ρεκὸρ ὁ Τσερούτι εἶχε τρέξει κατὰ διαστήματα 500 μίλλια σὲ ἀνώμαλους δρόμους καὶ μάλιστα εἶχε τρέξει τροχάδην 100 μίλλια σὲ 23 ὧρες 45΄. Παρόμοια κατορθώματα ἀντοχῆς εἶχαν ἐπιτύχει στὴν Αὐστραλία ἄλλοι δύο περίφημοι δρομεῖς: Ὁ Γκόρντον Σμίθ, ποὺ ἔτρεξε τὸ 1937 στὸ Σίδνεϋ 110 μίλλια καὶ ὁ ἐπαγγελματίας Μὰκ Ναμάρα ποὺ ἐπίσης ἐκάλυψε 110 μίλλια σὲ στίβο, τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ Νιοῦτον πραγματοποιοῦσε τὸ παγκόσμιο ρεκόρ του τῶν 152 μιλλίων σὲ 24 ὧρες.

Ἕνα χρόνο ἀργότερα, ποὺ ὁ Τσερούτι πλησίαζε τὰ 52, ἔλαβε μέρος σ' ἕνα μεγάλον ἀγῶνα Μαραθωνίου. Πρῶτος ἦλθε ὁ Ντούγκλας Ντίκινγκς σὲ 2 ὧρες 47΄, ἐνῶ ὁ Τσερούτι ἐπὶ κεφαλῆς ὁμάδος τεσσάρων Μαραθωνοδρόμων τῆς Βικτώρια ἦλθε πρῶτος στὴν κατηγορία του μὲ χρόνο 2 ὧρες 58΄. 11΄΄.

Ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ τὸν ἐνθουσίασε. Συνέχισε τὴν προπόνησι του καὶ γρήγορα ἐπέτυχε νὰ τρέξη τὰ 60 μίλλια σὲ 8 ὧρες 28΄.50΄΄. Ὁ Τσερούτι ἐπέτυχε ὅμως καὶ ἄλλα ἀξιόλογα ρεκὸρ μέσα σε 4 χρόνια καὶ μεταξὺ τοῦ 50ου καὶ 53ου ἔτους τῆς ἡλικίας του:

1 ἀγγλ. μίλλι	4΄.54΄΄
2 ἀγγλ. μίλλια	10΄.20΄΄
3 ἀγγλ. μίλλια	16΄.27΄΄
5 ἀγγλ. μίλλια	28΄.45΄΄
10 ἀγγλ. μίλλια	61΄.05΄΄
15 ἀγγλ. μίλλια	95΄.17΄΄
20 ἀγγλ. μίλλια	2 ὧρ. 07΄ 59΄΄
26 ἀγγλ. μίλλια	385 γ. 2 ὧρ. 48΄.11΄΄
30 ἀγγλ. μίλλια	3 ὧρ. 34΄. 06΄΄
50 ἀγγλ. μίλλια	7 ὧρ. 00΄ 15΄΄
60 ἀγγλ. μίλλια	8 ὧρ. 28΄ 50΄΄
100 ἀγγλ. μίλλια	23 ὧρ 45΄

Ἐπειδὴ εἶνε τεχνικὸς ἐπόπτης στὴν Τηλεφωνικὴ Ἑταιρεία δὲν ἔχει πολὺ καιρὸ γιὰ προπόνησι Γι' αὐτὸ γυμνάζεται τρέχοντας 20 - 40 μίλλια στὸ τέλος τῆς ἑβδομάδος δηλ περὶ τὰ 200 μίλλια τὸ μήνα. Ἐξετάσθηκε συστηματικὰ ἀπὸ ἰατρικὲς αὐθεντίες καὶ ἀπεδείχθη πὼς παρὰ τὴν ἡλικία του καὶ τὰ κατορθώματά του, ἡ καρδιὰ καὶ τὰ πλεμόνια του λειτουργοῦν θαυμάσια καὶ εἶνε σὲ ἀρίστη ὑγιεινὴ κατάστασι. Τὸ φαινόμενο Τσερούτι προκάλεσε αἴσθησι. Εἶνε φυσικόν! Ἄρχισε νὰ ἐπιδίδεται στὸν ἀθλητισμὸ στὰ 47 του χρόνια καὶ στὰ 53 ἦταν πρωταθλητής. Δὲν εἶνε περίεργο;

Τ. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

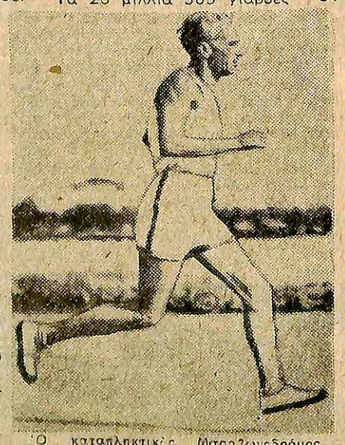

Ὁ καταπληκτικὸς Μαραθωνοδρόμος Πέρσυ Τσερούττι, ἡλικίας 53 ἐτῶν!

ΛΥΣΕΙΣ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ

Συλλαβικὸ ρομβοσταυρόλεξο

Α΄ ΣΕΙΡΑ

1) ΦΑΝΟΣΤΑΤΗΣ. 2) ΓΑΡΟΥΦΑΛΟ. 3) ΝΙΑΓΑΡΑΣ. 4) ΤΙΤΑΝΙΚΟΣ. 5) ΝΙΚΟΤΙΝΗ. 6) ΙΣΠΑΝΙΑ.

Β΄ ΣΕΙΡΑ

7) ΑΝΟΜΑΛΟΙ. 8) ΜΑΡΟΥΛΙΑ. 9) ΛΙΑΚΑΔΑ. 10) ΚΑΤΑΚΑΘΙ. 11) ΚΑΚΟΗΘΗΣ. 12) ΗΠΑΤΙΚΑ.

Τὰ προσεντὰ τοῦ Προέδρου

Νὰ πετύχη στὶς ἐκλογές.

Ἀρχικὰ γράμματα

Οἱ διάφορες ὀνομασίες εἶνε οἱ ἑξῆς: 1. Βάτραχος, 2. Ἐλάφι, 3. Νέγρος, 4. Ἰχθύς, 5. Ζάρι, 6. Ἑλλάς, 7. Λαγός, 8. Ὀφθαλμὸς καὶ 9. Σαῦρα. Τὸ ὄνομα ποὺ σχηματίζεται μὲ τὰ ἀρχικὰ εἶνε: «ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ».

Πολύπλοκες συγγένειες

Ἁπλούστατα, εἶνε σύζυγός της.

Μπλεγμένες φράσεις

Ναί, ἔχει τὴν ἴδια ἔννοια.

Ἐρωτήσεις

1) Τὸ τετράγωνο. 2) Ὁ κάδουρας (γιατὶ εἶνε ὀστρακόδερμον, ἐνῶ τὰ ἄλλα εἶνε μαλάκια).

Λεξίγριφος

ΚΕΦΑΛΗ — ΝΙ — Α = ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.

Τί τὸ κοινόν;

1) Τὸ ἄθροισμα τῶν ψηφίων τους εἶνε πάντοτε 17. 2) Εἶνε ὅλες ἀγγλικὲς Κτήσεις.

Κλιμακόλεξο

1) ΥΛΟΤΟΜΙΟΝ. 2) ΟΥΛΠΙΑΝΟΣ 3) ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ. 4) ΑΔΟΥΛΩΤΟΣ. 5) ΡΥΜΟΥΛΚΟΝ. 6) ΚΟΥΚΟΥΛΙΑ. 7) ΠΑΡΑΠΟΥΛΙ. 8) ΛΙΒΕΡΠΟΥΛ.

Μεταγραμματισμός

ΠΕΥΚΗ — ΛΕΥΚΗ.

Στοιχειόγριφος

ΡΙΣ — ΙΡΙΣ — ΕΡΙΣ.

✿✿

Ἡ λύσις τοῦ 21ίδου σταυρολέξου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΛΑΜΙΑ — ΠΑΤΗΡ. 2) ΣΑΛΑΜΙΣ — ΜΑΡΙΝΟΣ. 3) ΙΤ — ΣΑΝΟΣ — ΣΥΡΟΣ — ΠΙ. 4) ΤΟΝ — ΣΟΛΑ — ΩΣΑΝ — ΕΑΝ. 5) ΟΜΩΣ — ΛΟΣ — ΞΥΛΑ. 6) ΣΟΠΕΝ — ΧΟΡΤΑ — ΛΙΘΟΣ. 7) ΣΟΙ — ΣΙΑ — ΝΥΝ. 8) ΙΣΤΟΣ — ΟΚΤΑΣ. 9) ΑΜΑΡΤΩΛΟΣ. 10) ΠΟΣΟΝ — ΗΜΕΡΑ. 11) ΠΑΣ — ΟΚΑ — ΙΔΕ. 12) ΡΑΣΟΝ — ΕΣΟΔΑ — ΤΟΥΠΕ. 13) ΑΛΑΣ — ΙΣΑ — ΝΤΑΛ. 14) ΜΑΣ — ΠΟΣΟ — ΝΕΟΝ — ΑΙΕ. 15) ΜΙ — ΠΟΡΟΣ — ΑΝΝΑΣ — — ΤΙ. 16) ΑΟΡΑΤΟΣ — ΑΤΜΗΡΗΣ. 17) ΝΑΝΟΣ — ΙΑΣΩΝ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΣΙΤΟΣ — ΡΑΜΜΑ. 2) ΛΑΤΟΜΟΣ — ΠΑΛΑΙΟΝ. 3) ΑΛ — ΝΩΠΟΙ — ΠΑΣΑΣ — ΡΑ. 4) ΜΑΣ — ΣΕΙΣ — ΟΣΟΣ — ΠΑΝ. 5) ΙΜΑΣ — ΤΑΣ — ΠΟΤΟ. 6) ΑΙΝΟΣ — ΤΟΜΟΣ — ΧΟΡΟΣ. 7) ΣΟΛ — ΣΑΝ — ΣΟΣ. 8) ΣΑΛΟΣ — ΟΣΙΟΣ. 9) ΟΡΙΣΤΙΚΟΣ. 10) ΣΩΣΤΑ — ΑΔΑΝΑ. 11) ΜΥΣ — ΟΛΗ — ΕΝΑ. 12) ΠΑΡΑΣ — ΑΚΟΜΗ — ΔΟΝΤΙ. 13) ΑΡΟΝ — ΤΣΕ — ΝΑΜΑ. 14) ΤΙΣ — ΞΙΝΑ — ΡΙΟΝ — ΣΗΣ. 15) ΗΝ — ΕΥΘΥΣ — ΑΔΥΤΑ — ΡΩ. 16) ΡΟΠΑΛΟΝ — ΕΠΑΙΤΗΝ. 17) ΣΙΝΑΣ — ΕΛΞΙΣ.

Πῶς ἐτιμωροῦντο οἱ ΑΥΤΟΧΕΙΡΕΣ

Σὲ παλαιότερες ἐποχὲς

Ἡ αὐτοκτονία ἀποτελεῖ σήμερα μιὰ πρᾶξι ποὺ καταδικάζεται ἀπὸ τὴν ἐκκλησία καὶ ἐπικρίνεται ἀπὸ τοὺς ἠθικολόγους. Δὲν ἔχει, ὅμως, δυσάρεστες συνέπειες γιὰ τὸν αὐτόχειρα καὶ τὴν οἰκογένειά του. Οἱ σύγχρονοι ψυχολόγοι ὑποστηρίζουν, μάλιστα, ὅτι ἡ αὐτοκτονία εἶνε πρᾶξις ποὺ ὑπαγορεύεται ἀπὸ παροδικὴ ἢ μόνιμη διασάλευσι τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τῶν διανοητικῶν λειτουργιῶν, πρᾶγμα ποὺ ἀφαιρεῖ κάθε εὐθύνη ἀπὸ τὸν αὐτόχειρα.

Κατὰ τὸ παρελθόν, ὅμως, ἡ αὐτοκτονία ἐθεωρεῖτο ἔγκλημα καὶ μάλιστα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα.

Μεταξὺ τῶν ἀπαγορευτικῶν διαταγῶν τῶν ἀρχαίων Χαλδαίων ἦταν καὶ ἡ ἑξῆς: «Δὲν θὰ σκοτώσης ψυχὴ ἀνθρώπου· καὶ δὲν θὰ ἐπιβουλευθῆς τὴ δική σου, ποὺ δὲν τὴν ἐξουσιάζεις.»

Ὁ ρήτωρ Αἰσχίνης ἀναφέρει, ἐξ ἄλλου, ὅτι, στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα, οἱ αὐτοχειριαζόμενοι θάβονταν ἔξω ἀπὸ τὸν περίβολο τῶν χώρων ποὺ ἦταν προωρισμένοι γιὰ τὴν ταφὴ τῶν νεκρῶν. Καὶ προσθέτει ὅτι τοὺς ἔκοβαν τὸ δεξὶ χέρι καὶ τὸ ἐνταφίαζαν χωριστά. Αὐτὴ τὴν ἀπποκοπὴ τὴν ἑρμηνεύει ὡς ἑξῆς: «Ὅπως τὸ σῶμα τοῦ αὐτόχειρος εἶχε ἀποχωρισθῆ ἀπὸ τὴν ψυχή του, ἔτσι καὶ τὸ ἔνοχο χέρι ἔπρεπε ν' ἀποχωρισθῆ ἀπὸ τὸ σῶμα του.»

Ὁ Ἀρτεμίδωρος ἀναφέρει ἐπίσης ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν αὐτοχειριαζομένων δὲν μνημονεύονταν μεταξὺ τῶν ὀνομάτων τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας. «Ἦταν — προσθέτει — σὰν νὰ μὴν ἔζησαν ποτέ.»

Ἀργότερα, οἱ Ρωμαῖοι νομοδιδάσκαλοι, γιὰ νὰ ἑρμηνεύσουν τὴν καταδίκη τῆς αὐτοκτονίας, ἔλεγαν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε κύριος τῶν μελῶν του καὶ συνεπῶς οὔτε τοῦ συνόλου τοῦ σώματός του. Ὅπως, λοιπόν, δὲν μποροῦσε νὰ κόψη τὸ πόδι του ἢ νὰ ἐξορύξη τὸ μάτι του, κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τερματίση ἀπὸ δική του πρωτοβουλία, τὴ ζωή του.

Κατὰ τὴ Χριστιανικὴ ἐποχή, ἡ σύνοδος τοῦ Ὠξὲρ, ποὺ συνήλθε ἐπὶ Καρλομάγνου, ἀπαγόρευσε τὶς ἐπιτάφιες δεήσεις, τὰ μνημόσυνα κτλ. γιὰ τοὺς αὐτοχειριαζομένους.

Σὲ μεταγενέστερους χρόνους, ἡ αὐτοκτονία θεωρήθηκε σὰν βαρύτατο ἔγκλημα, ποὺ, ἐκτὸς διαφόρων ἄλλων κυρώσεων, εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα καὶ τὴ δήμευσι τῆς περιουσίας τοῦ αὐτοχειριαζομένου. Οἱ νόμοι τῆς Φλάνδρας, ποὺ συνετάχθησαν κατὰ τὸν 15ον αἰῶνα ἢ τὶς ἀρχὲς τοῦ 16ου, ὁρίζουν τὰ ἑξῆς: «Τὰ ἑπόμενα ἐγκλήματα συνεπάγονται δήμευσι τῆς περιουσίας ἐκείνου ποὺ ὑποπίπτει σ' αὐτά: ἔγκλημα καθοσιώσεως κατὰ τοῦ βασιλέως, αἱρετικὰ κηρύγματα, ἀνταρσία, προδοσία, δειλία καὶ φυγὴ ἐνώπιον τῶν Τούρκων καὶ αὐτοκτονία».

Στὴν Τοὺρ καὶ τὴν Ὀρλεάνη διεπόμπευσαν τὸν αὐτόχειρα, σέρνοντάς τον ἀπὸ τὰ πόδια στοὺς δρόμους τῆς πόλεως. Κατόπιν τὸν μαστίγωναν σὲ μιὰ πλατεῖα καὶ τὸν κρεμοῦσαν. Τὸ σῶμα του ἔμενε σὲ κοινὴ θέα ἐπὶ εἴκοσι τέσσερες ὧρες καί, κατὰ τὴν καταβίβασι ἀπὸ τὴν ἀγχόνη, τὸ μαστίγωναν καὶ πάλι. Ἂν ἦταν γυναῖκα τὴν ὑπέβαλλαν στὶς ἴδιες ποινές, ἀλλὰ ἀφοῦ τύλιγαν τὸ σῶμα της μέσα σ' ἕνα μεγάλο σάκκο.

Ἡ δήμευσις τῆς περιουσίας τῶν αὐτοχειριαζομένων ἐξακολούθησε καὶ κατὰ τοὺς ἑπόμενους αἰῶνες. Ἐπεκράτησε ἡ συνήθεια, μάλιστα, νὰ παραχωρῆται ἕνα μέρος της σὲ κείνους ποὺ εἶχαν ζημιωθῆ μ' ἕναν οἱονδήποτε τρόπο ἀπὸ τὴν πρᾶξι τοῦ αὐτόχειρος.

Μιὰ τέτοια ὑπόθεσις ἐκδικάσθηκε τὸ 1592 στὸ Παρίσι.

Τὸ Φεβρουάριο αὐτοῦ τοῦ ἔτους, ἕνας ἔμπορος, ποὺ τὸν ἔλεγαν Γουλιέλμο Κοσσέν, παντρεύτηκε μιὰ νέα, τὴ Μισελίνα Γκαγιάρ. Ἀλλ' ἡ ζωὴ τοῦ ἀντρόγυνου δὲν ἦταν ἁρμονικὴ κι' ἔπειτα ἀπὸ ἕνα μῆνα ἡ Μισελίνα ξαναγύρισε στοὺς γονεῖς της. Ὁ Κοσσὲν ἔστελνε διαρκῶς φίλους του γιὰ νὰ τὴν παρακαλέσουν νὰ πάη καὶ πάλι κοντά του. Ἡ Μισελίνα τὸν εἰδοποίησε, τέλος, ὅτι θὰ πήγαινε στὶς 8 Μαΐου, ἡμέρα Κυριακή, στὸ σπίτι τοῦ πεθεροῦ της. Ἐκεῖ θὰ συζητοῦσαν. Ὁ Κοσσὲν τὴν περίμενε στὴν πόρτα. Μόλις τὴν εἶδε, ἔτρεξε κοντά της, τὴν ἀγκάλιασε καὶ τὴ φίλησε. Ἀλλά, τὴν ἴδια στιγμή, ἔβγαλε ἕνα μαχαῖρι καὶ τὸ ἔχωσε στὸ στῆθος της δυστυχισμένης, ποὺ κυλίσθηκε ἀμέσως νεκρή. Ὁ δολοφόνος πῆγε κατόπιν κι' ἔπεσε σ' ἕνα πηγάδι.

Ἡ περιουσία τοῦ Κοσσὲν δημεύθηκε σύμφωνα μὲ τὸ νόμο. Ἀλλ' οἱ γονεῖς τῆς Μισελίνας ζήτησαν νὰ παραχωρηθῆ ἕνα μέρος καὶ σ' αὐτούς. Ἔγινε τότε τὸ ἑξῆς καταπληκτικό: Ὁ Κοσσὲν... δικάσθηκε τὸν Αὔγουστο τοῦ ἰδίου ἔτους ὡς δολοφόνος τῆς Μισελίνας Γκαγιὰρ καὶ τὸ δικαστήριο τὸν καταδίκασε στὴν ποινὴ τοῦ θανάτου. Κατεκύρωσε, ἐξ ἄλλου, τὸ 1)3 τῆς περιουσίας του ὑπὲρ τῶν γονέων τοῦ θύματος.

Σὲ μιὰν ἄλλη περίπτωσι, τὸ δικαστήριο τῶν Παρισίων ὑποχρέωσε τοὺς γονεῖς μιᾶς νέας ποὺ αὐτοκτόνησε γιὰ νὰ μὴν παντρευτῆ ἐκείνον ποὺ τῆς προώριζαν γιὰ σύζυγο νὰ τοῦ πληρώσουν ἀποζημίωσι διακοσίων σκούδων.

Μὲ τὸν καιρό, ὅμως, ἡ δήμευσις ἀπὸ ὑποχρεωτικὴ ἔγινε προαιρετική, Ἀποτελοῦσε, δηλαδή, δικαίωμα τοῦ δικαστοῦ νὰ κρίνη ἂν ἔπρεπε νὰ ἐπιβληθῆ δήμευσις τῆς περιουσίας τοῦ αὐτοχειριαζομένου, καθὼς καὶ ἂν ἡ δήμευσις θὰ ἀφοροῦσε τὸ σύνολο τῆς περιουσίας του ἢ μόνο ἕνα μέρος της. Αὐτὴ ἡ εὐχέρεια ποὺ δόθηκε στοὺς δικαστὰς συνετέλεσε ὥστε νὰ καταργηθῆ βαθμιαία αὐτὴ ἡ συνήθεια. Παρέμειναν, ὅμως, οἱ ἐκκλησιαστικὲς κυρώσεις, εἰς βάρος τῶν αὐτοχειριαζομένων. Ἀναφέρονται, μάλιστα, περιπτώσεις αὐτοχειριασθέντων ποὺ ἐτάφησαν δολίως στὰ καθιερωμένα νεκροταφεῖα καὶ ποὺ ἐξετάφησαν κατόπιν ἀπὸ κεῖ, μόλις ἀνακαλύφθηκε ὁ δόλος. Μιὰ τέτοια ἐκταφὴ ἔγινε τὸ 1603 στὸ Ἄαχεν. Ὁ ἐπίσκοπος τῆς περιοχῆς ἀφώρισε — μετὰ θάνατον — τὰν αὐτόχειρα καὶ τὸ πτῶμα τοῦ δυστυχισμένου πετάχθηκε σ' ἕνα χωράφι, ὅπου κατασπαράχθηκε ἀπὸ τὰ ὄρνια.

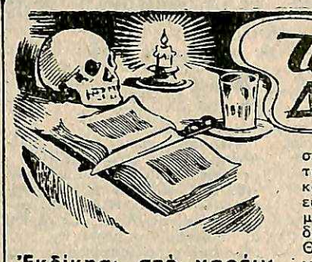

Τραγικὸ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ἐκδίκησι στὸ χαρέμι

Ἦταν πρωΐ. Οἱ δοῦλες τῆς ὡραίας Ἀϊσέ, τῆς εὐνοουμένης τοῦ σουλτάνου Νουρεντίν, τὴ βοηθοῦσαν νὰ στολιστῆ μὲ μαργαριτάρια, μὲ σμαράγδια, μὲ χρυσοκέντητες ταινίες. Μὰ γιατὶ στὸ ὄμορφο πρόσωπό της ζωγραφίζονταν σήμερα ἡ ἀνησυχία καὶ τὸ πεῖσμα; Οἱ κινήσεις της πρόδιδαν μιὰ σφοδρὴ ψυχικὴ τρικυμία... Τὸ ἄστρο τοῦ χαρεμιοῦ φαινόταν ν' ἀμφιβάλλη γιὰ τὴ λάμψι του... Ἦταν ἀσυνήθιστα ταραγμένη ἡ ὡραία Ἀθηναία — γιατὶ ἡ Ἀϊσὲ καταγόταν ἀπ' τὴν Ἀθήνα, ὅπου τὴν εἶχε ἀνακαλύψει ὁ ἀρχιευνοῦχος τοῦ σουλτάνου ὅταν ζητοῦσε ὀδαλίσκες γιὰ τὸ χαρέμι τοῦ Νουρεντίν.

Μιὰ ἰδίως ἀπ' τὶς δοῦλες παρακολουθοῦσε μὲ ξεχωριστὴ ἀνησυχία τὶς κινήσεις τῆς Ἀϊσέ. Οἱ ἄλλες ἔφυγαν, ἡ μιὰ μετὰ τὴν ἄλλη. Αὐτὴ ὅμως ἔμεινε κοντὰ στὴν κυρία της γονάτισε μπροστά της κι' ἄρχισε νὰ φιλῆ τὰ κρινοδάχτυλα χέρια της.

— Τί ὄμορφη ποὺ εἶσαι!... τῆς ἔλεγε, κυττάζοντάς την μ' ἔκστασι καὶ λατρεία.

Γιατὶ δὲν ἦταν δούλη, ἀλλὰ... ὁ ἀγαπημένος τῆς Ἀϊσέ, μεταμφιεσμένος, γιὰ νὰ μπορῆ νὰ βρίσκεται διαρκῶς κοντά της! Ὁ ἔρως τὸν εἶχε βοηθήσει νὰ ἐξαπατήση τοὺς κερβέρους τοῦ χαρεμιοῦ καὶ νὰ προσληφθῆ στὴν ὑπηρεσία της.

— Σ' ἀγαπῶ, λατρευτέ μου, τοῦ εἶπε ἡ Ἀϊσέ, γιατὶ εἶσαι γενναῖος, ὡραῖος καὶ τολμηρὸς... καὶ γιατὶ παίζαμε ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ στὴν Ἀθήνα... Ὡστόσο, ἡ εὔνοια τοῦ σουλτάνου εἶνε πολύτιμη γιὰ μένα. Μ' ἔχει κάνει σχεδὸν βασίλισσα. Μοῦ ἐξασφαλίζει τὴ δόξα, τὴ δύναμι, τὴν ἐλευθερία... καὶ τὴν εὐτυχία μας! Ναί, τὴν εὐτυχία μας, γιατί, ἂν δὲν ἤμουν εὐνοουμένη τοῦ Νουρεντίν, δὲν θάχα ἰδιαίτερα δωμάτια. Θὰ ζοῦσα μαζὶ μὲ τὶς ἄλλες γυναῖκες, κάτω ἀπὸ διαρκὴ ἐπίβλεψι. Δὲν θὰ μποροῦσα ποτὲ νὰ μείνω μόνη μαζί σου καὶ νὰ σὲ σφίξω στὴν ἀγκαλιά μου.

— Μὰ γιατί φοβᾶσαι σήμερα; Γιατί αὐτὴ ἡ ἀνησυχία στὸ γλυκό σου πρόσωπο;

— Ναί, φοβᾶμαι μήπως ἡ βασίλισσα ξαναγίνη δούλη!... Ἀπὸ μιὰ βδομάδα τώρα, ἔχουν φέρει στὸ χαρέμι μιὰ καινούργια ὀδαλίσκη, μιὰ Κιρκασία ὠμορφη σὰν κι' ἐμένα, ποὺ παίζει κιθάρα, χορεύει ὑπέροχα, εἶνε φιλόδοξη καὶ μὲ φθονεῖ... Ὁ Νουρεντὶν ἔδωσε διαταγὴ νὰ μαζευτῆ σήμερα ὅλο τὸ σεράγι. Ἡ συγκέντρωσις αὐτὴ θάνε ἕνας ἀγῶνας μεταξὺ τῶν δυό μας. Ἀπὸ μιὰ ματιὰ τοῦ σουλτάνου, ἀπὸ μιὰ στιγμιαία ἐντύπωσι, ἐξαρτᾶται τὸ πᾶν: ἂν θὰ μείνω βασίλισσα, ἢ ἂν θὰ τὰ χάσω ὅλα μεμιᾶς!

— Δὲν ἔχεις δίκηο νὰ φοβᾶσαι ἀγάπη μου! Πρέπει νάνε τυφλὸς ὁ σουλτάνος, γιὰ νὰ προτιμήση ὁποιανδήποτε ἄλλη ἀπὸ σένα!...

★

Ὁ πανίσχυρος Νουρεντίν, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλέων, καθόταν σ' ἕνα χρυσοκέντητο καὶ διαμαντοστόλιστο ντιβάνι, ἀνάμεσα στὸ χαρέμι του καὶ στοὺς αὐλικούς του.

Ἐπιτέλους, ἐμφανίσθηκαν οἱ δυὸ ἀντίζηλες — ἡ Κιρκασία μόνη της κι' ἡ Ἀϊσὲ μὲ τὶς δοῦλες της. Κι' ἄρχισαν κι' οἱ δυὸ νὰ χορεύουν μπροστὰ στὸ σουλτάνο. Ἦταν ἕνας ἀγὼν ὑπὲρ ὅλων!...

Ἡ ἀδιάφορη ματιὰ τοῦ Νουρεντὶν ζωήρεψε ξαφνικὰ καὶ καρφώθηκε στὴν Ἀϊσέ. Ἡ ἄλλη κατάλαβε πὼς εἶχε ἡττηθῆ. Χλώμιασε, τὰ πόδια της λύγισαν... Θάμενε ἁπλῆ δούλη!

Ὁ Νουρεντὶν εἶχε βγάλει κι'

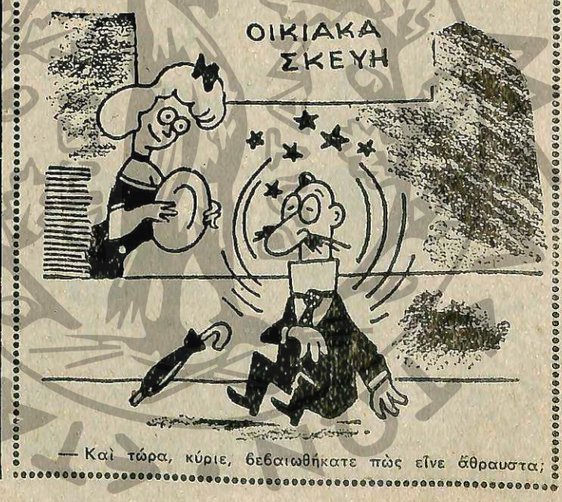

— Καὶ τώρα, κύριε, βεβαιωθῆκατε πὼς εἶνε ἄθραυστα;

ὅλας τὸ μαντῆλι του — τὸ σημάδι τῆς εὐνοίας του — κι' ἑτοιμαζόταν νὰ τ' ἀφίση νὰ πέση στὰ πόδια τῆς Ἀϊσέ. Ξαφνικὰ ὅμως, ἡ Κιρκασία ἀναστέναξε λυπημένα καὶ σωριάστηκε λιπόθυμη μπροστὰ στὸ θρόνο.

Τὰ πράγματα ἄλλαξαν τότε, ὡς διὰ μαγείας. Συγκινημένος ἀπ' τὸν πόνο τῆς Κιρκασίας, ἀπ' τὴν ὠχρότητά της ποὺ τοῦ φανέρωνε τὰ ἄγνωστα θέλγητρά της, ὁ σουλτάνος ἄλλαξε ἀμέσως γνώμη καὶ πρόσφερε τὸ μαντῆλι στὴν Κιρκασία, μόλις συνῆλθε.

Ἡ Ἀϊσὲ λιποθύμησε κι' αὐτή, ἀλλὰ ὁ Νουραντίν, δίχως νὰ τῆς ρίξη οὔτε μιὰ ματιά, θέχθηκε στὴν ἀγκαλιά του τὴν ἀντίζηλό της...

★

Τὸ ἴδιο βράδυ, ἡ ἄλλοτε ἰσχυρὴ εὐνουμένη, ἄσημη καὶ περιφρονεμένη τώρα δούλη, καθόταν μελαγχολικὴ κι' ἀπογοητευμένη σ' ἕνα περίπτερο τοῦ κήπου τοῦ σεραγιοῦ. Περίμενε τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ τὴν ἐπήγαιναν μαζὶ μ' ὅλες τὶς ἄλλες, τὶς κοινὲς κι' ἐγκαταλελειμμένες ὀδαλίσκες.

Ἀπ' τὴν ἔκφρασι τῆς φυσιογνωμίας της κι' ἀπ' τὴ θλοσυρότητα τῆς ματιάς της, φαινόταν πὼς μόνον ἡ δίψα τῆς ἐκδικήσεως κυριαρχοῦσε στὴν ψυχή της, ἐπισκιάζοντας ἀκόμη καὶ τὸν ἔρωτά της, καὶ τὴ μορφὴ τοῦ ἀγαπημένου της...

Ἕνα χέρι ἀνασήκωσε τὸ παραπέτασμα καὶ πρόβαλε ἡ φευτο-δούλη.

—Ἀγαπημένε μου! φώναξε μὲ λαχτάρα ἡ Ἀϊσέ. Ἀλήθεια, σὲ ξαναβλέπω;

— Γιὰ τελευταία φορά, Ἀϊσέ μου! Μοῦπεσε ὁ κλῆρος νὰ σὲ ὁδηγήσω στὸ χαρέμι... Μὰ κι' ἡ δική μου τύχη εἶνε πιὸ φοβερή! Μὲ μετέθεσαν στὴν ὑπηρεσία... τῆς ἄλλης!

Ἡ Ἀϊσὲ ἔκρυψε τὸ πρόσωπό της στὰ χέρια της.

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη, ἀκούστηκαν βήματα στὴν ἄμμο τοῦ μονοπατιοῦ. Ἦταν ἡ καινούργια εὐνουμένη, ποὺ τὴν ὁδηγοῦσε στὰ δωμάτιά της ὁ ἴδιος ὁ Νουρεντίν.

Περνώντας ἔξω ἀπ' τὸ περίπτερο, ἔρριξε μιὰ σαρκαστικὴ ματιὰ στὴν Ἀϊσέ. Ἐκείνη ἔνοιωσε τότε νὰ γιγαντώνεται τὸ μῖσος της Ἔσφιξε μὲ λύσσα τὶς γροθιές της κι' εἶπε μὲ βραχνὴ φωνὴ στὸν ἀγαπημένο της:

— Θέλω τὸ κεφάλι ἐκείνης ποὺ μοῦ ξερρίζωσε τὴν καρδιά! Ἂν μοῦ τὸ φέρης, θὰ φύγουμε... ἢ θὰ πεθάνουμε μαζί!

★

Πέρασαν τρεῖς μέρες... μέρες τρόμου κι' ἀγωνίας. Ἡ Ἀϊσὲ κάθεται ἀμίλητη σὲ μιὰ γωνιά. Ποῦ καὶ ποῦ μόνον, ἀνασηκώνει τὴν κουρτίνα καὶ κυττάζει ἔξω, ἀνήσυχη, γιὰ νὰ ἰδῆ ἂν ἔρχεται ὁ ἐκδικητὴς τῆς πληγωμένης ἀξιοπρεπείας της. Ἐνῶ ὅλοι κοιμοῦνται, αὐτὴ ἀγρυπνεῖ κι' ἐλπίζει...

Ξαφνικά, ἀνασηκώνεται ἡ κουρτίνα τῆς πόρτας κι' ἕνα χέρι παρουσιάζεται, κρατώντας ἕνα χρυσοκέντητο καὶ βαρὺ σάκκο.

—Ἐπιτέλους! φωνάζει ἡ ὀδαλίσκη. Σ' εὐχαριστῶ, ἀγαπημένε μου!

Ὁ σάκκος πέφτει μπροστὰ στὰ πόδια της καὶ τὸ χέρι χάνεται... Ἡ Ἀϊσὲ ἔχει κυριευθῆ ἀπὸ ἄγρια χαρά.

—Ἐκδικήθηκα, ἐλεεινὴ γυναῖκα! ψιθυρίζει μὲ ἱκανοποίησι. Ὁ κύριός σου δὲν μπόρεσε νὰ σὲ γλυτώσῃ ἀπὸ μένα. Μὰ ὁ ἀγαπημένος μου θὰ μὲ γλυτώσῃ ἀπ' αὐτόν!... Νά τος, ἔρχεται!...

Πραγματικά, ἀκούστηκαν βήματα... κι' ἔπειτα ἡ φωνὴ τῆς Κιρκασίας:

— Δὲν θαρθῆ ὁ ἀγαπημένος σου, Ἀϊσέ, γιατὶ βρίσκεται κι' ὅλας κοντά σου... μέσα στὸ σάκκο!

Ἡ Ἀϊσὲ ἀνοίγει μὲ φρίκη τὸ σάκκο καὶ πέφτει ἀναίσθητη, ἀντικρύζοντας τὸ ξανθὸ κεφάλι τοῦ λατρευτοῦ της!...

Κάποιος κατάσκοπος εἶχε ἀκούσει τὴ μυστικὴ συνδιάλεξί τους κι' εἶχε εἰδοποιήσει τὸ σουλτάνο. Ἐκεῖνος εἶχε διατάξει τότε ν' ἀποκεφαλισθῆ ὁ ἄντρας ποὺ βεβήλωσε τὸ χαρέμι του, κι' ἔπειτα νὰ παιχτῆ ἡ φρικτὴ αὐτὴ σκηνή!

Μιὰ ὥρα ἀργότερα, τὰ κύματα τοῦ Βοσπόρου σκέπαζαν μιὰ γυναῖκα ζωντανὴ κι' ἕναν ἄντρα ἀποκεφαλισμένο, ἐνῶ ὁ Νουρεντίν, μεθυσμένος ἀπὸ καπνοὺς ὀπίου, ἀκουμποῦσε μὲ νωχέλεια τὸ κεφάλι του στὰ γόνατα τῆς ὡραίας Κιρκασίας...

Π. ΛΟΥΝΤ

Ἡ «Λέσχη τῶν Ἀπαγωγῶν»

Ὁ διάβολος ἄρπαξε τὸ «Συνταγματάρχη»

Οἱ προικοθῆρες δὲν ἔλειψαν ἀπὸ καμμιὰ χώρα κι' ἐποχή. Στὸ Λονδῖνον ὅμως τοῦ 18ου αἰώνος εἶχαν ὀργανωθῆ κι' εἶχαν ἱδρύσει τὴ «Λέσχη τῶν Ἀπαγωγῶν». Τὰ μέλη της ἦσαν ξεπεσμένοι ἀριστοκράτες, ποὺ εἶχαν πάρει τὸν κακὸ δρόμο κι' ἐλπίζαν νὰ ξελασπώσουν μόνο μ' ἕνα πλούσιο γάμο. Ἐπειδὴ ὡστόσο ἤξεραν καλὰ ὅτι κανεὶς πατέρας μὲ περιουσία δὲν θὰ τοὺς ἔδινε τὴν κόρη του, εἶχαν δημιουργήσει τὴ «Λέσχη» τους κι' εἶχαν ἀναλάβει τὴν ὑποχρέωσι ν' ἀλληλοβοηθοῦνται στὶς ἀπαγωγὲς κοριτσιῶν ἀπὸ πλούσιες οἰκογένειες. Τὰ θύματά τους ἔμεναν φυλακισμένα καὶ πεινασμένα, ὡς ὅτου λυγίσουν καὶ δεχθοῦν νὰ παντρευτοῦν τὸν ἀπαγωγέα τους.

Μετὰ τὸ γάμο, ὁ σύζυγος γινόταν ἀπόλυτος κυρίαρχος τῆς γυναίκας του, τῆς περιουσίας της, ἀκόμη καὶ τῶν πιὸ ἀτομικῶν ἀντικειμένων της. Ὅσο παληάνθρωπος κι' ἂν ἦταν, ἡ γυναῖκα του δὲν μποροῦσε, κατὰ τὸ νόμο, νὰ καταθέση ἐναντίον του στὸ δικαστήριο — ἐκτὸς μόνο σὲ ὑποθέσεις φόνου.

Πρόεδρος τῆς «Λέσχης τῶν Ἀπαγωγῶν» ἦταν κόποιος Μὰκ Χιού, ἐπιλεγόμενος «Συνταγματάρχης». Μὲ τὴ σπάταλη ζωὴ ποὺ περνοῦσε, εἶχε βουτηχτῆ στὰ χρέη καὶ κινδύνευε νὰ συλληφθῆ καὶ νὰ μείνη ἰσόβιο φυλακισμένος (ὅπως γινόταν τότε γιὰ τοὺς κακόπιστους ὀφειλέτες).

Ἔστρεψε λοιπὸν τὴν ἐκλογή του στὴν Ἀμέλια Τζίμπσον, μιὰ ἀπ' τὶς πλουσιώτερες κοπέλλες τῆς Ἀγγλίας. Ὁ πατέρας της, πλούσιος ἔμπορος κι' ἐφοπλιστής, εἶχε πεθάνει προσφάτως καὶ τῆς εἶχε ἀφήσει 60.000 λίρες. Εἶχε ἐπίσης ἕνα θεῖο, ἄκληρο, ποὺ ἦταν ἡ μοναδικὴ κληρονόμος του.

Ἕνα βράδυ λοιπὸν τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1742, ὁ «Συνταγματάρχης» κι' ἕνας φίλος του παραφύλαξαν σ' ἕνα λιγοσύχναστο δρόμο, ἀπ' ὅπου περνοῦσε συνήθως ἡ Ἀμέλια γυρίζοντας ἀπ' τὸν περίπατο, τὴν ἅρπαξαν ξαφνικά, καθὼς προχωροῦσε ἀνύποπτη, τῆς βούλωσαν τὸ στόμα καὶ τὴν πέταξαν μέσα σ' ἕνα ἁμάξι, ποὺ περίμενε πιὸ πέρα.

Ἡ δύστυχη κοπέλλα εἶχε λιποθυμήσει κι' ὅλας ἀπ' τὸν τρόμο της. Ὅταν συνῆλθε, κατάλαβε πὼς τὴν εἶχαν ἀπαγάγει.

Τὴν ἔκλεισαν σ' ἕνα ἐρημικὸ σπίτι, σ' ἕνα δωμάτιο μὲ καγκελλόφραχτα παράθυρα. Ὁ «Συνταγματάρχης» τῆς ἐκμυστηρεύθηκε τὸν ἔρωτά του καὶ τῆς ζήτησε νὰ τὸν παντρευτῆ. Ἐπὶ ὁλόκληρες βδομάδες, τὴν ὑπέβαλε στὰ χειρότερα ψυχικὰ μαρτύρια, τὴν ἀπείλησε ἀκόμη καὶ μὲ σωματικὰ βασανιστήρια, τῆς ἔδωσε ἴσως ναρκωτικὰ μέσα στὸ φαγητό της κι' ἔτσι λύγισε τελικὰ τὴ θέλησί της καὶ πέτυχε τὴ συγκατάθεσί της.

Τοὺς πάντρεψε ἕνας μεθυσμένος πάστορ, μὲ μάρτυρες δυὸ μέλη τῆς Λέσχης. Ὁ «Συνταγματάρχης» ἔβαλε στὸ χέρι τὴν περιουσία τῆς Ἀμέλιας, πλήρωσε τὰ τεράστια χρέη του καὶ γλέντησε ἐπὶ 3 χρόνια. Λίγο τὸν ἐνδιέφερε ἂν ἡ γυναῖκα του τὸν ἀπέφευγε μ' ἀηδία. Δὲν εἶχε παντρευτῆ τὴν ἴδια, ἀλλὰ τὰ λεφτά της...

Τέλος, οἱ 60.000 λίρες φαγώθηκαν, κι' ὁ πλούσιος θεῖος δὲν φαινόταν διατεθειμένος νὰ πεθάνῃ. Ὁ «Συνταγματάρχης» ἀρχισε τότε νὰ σχεδιάζῃ τὴ δολοφονία τῆς γυναίκας του, γιὰ ν' ἀπαλλαγῆ ἀπ' αὐτήν. Εὐτυχῶς, δὲν πρόλαβε νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ σκοπό του, γιατὶ πέθανε αὐτὸς πρῶτος, ἀπὸ ἀλκοολισμό.

Οἱ δανεισταί του ζήτησαν τότε — σύμφωνα μὲ τὸ νόμο — νὰ πάρουν τὸ λείψανό του καὶ νὰ τὸ κρατήσουν ὡς ὅτου ἡ χήρα ἐξοφλήσῃ τὰ χρέη του. Ἦσαν βέβαιοι ὅτι ἡ Ἀμέλια θάβρισκε τὸν τρόπο νὰ τοὺς πληρώσῃ, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ χριστιανικὴ ταφὴ στὸν ἄνθρωπο ποὺ ἔφερε τὸ ὄνομά του.

Ἀλλὰ ἡ Ἀμέλια εἶχε ἕνα ἐξυπνότατο δικηγόρο, ποὺ τὴ συμβούλεψε τί νὰ κάνῃ: Παρήγγειλε δύο φέρετρα κι' ἔβαλε στὸ ἕνα τὸ νεκρό, ἐνῶ τὸ δεύτερο τὸ γέμισε μὲ πέτρες. Ἔπειτα κήδεψε κρυφὰ τὸν ἄντρα της... κι' ἄφησε τοὺς δανειστὰς νὰ κατάσχουν τὸ ἄλλο φέρετρο! Ὅταν ἐκεῖνοι τὸ ἄνοιξαν καὶ βρῆκαν μέσα τὶς πέτρες, ἔμειναν κατάπληκτοι. Δὲν ὑποπτεύθηκαν ὡστόσο τὴν ἀλήθεια. Πίστεψαν μᾶλλον ὅτι... εἶχε ἁρπάξει ὁ Διάβολος τὸν ἀμαρτωλὸ «Συνταγματάρχη»!

Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Προέδρου της, ἡ «Λέσχη τῶν Ἀπαγωγῶν» διαλύθηκε σιγὰ - σιγά. Κι' οἱ πλούσιες κοπέλλες τοῦ Λονδίνου ξαναβρῆκαν τὴν ἡσυχία τους...

✿✿✿

Οἱ νευρικώτεροι ἄνθρωποι

Σύμφωνα μὲ μιὰ πρόσφατη μελέτη δυὸ διακεκριμένων νευρολόγων, οἱ λιγώτερο νευρικοὶ ἄνθρωποι εἶνε οἱ μηχανοδηγοὶ τῶν τραίνων. Ἀκολουθοῦν κατὰ σειρὰν οἱ γιατροί, οἱ ἀγροκτηματίαι, οἱ ὀδοντοϊατροί, οἱ νοικοκυρές, οἱ δικηγόροι, οἱ κληρικοὶ κι' οἱ καλόγρηες. Νευρικώτεροι ἀπ' ὅλους εἶνε οἱ δάσκαλοι κι' οἱ δασκάλες. Μ' αὐτὰ μόνον τὰ ἐπαγγέλματα ἀπασχολήθηκαν οἱ δυὸ νευρολόγοι.

Ἐξακρίβωσαν ἀκόμη ὅτι οἱ ἀνύπαντρες κοπέλλες εἶνε διπλάσια σχεδὸν νευρικὲς ἀπ' τὶς καλόγρηες.

Ὅσο γιὰ τὴ μεγάλη νευρικότητα τῶν δασκάλων, τὴν ἀποδίδουν στὴν κούρασι τῆς προπαρασκευῆς καὶ τῆς μελέτης, τὴν ἔντασι τῆς δουλειᾶς τους, τὴν ἀπομόνωσι καὶ τὴν κακὴ πληρωμή.

Μιὰ ἕνοχη ἀγάπη

Ἡ Ρίτα καὶ ὁ Στέφης Βοῦρος ζοῦσαν ἥσυχα, ἁρμονικὰ στὸ κομφό τους σπιτάκι, στὴν Ἐκάλη. Ἦταν τρία χρόνια παντρεμένοι, ἀπὸ συνοικέσιο, αὐτὸ ὅμως δὲν τοὺς ἐμπόδισε ν' ἀγαπηθοῦν στ' ἀναμεταξύ μὲ μιὰν ἀγάπη ἤρεμη, γλυκειά, χωρὶς παράφορους αἰσθηματισμούς. Κι' ἂν εἶχαν ἕνα παιδάκι, τότε θὰ ἦταν πολὺ πιὸ εὐτυχισμένοι.

Τὴ μονότονη γαλήνη τοῦ σπιτικοῦ τους ἦρθαν νὰ ταράξουν τὰ νειάτα μὲ τὸ γέλιο καὶ τὸ τραγοῦδι τους. Ἦταν ἡ Κοῦλα, μιὰ χαριτωμένη κοπέλλα δεκαοχτὼ χρονῶν, ποὺ ἔφερε τὴ χαρὰ μέσα σ' αὐτὸ τὸ σπίτι.

Τὶς περισσότερες ὧρες, ὁ Στέφης τὶς περνοῦσε στὴν Ἀθῆνα μὲ τὶς δουλειές του καὶ ἡ Ρίτα στὸ σπίτι μὲ τοὺς θλιβεροὺς λογισμούς της, ποὺ κατέληγαν πάντα σ' ἕνα δάκρυ. Ἤξερε πιὰ πὼς δὲν ἐπρόκειτο ν' ἀποχτήσῃ ἕνα παιδί, ὅπως τὴ βεβαίωσε ὁ γιατρός.

Ἔτσι μέσα στὴ θλιβερὴ αὐτὴ μελαγχολικὴ ἀτμόσφαιρα ἔπεσε ἡ Κοῦλα, ποὺ ἦταν μιὰ μακρυνὴ συγγενῆς τῆς Ρίτας καὶ ποὺ ἦρθε στὴν Ἐκάλη ν' ἀλλάξη ἀέρα, γιατὶ ἦταν πολὺ ἀδύνατη.

Τὸ ἀντρόγυνο τὴ δέχτηκε μὲ χαρά. Γιὰ νὰ τὴν εὐχαριστοῦν, δημιουργοῦσαν διασκεδάσεις. Ὁ Στέφης περιώρισε, μάλιστα, τὶς ἐξωτερικές του δουλειές κι' ἐργαζόταν στὸ σπίτι, ὁλόκληρα ἀπογεύματα, ὅπου τὸν βοηθοῦσε στὰ σχέδια καὶ ἡ Κοῦλα, γιατὶ ἦταν φοιτήτρια τοῦ Πολυτεχνείου.

Ἡ ζωὴ εἶχε ἀλλάξει. Μαζὶ μ' αὐτὴ ἄλλαξαν καὶ οἱ διαθέσεις τῆς Ρίτας. Φρόντιζε, τώρα, περισσότερο τὸ ντύσιμό της καὶ τὸ χτένισμά της. Εἶχε γίνει φιλάρεσκη καὶ προσπαθοῦσε νὰ μὴ λείπῃ τ' ἀπογεύματα ἀπὸ τὸ δωμάτιο ὅπου ἐργαζόταν ὁ ἄντρας της μὲ τὴν Κοῦλα. Ἡ Κοῦλα εἶχε παχύνει καὶ ἡ ξανθιὰ ὀμορφιά της ἔλαμπε κι' ἔκανε ἐντύπωσι στὴ φτωχὴ Ρίτα, μὲ τὰ γαλανὰ καὶ φωτεινὰ μάτια της.

Ὁ Στέφης ἦταν νευρικὸς καὶ ὀλιγόλογος, ἡ Κοῦλα τσαχπίνα καὶ φλύαρη, ἡ Ρίτα μελαγχολική, μὲ μιὰ γκρίζα σκιά — τὴ σκιὰ τῆς ζήλειας — στὰ μάτια της.

Ἔτσι καὶ οἱ τρεῖς ἄρχισαν νὰ κρύβουν ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλο τὴ σκέψι τους καὶ μιὰ ἀνησυχία κυριαρχοῦσε στὶς καρδιές τους.

Ἕνα πρωΐ, ἡ Ρίτα ἔλαβε ἕνα τηλεφώνημα ἀπὸ τὴ μητέρα της. Ἦταν ἄρρωστη καὶ τὴ ζητοῦσε νὰ πάῃ νὰ τὴ δῆ. Ἔτσι ἔφυγε γιὰ τὴν Ἀθήνα, μὰ ἡ ἀνήσυχη σκέψι της ἔμεινε ἀνάμεσα στὸ Στέφη καὶ στὴν Κοῦλα. Ἄ, ἡ τρομερὴ ὑποψία καὶ ἡ ζήλεια πῶς τῆς ξέσχιζαν τὴν καρδιά!

— Νὰ μοῦ τηλεφωνήσῃς, τῆς εἶπε ὁ ἄντρας της, ἂν θὰ μείνῃς νάρθῃς κι' ἐγὼ στὴν Ἀθήνα.

Ἡ Ρίτα, ὅμως, οὔτε τηλεφώνησε, οὔτε ἔμεινε στὴς μητέρας της, παρ' ὅλο ποὺ εἶχε τὴν ἀνάγκη της. Ἦταν πιὰ σκοτεινά, ὅταν γύρισε κι' ἄνοιξε μὲ τὸ κλειδί της. Μιὰ κακὴ προαίσθησι τῆς βασάνιζε τὴν ψυχή. Ἔφθασε μπρὸς στὴν κλειστὴ πόρτα τοῦ γραφείου τοῦ ἀντρός της, μὲ κομμένη τὴν ἀναπνοή. Ἄκουσε ψιθυρίσματα κι' ἕνα σιγανὸ κλάμα. Πλησίασε περισσότερο κι' ἄκουσε:

— Τώρα μοῦ ἀνήκεις, ἔλεγε ἀπαλὰ ἡ φωνὴ τοῦ Στέφη. Εἶσαι δική μου, σὲ λατρεύω, σ' ἀγαπῶ. Γιατὶ τὸ ξέρω καλά, μικρούλα μου, πὼς κι' ἐσὺ μ' ἀγαπᾶς. Τὸ εἶδα, τὸ κατάλαβα αὐτοὺς τοὺς μῆνες ποὺ μένεις κοντά μου. Μοῦ ἔδωσες ζωὴ καὶ τὴ μεγάλη χαρὰ τῆς ἀγάπης ποὺ δὲν τὴν εἶχα νοιώσει, ὡς τὴν ἡμέρα ποὺ πῆρα τὸ πρῶτο σου φιλί. Ἔλα, χρυσή μου, μὴν κλαῖς. Ὅλα θὰ διορθωθοῦν καὶ θὰ ζήσωμε εὐτυχισμένοι. Μὴν κλαῖς.

Τσακισμένη ἡ ἄμοιρη Ρίτα, δὲν ξέρει τί νὰ κάνῃ. Θέλει ν' ἀνοίξῃ τὴν πόρτα, νὰ παρουσιαστῆ μπροστὰ στοὺς ἑνόχους, μὰ δὲν τολμᾶ. Ὄχι, δὲν τολμᾶ ν' ἀντικρύσῃ τὸ δήμιο τῆς φτωχῆς της καρδιάς. Ἔκανε νὰ φύγῃ, μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ ἡ κλαψιάρικη φωνὴ τῆς Κούλας τὴν κάρφωσε στὴ θέσι της.

— Στέφη μου, εἶνε ἄνανδρο καὶ συχαμερὸ αὐτὸ ποὺ κάναμε. Ἡ Ρίτα τί θὰ γίνῃ; Πῶς θὰ τὴν ἀντικρύζουμε; Πρέπει νὰ φύγω...

— Μὴ σὲ βασανίζῃ αὐτό, γλυκειά μου, θὰ τὰ κανονίσουμε. Ἡ Ρίτα εἶνε καλή, λογική, θὰ δεχθῆ νὰ χωρίσουμε. Ἄλλωστε δὲν μᾶς συνδέει κανένας ἔρωτας, οὔτε κἀν ἕνα παιδί. Ζοῦμε τρία χρόνια, ἥσυχα, σὰν δυὸ καλοὶ φίλοι, τίποτ' ἄλλο.

Ἡ Ρίτα ἔφυγε γιὰ νὰ ξαναγυρίσῃ στὴς μητέρας της καὶ ὅταν βρέθηκε μόνη στὴν κρεββατοκάμαρά της, ξέσπασε σὲ γοερὸ κλάμα.

Ἦταν ἀργὰ πιὰ ὅταν τὴν κάλεσαν στὸ τηλέφωνο:

— Ρίτα, δὲν θαρθῆς ἀπόψε; Πῶς εἶνε ἡ μητέρα σου; τὴ ρωτοῦσε ὁ ἄντρας της.

— Εἶνε καλλίτερα... Δὲν θαρθῶ... εἶπε μὲ σβησμένη φωνή.

Ἡ Ρίτα ζῆ μὲ τὴ μητέρα της ποὺ τὰ ξέρει ὅλα.

Ἡ Κοῦλα γύρισε κι' αὐτὴ σπίτι της καὶ βλέπει μὲ ἀγωνία νὰ πλησιάζῃ ὁ καιρὸς ποὺ θὰ γίνῃ μητέρα.

Ὁ Στέφης προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ γρήγορα τὸ διαζύγιο, ἀφοῦ ἡ Ρίτα εἶνε σύμφωνη σ' αὐτό.

Ἡ Κοῦλα, ἡ δυστυχισμένη ἀμαρτωλὴ πέθανε μιὰ χαραυγὴ σὲ κάποιο νοσοκομεῖο τὴν ὥρα ποὺ ἔφερνε στὸν κόσμο ἕνα ἀγοράκι.

Ὁ Στέφης ἔκανε σὰν τρελλὸς ὅταν εἶδε νὰ σβύνῃ τ' ὄνειρό του, τὴ στιγμὴ ποὺ πραγματοποιόταν ὁ μεγαλείτερος πόθος τῆς ζωῆς του, νὰ ἔχῃ ἕνα παιδὶ δικό του.

— Εἶμαι ἀνάξιος νὰ σ' ἀντικρύσω, Ρίτα, τῆς εἶπε μιὰ μέρα, πηγαίνοντας νὰ τὴ βρῆ στὸ σπίτι της. Φέρθηκα ἀσυλλόγιστα, σὰν παληάνθρωπος, ἐνῶ ἐσὺ φροντίζεις γιὰ τὸ παιδί μου... Ἂν ἤθελες, Ρίτα, νὰ δοκιμάζαμε πάλι. Τί λές; Θὰ προσπαθοῦσα τόσο πολὺ νὰ σὲ κάνω νὰ ξεχάσῃς...

Ἡ Ρίτα μὲ σκυμμένο τὸ πρόσωπο πάνω στὸ μωρό, ποὺ κρατάει στὴν ἀγκαλιά της, δὲν ἀπαντᾶ. Τὰ δάκρυα ποὺ προσπαθεῖ νὰ συγκρατήσῃ κατεβαίνουν στὸ λαιμό της καὶ τὴ πνίγουν. Ἂν μποροῦσε μονάχα νὰ ξεχάσῃ, πόσο θὰ τὸν ἀγαποῦσε...

Μά, δὲν μπορεῖ, γιατὶ νοιώθει βαθιὰ μέσα της, πὼς κάθε φορὰ ποὺ ἀντικρύζει τὸ Στέφη, ἡ νεκρὴ παιδοῦλα, ὠχρή, κλαμένη, μὲ τὰ χέρια τεντωμένα σὲ ἱκεσία, μπαίνει πάντα ἀνάμεσά τους, νὰ ζητᾶ τὸ μωρό της. Ἴσως μὲ τὰ χρόνια...

ΜΙΡΑΝΤΑ

ΤΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ τῆς ἐγκυμοσύνης

Συμβουλὲς γιὰ τὶς μέλλουσες μητέρες

Οἱ νέες γυναῖκες, ποὺ λαχταροῦν νὰ γίνουν μητέρες, θὰ θέλουν ἀσφαλῶς νὰ μάθουν ποιὰ εἶνε τὰ συμπτώματα τῆς ἐγκυμοσύνης. Νὰ λοιπὸν τί γράφει σχετικῶς ἡ Ἀγγλίδα γιατρὸς Ἔβελυν Πάντιν:

1) Τὸ σπουδαιότερο σημεῖο εἶνε τὸ σταμάτημα τῆς ἐμμήνου ροῆς, δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ θεωρηθῆ ἀσφαλὲς αὐτὸ μόνον, ἐφόσον δὲν συνοδεύεται κι' ἀπὸ ἄλλα.

2) Μιὰ πρωϊνὴ ἀδιαθεσία παρατηρεῖται πάντοτε, ἀπ' τὸν 2ο ὡς τὸν 4ο μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης, ὀφειλομένη πιθανώτατα σὲ μεταβολὲς τῆς κυκλοφορίας καὶ τῶν ἀδενικῶν ἐκκρίσεων.

3) Ἡ ἐπιδερμὶς γίνεται σκουρότερη στὰ πλάγια τῆς μύτης, κάτω ἀπ' τὰ βλέφαρα καὶ γύρω ἀπ' τὸ ἐπάνω χεῖλος — ἰδίως δὲ στὶς μελαχροινὲς γυναῖκες. Αὐτὸς ὁ μεταχρωματισμὸς τοῦ δέρματος δὲν εἶνε ἀνησυχαστικός, γιατὶ χάνεται μετὰ τὸν τοκετό.

4) Τὰ στήθη ἀρχίζουν νὰ διογκώνωνται ἀπ' τὸ δεύτερο μῆνα κι' οἱ ἐπιφανειακὲς φλέβες τους γίνονται πιὸ ἐκδηλες. Οἱ θηλὲς προεξέχουν περισσότερο καὶ ὁ κύκλος γύρω τους γίνεται σκουρότερος καὶ πιὸ ἀνώμαλος. Οἱ μαστοὶ εἶνε πιὸ σφιχτοὶ, συχνὰ δὲ βγάζουν μὲ τὸ σφίξιμο λίγο ὑδατῶδες ὑγρό.

5) Εἶνε περίεργο ὅτι, στοὺς δύο πρώτους μῆνες τῆς ἐγκυμοσύνης, ἡ κοιλιὰ ἔχει μικρότερες διαστάσεις ἀπ' τὶς συνηθισμένες. Αὐτὸ ὀφείλεται στὸ κατέβασμα τῆς μήτρας πρὸς τὴ λεκάνη. Μετὰ τὸ δεύτερο μῆνα ὅμως, ἡ κοιλιὰ ἀρχίζει νὰ φουσκώνῃ, ὅσο μεγαλώνει τὸ ἔμβρυον καὶ σχηματίζεται γύρω του μιὰ ποσότης ὑγροῦ.

6) Τὸ «κλώτσημα», οἱ κινήσεις δηλαδὴ τοῦ ἐμβρύου, ποὺ νοιώθει ἡ μητέρα μέσα στὴ μήτρα, ἀρχίζουν ἀπ' τὴ 18η ὡς 20ὴ βδομάδα. Συχνὰ ὅμως, εἶνε τόσο ἐλαφρές, ὥστε δὲν τὶς ἀντιλαμβάνεται, ἐνῶ ἄλλοτε ἀπεναντίας ξεχνιέται ἀπὸ ὑστερικὲς συσπάσεις τῆς μήτρας ἢ ἀπὸ κινήσεις τῶν ἐντέρων καὶ τὶς νομίζει γιὰ «κλωτσήματα» τοῦ παιδιοῦ.

7) Αὐξάνει ἡ παραγωγὴ σάλιου στὸ στόμα.

Ἕνας κατάλληλος κορσὲς βοηθεῖ τὴ μητέρα νὰ συγκρατήσῃ καλλίτερα τὸ βάρος τῆς ἐγκυμοσύνης της.

Ὅσο ἐξογκώνεται ἡ κοιλιά, τὸ δέρμα της τεντώνεται καὶ σχηματίζει λεπτὲς ἄσπρες γραμμές. Τὰ σημάδια αὐτὰ δὲν χάνονται μετὰ τὸν τοκετό. Μπορεῖ ὅμως νὰ τ' ἀποφύγῃ μιὰ γυναῖκα, ἂν πάρῃ ἐγκαίρως τὰ μέτρα της. Πρέπει δηλαδὴ νὰ τρίβῃ τὸ δέρμα τῆς κοιλιάς καὶ τῶν μηρῶν μὲ ἀμυγδαλόλαδο, ποὺ τὸ διατρέφει καὶ διατηρεῖ τὴν ἐλαστικότητά του.

Νὰ τώρα μερικὲς ἀκόμη συμβουλὲς γιὰ τοὺς μῆνες τῆς ἐγκυμοσύνης:

Μὴν κάνετε δουλειὲς μὲ τὰ χέρια σηκωμένα πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι, γιατὶ μπορεῖ ἔτσι νὰ τυλιχθῆ ὁ ὀμφάλειος λῶρος γύρω ἀπ' τὸ λαιμὸ τοῦ παιδιοῦ καὶ νὰ βάλῃ σὲ κίνδυνο τὴ ζωή του ἢ νὰ δυσκολέψῃ τὸν τοκετό.

Μὴ φορᾶτε καλτσοδέτες σφιχτές, γιατὶ μπορεῖ νὰ σᾶς προκαλέσουν κιρσούς.

Μὴν τρῶτε πάρα πολύ. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ παραφορτώνετε ἀκόμη περισσότερο τὰ νεφρά σας, ποὺ ἐργάζονται ἤδη γιὰ δύο (γιὰ σᾶς καὶ γιὰ τὸ παιδί σας).

Πίνετε ἄφθονο νερό.

Ὅταν κάθεσθε, φροντίζετε νὰ ἔχετε τὰ πόδια ψηλά, γιὰ νὰ διευκολύνετε τὴν κυκλοφορία τοῦ αἵματος.

✿✿✿

Τὸ κούρεμα δὲν μακραίνει τὰ μαλλιά

Παρ' ὅλες τὶς διαφωνίες ποὺ ὑπάρχουν σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα, οἱ περισσότεροι ἐπιστήμονες φρονοῦν ὅτι τὸ κοψιμο τῶν τριχῶν δὲν τὶς κάνει νὰ μεγαλώνουν γρηγορώτερα. Ἡ ταχύτης αὐξήσεως τῶν τριχῶν μένει πάντα ἡ ἴδια εἴτε κόβονται εἴτε ὄχι. Ἐξαρτᾶται δὲ ἀπ' τὴν ἡλικία καὶ τὴ φυσικὴ κατάστασι τοῦ ἀτόμου. Πάντως, ὑπολογίζεται κατὰ μέσον ὅρον σὲ 12 χιλιοστὰ τὸ μῆνα.

Ὡστόσο, οἱ τρίχες δὲν ἐξακολουθοῦν νὰ μεγαλώνουν ἐπ' ἄπειρον (κι' ἂν ἀκόμη δὲν κοποῦν), γιατὶ ἡ ζωὴ καθεμιᾶς εἶνε περιωρισμένη, 5 - 6 χρόνια κατὰ μέσον ὅρον. Ἔπειτα πέφτει, καὶ στὴ θέσι της ἀρχίζει νὰ φυτρώνῃ μιὰ ἄ

Δραματικὸ διήγημα

ΔΕΝ θὰ σᾶς μάθω τίποτε καινούργιο, ἄρχισε ὁ κόμης Γιοῦργκα Μπόρκο, λέγοντάς σας ὅτι οἱ γυναῖκες εἶνε ἕνα μυστήριο. Ἂν κρύβουν μεγάλο ποσοστὸ ἀσταθείας κι' ἐπιπολαιότητος, αὐτὸ εἶνε ἄλλο ζήτημα. Τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι, γιὰ μᾶς τοὺς ἄντρες, οἱ γυναῖκες θὰ παραμείνουν πάντα πλάσματα αἰνιγματικὰ καὶ ἀνεξιχνίαστα... Ἡ ἱστορία ποὺ πρόκειται νὰ σᾶς ἀφηγηθῶ εἶνε μιὰ ἀκόμη ἐπιβεβαίωσις αὐτοῦ τοῦ κανόνος.

»Στὰ τέλη τοῦ περασμένου αἰῶνα, ζοῦσε στὴ Βουδαπέστη ἕνας πλούσιος τραπεζίτης, ὁ βαρῶνος Σόσμπεργκερ ντὲ Τόρνυα, ποὺ εἶχε δυὸ κόρες, τὴ Σοφία καὶ τὴν Ἰλόνα. Ἡ πρώτη ἀπ' αὐτὲς παντρεύτηκε ἕναν πλούσιο μαγιάρο, ἀπὸ παλιὰ κι' ἔνδοξη οἰκογένεια, τὸ βαρῶνο Μπορναμίσζα. Ἡ δεύτερη... Ἀλλὰ γι' αὐτὴν πρόκειται νὰ σᾶς μιλήσω...

»Ἡ Ἰλόνα ἀγάπησε ἕνα νεαρὸ δικηγόρο, τὸν Ματία Ρόζενμπεργκ. Οἱ δυὸ νέοι εἶχαν συναντηθῆ στὸ Βισβάντεν κι' ἕνα φλογερὸ εἰδύλλιο ἀναπτύχθηκε ἀμέσως μεταξύ τους.

»Ὁ Ρόζενμπεργκ ἦταν ἀπὸ ταπεινὴ οἰκογένεια καὶ κάθε ἄλλο παρὰ πλούσιος. Δὲν ἦταν ὅμως καὶ φτωχός, μὲ τὴν ἔννοια ποὺ δίνομε συνήθως σ' αὐτὴ τὴ λέξι. Κέρδιζε ἀρκετὰ ἀπ' τὸ ἐπάγγελμά του. Αὐτό, ὅμως, δὲν σήμαινε ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ ζητήσῃ ἀπ' τὸ βαρῶνα Τόρνυα τὴν κόρη του γιὰ γυναῖκα του. Ἀνέλαβε, λοιπόν, ἡ Ἰλόνα ἡ ἴδια νὰ μιλήσῃ στὸν πατέρα της.

»Ὁ βαρῶνος Τόρνυα μόνο ποὺ δὲν τὴν σκότωσε ὅταν τὴν ἄκουσε νὰ τοῦ λέῃ πὼς ἀγαποῦσε τὸν Ρόζενμπεργκ.

» — Σοῦ ἀπαγορεύω νὰ τὸν ξαναΐδῃς, τῆς φώναξε. Μιὰ Τόρνυα δὲν μπορεῖ νὰ παντρευτῆ ἕναν ἄνθρωπο, ποὺ ἀραδιάζει ἕνα σωρὸ ψέμματα στὰ δικαστήρια γιὰ νὰ κερδίση τὸ ψωμί του!

»Ἡ Ἰλόνα ὅμως δὲν ἀπελπίσθηκε. Ἤξερε καλὰ πὼς ὁ πατέρας της εἶχε μεγάλη ἀδυναμία γι' αὐτή. Ἔτσι, μιὰ μέρα, σκηνοθέτησε μιὰν ἀπόπειρα αὐτοκτονίας. Ὁ βαρῶνος συγκινήθηκε τότε, ἔκλαψε καὶ, τελικά, ὑπέκυψε. Δέχθηκε, μάλιστα, μερικὲς φορὲς τὸν Ρόζενμπεργκ στὸ σπίτι του.

»Οἱ δυὸ ἐρωτευμένοι ἔπλεαν τώρα μέσα σὲ πελάγη εὐτυχίας. Ἡ χαρὰ τῆς Ἰλόνας ἦταν πολὺ μεγάλη, Ἔτρεχε στοὺς συγγενεῖς της, στοὺς γνωστούς της, στὶς φίλες της, γιὰ νὰ τοὺς ἀναγγείλῃ τὸ μεγάλο γεγονός: ὅτι θὰ παντρεύσταν τὸν ἀγαπημένο της Ρόζενμπεργκ.

»Ἀλλά, ξαφνικά, μπῆκε στὴ μέση ὁ βαρῶνος Μπορναμίσζα. Σ' ἕνα γράμμα ποὺ ἔστειλε στὸν Τόρνυα, τοῦ ἔγραφε ὅτι, ἂν δεχόταν γιὰ γαμπρό του τὸν Ρόζενμπεργκ αὐτὸς θὰ ἔκοβε κάθε δεσμὸ μαζί του κι' ὅτι θὰ ἔπαυε νὰ θεωρῆ τὸν ἑαυτό του σὰν μέλος τῆς οἰκογενείας.

»Ὁ Τόρνυα ταράχθηκε. Γιὰ τίποτε στὸν κόσμο δὲν θὰ ἤθελε νὰ τὰ χαλάσῃ μὲ τὸν ἄντρα τῆς μεγαλύτερης κόρης του. Καί, βέβαια, δὲν θὰ διέλυε τὴν οἰκογένειά του γιὰ τὸ χατῆρι τῆς ἀμυαλῆς Ἰλόνας. Ἔκλεισε, λοιπόν, τὴν πόρτα του στὸ Ρόζενμπεργκ κι' ἀπαγόρευσε στὴν κόρη του νὰ τοῦ ξαναμιλήσῃ γι' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι. Ἡ Ἰλόνα ἔπεσε τότε σὲ βαθειὰ λύπη κι' οἱ γιατροὶ ἄρχισαν ν' ἀνησυχοῦν γιὰ τὴν ὑγεία της. Ὁ βαρῶνος Μπορναμίσζα ξαναπαρουσιάστηκε, μὰ αὐτὴ τὴ φορά, οἱ διαθέσεις του δὲν ἦταν ἄγριες κι' ἀπειλητικὲς ὅπως πρίν... Ἔσερνε πίσω του τὸ νεαρὸ κόμητα Στέφανο Μπατυάνυϊ, ἀπόγονο μιᾶς ἔνδοξης καὶ πλούσιας οἰκογενείας μαγυάρων.

»Ὁ Μπορναμίσζα ἄρχισε νὰ ὀργανώνη διασκεδάσεις, χορούς, κυνήγια καὶ νὰ φροντίζη, ὥστε ὁ Μπατυάνυϊ κι' ἡ Ἰλόνα νὰ βρίσκωνται πάντα μαζί.

»Καί, στὸ τέλος, ἔγινε ἐκεῖνο ποὺ ἐπεδίωκε. Ἡ Ἰλόνα ἀγάπησε παράφορα τὸν Μπατυάνυϊ κι' ὅπως κι' αὐτὸς τὴν ἀγαποῦσε, δὲν φαινόταν νὰ ὑπάρχῃ πιὰ καμία ἐμπόδιο στὴν ἕνωσί τους.

»Κι' ὁ Ρόζενμπεργκ; Ἡ Ἰλόνα οὔτε τὸν συλλογιζόταν. Τὸν εἶχε ἀγαπήσει λοιπόν; Δὲν μποροῦσε νὰ τὸ πιστέψῃ καὶ γελοῦσε ὅταν τῆς τὸ θυμίζαν. Ἂν ὅμως ἡ Ἰλόνα εἶχε ξεχάσει τὸν Ρόζενμπεργκ, ὁ νεαρὸς δικηγόρος τὴν θυμόταν καὶ τὴν ἀγαποῦσε πάντα. Τρελλὸς ἀπὸ πόνο καὶ ὀργή, πῆγε μιὰ μέρα στὸ σπίτι τοῦ Μπατυάνυϊ, καὶ τοῦ φώναξε κατάμουτρα ὅτι τοῦ εἶχε κλέψει τὴ μνηστὴ του κι' ὅτι ἔπρεπε νὰ τοῦ δώσῃ λόγο γι' αὐτό.

»Ἡ ἀπάντησις τοῦ Μπατυάνυϊ ἦταν ὅτι πρόσταξε τοὺς ὑπηρέτες του νὰ τὸν πετάξουν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι του.

»Λίγο καιρὸ ἀργότερα, ἔγιναν οἱ γάμοι τοῦ νεαροῦ μαγυάρου μὲ τὴν ὄμορφη Ἰλόνα καὶ τὸ ζευγάρι ἔφυγε γιὰ τὴν Ἰταλία.

»Κάποια μέρα, ὁ κόμης Μπατυάνυϊ, ἀνοίγοντας τὴν ἀλληλογραφία του, βρῆκε τὸ ἀκόλουθο τηλεγράφημα:

»Κόμη Μπατυάνυϊ εἶσαι ἄνανδρος! Ματίας Ρόζενμπεργκ».

»Ἂν ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα γράμμα, ὁ νεαρὸς μαγυάρος θὰ περιοριζόταν νὰ γελάσῃ καὶ δὲν θὰδίνε καμμιὰ συνέχεια σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι. Ἕνα τηλεγράφημα ὅμως ἦταν ἄλλο πράγμα. Τὸ εἶχαν δῆ τόσοι ὑπάλληλοι στὸ τηλεγραφεῖο τῆς Βουδαπέστης καὶ πολλοὶ ἄλλοι στὸ τηλεγραφεῖο τῆς Νεαπόλεως, ὅπου ἔμενε μὲ τὴ γυναῖκα του.

»Ἔπρεπε, λοιπόν, ν' ἀπαντήσῃ. Τὸ μεσημέρι, μετὰ τὸ φαγητό, μίλησε στὴ γυναῖκα του γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα καὶ τῆς ἐξήγησε πὼς ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ μονομαχήσῃ μὲ τὸν Ρόζενμπεργκ, γιὰ νὰ τὸν τιμωρήσῃ γιὰ τὴν αὐθάδειά του καὶ νὰ ὑπερασπισθῆ τὴν ὑπόληψί του. Ἡ Ἰλόνα συμφώνησε μαζί του καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὸν συνώδευσε στὸ σταθμό. Τὴ στιγμὴ ποὺ ἔφευγε τὸ τραῖνο, τοῦ φώναξε μπροστά σ' ὅλο τὸν κόσμο:

» — Τηλεγράφησέ μου τὸ θάνατό του!

»Ἦταν πλημμυρισμένη ἀπὸ χαρὰ μὲ τὴ σκέψι ὅτι ὁ ἄντρας της θὰ σκότωνε τὸν Ρόζενμπεργκ.

»Ἡ συνάντησις ἔγινε στὸ Τέμτσβαρ. Οἱ μάρτυρες συμφώνησαν ὅτι οἱ δυὸ ἀντίπαλοι θὰ μονομαχοῦσαν μὲ ξίφος.

»Ἡ τύχη εὐνόησε πρῶτο τὸ μαγυάρο. Ὁ κόμης Μπατυάνυϊ κατάφερε νὰ πληγώση τὸν ἀντίπαλό του.

»Ἔπειτα ἦρθε ἡ σειρὰ τοῦ Ρόζενμπεργκ. Ὁ νεαρὸς δικηγόρος, τρύπησε τὸν Μπατυάνυϊ στὴν καρδιὰ καὶ τὸν ἔριξε νεκρό.

»Ὁ Ρόζενμπεργκ πέταξε ὕστερα τὸ ξίφος του χαιρέτησε ὅλους μ' εὐγένεια κι' ἔφυγε.

»Ἔπειτα ἀπὸ λίγη ὥρα, ὅλη ἡ ἀστυνομία τῆς Βουδαπέστης εἶχε κινητοποιηθῆ γιὰ τὴ σύλληψί του. Ἀλλ' ὁ νεαρὸς δικηγόρος κατώρθωσε νὰ φύγη καὶ πέρασε στὴ Γαλλία.

»Ἡ Ἰλόνα γύρισε ἀμέσως στὴ Βουδαπέστη γιὰ νὰ πσραστῆ στὴν κηδεία τοῦ ἀνδρός της. Πράγμα ὅμως παράξενο! Ἐκεῖνοι ποὺ τὴν εἶδαν δὲν εἶχαν τὴν ἐντύπωσι ὅτι ἡ λύπη της ἦταν μεγάλη. Ζητοῦσε ἀντίθετα πληροφορίες γιὰ τὴν τύχη τοῦ Ρόζενμπεργκ. Τὸν ἔπιασαν; Δὲν τὸν ἔπιασαν; Ποῦ ἦταν;

»Μιὰ τυχαία σύμπτωσις τὴν ἔκαμε νὰ μάθῃ σὲ λίγο πὼς ὁ Ρόζενμπεργκ βρισκόταν στὸ Παρίσι.

»Ἡ Ἰλόνα ἔτρεξε ἀμέσως ἐκεῖ καί, μερικὲς μέρες ἀργότερα, ὁ βαρῶνος ντὲ Τόρνυα ἔλαβε ἕνα τηλεγράφημα. Ἡ νεαρὴ γυναῖκα ζητοῦσε μ' αὐτὸ τὴ συγκατάθεσί του γιὰ νὰ παντρευτῆ τὸ Ρόζενμπεργκ.

»Ὁ πατέρας της τῆς ἀπάντησε, στέλνοντάς της τὴν κατάρα του. Πράγμα ποὺ δὲν ἐμπόδισε βέβαια τὸ Ρόζενμπεργκ καὶ τὴν Ἰλόνα νὰ κάμουν τοὺς γάμους τους καὶ νὰ ζήσουν εὐτυχισμένοι. Πρέπει νὰ προσθέσω, ἄλλωστε, ὅτι ὁ βαρῶνος Τόρνυα τοὺς συγχώρησε σὲ λίγο καὶ τοὺς ἄνοιξε τὴν ἀγκαλιά τοῦ.

ΖΩΡΖ ΑΝΤΡΕ

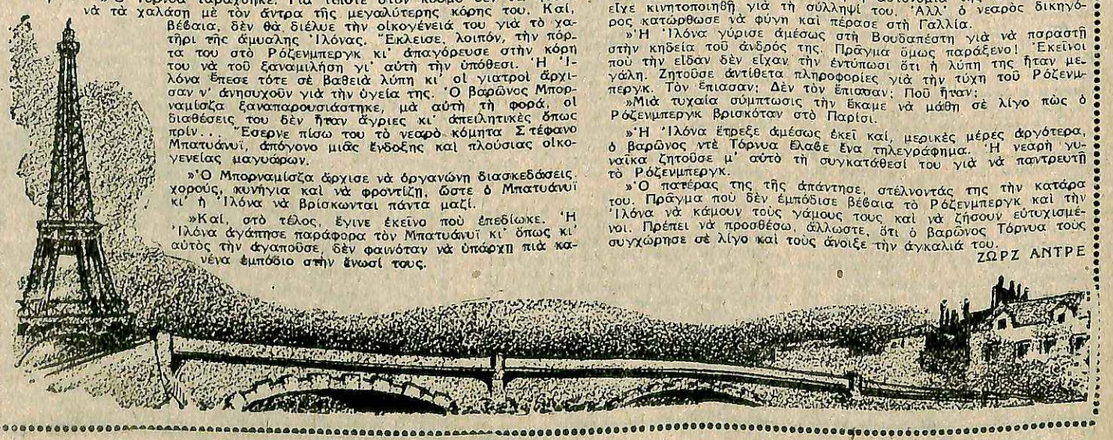

ΝΕΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ μὲ εὐρὺ μέλλον

Ἡ τεχνικὴ πρόοδος δὲν καταργεῖ τὸν ἄνθρωπο

Στὰ παληὰ χρόνια τὰ διάφορα ἐπαγγέλματα ἦσαν μετρημένα στὰ δάχτυλα τῶν χεριῶν. Ὁ ἄνθρωπος, ποὺ θὰ σπούδαζε, θὰ γινόταν ἢ δασκαλος, ἢ γιατρός, ἢ δικηγόρος, ἢ τὸ πολὺ - πολὺ πολιτικὸς μηχανικός. Ἂν πάλι δὲν ἐσπούδαζε, ἢ θὰ ἔμενε στὸ πατρικὸ χωράφι, ἢ θὰ γινόταν τσαγγάρης, ξυλουργός, σιδεράς. Ὡς ἕνα σημεῖο ἡ κατάστασις αὐτὴ ὑφίσταται καὶ σήμερα ἀκόμη σ' ὅλες τὶς καθυστερημένες χῶρες, ἐνῶ ἀντιθέτως, στὶς ἀναπτυγμένες τεχνικῶς χῶρες, ἔχουν δημιουργηθῆ κι' ἐξακολουθοῦν νὰ δημιουργοῦνται ἄπειρα καινούργια καὶ ποικίλα ἐπαγγέλματα. Στὴν Ἀμερική, τὴ χώρα ποὺ κατέχει τὰ σκῆπτρα τῆς τεχνικῆς προόδου, ἔχουν δημιουργηθῆ καὶ δημιουργοῦνται, νέοι ἐντελῶς κλάδοι βιομηχανίας, ποὺ τὸ μέλλον τους προβλέπεται εὐρύτατο καὶ ποὺ ἀνοίγει, γιὰ ὅσους θὰ ἤθελαν νὰ ἀσχοληθοῦν μ' αὐτούς, στάδια μεγάλων καὶ ἱστορικῶν ἐπιτυχιῶν στὴ ζωή. Τέτοιοι κλάδοι εἶνε καὶ οἱ ἀκόλουθοι:

Τὰ ἠλεκτρονικὰ εἴδη. Οἱ πρῶτες ἐφαρμογὲς ἔχουν ἤδη γίνει. Παράδειγμα, οἱ ἠλεκτρικοὶ ἀπορροφητῆρες, ποὺ καθαρίζουν τὸν ἀέρα, ἀπὸ τὴ σκόνη, τὸν καπνὸ καὶ τὴ γύρι, διευκολύνουν τὴ νοικοκυρὰ στὰ οἰκιακά της ἔργα καὶ ἀποτρέπουν τὶς ἐκρήξεις στὰ ἐργοστάσια. Τὸ θαυμαστότερο στὴν κατηγορία αὐτὴ εἴδος, εἶνε τὸ ἠλεκτρονικὸ μάτι, ποὺ ἀνοίγει πόρτες, ἀνάβει τὰ φῶτα στοὺς δρόμους, κατατάσσει, βαθμολογεῖ καὶ ἐλέγχει πράγματα ἐξ ἀποστάσεως τὴν ὁποία οὔτε κὰν φτάνει τὸ ἀνθρώπινο μάτι. Γιὰ τὴν παραγωγὴ καὶ τὴ συντήρησι τῶν ἠλεκτρονικῶν εἰδῶν χρειάζονται σχεδιασταί, ἠλεκτρολόγοι, μηχανικοί, εἰδικοὶ τεχνίτες καὶ πολλοὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι διαφόρων εἰδικοτήτων, ποὺ μέχρι τώρα ἦσαν ἄγνωστες.

Ἡ τηλεόρασι. Μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς ὅτι βρίσκεται ἀκόμη στὰ σπάργανά της. Μὲ τὴν τελειοποίησι καὶ τὴ διάδοσί της ὅμως, ὅπως ὑπολογίζει ὁ Τόμας Φ. Τζοῦς τῆς ἑταιρίας «Ἐρ - Σὶ - Αἴ - Βίκτορυ», θὰ ἀπασχολήση στὰ 10 προσεχῆ ἔτη στὴν Ἀμερικὴ 4.600.000 εἰδικούς. Πολὺ σύντομα δηλαδὴ θὰ γίνῃ μιὰ τεραστία βιομηχανία, ποὺ θὰ εἶνε σὲ θέσι νὰ ἐφοδιάσῃ μὲ μηχανήματα λήψεως τὰ 4)5 τῶν σπιτιῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Πλαστικὲς ὕλες. Τὸ ξύλο, εἶνε μιὰ πολὺ παληὰ βιομηχανικὴ πρώτη ὕλη. Μὲ τὴν ἐπέμβασι ὅμως τῆς χημείας, δημιουργεῖται μιὰ καινούργια βιομηχανία: Τὸ ξύλο γίνεται ἀφλεκτο καὶ ἀδιάβρωτο, γίνεται πλαστικὴ ὕλη, σκληρὴ σὰν μέταλλο καὶ ἀφάνταστα ἀνθεκτική, σὲ σύγκρισι μὲ τὴν ἐλαφρότητά της. Ἐπίσης μὲ εἰδικὴ ἐπεξεργασία τὸ μαλακὸ ξύλο τοῦ πεύκου, γίνεται σκληρὸ σὰν τὴ δρῦ καὶ ἡ λεύκα μετατρέπεται σὲ κάτι ποὺ ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ μοιάζῃ μὲ ξύλο, ἀλλὰ χρησιμεύει μᾶλλον ὅπως τὸ χυτὸ ἀτσάλι.

Ἄλλες πλαστικὲς ὕλες, σὰν τὸ πλέξιγκλας, χρησιμεύουν γιὰ νὰ κατασκευάζωνται ἄθραυστες καὶ διαφανεῖς οἱ «μύτες» τῶν ἀεροπλάνων ἢ τὰ πλάγια τῶν ἐλικοπτέρων καὶ τῶν αὐτοκινήτων. Ἡ χρησιμοποίησις πλαστικῶν ὑλῶν στὴ κατασκευὴ τῶν σπιτιῶν θὰ ἐλαττώση κατὰ 125 - 140 τόννους τὸ βάρος τους καὶ θὰ τὰ κάνῃ φορητά. Ἔτσι γύρω καὶ ἀπὸ τὴ βιομηχανία αὐτὴ τῶν πλαστικῶν ὑλῶν, δημιουργεῖται πλῆθος ἀπὸ καινούργια ἐπαγγέλματα.

Τὸ γυαλί. Δὲν εἶνε πιὰ ἡ συνηθισμένη διαφανὴς ὕλη, ποὺ σπάει στὸ πρῶτο ἐλαφρὸ σχετικῶς χτύπημα, ἡ ὕλη ποὺ ἀφήνει μὲν τὸ φῶς νὰ μπαίνῃ στὰ σπίτια, ἐμποδίζει ὅμως τὴ θερμότητα. Τώρα κατασκευάζονται γυαλιά, ποὺ εἶνε σχεδὸν ἐντελῶς ἄθραυστα, γερὰ σὰν τὸ ἀτσάλι, ἐλαφρὰ σὰν φελλοὶ καὶ ποὺ πριονίζονται σὰν ξύλα, γυαλιὰ ποὺ δὲν σπάζουν καὶ ὅταν τὰ παίρνῃς πυρακτωμένα ἀπὸ μιὰ ἀναμμένη σόμπα καὶ τὰ βάζεις σ' ἕνα ψυγεῖο. Τέτοια γυαλιὰ ἔχουν ἀρχίσει ἤδη νὰ χρησιμοποιοῦνται ὄχι μόνον γιὰ τὰ τζάμια ἀλλὰ καὶ στὴν κατασκευὴ σπιτιῶν. Ὅπως εἶνε φανερό, καὶ αὐτῶν, ἡ βιομηχανικὴ παραγωγή, δημιουργεῖ πλῆθος ἐπαγγελμάτων, μὲ εὐρεῖα προοπτικὴ καλῆς σταδιοδρομίας.

Ἡ κατασκευὴ ἑτοίμων σπιτιῶν, ἡ συνθετικὴ ὑφαντουργία, ἡ παραγωγὴ ἐλαφρῶν μετάλλων καὶ πολλοὶ ἄλλοι κλάδοι, βρίσκονται ἤδη σὲ ἀνάπτυξι καὶ ἀπασχολοῦν μυριάδες εἰδικευμένων ἐπιστημόνων καὶ τεχνιτῶν.

Μπορεῖ συνεπῶς νὰ λιγοστεύουν ἴσως οἱ δικηγόροι καὶ οἱ ἀγρότες, ἀλλὰ ἡ τεχνικὴ πρόοδος δημιουργεῖ καινούργια ἐπαγγέλματα μὲ εὐρὺ μέλλον. Προϋπόθεσις φυσικὰ τῆς ἐπιτυχίας στὰ νέα αὐτὰ ἐπαγγέλματα, εἶνε ἡ μόρφωσις καὶ ἡ εἰδικὴ ἐξάσκησις. Γενικῶς, θὰ μποροῦσε νὰ πῆ κανεῖς, ὅτι ἡ τεχνικὴ πρόοδος, ἐλαφρύνει καὶ λιγοστεύει τὸν ἀνθρώπινο μόχθο χωρὶς καὶ νὰ καταργῆ τὸν ἄνθρωπο. Ἀντιθέτως, τόσο γιὰ τὴν ἐπινόησι της, ὅσο καὶ γιὰ τὴν πρακτική της ἐφαρμογὴ καὶ χρῆσι, κύριος παράγων παραμένει πάντοτε ὁ δημιουργός της: ὁ ἄνθρωπος.

✪✪

Μὲ λίγες γραμμές

Καθὼς μιὰ Ἀγγλίδα τάιζε τὸ σκύλο της μὲ τὸ σηκότι ἑνὸς κατεψυγμένου κουνελιοῦ ἀπ' τὴν Αὐστραλία, εἶδε νὰ πέφτη ἀπ' τὸ στόμα του κάτι σὰν χρωματιστὸ γυαλί. Ἦταν ἕνα ζαφεῖρι, ἀξίας 50 λιρῶν! Ἄγνωστον ὅμως πὼς εἶχε βρεθῆ μέσα στὸ σηκότι τοῦ κουνελιοῦ.

★

Ἕνα αὐγὸ σπανίου πουλιοῦ, ποὺ τὸ μετέφερε ἀεροπορικῶς ἕνας Ἄγγλος, γιὰ νὰ τὸ προσφέρη σ' ἕνα μουσεῖο τοῦ τόπου του, ἐξερράγη ἐξαφνικά, ἐνῶ τὸ ἀεροπλάνο πετοῦσε σὲ ὕψος 5.000 μέτρων, ἐξ αἰτίας τῆς ἐλαττωμένης ἀτμοσφαιρικῆς πιέσεως.

★

Γιὰ τὰ πινέλλα τῶν ζωγράφων χρησιμοποιοῦνται τρίχες λεπτότατες, ὡρισμένου μήκους, προερχόμενες ἀπὸ αὐτιὰ ἀγελάδων.

ΚΟΠΤΙΚΗ ✻ ΡΑΠΤΙΚΗ
ΖΩΓΡΑΦΙΔΟΥ

Ἡ παγκόσμιος φήμη τοῦ συστήματος
ΚΟΠΤΙΚΗΣ - ΡΑΠΤΙΚΗΣ
«ΖΩΓΡΑΦΙΔΟΥ»
εἶνε ἡ πλέον θετικὴ ἐγγύησις διὰ τὸ μέλλον τῶν κορίτσιῶν σας.

Διὰ τὰς ἀπόρους τὰ δίδακτρα ἠλαττωμένα.

ΑΘΗΝΑΙ: Ὑπερείδου 3 (Σύν/μα)
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Βασ. Κων/νου 73
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: Πρίγκηπος Νικολάου 32.

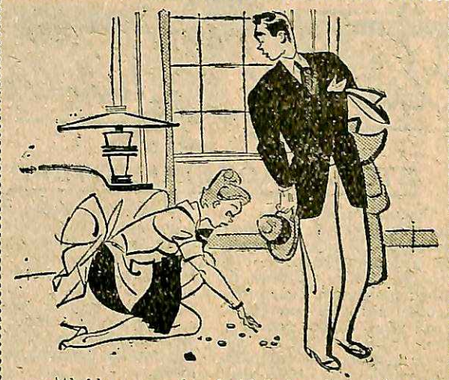

— Μὴ λὲς κουταμάρες! Αὐτὴ ἡ τρύπα στὴν τσέπη σου εἶνε ὅ,τι χρειάζεται.

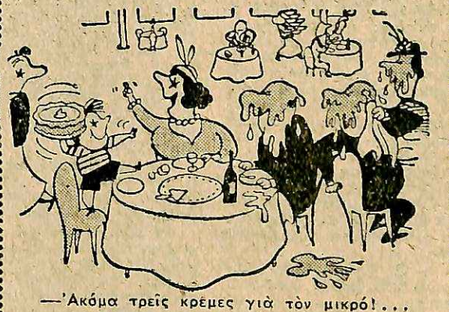

— Ἀκόμα τρεῖς κρέμες γιὰ τὸν μικρό!...

ΤΟΥ ΤΟ ΦΟΡΕΣΕ!

— Μὲ συγχωρῆς... Δὲν θὰ ξανασυζητήσω πολιτικά!...

— Ὁ γείτονάς μας διαθέτει μπιλιάρδο!...

Ξένες Ιστορίες

ΣΤΟ ΑΦΙΛΟΞΕΝΟ ΣΟΥΔΑΝ

Ἀκουμπισμένη στὴν ἄκρη τῆς βεράντας, ἡ Νόρα Μπίσλεϋ κύτταζε σκεπτικὴ τὴν ἀπέραντη ἔρημο. Ἡ νέα στέναξε. Ἦταν βέβαια ὄμορφη ἡ περιοχὴ ἐκείνη τοῦ Σουδὰν καὶ εἶχε μιὰ ξεχωριστὴ χάρι. Εἴκοσι χρόνια ἡ Νόρα ζοῦσε ἐκεῖ καὶ δὲν θυμόταν καθόλου τὴν πατρίδα της, γιατὶ εἶχε φύγει ἀπ' τὴν Ἀγγλία σὲ ἡλικία τεσσάρων χρόνων. Γι' αὐτὴν πατρίδα της ἦταν ἡ ἔρημος.

Κι' ὅμως ἡ Νόρα νοσταλγοῦσε νὰ περάσῃ ἕνα καλοκαῖρι στὸ Λονδῖνο. Μὰ ὁ πατέρας της ἦταν ἑπόπτης τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς καὶ ὁ μισθός του δὲν τὸν ἔφτανε γιὰ ἕνα τόσο μακρυὸ ταξίδι.

— Νόρα!...

Μιὰ εὐθυμη ἀνδρικὴ φωνὴ ἀκούστηκε καὶ ἕνας νεαρὸς λοχίας μπῆκε στὸν κῆπο καὶ ἀνέβηκε τρέχοντας τὰ σκαλοπάτια τῆς βεράντας.

—Ὤ, Φράνκ, πόσο χαίρομαι ποὺ ἤρθες! φώναξε ἡ νέα.

—Ἔλα καλύτερα στὴν ἀγκαλιά μου, χρυσὴ μου, τῆς εἶπε. ὁ νέος γελῶντας. Μὴ ξεχνᾶς πὼς σὲ τέσσερες μῆνες ἀπολύομαι... Μὰ τί ἔχεις σήμερα; Μήπως ὁ ἀδελφός σου εἶνε χειρότερα;

— Ραγίζεται ἡ καρδιά μου, Φράνκ, ψιθύρισε ἡ νέα ἀνάμεσα στοὺς λυγμούς της, ὅταν βλέπω τὸ μικρούλη μου Κέννεθ τόσο ἀδυνατισμένο. Ἐγὼ τὸ μεγάλωσα αὐτὸ τὸ παιδάκι. Στὰ χέρια μου ἔγινε ὀχτὼ χρόνων. Ὁ γιατρὸς δὲν τοῦ δίνει παραπάνω ἀπὸ δυὸ μηνῶν ζωή...

Ὁ Φράνκ ἀγκάλιασε τρυφερὰ τὴ μνηστή του καὶ προσπάθησε νὰ τῆς δώσῃ θάρρος.

— Οἱ γιατροὶ εἶνε ὑπερβολικοὶ καμμιὰ φορά, τῆς εἶπε. Σὲ τέσσερις μῆνες θὰ φύγωμε καὶ θὰ πάρωμε μαζί μας καὶ τὸν Κέννεθ, ἀφοῦ τὸ κλίμα τοῦ Σουδὰν τὸν πειράζει.

— Μὰ ὁ γιατρὸς Σουλεϋμὰν εἶπε πὼς δὲν πρέπει τὸ παιδὶ νὰ βρεθῇ ἐδῶ ὅταν θ' ἀρχίσῃ τὸ φοβερὸ «χαμσίν». Θὰ ἔπρεπε νὰ φύγῃ ἀμέσως, κι' ἀλλοίμονο, αὐτὸ εἶνε ἀδύνατο.

Ἀπὸ μακρυὰ ἀκούονταν φωνὲς καὶ τραγοῦδια τῶν Ἰθαγενῶν.

—Ἀπὸ τότε ποὺ πέθανε ἡ μητέρα μας, συνέχισε ἡ νέα, ὁ πατέρας ἄρχισε νὰ πίνῃ. Λατρεύει τὸν Κέννεθ καὶ ἡ ἀρρώστεια του τὸν ἔκανε σὰν τρελλό. Στὴν ἀρχή, πρὸς χάριν τοῦ μικροῦ, προσπαθοῦσε νὰ συγκρατηθῇ καὶ νὰ μὴν πίνῃ, μὰ ἀπὸ τότε ποὺ ὁ Σουλεϋμὰν τοῦ εἶπε πὼς δὲν ὑπάρχει ἐλπίδα σωτηρίας, ἔγινε ἀγνώριστος. Φοβοῦμαι, Φράνκ, καὶ γιὰ τοὺς δυό.

—Ὑπάρχει φόβος ταραχῶν, εἶπε ὁ νέος, θέλοντας ν' ἀποσπάσῃ τὴ Νόρα ἀπ' τὶς θλιβερὲς σκέψεις της. Τὸ Ραμαζάνι τῶν ἰθαγενῶν πλησιάζει στὸ τέλος του καὶ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ τὸ φυλετικὸ καὶ θρησκευτικὸ πάθος τῶν Μουσουλμάνων ἐναντίον τῶν Εὐρωπαίων καταντᾶ σωστὸ μῖσος.

— Δὲν φοβοῦμαι τοὺς Ἰθαγενεῖς! εἶπε ἡ νέα.

— Σὲ λίγες μέρες ἔρχεται ἕνα τάγμα στρατοῦ ἀπ' τὴ Μάλτα καὶ ἄλλο ἕνα ἀπ' τὶς Ἰνδίες. Αὔριο φεύγω μὲ εἰδικὴ ἀποστολὴ γιὰ τὸ Πὸρτ - Σαΐδ. Θὰ ξαναγυρίσω μὲ τὸ πρῶτο ἀπόσπασμα. Σὲ συμβουλεύω, χρυσὴ μου, νὰ περιοριστῆς στὸ σπίτι σου.

Γιὰ λίγη ὥρα, οἱ δυὸ νέοι ἔμειναν τρυφερὰ ἀγκαλιασμένοι. Τέλος ὁ Φράνκ τὴν ἀποχαιρέτησε κι' ἔφυγε.

Σὲ λίγο γύρισε στὸ σπίτι ὁ πατέρας της, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν γιατρὸ Σουλεϋμάν, ποὺ δείπνησε μαζί τους. Μετὰ τὸ φαγητὸ ἡ Νόρα ἀνέβηκε στὸ δωμάτιό της. Ὁ μικρὸς Κέννεθ στριφογύριζε ἀνήσυχος πάνω στὸ κρεβδάτι του. Τὸ κορμάκι του ἔκαιγε. Ἡ Νόρα τοῦ ἔδωσε ἕνα δροσιστικὸ ποτὸ κι' ὕστερα βγῆκε στὴ βεράντα καὶ ξάπλωσε σὲ μιὰ πολυθρόνα.

Ξαφνικὰ μερικὲς λέξεις ποὺ ἀκούστηκαν ἀπ' τὴν τραπεζαρία, ὅπου συζητοῦσαν ὁ πατέρας της καὶ ὁ Σουλεϋμὰν τράβηξαν τὴν προσοχή της.

— Διακόσιες λίρες, ἔλεγε ὁ Σουλεϋμάν. Θαρρῶ πὼς ἀξίζει τὸν κόπο, φίλε μου. Σκέψου πὼς ἔτσι θὰ σωθῇ τὸ παιδί σου. Δὲν πρέπει νὰ διστάσῃς. Τί ἔκανε γιὰ σένα ἡ πατρίδα; Πέθανε ἡ γυναῖκα σου καὶ τώρα πεθαίνει καὶ τὸ παιδί σου.

Ἕνας πνιχτὸς λυγμὸς ἀκούστηκε καὶ ὁ θόρυβος κάποιου ποτηριοῦ ποὺ ἔσπασε.

— Μὴ κάνης ἔτσι, Μπίσλεϋ. Ὁ γυιός σου πρέπει νὰ ζήσῃ.

— Καὶ τὸ καθῆκον μου;

— Τὸ πρώτιστο καθῆκον σου εἶνε νὰ σώσῃς τὸ παιδί σου. Λοιπόν, σύμφωνοι; Τὰ μεσάνυχτα, τὴν τελευταία μέρα τοῦ Ραμαζανιοῦ, στὴ γέφυρα Μπένχα.

Μὲ φρίκη, ἡ Νόρα ξαναγύρισε στὸ δωμάτιό της, ὅπου πέρασε μιὰ νύχτα ἀγωνίας.

Τὴν ἄλλη μέρα, πρωΐ - πρωΐ ὁ Μπίσλεϋ ἔφυγε γιὰ τὴ δουλειά του. Ὁ Φράνκ εἶχε φύγει γιὰ τὸ Πὸρτ - Σαΐδ κι' ἔτσι ἡ Νόρα ἔμεινε ὅλη μέρα μόνη, βασανισμένη ἀπ' τὶς μαῦρες σκέψεις της. Ἀπ' τὰ λόγια ποὺ εἶχε ἀκούσει κατάλαβε πὼς τὰ ἀγγλικὰ στρατεύματα ποὺ ἔπρόκειτο νὰ ἔρθουν, ἔπρεπε νὰ ἐμποδιστοῦν νὰ φτάσουν στὸν προορισμό τους. Καὶ γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχουν αὐτό, οἱ ἰθαγενεῖς θὰ χρησιμοποιοῦσαν ὡς ὄργανό τους τὸν πατέρα της, ποὺ θ' ἀνατίναζε τὴ γέφυρα τοῦ Νείλου στὴ Μπένχα.

Εἶχε φτάσει ἡ τελευταία μέρα τοῦ Ραμαζανιοῦ. Τὸ ἴδιο ἐκεῖνο βράδυ ὁ πατέρας της θὰ ἀνατίναζε τὴ μεγάλη γέφυρα καὶ τὸ τραῖνο μὲ τοὺς στρατιῶτες θὰ γκρεμιζόταν στὴν κοίτη τοῦ ποταμοῦ. Καὶ ὁ Φράνκ εἶχε πῆ πὼς θὰ γύριζε μὲ τὸ πρῶτο ἀπόσπασμα...

Θὰ ἦταν περίπου μεσάνυχτα, ὅταν ἡ Νόρα, κουκουλωμένη μὲ τὴ μαύρη «χαμπαρα» ἔφτασε στὸ Διοικητήριο.

Οἱ ἀξιωματικοὶ ἄκουσαν προσεχτικὰ τὴν ἀφήγησή της.

—Ὥστε ἰσχυρίζεσθε πὼς ἐσεῖς δώσατε τὶς πληροφορίες στὸ γιατρὸ Σουλεϋμάν; τὴ ρώτησαν.

— Σᾶς τὸ εἶπα καὶ πρίν.

— Καὶ γιατί τὸ κάνατε αὐτό;

— Γιατὶ εἶχα ἀνάγκη ἀπὸ χρήματα, γιὰ νὰ σώσω τὸν ἀδελφό μου, κατάλαβα ὅμως μετὰ πὼς ἡ ζωὴ τόσων στρατιωτῶν, ἀξίζε περισσότερο ἀπ' τὴ ζωὴ ἑνὸς παιδιοῦ. Ἀλλά, Θεέ μου, γιατί δὲν ἐνεργεῖτε;

Ὁ μεγαλύτερος ἀπ' τοὺς ἀξιωματικοὺς χαμογέλασε τότε καὶ τῆς εἶπε:

—Ἔχομε λάβει ἀπὸ χθὲς τὰ μέτρα μας, δεσποινίς. Κατόπιν μιᾶς ἀναφορᾶς τοῦ πατέρα σας!

— Πατέρα! Πατέρα!... Ὤ, δοξάζω τὸ Θεό! τραύλισε ἡ νέα καὶ λιποθύμισε.

— Τὸ κορίτσι αὐτό, ἔδειξε σπάνιο θάρρος καὶ αὐτοθυσία, εἶπε ὁ διοικητής. Πρέπει στὴν ἔκθεσί μας ν' ἀναγνωρίσωμε τὶς ὑπηρεσίες ποὺ μᾶς προσέφεραν κι' αὐτὴ καὶ ὁ πατέρας της.

Ἔτσι ὁ Γουΐλφρεδ Μπίσλεϋ θεωρήθηκε ἥρως. Ὡσότου ὁ ἀρχὲς τοῦ τόπου τοῦ, ἔδειξαν μὲ παράξενο τρόπο τὴν ἀναγνώρισι τῆς ὑπηρεσίας του: Τὸν ἀπέλυσαν μὲ πλήρη σύνταξι, γιὰ λόγους ὑγείας τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ γυιοῦ του.

Στὸ σταθμό, τὴν ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ τραίνου ὁ Φράνκ πῆρε ἰδιαίτερως τὴν εὐτυχισμένη τώρα Νόρα καὶ ἀνάμεσα σὲ δυὸ φιλιὰ τῆς ψιθύρισε:

— Σὲ τέσσερις μῆνες, ἀγάπη μου, θὰ ἑνωθοῦμε παντοτεινά.

Τὴ στιγμὴ ποὺ τὸ τραῖνο ξεκινοῦσε, ἕνας ἀξιωματικὸς τῆς Διοικήσεως, μὲ χρυσοκόκκινη στολή, ἔδωσε στὴ Νόρα ἕνα γράμμα. Παραξενεμένη ἡ νέα τὸ ἄνοιξε καὶ βρῆκε μέσα ἕνα τσὲκ τῶν 500 λιρῶν μὲ τὸ ἑξῆς σημείωμα:

«Ἐκ μέρους ἑνὸς ὁμίλου θαυμαστῶν σὲ μιὰ πραγματικὴ ἡρωΐδα».

Τὰ μάτια τῆς νέας βούρκωσαν. Ἀπέναντί της, ὁ μικρὸς Κέννεθ καθόταν στὰ γόνατα τοῦ πατέρα του. Καὶ οἱ δυὸ χαρούμενοι, χαιρετοῦσαν μὲ τὰ μαντήλια τους τὸν κόσμο ποὺ βρισκόταν στὸ σταθμό.

Ε. Α. ΧΟΣΜΠΑΡΝ

Φιλοσοφικὸ χιοῦμορ

Ὁ Χότζας μικρός

Ὁ Ναστραδὶν Χότζας, καὶ στὴν παιδική του ἡλικία ἀκόμα, ἦταν πολὺ ἐξυπνος καὶ εἰχε τέτοιες ἀπαντήσεις ἑτοιμες στὸ στόμα του, ὥστε ὄχι μόνο οἱ συμμαθηταί του ἀλλὰ καὶ οἱ χοτζάδες δασκάλοι του, ἔλεγαν πὼς θὰ γίνῃ μεγάλος ἄνθρωπος.

Κι' ὅμως, ἕνας δάσκαλος του, δὲν τὸν ἐχώνευε τὸ μικρὸ Ναστραδὶν καὶ ζητοῦσε ἀφορμὴ γιὰ νὰ τὸν δείρῃ. Ὁ Ναστραδὶν ὅμως, ποὺ ἦταν τότε μόλις δώδεκα ἐτῶν, τὸ εἶχε καταλάβει καὶ ποτὲ δὲν ἔδινε τέτοια ἀφορμή.

Τέλος πάντων, ὁ δάσκαλος πῆρε μιὰ μέρα, τὰ παιδιὰ τοῦ σχολείου ἰδιαιτέρως, καὶ τοὺς εἶπε:

— Αὔριο στὸ μάθημα, θὰ φέρῃ ὁ καλένας σας ἀπὸ ἕνα αὐγὸ μαζύ του. Προσέξτε μόνο νὰ μὴν τὸ μάθῃ ὁ Ναστραδίν.

— Καλὰ δάσκαλε. Καὶ τὶ θὰ τὸ κάνωμε τὸ αὐγό;

— Θὰ σᾶς πῶ ἐγὼ ὅτι μὲ τὴν θέλησι τοῦ Ἀλλάχ, ὅποιος πιστεύει στὸν Μωάμεθ, μπορεῖ νὰ γεννήσῃ ἕνα αὐγό, σὰν κότα. Ὁ Ναστραδίν, δὲν θὰ ἔχῃ αὐγὸ μαζύ του κι' ἔτσι θὰ βρῶ ἀφορμὴ νὰ τοῦ πῶ ὅτι δὲν πιστεύει στὸν Ἀλλάχ καὶ τὸν Μωάμεθ... καὶ δὲν μπόρεσε νὰ γεννήσῃ αὐγό. Τὸν νοῦ σας ὅμως μὴν τὸ μάθῃ!

Ἔτσι ἔγιναν τὰ πράγματα. Ὁ μικρὸς Ναστραδὶν δὲν ἔμαθε τὴ συνωμοσία καὶ πῆγε κατὰ τὰ συνηθισμένα του, στὸ σχολεῖο.

Μπαίνει ὁ δάσκαλος καὶ ἀνεβαίνει στὴν ἕδρα του. Διατάζει: — Προσευχή, μὲ πίστι στὸν Ἀλλάχ καὶ τὸν Μωάμεθ!

Τὰ παιδιὰ ἔκαναν τὴν προσευχή. Τότε ὁ δάσκαλος εἶπε στὸν μικρὸ Ναστραδίν:

— Εἶπες τὴν προσευχή σου Ναστραδίν;

— Τὴν εἶπα δάσκαλε!

— Πιστεύεις στὸν Ἀλλάχ καὶ στὸν Μωάμεθ;

— Πιστεύω, μεγάλο τ' ὄνομά τους.

— Ὅταν πιστεύουμε στὸν Μωάμεθ, μποροῦμε μὲ τὴν θέλησι τοῦ Ἀλλάχ νὰ γίνωμε καὶ κόττες ἀκόμα καὶ νὰ γεννᾶμε αὐγά. Τὸ πιστεύεις Ναστραδίν;

— Τὸ πιστεύω, δάσκαλε!

— Τότε λοιπόν, νὰ γεννήσετε ἀπὸ ἕνα αὐγό.

Αὐτὸ περίμεναν καὶ τὰ παιδιά. Καὶ τὸ καθένα παρουσιάζει τὸ αὐγὸ ποὺ εἶχε φέρει.

Ὁ Ναστραδίν, δὲν τὰ ἔχασε, ἀλλὰ σηκώνεται ἀπάνω καὶ φωνάζει: «Κου - κου - ρί - κου...».

— Τί θὰ πῆ κου - κου - ρί - κου, Ναστραδίν; Ποῦ εἶνε τὸ αὐγό σου;

— Μέσα σὲ τόσες κόττες δάσκαλε, μὲ τὴ θέλησι τοῦ Ἀλλάχ, ἐγὼ δγῆκα... πετεινός!

Κι' ἔτσι γλύτωσε ὁ Ναστραδίν..

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ὁποιουδήποτε θέματος τοῦ παρόντος τεύχους ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τῆς Διευθύνσεως τοῦ «Θησαυροῦ»

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938

Ἰδιοκτήτης Διευθυντής: Ἰωάννης Ἰσπαγεώργιου, Κατοικία: Βησσαρίωνος ἀρ. 3. Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Φραγκίσκος Μαλατέστας Μενελάου 9, Ἀθῆναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Ἐτησία	120.000
»	Ἑξάμηνος	60.000
»	Τρίμηνος	30.000
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Ἐτησία	£ 0 s 24
»	Ἑξάμηνος	£ 3 s 12
»	Τρίμηνος	£ 1/2 s 6

Ἐμβάσματα ἐσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς καὶ ἐξωτερικοῦ διὰ τραπεζιτικῆς τοιαύτης πρὸς τὸν κ. Ἰ. Γ. Παπαγεωργίου.

Τὸ σατανικὸ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

Παράξενο διήγημα

Ὁ συλλέκτης ποὺ ἀγοράζει ὀρχεοειδῆ, παίζει στὴν τύχη. Μπορεῖ, εἴτε νὰ πετάξῃ τὰ λεφτά του, εἴτε νὰ ἰδῆ νὰ βλαστάνῃ ἕνα ὑπέροχο φυτό, μὲ καινούργια σχήματα κι' ἀσυνήθιστους χρωματισμούς. Ἡ ἐλπίδα μιᾶς τέτοιας ἐπιτυχίας ἔσπρωχνε τὸ Γουΐντερ νὰ συχνάζῃ παντοῦ ὅπου ἔβγαιναν στὸν πλειστηριασμὸ τὰ ἐξωτικὰ αὐτὰ φυτά. Ὁ κυριώτερος σκοπὸς τῆς ζωῆς του εἶχε γίνει πιὰ ἡ καλλιέργεια ὀρχεοειδῶν μέσα στὴ μικρὴ σέρρα τοῦ κήπου του.

—Ἔχω τὴν ἰδέα, ἔλεγε, ὅτι κάποια μέρα θὰ μοῦ συμβῇ κάτι τὸ ἐξαιρετικό... Πέρασα τόσο μονότονα ὅλη μου τὴ ζωή! Δὲν ἔπαθα ποτὲ ἀτύχημα, οὔτε ἐρωτεύθηκα, οὔτε παντρεύτηκα... Ἐνῶ σ' ἄλλους συμβαίνουν τόσα συναρακτικὰ πράγματα! Νά, στὸ φίλο μου Χάρβεϋ, ἄς ποῦμε... Τὴ Δευτέρα, βρῆκε στὸ δρόμο μιὰ λίρα. Τὴν Τετάρτη, ψόφησαν ὅλες οἱ κόττες του. Τὴν Πέμπτη, γύρισε ὁ ξάδελφός του ἀπ' τὴν Αὐστραλία. Τὴν Κυριακή, ἔσπασε τὸ πόδι του...

— Μπᾶ σὲ καλό σου! διεμαρτύρετο ἡ σπιτονοικοκυρά του Ἔβελυν, ποὺ ἦταν συγχρόνως καὶ μακρυνὴ ξαδέλφη του. Δὲν εἶσαι εὐχαριστημένος ποὺ ζῆς ἥσυχα;

—Ὄχι, καθόλου! Δὲν εἶνε ζωή, αὐτή. Ἔτσι μοῦρχεται νὰ γίνω κυνηγὸς ὀρχεοειδῶν, γιὰ νὰ γνωρίσω τὶς περιπέτειες στὴ ζούγκλα, τοὺς ἀγρίους, τὰ θηρία!...

Μιὰ μέρα, ὁ Γουΐντερ ἔφερε μερικὰ καινούργια «ριζώματα» ὀρχεοειδῶν ποὺ εἶχε ἀγοράσει.

— Αὐτὸ ἐδῶ εἶνε ἄγνωστο εἶδος, εἶπε στὴν Ἔβελυν. Ποιὸς ξέρει τί λουλούδια θὰ βγάλῃ!...

— Τί ἄσχημο πρᾶμα! φώναξε ἐκείνη μ' ἕνα μορφασμὸ ἀηδίας. Μοιάζει σὰν ψόφια ἀράχνη.

Ὁ Γουΐντερ χαμογέλασε, κυττάζοντας μ' ἐνδιαφέρον τὸ ἀπόκτημά του.

— Δὲν μπορεῖ νὰ κρίνῃ κανεὶς τὰ ὀρχεοειδῆ ἀπ' τὶς ξερὲς ρίζες τους, παρετήρησε. Αὐτὸ ἐδῶ ἔχει πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἱστορία! Τὸ βρήκαν κάτω ἀπ' τὸ πτῶμα τοῦ ἄτυχου Μπάτερ, σ' ἕνα βάλτο... Αὐτὸς ὁ Μπάτερ ἦταν κυνηγὸς ὀρχεοειδῶν. Ὑπέφερε ἀπὸ πυρετοὺς καὶ λιποθύμησε, φαίνεται. Οἱ βδέλλες τοῦ βάλτου τοῦ ἤπιαν τότε ὅλο του τὸ αἷμα... Πλήρωσε μὲ τὴ ζωή του αὐτὸ τὸ ὀρχεοειδές... Οἱ ἰθαγενεῖς φύλαξαν τὴ συλλογή του καὶ τὴν παρέδωσαν σ' ἕνα σύντροφό του, ποὺ πέρασε ἀργότερα ἀπὸ κεῖ. Εἶχαν ἀφίσει ὅμως νὰ μαραθῇ αὐτὸ τὸ μοιραῖο λουλοῦδι καὶ δὲν ἤξερα πιὰ τί εἴδους ἦταν.

Ἡ ἀηδία τῆς Ἔβελυν μεγάλωσε, ὅταν ἔμαθε τὴν ἱστορία τοῦ ὀρχεοειδοῦς. Μὰ ὁ Γουΐντερ τὸ φύτευε μ' ἐπιμέλεια σὲ μιὰ γλάστρα, στὴ σέρρα του, καὶ φρόντισε νὰ διατηρῇ γύρω του τὴ ζέστη καὶ τὴν ὑγρασία ποὺ χρειαζόταν. Παρακολουθοῦσε μὲ συγκίνησι τὴ βλάστησί του.

— Κύτταξε, ἔβγαλε φύλλα... ἔλεγε στὴν ξαδέλφη του. Αὐτὰ ποὺ μοιάζουν σὰν κλωστές, εἶνε ἑναέριες ρίζες. Πρώτη φορὰ βλέπω τέτοιου εἴδους...

— Μοιάζουν σὰ μικρὰ δάχτυλα ἢ σὰν πλοκάμια ποὺ προσπαθοῦν νὰ σὲ φτάσουν!...

Ἡ Ἔβελυν δὲν θέλησε πιὰ νὰ ξαναμπῇ στὴ σέρρα, μὲ τὴν πρόφασι πὼς ἡ ζέστη τῆς ἔφερνε πονοκέφαλο. Δὲν μποροῦσε ὡστόσο νὰ ἐμποδίσῃ τὸ Γουΐντερ νὰ τῆς μιλῆ διαρκῶς γιὰ τὰ ὀρχεοειδῆ.

— Αὐτὰ τὰ λουλούδια, τῆς ἔλεγε, κρύβουν κάθε εἴδους ἐκπλήξεις!

Καὶ περνοῦσε τὰ ἀπογέματά του κοντὰ στὸ καινούργιο φυτό του, ποὺ τόχε στήσει δίπλα στὸ θερμόμετρο.

Ἐπιτέλους, συνέβη τὸ μεγάλο γεγονός! Μπαίνοντας μιὰ μέρα στὴ σέρρα, ὁ Γουΐντερ ἔνοιωσε μιὰν ἔντονη γλυκειὰ μυρωδιά, ποὺ σκέπαζε κάθε ἄλλη. Τὸ παράξενο ὀρχεοειδές του εἶχε βγάλει λουλούδια, ἄσπρα, μὲ χρυσοκόκκινες ραββδώσεις! Στάθηκε καὶ τὰ κύτταζε μὲ θαυμασμό.

Αἰσθάνθηκε μιὰ ζάλη. Θᾶταν ἴσως ἀπ' τὴ δυνατὴ μυρωδιά... ἢ ἀπ' τὴ ζέστη. Ἔκαμε ἕνα βῆμα πρὸς τὸ θερμόμετρο, γιὰ νὰ κυττάξῃ ἂν ἦταν κανονικὴ ἡ θερμοκρασία. Τὰ γόνατά του λύγισαν ξαφνικά. Καὶ ἔπεσε ἀναίσθητος...

★

Κατὰ τὶς 4½, ἡ Ἔβελυν ἑτοίμασε τὸ τσαί, ὅπως συνήθως. Μὰ ὁ Γουΐντερ ἀργοῦσε.

— Τὸν ἔχει μαγέψει αὐτὸ τὸ φρικτὸ ὀρχεοειδές, μουρμούρισε ἡ ξαδέλφη του. Ἂς πάω νὰ τὸν φωνάξω...

Πῆγε κατ' εὐθεῖαν στὴ σέρρα καὶ φώναξε τ' ὄνομά του, ἀλλὰ δὲν πῆρε ἀπάντησι. Πρόσεξε ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα ἐκεῖ μέσα ἦταν βαρειά, πνιγηρὴ κι' ἀρωματισμένη... Ἔπειτα εἶδε τὸ Γουΐντερ, πεσμένον κοντὰ στὸ θερμόμετρο, ἀνάσκελα.

Οἱ ρίζες τοῦ ὀρχεοειδοῦς δὲν κρέμονταν πιὰ ἐλεύθερα στὸν ἀέρα. Εἶχαν μαζευτῆ ὅλες μαζί, σχηματίζοντας κάτι σὰν σχοινιά, κι' εἶχαν κολλημένες τὶς ἄκρες τους στὸ σαγόνι, στὸ λαιμὸ καὶ στὰ χέρια τοῦ ἀναίσθητου Γουΐντερ!

Ἡ Ἔβελυν ἔμεινε γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀκίνητη, σποτισμένη. Δὲν καταλάβαινε... Ἔπειτα πρόσεξε ὅτι, στὸ σαγόνι τοῦ Γουΐντερ εἶχε τρέξει λίγο αἷμα!...

Ἔβγαλε μιὰν ἄναρθρη φωνή, ὥρμησε κι' ἔκοψε δυὸ ἀπ' τοὺς πλοκάμους τοῦ σατανικοῦ φυτοῦ. Ὁ χυμός τους ἦταν κόκκινος, σὰν αἷμα!...

Ἡ μυρωδιά του τῆς εἶχε θολώσει τὸ νοῦ. Ἔνοιωσε πὼς θὰ λιποθυμοῦσε... Μάντεψε τὸ φοβερὸ κίνδυνο ποὺ διέτρεχε κι' αὐτή. Ἔτρεξε ἀμέσως κι' ἄνοιξε τὴν πόρτα. Ἔπειτα πέταξε μιὰ γλάστρα πάνω στὰ τζάμια τῆς σέρρας καὶ τὰ θρυμμάτισε. Ὁ καθαρὸς ἀέρας τὴν ξεζάλισε.

Ἔρριξε τότε χάμω τὸ παράξενο φυτὸ κι' ἄρχισε νὰ τραβᾷ μιὰ - μιὰ τὶς ρίζες, ποὺ ἦσαν κολλημένες δυνατὰ στὸ θῦμα τους... Σὲ λίγο, εἶχε ἐλευθερώσει τὸ Γουΐντερ ἀπ' τὶς βεντοῦζες ἐκεῖνες ποὺ τοῦ ρουφοῦσαν τὸ αἷμα.

Τὸν τράβηξε ἔξω καὶ τοῦρριξε νερὸ στὸ πρόσωπο γιὰ νὰ συνέλθῃ.

— Τί συνέβη;... ρώτησε ἐκεῖνος μ' ἀδύνατη φωνή, ὅταν ἄνοιξε τὰ μάτια του.

— Λιποθύμησες στὴ σέρρα.

— Καί... τὸ λουλοῦδι;

—Θὰ φροντίσω ἐγὼ γι' αὐτό!

Ὁ Γουΐντερ εἶχε χάσει ἀρκετὸ αἷμα, ἀλλὰ δὲν εἶχε πάθει τίποτ' ἄλλο. Ὁ δυνατὸς ὀργανισμός του δὲν θ' ἀργοῦσε νὰ συνέλθῃ.

Ἡ Ἔβελυν διηγήθηκε τὴν ἀπίστευτη ἱστορία στὸ γιατρὸ ποὺ τὸν περιποιήθηκε. Τὸν ὡδήγησε ἔπειτα στὴ σέρρα, γιὰ νὰ ἰδῆ μὲ τὰ μάτια του.

Ἡ νοσηρὴ μυρωδιὰ εἶχε διαλυθῆ ὁλότελα. Τὸ διαβολικὸ φυτὸ κοιτόταν καταγῆς, μὲ σπασμένες τὶς ρίζες καὶ τὸ βλαστό του. Ὁ χυμός του εἶχε βάψει τὸ πλακόστρωτο μὲ κατακόκκινες κηλίδες. Τὰ λουλούδια του εἶχαν ἀρχίσει νὰ μαραίνωνται.

Τὴν ἄλλη μέρα, ἦταν πιὰ μαῦρα καὶ σαπισμένο. Καὶ τ' ἄλλα ὅμως ὀρχεοειδῆ τῆς σέρρας εἶχαν μαραθῆ, ἀπ' τὸν κρύο ἀέρα. Μὰ ὁ Γουΐντερ ἔζοῦσε, εἶχε ξαναβρῆ τὶς δυνάμεις του... κι' ἦταν ἱκανοποιημένος γιατὶ τοῦ εἶχε συμβῆ ἐπίτέλους ἡ «ἀσυνήθιστη περιπέτεια»!

Χ. Τ. ΟΥΕΛΣ

ΓΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

Αἰσθητικὴ χειρουργική

Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας, δι' ἐπιστολῶν των, μοῦ ζητοῦν νὰ γράψω περὶ τῶν τελευταίων προόδων τῆς αἰσθητικῆς χειρουργικῆς ὅσον ἀφορᾷ τὰς πλαστικὰς ἐγχειρήσεις καὶ τὰ ἀποτελέσματά των, ὡς πρὸς τὴν θεραπείαν τῶν διαφόρων ἀντιαισθητικῶν ἐλαττωμάτων τοῦ προσώπου ἢ τοῦ δέρματος (ρὶς σιμή, ρυτίδες, ὑπερτροφικοὶ ἢ ἀτροφικοὶ καὶ πλαδαροὶ μαστοί, ἀδενολιπωματώσεις κλπ.) ἢ ἀποκρουστικῶν παραμορφώσεων τούτων ἐξ ἀτυχημάτων (τραύματα, ἐκτεταμένα ἐγκαύματα, τραυματικὲς βαθεῖες οὐλὲς κλπ.).

Ἐπειδὴ τὸ θέμα ἐνδιαφέρει ὅλους τοὺς ἀναγνώστας μας γι' αὐτὸ θὰ μιλήσωμε σήμερα ἐπάνω σ' αὐτό.

Πατὴρ καὶ ἱδρυτὴς τῶν πλαστικῶν ἢ ἀναπλαστικῶν ἐγχειρήσεων ἦτο ὁ ἀείμνηστος Ἀκαδημαϊκὸς καὶ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου Erich Lexer, τοῦ ὁποίου ἡ δεξιοτεχνία στὶς πλαστικὲς ἐγχειρήσεις καὶ μεταμοσχεύσεις ἦτο ἄφθαστος. Οὗτος, κατὰ διακεκριμένον ἐδῶ συνάδελφον, ὅστις ἀνεδείχθη ἀνάξιος μαθητὴς τοῦ διδασκάλου του, παραμείνας ἐπὶ πολλὰ ἔτη πλησίον του καὶ χρηματίσας διευθυντὴς τῆς Κλινικῆς του καὶ ὅστις ἔχει θαυματουργήσει ἐν τῇ κυριολεξίᾳ, ὡς προσωπικῶς διεπίστωσα, στὶς πλαστικὲς ἐγχειρήσεις εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Ἀγαπήρων, ἔλεγε ὅτι ἡ ἔννοια καὶ ἡ ἀξία τῆς χειρουργικῆς διακρίνεται κυρίως στὶς πλαστικὲς ἐγχειρήσεις, αἵτινες εἶνε ἔργοχειρον, ἐπιστήμη καὶ τέχνη.

Ἡ ἀναπλαστικὴ ἀνεπτύχθη ἰδιαιτέρως καὶ ἐπέτυχε πραγματικῶς θαύματα σὲ πολλὲς περιπτώσεις ἐφαρμογῆς της ἐπὶ βαρυτάτων τραυμάτων καὶ μεγάλων παραμορφώσεων χιλιάδων τραυματιῶν τοῦ Ἐυρωπαϊκοῦ πολέμου. Διότι ἡ ἀναπλαστικὴ δὲν εἶνε, ὡς κακῶς νομίζεται, ἡ ἐπιστήμη μόνο γιὰ τὶς ἐπεμβάσεις τῆς αἰσθητικῆς τοῦ προσώπου δηλ. πῶς θ' ἀφαιρέσῃ τις μιὰ ἀποκρουστικὴ οὐλὴ, ρυτίδες, μεταστηματισμὸ ρινὸς ἢ μαστῶν κλπ. ἀλλ' εἶνε ἡ πρόοδος τῆς χειρουργικῆς ποὺ μπορεῖ νὰ προσθέσῃ, νὰ χαρίσῃ καὶ ν' ἀναπλάσῃ στὸν ὀργανισμὸ τοῦ ἀνθρώπου κάτι ποὺ λείπει ἢ κακῶς λειτουργεῖ (ἀγκυλώσεις) ἴνα προλάβῃ μεγαλύτερη βλάβη ὀργάνου τινὸς ἢ καὶ αὐτοῦ ὁλοκλήρου τοῦ ὀργανισμοῦ.

Διὰ τῶν ἀναπλαστικῶν ἐγχειρήσεων ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀνάπλασις καὶ ἡ αἰσθητικὴ ἐπιδιόρθωσις βαρείας βλάβης τοῦ δέρματος ἢ παραμορφώσεως ἐνὸς ἰστοῦ, ὁστοῦ ἢ καὶ μέλους τοῦ σώματος. Ἐπιτυγχάνεται ὡσαύτως ἀπόλυτα ἢ ἐπαναφορὰ στὸ φυσικὸν ἢ ὁ μετασχηματισμὸς διαφόρων ἀντιαισθητικῶν ἐλαττωμάτων τοῦ προσώπου ἢ τοῦ σώματος.

Ἡ ἀναπλαστικὴ χειρουργικὴ περιλαμβάνει δύ

— Στείλτε μου μιὰ ἄλλη δακτυλογράφο, γιατὶ αὐτὴ δὲν εἶνε βολικιὰ καὶ γλυστράει ἀπ' τὰ γόνατά μου!...

ΕΚΜΗΔΕΝΙΣΙΣ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΝ

— Κι' ἔτσι, Ζαχαρία, δὲν θὰ ξελαρυγγίζεσαι γιὰ νὰ μοῦ μιλᾶς!...

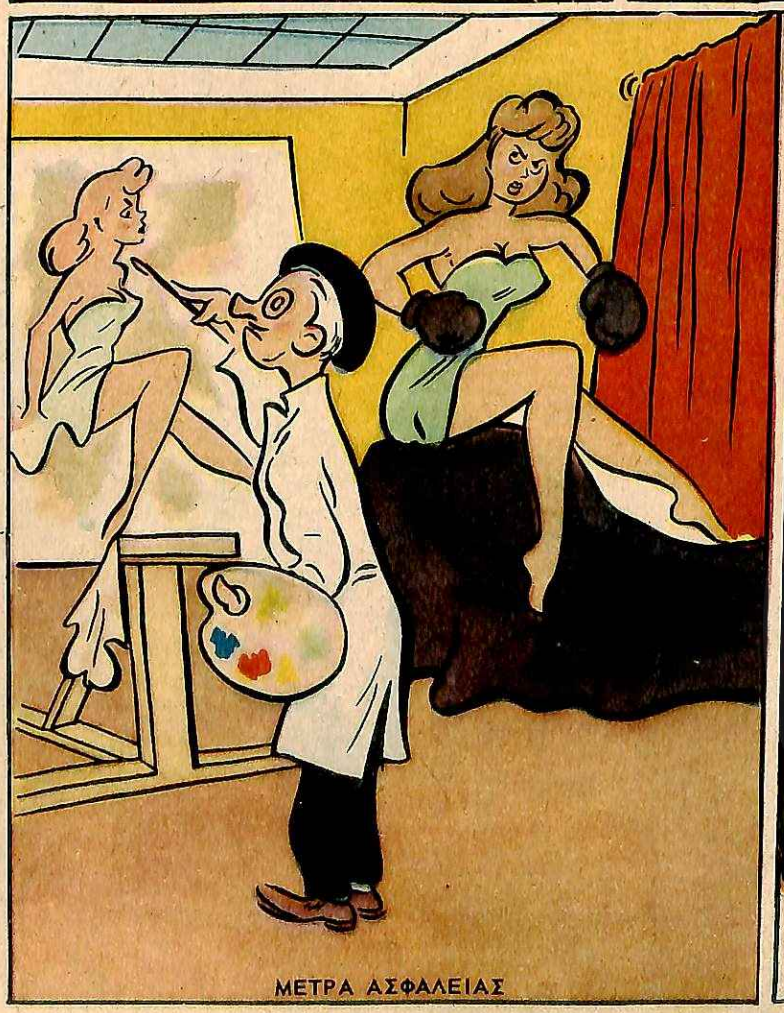

ΜΕΤΡΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ὁ ἐφοριακός. Θὰ κρατήσετε τὴ μιὰ γιὰ τὴ γυναῖκα σας καὶ γιὰ τὶς ἄλλες θὰ πληρώνετε φόρο πολυτελείας...